

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል፡
ቅዱስ ሉቃስ እንደ ጻፈው።

ብስራተ ሉቃስ ወንጌላዊ ስለምሮ ወይቱ አርድዕት። ጸሎቱ ወበረከቱ የሃሉ ምስል ፍቁሩ ኃይለ ሥላሴ። ለዓለሙ ዓለም አሜን።
ሉቃስ ማለት ዓቃቤ ሥራይ ማለት ነው። ተደግሞ ዓቃቤ ሥራይ ዘሥጋ ነበር። ኃላ ግን ዓቃቤ ሥራይ ዘነፍስ ሁኑዋል ፍ፡፡ አንድም ተንግሥ ማለት ነው ለስብከተ ወንጌል ይፋጠናል ፍ፡፡ አንድም መበስር ማለት ነው። ብስራተ መልአክን ይጽፋል ፍ፡፡ ይህ ቃል የሰለስቱ ምእት ነው። ጥንተ ነገሩ አንደምን ነው ቢሉ እንደ ማቴዎስ ተርክ። ዕፃ በፃ ብለው ተካፍለው ለማስተማር በሚወጡበት ጊዜ ለዮሐንስ ምድረ ዕርዕ ደረሰችው፡፡ ለሰብአ አርድዕት ግን ዕፃ የላቸውም አንዱም ሁለቱም ሁነው አንዱን ሐዋርያ። አንዱም ሁለቱም ሁነው አንዱን ሐዋርያ ተከትለው ይሄዳሉ። ሉቃስም ዮሐንስን ተከትሎ ሂዷል መቃደን የምትባል አገር ከፍሎ አስተምር ብሎ ሰጥቶታል ከዚያ ገብቶ ጌታ ከዕንስ ጀምሮ ያደረገውን ተአምራት ያ

ስተማረውን ትምርት የሠራውን ትሩፋት ቢያስተምራቸው ከአምልኮተ ጣዖት ወደአምልኮተ እግዚአብሔር ከገቢ ረ ኃጢአት ወደገቢ ረ ጽድቅ ተመለሱ አመኑ ተጠመቁ። ትምርት ካልደረሰበት ለማድረስ ወጥቶ በሚሄድበት ጊዜ መኩንን እስክንድርያ ታደረገ ይለዋል ባጠገብ ያለች አገር ናት እሱም በሱ ስብከት አምኑዋል፡፡ ወንጌልን ጻፍልኝ ብሎት በዚህ ምክንያት ይጽፋል። አንድም እንዳባትነቱ ከራሱ አንቅቶ ይጽፋል። መዋዕለ ጽሕፈት ሐተታ እንደ ማቴዎስ፤ ጸሐፍቱም ሁለቱ ከሐዋርያት ሁለቱ ከአርድዕት ናቸው። ሐዋርያት ጨርሰው እንዲጽፉት ያላደረገ ሁለቱን ከአርድዕት ያጻፈ ስለምን ነው ቢሉ ሐተታ እንደ ማቴዎስ፤ ጸሐፍቱንስ ከፍ ብሎ አምስት ስድስት ገዛ ብሎ ሁለት ዕስት ያላደረገ ስለምን ነው ቢሉ ሐተታ እንደ ማቴዎስ። ወንጌል ሂ ብለህ ተርክ። ይህን አርእስት ሰለስቱ ምእት ሰጥተዋል። እንደ ማቴዎስ ተርክ።
" " " " "

ምዕራፍ ፩።

እስመ ብዙኃን እለ ወጠኑ ይንግሩ ወይምሐሩ በእንተ ግብር ዘአምኑ በላዕሌነ።
በከመ መሐሩን እለ ቀደሙን ርዕዮቶ ወተልዕክም ለቃሉ።
ወረትፃኒ ሊተኒ እትልዎ እም ጥንቱ ወጥቶ ነሉ በበመትልው።
እጽሐፍ ለከ እእዚገብ ታደረገ ከመ ታእምር ጥቶ በእንተ ነሉ ኃይለ ነገር ትምሕርተ ዘተመሐርክ።
እስመ ብዙኃን እለ እኃዙ ሠሪፃ ዜና ግብር ዘንሕነ ጠቶ ናሁ በከመ አይድፁን እለ ቀደሙን ወተልዕክም ለቃል ለቃሉም ይላል። ሊተኒ ረትፃኒ ካዕበ እጽሐፍ ለከ እእዚገብ ታደረገ ከመ ታእምር ኃይለ ነገር ትምሕርተ ዘተመሐርክ በአማን ኪያሁ ይላል አጭር አብነት። ብዙኃን ያላቸው ማቴዎስና ማርቆስ ናቸው። ካንድ ከወጣ ብዙ ማለት የመጽሐፍ ልማድ ነው። መውለቱ ዘእንበረ ተስናዕዎተ ነሉ ዘእኮ ቀሊል ይረክብ ሰብላ በጎበኑ እግልክት ብዙኃን ወእ

የሉቃስ ወንጌል =

ጋእገት ብዙኃን በሰማይ ወበ
 ምድር እንዲል = ሠፊ፣ ጽሑ
 ፍ ሲል ነው = ወወልደ እጋለ
 እመሕያውሰ የሐውር በከመ
 ተሠርግ በእንቲአሁ እንዲል =
 ዜና፣ ወንጌል ናት = ስነ ዜና ዘ
 ለፃለም እንዲል = ግብር፣ ተአ
 ምራት ነው =
 እኛ የተረዳነው ተአምራቱን
 የምትናገር ወንጌልን ሊጽፉ የ
 ጀመሩ ብዙ ናቸው እኮን =
 በከመ አይድዑን እለ ቀደሙን
 ከኛ አስቀድሞ የነበሩ እንደ
 ነገሩን = ወተልእክም ለቃል =
 አከላዊ ቃልን ያገለገሉት =
 ወወልደ እጋለ እመሕያውሰ
 ኢመጽአ ከመ ይትለእክም ዘ
 እንበለ ዳዕሙ ከመ ይትለእክ
 እንዲል = ወተልእክም ለቃሉ
 ይላል፣ ወንጌልን ያስተማሩለት =
 ወመጠነ ተልእክኒ ሠናየ በኤ
 ፊሶን ለሊከ ተአምር እንዲ
 ል = ወንጌልን ያስተማሩለት
 አስቀድሞ የነበሩ ሰዎች እን
 ደነገሩን = ሊተኒ ረ
 ትግኒ = ለኒያ ቀናቸው እጽፍል
 ሕሀ ዘንድ ለኔም ቀናኝ፣ ፣ ተኛ
 ሁኖ ይጽፋልና = አንድም ማን
 ከማን ሰንፎ ብለው ወንጌልን
 ሊጽፉ የጀመሩ ብዙ ናቸው
 እኮን = ለኒያ አልቀናቸውም ሥ
 ላሴ ባራቱ ኪሩቤል አምሳል
 አድርገውባቸው = ሊተሰ፣ ለኔ ግ
 ን አጽፍልሕ ዘንድ ቀናኝ፣ አ
 ራተኛ ሁኖ ይጽፋልና ተራሳ
 ይሻ = አንድም እስመ ብዙኃን፣
 መጻሕፍተ ሐዲሳትን ሊጽፉ
 የጀመሩ ብዙ ናቸው እኮን፣
 ለኒያ ቀናቸው = ለኔም ቀናኝ
 መጽሐፈ ግብር ሐዋርያትን

ü

ይጽፋልና = አንድም ማን ከ
 ማን ሰንፎ ብለው መጻሕፍተ
 ሐዲሳትን ሊጽፉ የጀመሩ ብ
 ዙ ናቸው እኮን፣ ለኒያ አልቀና
 ቸውም ሥላሴ ምሥጢር ከልባ
 ቸው ነገር ከንደበታቸው ብርዕ
 ከጃቸው አናከናውንላችሁ ብ
 ለዋቸው = ሊተሰ፣ ለኔ ግን ቀና
 ኝ ሥላሴ ምሥጢር ከልቡና
 ዩ ብርዕ ከእጄ ነገር ከንደበቱ
 አከናውነውልኝ =
 አከዘገዝ ታዎፊላ፣ የተዛወረ ቀ
 ለም ነው ፊላታዎ ማለት ነው =
 ሥዩም ገናና የምትሆን መፍ
 ቀሬ አምላክ እጽፍልሕ ዘን
 ድ ለኔ ቀናኝ = ፊላ መፍቀ
 ሪ ማለት ነው = ታዎስ ማለ
 ት ስመ አምላክ ነው = ከመ ታ
 እምር ኃይለ ነገር = ያን እው
 ነተኛ አድርገህ የተማርከውን
 የወጌል ምሥጢር ትረዳ ዘ
 ንድ = አንድም
 እስመ ብዙኃን እለ አኃዙ ይ
 ውጥኑ ወይጽሐፉ ይንግሩ ወ
 ይምሐሩ ይግበሩ ወያንብሩ በ
 እንተ ግብር ዘአምኑ በላዕሌን
 በእንተ ነገር ዘንሕን ጠየቅ
 ናሁ በከመ አይድኡን እለ ቀ
 ደሙን ወኮኑ ርእየቶ እምቅ
 ድም፣ ወኮኑ እምቅድመ ይር
 አዩ ኩሎ ዘኮነ፣ ወኮኑ ይርአ
 ዩ ኩሎ ዘኮነ ወተልእክም ለ
 ቃለ ፈቃዱ ለቃለ ፈቃድከ
 ወፈቀድኩ እትልም እምጥንቱ
 በበሙትልው = እስመ ኮንኩ እ
 ተልም ለኩሎ ግብር በኩሎ
 ግብር = ወእጢይቆ በጥይቅና
 ሊተኒ ረትግኒ ካዕበ እጽሐፍ
 ለከ ለእኒዝ ለአኃዘ ታዎፊላ
 ከመ ታእምር ጽድቀ ኃይለ

ነገር ትምሕርተ ዘተመሐርከ
 በእማን ኪያሁ ይላል ረጅም
 አብነት = በኛ ስብከት ያመኑ
 ትን እኛ ወንጌልን የተረዳ
 ንበትን ተአምራቱን የምትና
 ገር ወንጌልን ጽፈው አፍፈ
 ው ደጉሰው ማንደር ሰፍተ
 ው ሊያኖሩ የወደዱ ብዙ ና
 ቸው እኮን = ጆም በኛ ሰብከት
 ያመኑትን ወንጌልን እኛ የተ
 ረዳንበትን ተአምራቱን ሊጽፉ
 የወደዱ ብዙ ናቸው እኮን =
 ይንግሩ፣ ለመጣላቸው =
 ይምሐሩ፣ ዙረው =
 ይግበሩ፣ ለራሳቸው =
 ያንብሩ፣ ለሌላው =
 በከመ አይድዑን፣ ከኛ አስቀድ
 ሞ የነበሩ እንደነገሩን = ወኮ
 ኑ እምቅድም ርዕዮቶ፣ አስቀ
 ድም ያደሩለት = ንፊቅድ ንር
 አዩ ለእግዚእ ኢየሱስ እን
 ዲል = ወኮኑ እምቅድም ይርአ
 ዩ ይላል፣ ሶስት ዓመት ከሶስ
 ት ወር የሚያደርገውን ተአ
 ምራት ያዩ ዘንድ ያደሩለት =
 ወኮኑ እምቅድመ ይርአዩ ኩ
 ሎ ዘኮነ፣ ሠላሳ ሶስት ዓመት
 የሚደረገውን ታምራት ሳያዩ
 ያደሩለት =
 ወተልእክም ለቃለ ፈቃዱ፣ ወ
 ዩ የሠራት = ለቃለ ፈቃድከ
 ይላል፣ ወደህ የተቀበልክት ወ
 ንጌልን ያስተማሩለት = ወፈቀ
 ድኩ እትልም እምጥንቱ በ
 በሙትልው፣ በጀመረበት ስጅ
 ምር በጨረሰበት ስጨርስ የ
 ሚቀድመውን ሳስቀድም የሚ
 ከተለውን ሳስከትል በጽፈት
 ልከተለው ወደድኩ = ንበሂ ዓ
 ርገ ደብረ ወንበሂ ነበረ ውን

ወንጌል ዘሉቃስ ።

በሂ መሐረ = ጎበሂ ዓርገ ሐ መረ ውጎበሂ ገሠጸ ባሕረ እንዲል = ከሁሉ ይልቅ ሉቃስ ተራ ያቀናል ይባላልና = እስመ ኮንኩ እተልዎ ለኩሉ ግብር፡ ስራውን ሁሉ እግርለት ነበርና = እንተሰ ተለውከ ትምሕር ትዩ እንዲል = እንድም በጀመረበት ስጀምር በጨረሰበት ስጨርሰ የሚቀድመውን ሳስቀድም የሚከተለውን ሳስከትል ልጽፈው ወደድኩ = እስመ ኮንኩ እተልዎ በኩሉ ግብር ይላል፡ በስራው ሁሉ እመስለው እከተለው ነበርና።

ሊተኒ ረትዓኒ ካዕበ እጽሐፍ ለከ ለእኒገዛ፡ በአጋንንት ለመሰልጠን፡ ለአኃዘ፡ ሰልጣና ለምትሆን ላንተ ታያራላ ሆይ ዳግመኛ እጽፍልክ ዘንድ ለኔም ቀናኝ = ከመ ታእምር ጽድቅ ኃይል ነገር፤ ያን እውነተኛ አድርገህ የተገኘከውን የወንጌልን ምሥጢር መረዳትን ታውቅ ዘንድ።

በከመ አይድዓ ገብርኤል ልደቶ ለዮሐንስ፤

- ፳፻ ወኮነ በመዋዕለ ሂሮድስ ንጉሥ ሀሎ አሐዳ ካህን ዘስሙ ዘካርያስ በመዋዕለ አብያ = ፩ ኅፁ ፳፱ ፲ ።
- ፳፻ ኮነ ያለውን ሀሎ ብሎ አመጣው፤ ሂሮድስ ነግሦበት በነበረ ዘመን አብያ ሊቀ ካህናት ነት በተሾመበት ወራት ዘካርያስ የሚባል አንድ ካህን ነበር፤ አብነት ዘእምዘመዶ አብያ ይላል ። ከአብያ ዘመዶች ወገ

ን የሚሆን = ዘእምላእክነ ቤተ አብያ ይላል ። ከአብያ ወገን ተሾመው ከሚያገለግሉት ወገን የሚሆን ።

ወደሠርዕ ከመ ሕገ ቤተ አብያ ።

ከአብያ ወገን እንደሚሠሩት ሥራ የሚሠራ ። ሐተታ ተራ ካህን ነው ቢሉ የተመቸ፡ ሊቀ ካህናት ነው ቢሉ ምሉና ዳግ ሆነው ተሾመው ነበርና ውብእሲተኒ እምአዋልዶ አሮን።

፳፻ ሚስቱም ከአዋልዶ አሮን ወገን ናት ።

ወስማ ኤልሳቤጥ ።

ስሚም ኤልሳቤጥ ትባል ነበረ። ሐተታ የአሮን ሚስት ኤልሳቤጥ ሳለች ኦሪት ተሠርታለች የዘካርያስ ሚስት ኤልሳቤጥ ሳለች ወንጌል ተሠራች። በኤልሳቤጥ የተሠራች ሕግ በኤልሳቤጥ አለፈች ለማለት ።

፳፻ ወክልኤሆሙ ጻድቃን እመንቱ በቅድመ እግዚአብሔር በእግዚአብሔር ባወቀው ነገር በእግዚአብሔር ዘንድ ሁለቱም ሁሉ ደጋግ ነበሩ ። ሐተታ እስመ መካን ይእቲ ኤልሳቤጥ ብሎ እንደሚያመጣው ምክነት በኃጢአት አይደለውምን ምክነትሰ ኢተውሀ በ ለብእሲት ዳዕሙ በግብረ እዲሃ ትመውት ዘእንበለ ውሉድ እንዲል = ጻድቃን ማለቱ እንደምን ነው ቢሉ በሌላው እውነት ነው እሷን ግን መካን ማለቱ እስከ ትወልድ ድረስ ነውና ።

ወየሐውሩ በኩሉ ትእዛዙ ።

በትእዛዙ ዐንተው ይኖራሉ ወ ነበቦ ባለው ።

ወሕገ ።

በዘጠኙ ቃላት ።

ወኩነኒሁ ለእግዚአብሔር።

በኢታምልክ ዐንተው ይኖራሉ ወንጌሐን እመንቱ እምኃጢአት ።

ከሩካቤ ንጌሐን ናቸው ።

ሐተታ ይህንን ኃጢአት አይለውም ቀዳስ ጳውሎስ ከቡርአውስቦ ብሎታል ብሎ ከሌላው ኃጢአት ንጌሐን ናቸው ።

ወአልበሙ ውሉድ።

፳፻ ልጅ አልነበራቸውም ።

እስመ መካን ይእቲ ኤልሳቤጥ ኤልሳቤጥ መካን ነበረችና ።

ወክልኤሆሙ ልጊቃን እመንቱ ።

እሷም እሱም አርጅተው ነበርና ።

ወኃለፊ መዋዕሊሆሙ ።

የሕፃንነታቸው ዘመን አልፎባቸው ነበርና ።

፳፻ ወእምዛ እመ ይገብር ግብረ ክህነት በዕብራቱ ቅድመ እግዚአብሔር ። በከመ ይገብሩ ካህናት ።

፳፻ ከዚህ በኋላ ካህናቱ እንደሚሠሩት ሥራ ያለ በቤተ መቅደስ ሁኖ፤ ተራ ካህን ነው ቢሉ በሰሞኑ ሊቀ ካህናት ነው ቢሉ ባመት ፩ ቀን፤ የክህነት ሥራ በሚሠራበት ጊዜ ።

፳፻ በጽሐ ጊዜ የዐጥን ።

የሚያጥንበት ጊዜ ደረሰ ። ሐተታ ለእግዚአብሔር ሁሉ ፊቱ ሲሆን መሥዋዕት የተሰጠ በትን ስሙ የተጠራበትን ቅድመ እግዚአብሔር ይለዋል ።

ወይን ሴት መቅደስ ለእግዚአብሔር ።
 ከሴት መቅደስ ገባ ታሪክ የጥቅምት ጨረቃ ሠርቅ ባደረገች ባሥር ነው ። ፊልቴም ፅለት የሴፍ ነው ። ተሰብስበው ይጸልያሉ ። ወበይሉቴ ፅለት አሕምም ለነፍስክሙ እንዲል ። አባቶቻቸው በከሬብ እንላት ። ሕም አቁመው ነበርና ። ሮቤል ካባቱ ቁባት ደርሶ ነበርና ። አንድም ወንድማቸውን የሴፍን ሽጠው በልተው ነበርና በዚህ ሁሉ እጻ አታድርግባቸው ሲሉ ።

፲ ወከሎሙ ሕዝብ ሀለጢ በምልዎሙ ይጸልዩ በአፍኦ በጊዜ ሰዓተ ፅግን ። ዘፀ ፱ ፡ ፯ ።

፲ ሕዝብ ሁሉ በሚያጥንበት ጊዜ ተሰብስበው በአፍኦ ይጸልዩ ። በር ። ሐተታ ። ምን እያሉ ይጸልዩ ነበር ቢሉ በጎ ራዕይ ግለጽ ለት ስቡን በአቅርጋት ምሥዋዕ ምላላት እያሉ ። ስቡ የመላ እንደሆነ ዘመነ ጽጋብ ይሆናል የጉደለ እንደሆነ ዘመነ ረኃብ ይሆናል ። አንድም ዓብዱን ናዳብን ባላወቁት ኃጢአታቸው እንደ ቀሠፍ ካቸው ባላወቁት ኃጢአቱ አትቆሠፈው እያሉ ።

፲፮ ወአስተርአዮ መልአክ እግዚአብሔር እንዘ ይቀውም መንገድ ለ የግን ምሥዋዕ በፅግን ። ዘበርት አለና ከዚያ ሲለይ ዘ

፲፮ ራግን አለ ። በመሠውያው ቀኝ በኩል ከእግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ ታየው ። ሐተታ ለሰይጣን ቀኝ የለውም ። መልአክ

ግን የግናዊ ነውና መልአክ እንደሆነ ለግጠየቅ በቀኝ በኩል አለ ። ስም ሰው ሁሉ ወደ የግናዊ ግብር የሚመለስበት ዘመን ደረሰ ሲል ። ስም ሰውን ሁሉ መክር አስተምር ወደቀኝ የሚመልስ ልጅ ትወልዳለህ ሲል ።

፲፪ ወሶበ ርአዮ ደንገጸ ዘክርያስ ።
 ፲፪ ዘክርያስም መልአኩን ባየው ጊዜ ደነገጠ ።

ፍርኃት ወረዳድ ወረደ ላዕሌሁ ፍርኃት ረዓድ አደረበት ። ሐተታ ፣ ፍርሃት የልቡና ረዓድ የጉልበት ፣ ድንጋጼ የኖላ ነው ። ልማድ ቢለወጥበት ። ከዚህ አስቀድሞ ከምስሐል ከአዕናቀቃል ይሰማ ነበር እንጂ መልአክ አይቶ አያውቅምና ። አንድም አብዱን ናዳብን ባላወቁት ኃጢአት እንደ ቀሠፍቸው ባላወቁት ኃጢአቱ ሊቀሥፈኝ መጣ ብሎ ። አንድም አጅም ያስፈራ ነበርና በአፍኦ ያሉትን ጨርሶ እኔንም ሊገለኝ መጣ ብሎ ።

፲፫ ወይሌሎ መልአክ ኢትፍራህ ዘክርያስ ። መልአኩ ዘክርያስን አትፍራ አለው ። ሐተታ ፣ ፍርኃት አርቆ መናገር ለመልአክ ልማዱ ነውና ። ኢትፍራህ ብእሴ ፍትወት ዳንኤል ኢትፍርሂ ማርያም እንዲል ።

እስመ ናሁ ተሰምን ጸሎትክ ቅድመ እግዚአብሔር ። ልጅ ስጠኝ እያለ ይለምን ነበር ቢሉ ልመናህ ተሰምቷልና ብእሴትክ ኤልሳቤጥ ትፀንስ ወትወልድ ለክ ወልድ ። ሚስትህ ኤልሳቤጥ ወንድ ልጅ ትወልድ ለሃለች ። አንድም እሪ

ት የተማረ ነበርና የተጭጠረው ሱባዔ ደረሰ የተነገረው ትንቢት ቀረ እያለ ይጸልይ ነበርና ልመናህ ተሰምቷልና ። ወብእሴ ትክኒ ፣ ሚስትህም ወንድ ልጅ ትወልድ ለሃለች አለው ። ወትሰምዮ ስሞ ዮሐንስ ። ስሙንም ዮሐንስ ትለዋለህ ። ዮሐንስ ማለት ፍሥሐ ወኃዔት ማለት ነው ።

፲፱ ወይከውነክ ትፍሥሕተ ወኃዔተ ።
 ፲፱ ፈጽሞ ደስ ያስኝሃል ።

ወብዙኃን ይትፈሥሐ በልደቱ በመወለዱም ብዙ ሰዎች ደስ ይላቸዋል ። ወሶበ ሰምዑ አዝማዲሃ ወአግዋሪሃ ከመ አዕበ የእግዚአብሔር ላዕሌሃ ሣሁ ሎ ተፈሥሐ ባቲ እንዲል ። አንድም በትምርቱ በትንቢቱ ደስ ይላቸዋል ።

፲፮ እስመ ግቢየ ይከውን ውለቱ በቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፮ በእግዚአብሔር ዘንድ ደግ ይባላልና ።

ኢይሰቲ ወይን ወሚሰ ። የወይን ጠጅ የማር ጠጅ አይጠጣም ። ሐተታ የማር ጠጅ በህገራቸው እጅግም ያህል ብሎ ጥሩ ጠጅ ጉሽ ጠጅ አይጠጣም ኢይሰከር ። አረቂ ። ወኢይሰከር ። በን አይጠጣም ። ይመልሶ ላዕሌሁ መንፈስ ቅዱስ ስለምክርህ እመ ። ከናቱ ማገፀን ጀምሮ መንፈስ ቅዱስ ተመልቶ ይኖራል ።

፲፯ ወለብዙኃን እምደቂቱ እስራኤል ይመደጠሙ ገበ እግዚአብሔር እምላከሙ ።

፲፯ መክር አስተምር ከእስራኤል

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ወንን ብዙ ሰዎችን ክእምልኮ ተ ጣዎት ወደ አምልኮተ እግ ዘክብሔር ይመልሳቸዋል፤

፲፯ ወው-እቱ የሐውር ቅድሚያ፤ በመንፈስ ቅዱስ፡ግሊልክ ፬ ፯፤ ግቱ ፲፩ ሸ፱።

፲፰ በፊት በፊት ይሄዳል ማለት በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝቶ መንፈቅ ተቀድሞ ያስተምራል። ወበኃይለ ኤልያስ ። በኤልያስ ግብር ጸንቶ ይኖራል። አንድም በመንፈስ ቅዱስ ኃይለ ኤልያስ። ኤልያስ ተቃኝቶ በት በሚኖር በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝቶ ይኖራል።

ከመ ይሚኖ ልበ አበው ኅበ ውሉድ። የአበው የለ አብርሃምን ፅውቀት ወደ ውሉድ ወደ ሐዋርያት ይመልስ ዘንድ። ወሕሊና ከሐድያን ኅበ አእምሮ ጸድቃን። የከሀድያን የለ አብርሃምን አእምሮ ወደ ጸድቃን ወደ ሐዋርያት አእምሮ ይመልስ ዘንድ ሐተታ ከሀድያን አላቸው በቀደመ ግብራቸው። አንድም የአበው የጸሐፍት ሪሪሳውያን ፅውቀት ወደ ውሉድ ወደ ሐዋርያት ፅውቀት ይመልስ ዘንድ፤ የከሀድያን የሪሪሳውያንን አእምሮ ወደ ውሉድ ወደ ሐዋርያት አእምሮ ይመልስ ዘንድ አሁን የተመቸ።

ከመ ይሥራዕ ሕገ ሥራት ይሠራ ዘንድ። ወሕዝበ ዘድልው ለእግዚአብሔር። ሕዝቡን መክሮ አስተኖሮ ለእግዚአብሔር ማንደር ለመ

ሆን የበቁ ያደርግ ዘንድ።

፲፰ ወደቤሎ ዘክርያስ በምንት አእምሮ ከመ ይከውን ዝንቱ ከሉ።

፲፱ ዘክርያስም ይህ ሁሉ እንዲደረግ በምን አውቀዋለሁ አለው ሐተታ፤ ምልክት ሽቶ። እስመ አይሁድኒ ተአምረ ይሴአሉ እንዲል። አንድም ተጠራጥሮ። ናሁ እነ ለሂቅ። እነሆ እኔ እርጅቻለሁ። ወበእሲት የኒ ኃላፊ መዋዕሊ የሷም የሕግንነቷ ዘመን አልፋዋል።

፲፱ ወተሰጥዎ መልክ።

፲፱ መልክም መለሰ። ወደቤሎ እነ ውሉቱ ገብርኤል ዘአቀውም ቅድመ እግዚአብሔር ዘተፈኖኩ ኅቤክ እንግርክ ወእዜኑክ። ፅንሱን ልደቱን ልነግርህ ወዳንተ የተላክሁ የእግዚአብሔር ባለሟል የምሆን እኔ ገብርኤል ነኝ አለው። ሐተታ የእግዚአብሔር ባለሟል ያይደለ ሰይጣን ሐሰት ይናገራል እንጂ የእግዚአብሔር ባለሟል የምሆን እኔ ሐሰት እናገራለሁን ለማለት እንዲህ አለ። ሐተታ በምን ያውቀዋል በሉ በመጽሐፍ በሂኖክ በዳንኤል ሲመለከት ለምድታልና።

፳ ወናሁ ትከውን በሐመ።

፳ ምልክት ሽቶ ላለው ለዜህ ምልክት ድዳ ትሆናለህ። ወትስእን ነቢበ እስከ አመ ይከውን ዝንቱ። ይህ እስኪደረግ ድረስ እትናገርም። እስመ ኢአመንከኒ ነገርየ ዘይ

ከውን ወይትፈጸም በዕድሜህ በጊዜው ጊዜ የሚደረግ ነገራን አልተቀበልኻምና። አንድም ተጠራጥሮ ላለው የተግሣጽ አነጋገር።

እመ ኢአመንከኒ። በጊዜው ጊዜ የሚደረግ ነገራንስ ክልተቀበልኻ ድዳ ሁን አትናገር አለው።

፳፩ ወሀለዉ ሕዝብ ይጸልዩ ወይ ጸንሕዎ ለዘክርያስ።

፳፩ ሕዝቡ ግን ይመጣል እያሉ እየጠበቁት ይጸልዩለት ነበር። ወእንክፍ።

አደነቁ ራዕይ በዝቶበትን ይሆን አረጋግ ነውና። ወድቆ የሚያነሣው አጥቶ ይሆን አብዩድን ናዳብን ባላወቁት ኃጢአታቸው እንደ ቀሠፋቸው ባላወቀው ኃጢአቱ ቀሥሮት ይሆን እያሉ።

እስመ ጐንደየ ውስተ ቤተ መቅደስ። ቤተ መቅደስ ከገባ ብዙ ሰዓት ሁኖታልና።

፳፪ ወወጸኦ ኅቤሆሙ አፍአ ስእ ነ ተናግሮቶሙ።

፳፪ ወደነሱ በወጣ ጊዜ መናገር ተሳነው። ወአእመፋ ከመጦ ዘእስተርአዮ ውስተ ቤተ መቅደስ። በቤተ መቅደስ ሳለ የታየው እንዳለ አወቁ የታየው አለአሉ። ወነበረ ከማሁ እንዘ በሀም ውለቱ። ወኩን በሀመ ወሰክን ነቢበ እንዳለው ድዳ ሁኖ ኖረ። ወይኤምሮሙ በእዲሁ። ተርተውን ነገር በእጁ እየጠቀ

ሰ ያሳያቸው ነበር። እንደም አ ይነተኛውን እየጻፈ ስምዖን የሚባል ተወራጅ ሹሞላቸው ኖረ።

፳፫ ወእምዝ ፈጸሞ መዋዕለ ዕብ ሬቱ አተወ ቤቶ።

፳፪ ሊቀ ካህናት ነው ቢሉ ባመ ት እንድ ቀን አጥኖ ከከተማ ቤቱ ገባ። ተራ ካህን ነው ቢሉ ሰሞኑን ፈጽሞ ዓርገ ደብረ ዘይት ይላል ደብረ ዘይት ወዳ ለ ቤቱ ገባ።

፳፩ ወእምድጎረ ክልኤ መዋዕል ዐንሠት ኤልሳቤጥ ብሏሲቱ።

፳፨ ከሁለት ቀን በኋላ ኤልሳቤጥ ዐነሰች። ሐተታ ስለ ክብረ ዕ ማን ሁለት ቀን ኑሮ ተገናኝ ቷታል። ዛሬም ሕጋውያን ስለ ሥጋው ደሙ ሁለት ቀን ኑ ረው መገናኘት ይገባቸዋል።

፳፭ ወከበተት ዕንሳ ኃምስተ አው ሬኃ እንዘ ትብል ከመዝኑ ረ ሰየኒ እግዚአብሔር አመ ሐ ውያ ሐወዐኒ በዝንቱ መዋዕል ያዕትት ዝንጓጌየ እምሰብእ።

፳፮ በዚህ ወራት ስድሴን ከሰው ያርቅልኝ ዘንድ እግዚአብሔር በረድኤት በጉብኘኝ ጊዜ እን ደህ አደረገኝ ብላ አምስት ወር ዕንሷን ሰወረች። ሐተታ በደግ ሴት ልማድ። ዳግመኛ ይህች ባልቲት የበላችው ቂጣ ቢነፋት ወነስኩ ትላለች ባዓት ነበርና። ምን እያሉ ይሰድጧት ነበር ቢሉ ዕውተ ማኅዐን ይ ብባት አጥባቦት ኅጥአተ በረ ከት ምልዕተ መርገም የበቅ ሎ ዘመድ ቢወልዱት እንጂ አትወልድ እያሉ ይሰድጧት ነበርና።

በእንተ ዘአብሰራ ለማርያም ወበእንተ ሥጋዊሁ ለቃል ።

፳፯ ወበሣድስ ወርኅ ተፈነወ ገብ ርኤል መልአክ እምነበ እግ ዚአብሔር ኅበ አሐቲ ሀገር ዘ ገሊላ እንተ ስማ ናዝሬት ።

፳፮ ወከበተት ዕንሳ ጌተ አውራኃ ብሎ ነበርና በስድስተኛው ወር መልአኩ ገብርኤል የገሊላ ክ ፍል ዕፃ ወደምትሆን ናዝሬት ወደምትባል አገር ከእግዚአብ ሔር ዘንድ ታዞ ሄደ።

፳፯ ኅበ ድንግል እንተ ተፍኅረት ለብሏሲ ዘስሙ ዮሴፍ ዘእም ቤተ ዳዊት ።

፳፯ ከዳዊት ወገን ለተወለደ ዮሴፍ ለሚባል ሰው ወደታጨኝ ወ ዳንዲት ድንግል። ሐተታ ብዙ ገሊላ አለና ከዚያ ሲለይ እን ተ ስማ ናዝሬት ብዙ ደናግል አሉና እንተ ተፍኅረት ለብሏሲ ዘስሙ ዮሴፍ። ብዙ ዮሴፍ አ ለና ከዚያ ሲለይ ዘእምቤተ ዳ ዊት አለ ። ወስማ ለ ይኦቲ ድንግል ማርያም ።

ያችም ብላቲና ማርያም ትባላ ለች ። ታረክ ነገር ማርያም ። የ ተፍኅሮስ ነገር እንደምን ነው ቢሉ ተክታ በጥሪቃ የሚባሉ ባለጸጎች ባልና ሚስት ነበሩ ። ባለጸጎነታቸውም የወርቅ የዕን ቶ የወንድ ባሯ የሴት ባሯ የ ፈረስ የበቅሎ የላም የበግ የፍ የል ይህ ቀራቸው የማይባሉ ነገር ግን ልጅ አልነበረቸውም ከዕለታት ባንድ ቀን ከዕቃ ቤ ት ገብቶ ዕቃውን አይቶ ተክ ታ ከንች በቀር የምወደው እንደሌለኝ ለምላክ እስራኤል

ያውቃል ነገር ግን ልጅ የለ ንም አላት ። ለልጅማ እኔ ም ንድነኝ ወደእግዚአብሔር እና መልክት እንጂ አለችው አመ ለክቱ ፣ ነጭ እንባ ከማኅዐን ዋ ስትወጣ። እንባላዋ እንባላ ስትወልድ እስከ ስድስት ድረስ ጌተኛይቱ ጨረቃ። ጨረቃይቱ ፀሐይ ስትወልድ እይታ ነገረ ችው ፣ በዘመናቸው መተርጉ መ ሕልም አለና ሄደህ አስተ ርጉመህ ና አለችው ። ሄዶ ቢን ግረው ደግ ልጅ ትወልዱ ይ ሆናል አለው ። ተመልሶ መጣ ምን አለህ አለችው ። ልጅ ት ወልዱ ይሆናል አለኝ አላት ። የጨረቃይቱንና የፀሐይንስ ጊ ዜ ይተርጉመው እንጂ አልተ ተረጉመም አለችው ። እንዲህ ሁነው ሲኖሩ ዐነሰች ። ወለደ ችም ስሚንም ሄኤሚን አለቻ ት፣ ረከብኩ ስለለት የማለት ነው ሄኤሚን ደርዲዕን፣ ደርዲዕ ቶ ናህን፣ ቶናህ ሲካርን፣ ሲካር ሄ ርሚላን፣ ሄርሚላ ሐናን ወለደ። ሐና ከነገደ ይሁዳ የተወለደ ኢያቂም የሚባል ሰው እግብ ታ መካን ሁና ስትኖር ወዳጅ ባልንጄራ አለቻት፣ ዛሬ ከቤተ እግዚአብሔር ሂጂ እጅ ልነግ አወዳለሁ ። ነገር ግን ልብሰ የ ለኝም እንጂ አለቻት፣ የኔ ል ብስ ብዙ አለልኝ እንዳን ለ ብሰኸ ሂጂ አለቻት፣ ምን አ ልባት በዝሙት ያመጣኸው እ ንዳይሆን አለቻት፣ እግዚአብሔ ር በምን ምክንያት ነው ልጅ የነግኸ እያልኩ ሳዝንልኸ እኖ ር ነበር ለክ በትዕቢትኸ ነው አለቻት ። ነገሩም አልቀረም ተ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ውሳ ለብሳ እጅ ነሥታ ስትመለስ አርጋብ ከመንገድ ሁነው ክልጆቻቸው ጋራ ሲጫወቱ አይታ ለሁሉ ልጅ ሰጥተኸዋል ሐናን ደንጊያ ብለህ ፈጥረሃ ታልን ብላ አልቅሳ ተመልሳለች ። በዚህ ሌሊት ዐዓዳ ርግብ ሰባቱን ሰማያት ሰንጥቃ መጥታ በማህፀንዋ ስታድር ለአያቁም የፀምር መታጠቂያ ሲያስታጥቁት የብርሃን በትር ሲያሲዙት አይታ ነገረችው ። እሱም እኔም እንጂ ከደጃችን ያለች ዛፍ ለምልማ ኦብባ አፍርታ ፍጥረት ሁሉ ሲመገባት አየሁ ብሎ ነገራት ። ከዚህ በኋላ እመቤታችን ተፀነሠች ። ርቤል የሚባል ዘመደም ወዳጁዋም ቢሉ ሞተ፣ ትወደው ነበርና ያልጋውን ሸንኮር ይዞ ስታለቅስ የሞተው ተነሥቶ ሰላም ለኪ አ እምኔውቱ ለፀሐይ ጽድቅ ለዘገብረ ሰማየ ወምድረ ብሎ ለመተርጉመ ሕልም ያልሆነለትን ተርጉሞ አርጏል ። አይሁድ ይህን ሰምተው ምቀኝነት አደረባቸው፣ ቀድሞ ከኒህ ወገን ዳዊት ስሎሞን እየተወለዱ አርባ አርባ ዘመን ገዙን ። ዛሬ ደግሞ ከኒህ የሚወለድ እንደምን ያለ ይሆን ብለው ቀንብቸው ። ኋላ እመቤታችን ተወለደች ። ሶስት ዓመት ሲሆናት መዋዕለ ጥብ ሲፈጸም የብፅዓት ልጅ ናትና ወስደው ለክህናት ሰጡ ክህናቱም አክብረው ተቀብለው የምግቧን ነገር እንዴት እናደርጋለን ሲሉ፣ መልአኩ ፋኑኤል ሰማያዊ ኅብስት ሰማያ

ዊ ጽዋ ይዞ ወረደ ። ዘካርያስ የኔ ሀብት ነው ብሎ ሊቀበልሂደ ። ሽቅብ ይዘት ወጣ፣ ሲመለስ ይወርዳል ፤ ሁሉም የኛ ሀብት ነው እያሉ በሂዱ ሽቅብ እየያዘው እየወጣ የማይሆን ሆነ ። የዚች ብላቴና ሀብት እንደሆነ ከሰው ለይተኸ አኑረኸት ነይ አሏት ። ከሰው ለይታ አኑራት ብትሂድ ከምድር ሶስት ክንድ ተስንገር ከፍ አድርጎ ክንፋን ጋርይ መግቧት ዓረገ ። በዚህ ሁሉ ምቀኝነት አድርባቸዋል ። የምግቧን ነገር ከተያዘልን ብለው ከቤተ መቅደስ አኖሯት ። ሌሊት እንጣላታለን እያሉ ይመጣሉ የቤተ መቅደሱ ቅጽር አሳት እየሆነ ይመልሳቸዋል ። መጥቆል የሚባል መሠርይ አለ እንዲህ ያለች ጠላት ተነሥታ ብላችና አጥፋልን ብለው ብዙ ወርቅ ብዙ ግምጃ ብዙ ከብት ሰጡት፣ ወርቅን ብረት ብሩን ብርት አደረገችው ። ግምጃውን ብል በላው ። ደመ ነፍስ ያላቸው ሁሉ አልቀው አድረዋል ። እንዲህ ያለች ናት ሐሰት መስሎኝ ብሎ ሶስት መቶ ልቡሳን ሥጋ አጋንንት በምስሐብ ስቦ እንዲህ ያለች ጠላት ተነሥታ ብላችና አጥፋልኝ አላቸው፣ አንተማ ወዳጃችን ስትለን ሰማዩን ምድር ምድሩን ሰማይ አድርጉ ብትለን ይሆንልን የለምን ብለው ተሰብስበው መጡ ። መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል ከመንገድ ቆይቶ በሰይፍ አርዶ አርዶ ፈጅቷቸዋል ። በቤተ መቅደስ አሥራ ሁለት ዓመት ትጥ

ራለች፣ ከዚያ ሶስት አሥራ አምስት ዓመት ይሆናል ። አይሁድ ለምቀኝነት አያርፉምና ይህች ብላቴና መጠነ አንስት አደረሰች ቤተ መቅደስ ታላድ ፍብሃት ትውጣልን አሉት ዘካርያስን ። ሊቀ ክህናቱ እሱ ነውና እንደምን ትሆኝ አላት፣ ወይ እግዚአብሔር አመልክት ልኝ አለችው፣ በያመለክት ከነገደ ይሁዳ ሚስቶቻቸው የሞቱባቸውን ሰዎች በትር ሰብስቦህ ከቤተ መቅደስ አግብተህ ጸልይበት ምልክት እገልጽሃለሁ አለው ። ቢሰበስብ ሽህ ከዘጠኝ መቶ ሰማንያ አምስት ሆነ ። ለሁለት ሽህ አሥራ አምስት የጎደለው ማለት ነው ፤ ያን ከቤተ መቅደስ አግብቶ በያወጣው ከዮሴፍ በትር አዮሴፍ ዕቀባ ለማርያም የሚል ተቀርጾ ተገኝቷል ። ርግብም መጥታ ከራሱ ላይ አርፋብታለች ፤ ሰማም በያወጡ ለሱ ወጥቷል ። እንደሶስት ምስክር ። ያም ሆነ ያም ሆነ ከእግዚአብሔር አግኝተን የሰጠንህን ከእግዚአብሔር አግኝተን እስክናሰናብትህ ወስደህ ጠብቃት አትንክ ብለው ሰጡት የተፍኅሮ ነገር ይህ ነው ። ማርያም ማለት መርህ ለመንግሥተ ሰማይ ማለት ነው ። ምእመናንን እየመራች ነነት መንግሥተ ሰማይ ታገባለችና ። እንድም ፍጽምት ማለት ነው ለጊዜው መልክ ከደም ግባት አስተባብራ ይዛ ተገኝታለች ። ፍጻሜው ግን ንጽሐ ሥጋ ንጽሐ ነፍስ ንጽሐ ልቡና እንደ አድርጋ ይዛ ተገኝታለችና

የሉቃስ ወንጌል

እንደም ጸጋ ወሀብት ማለት ነው። ለጊዜው ለናት ላባቷ ጸጋ ሀብት ሁና ተሰጥታለች። ፍጻሜው ግን ለሁላችን ተሰጥታለችና። እንደም ልዕልት ማለት ነው አርያም ማለት ልዑል ማለት እንደሆነ። እመቤታችንንም መትሕተ ፈጣሪ መልዕልተ ፍጡራን ይላታልና። ተፈሥሐ ቤተ ይሁዳ ወተሐሠዩ ቤተ እስራኤል ተለክኪተ እግዚአብሔር ወሰብእ ማኅበረ መሃደምናን ወሕዝብ ማለት ነው። እንደም ማሪም ማለት እግዚአብሔር ብዙኃን ማለት ነው። እብርሃም ማለት አበ ብዙኃን ማለት እንደሆነ። ያንም ዘበዕ ብራይስጦ እንጂ ይለዋል ብሎ ማርያም ማለት ቅሉ እግዚአብሔር ብዙኃን ማለት ነው።

፳፮ ወቦአ መልአክ ኅቤሃ።
 ፳፯ መልአኩ እሷ ወዳለችበት ቤት ገባ የቦታ። እንደም ባሕርይዋን መሰለላት መስሎ ታያት።
 ወይሌላ ተፈሥሐ ፍሥሕት አምልዕተ ጸጋ እግዚአብሔር ስሌኪ።
 እግዚአብሔር ከሥጋሽ ሥጋ፣ ከነፍሱሽ ነፍስ ነሥቶ አንድ አካል አንድ ባሕርይ ይሆናልና። በትንቢተ ነቢያት በመላእክት ተልእኮ ደስ ያለሽ ምልዕተ ክብር ሆይ ደስ ይበልሽ አላት።
 ወቡርክት እንቲ እምአንስት። ከሌቶች ተለይተሽ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለብሽ ነሽ።
 ፳፰ ወርእያ ደንገጸት አምቃሉ።

፳፱ መልኩን አይታ ድምፁን ሰምታ ደንገጸች። እንደም ርእያ ቅሉ ሰሚኝ ሲል ነው። ወርእያ ሕልመ አቡሁ ገብእ ማቱሳላ እንዲል። ድምፁን ሰምታ ደንገጠች።
 ወኅለየት ወትቤ እርኑ ዘከመ ገነ እንጋ ከምኃ ይትአምኅ። እንዴት፣ እንዲህ ያለ ሰላምታ እንደምን ይቀበላሉ ብላ አስባ ተናገረች። ሐተታ፣ እናቱን ሐዋንን ያሳተ ሰይጣን ሊያስተኝ መጥቷል ብላ።
 ፴ ወይሌላ መልአክ ኢትፍርሃ ማርያም።
 ፴፩ መልአኩም ማርያም አይዘሽ አትፍሪ አላት፣ ሐተታ ለመልአክ ፍርኃት አርቆ መናገር ልማድ ነውና። ኢትፍሪህ ብእሴ ፍትወት ዳንኤል ኢትፍሪህ ዘከርያስ እንዲል።
 እስመ ረከብኪ ሞገሰ በኅበ እግዚአብሔር።
 በእግዚአብሔር ዘንድ ባለሚል ነትን አግኝተኸልና።
 ፴፪ ወናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ። ኢሳ ጊ ፲፬ ሉቃ ፪ ፳፩ እነሆ ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅ ም ትወልጃለሽ።
 ወትሰምዩዮ ስሞ ኢየሱስ። ስሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ።
 ፴፫ ውእቱ ዓቢይ። ዳን ጊ ፲፬።
 ፴፬ እሱ ዓቢይ እግዚአብሔር ነው ወይሰመይ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል።
 የልዑል የእግዚአብሔር እብ የባሕርይ ልጅ ይባላል።
 ወይሁቦ እግዚአብሔር መንበረ ዳዊት አቡሁ።
 እግዚአብሔር አብ ያባቱን የ

ዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል። ሐተታ ይህም የተነገረ ለሰሎሞን አይደለም ቢሉ ለጊዜው ለሰሎሞን ቢሆን ፍጻሜው ለጌታ ነውና። እንደም ሰሎሞን በግዘፍ በነገሠባቸው፣ ጌታ በርቀት ይነግሥባቸዋልና። እንደም የጌታ መንግሥቱ መንበርክ እግዚአ ለዓለመ ዓለም ብሎ በተናገረለት ሥልጣን ነውና። እንደም ስምዲ ወለትየ ወርዕዩ ወአፅምዲ ብሎ መንበር አድርጎ በተናገረለት በምዕመናን ላይ ነውና። እንደም ነገሠ መባሉ ቅሉ በሥጋ ዳዊት ነውና ዲበ መንበረ ዳዊት ትፀንዕ መንግሥቱ እንዲል።
 ፴፫ ወይነግሥ ለቤተ ያዕቆብ ለዓለም።
 ፴፬ በያዕቆብ ወገን ለዘለዓለም ሠልጥኖ ይኖራል።
 ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ።
 ለጌትነቱ ፍጻሜ የለውም።
 ወርኢኩ በራዕዩ ሌሊት ወመጽኤ ከመ ወልደ እንላ እመሕያው ወበጽሐ ኅብ ብሎ የመዋዕል ወተውሀበ ሉቱ መንግሥት ወምኑናን መንግሥቱኒ መንግሥት ዘለኩሉ ዓለም ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ እንዲል። ታሪክ ዘፍ ፳፱ ስ።
 እግዚአብሔር ሥራውን አለምክንያት አይሠራውም ለአብርሃም ኢያውብር የሚባል ዘመድ ሎሌ ነበረው በሚሞት በት ጊዜ አስጠርቶ ልጅን ይስሐቅን ሰርያ ወርደህ ከዘመዶቹ ወገን አጋባው እንጂ ከአዋልደ ከነዓን እንዳታጋብው

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ግል እጅን ጽፋ ጉልበቴን ምታ አለው ። እጅን ጽፋ ማለቱ የሰጠኸኝ አይባረከልኝ በል ሲል ነው ። ጉልበቴን ምታ ማለቱ የወለድኩት አይባረከልኝ በል ሲል ነው ። እሱም ጠንቅቆ ይምላል ያች የማመጣት ብላቴና አልመጣም ያለች እንደሆነ ወደነበርከበት እሱን ይገርው ልሁድን አለው ዑቅ ኢታግብአ ለወልድ የሰባሕቱ ዘሐፀነኒ ወሲሰየኒ ይረኩ ለከ መልአኩ ። እግዚአብሔር መንገድህን ያቃናልህል እምጥተህ አጋባው እንጂ እሱንስ አትውሰድው አለው ። ከቃው መልካሙን መርጦ አስር ገመል ጭና ሂደ ። ወደ ማታ ከወሀ ዳር አርፎ ያወጣ ያወርድ ጀመር ። ወሀ ከሚቀዱት ሴቶች ከጌታዬ ዘመዶች ወገን ሁኖ መልክ ከደም ግባት አስተባብራ የያዘች ሕፃን ሁኖ ወሀ አጠጭኝ ብያት አጠጥታኝ ለግመሎቼም የምታጠጣልኝ ሁኖ ። ከሆነ አስተዳሎክ ለገብርክ ይስሐቅ ባልኩ ነበር እያለ ሲያወጣ ሲያወርድ ወእምቅድመ ያሳልቅ ተናግሮ ይላል ሀልዶ ሲል ነው ይህን ተናግሮ ሳይረጸም ርብቃ ባጭር ታጥቃ ማድጋ ነጥቃ መጣች ። ቀድታ በምትሄድበት ጊዜ ወሀ አጠጭኝ አጥቶ ቀድታ አጠጣኝው ለግመሎችህ ላጠጣልህን እለችው ይሁን አለ ከየቀዳኝ አጠጣኝለት አተያ የታገ እርጋገጣን ይመለከታል የማንህ ልጅ አላት ። ሜልክ ለኛኮር የወለደችለት የባቱኤል

ልጅ ነኝ አለችው ። ከቤትሽ ማደርያ አይገኝምን አላት ፤ ምን ታጥቶ አንተ የምትበላው ዳቦ የምትጠጣው ጠጅ የምትተኛበት አልጋው ለግመሎችህ ጋጡ ገፈራው ተርፏል አለችው ። ወእምዘ ረወዶ አግማ ሊሁ ነሥአ ኢያውብር አዕኑገ ዘወርቅ እንዲል ፤ ያሥር ወቄት ለሁለቱ እጆቹም አምባር የሁለት ወቄት ለሁለቱ ጆሮቹም ጉትቻ አስገጦ ሰደዳት ፤ ላባ የሚባል ስሱ ወንድም አላት ማን ሰጠኸ አላት ፤ እንዴህ ያለ ሰው አስገጦ ሰደደኝ አለችው ። እንደባ የሚያገኝ መስሎት ሂደ ። አንተን ያህል ሰው ከዚህ ምን አኑሮ ሃል አንተ የምትበላው ዳቦ የምትጠጣው ጠጅ የምትተኛበት አልጋው ምንጣፋ ለግመሎችህ ጋጡ ገፈራው ተርፎ ከቤት ጉብተህ እህል ቀምሰህ ወሀ ጠጥተህ አታርፍምን ብሎ ይዘት ሂደ ከገባ በኋላ እግርህን ታጥቦህ እረፍ አሉት ። ጌታዬ የላከኝን ሳልናገር ሌላ ሥራ አልሠራም አለ ። የንጉሥ መልክተኛ የታዘዘውን ሳያደርግ ሌላ ሥራ እንዳይሠራ በል ተናገር አሉት ፤ እሱም ጌታዬ አብርሃምን አልቆ አክብሮታል ካረጀ በኋላ የወለደው የሚወደው ልጅ አለው ከአዋልዶ ሶርያ እንጂ ከአዋልዶ ከነፃን እንዳታጋባው ብሎ አምሎኛል ገንዘብ ይገር መጥቼ ከወሀ ዳር አርፎ ሳወጣ ሳወርድ ይህች ብላቴና መጣች ፤ እንደምታዩት አስገጧ

ሰደድኳት ለጌታዬ ልጅ ግሰት ልትሆን ስጡኝ እናንተም ገንዘባችሁን ተቀበሉኝ አላቸው ። እነሱም ገሕነሰ ኢንክል ተናግሮ ኢሠናዩ ወኢ እኩየ አሉት ። ነገር ወስኑልኝ ቀረጡልኝ እንጂ እኔም ቀኝስ ግራስ ብል ምን አጥቼ አለ ። አማጭ ለልማዱ የበቅሎ ከበድ የሐር ገመድ አለኝ ይላልና ፤ ይሁን ተቀመጥ አሉት አደረ ። ሲነጋ አሰናብቱኝ ገንዘባችሁን ተቀበሉኝ ልጅ ቷንም ስጡኝ አለ ። አሥር ቀን ትረፍ አሉት ። ኢታስተድገሩኒ እግዚአብሔር ነገራን አቅንቶልኝ ሳለ አታሰናክሉኝ አላቸው ብይህን እሷን እንጠይቃት ብለው ጠየቋት ፤ እሄዳለሁ አለች ገንዘቡን ሰጥቶ ይዞ መጣ ። ይስሐቅ ወንበዴ እንዳይጣላቸው ብሎ መንገድ አላረ መስሎ ይሰልላል ። አራምዳ አይታ ያማነው አለችው ። የምትሄጅለት የጌታዬ ልጅ ነው አላት ። ተራ ልብስ ለብሳ ነበርና አውርዱኝ ብላ አገጣ ቆየች ይዟቸው ሂደል ። ይህ ሁሉም ሳሌ ነው ። አብርሃም የእግዚአብሔር አብ ፤ ኢያውብር የቅዱስ ገብርኤል ፤ ይስሐቅ የመለኮት ፤ ርብቃ የትስብሰት ፤ አሥሩ ወቄት ያሥሩ ቃላት ፤ ሁለቱ ወቄት የፍቅር ቢጽና የፍቅር እግዚአብሔር ። እንደም ቁቱ ተረሥሐ ፍሥሐት አምልሰተ ጸጋ ቡርክት አንቲ እም አንስት ወቡሩክ ፍሬ ከርሥኪ ያለው ፤ አሥሩ እርት ከመዝኑ እንጋ ካለው ጀምሮ ወአ

የሉቃስ ወንጌል ።

ለሆነ ግንባታት ለመንግሥቱ እስከለው ዓሥር ይሆናል የዜህ ምላሴ ። ሣድስ ወርጎ ያለው ም በስድስተኛው ሽህ ሲል ነው ። እንኳን በወር በዕለት ይመስለዋል ። በሐሙስ ዕለት ወ በመንፈሳዊ ለዕለት አትወለድ እም ወለተ ወለትክ እንዲል ።

፴፯ ትቤሎ ማርያም ለመልአክ አፎት ይከውነኒ ዝንቱ እንዘ አ የአምር ብላሴ ።

፴፰ ወንድ ሳላውቅ መጽናስ መውለድ እንደምን ይሆንልኛል፤ እም አይቲ ረከብክ ዘከመዝ ብ ሥራተ ዘእንበለ ምት እምድንግል ዕንስተ፣ ወዘእንበለ ዘር እ እምድር ዕትወተ እንዲል፤ ምድር ያለ ዘር ታፈራ ዘንድ ሴት ያለወንድ ትፀንስ ዘንድ እንደህ ያለ የምስራች ከማን አገንኸው አለችው እንደህ ማለቷ ነገሩን ሽታው አይደለም ጥንቱን እንደምን ይሆንልኛል ነገሩን አላደርገውም ስትል ነው እንጂ ። ዘንተ ትቤድንግል በእንተ ዘኢዓርገ ሕሊና እንላ እመሕያው ውስተልባ እንዲል ።

፴፯ አውሥእ መልአክ ።

፴፰ መልአክም መለሰ ።

ወይቤላ መንፈስ እግዚአብሔር ቅዱስ ይመጽእ ላዕሌኪ ። ያንችማ ዕንስ መቼ እንደ ሌሎች ሴቶች ዕንስ ነዋ መንፈስ ቅዱስ ያደርብኛል ።

ወዕይላ ለፀ-ል ይጸልሳሉ ።

ዕይላ ለፀ-ል ወልድ ሥጋኸን ያለብሳል ። አንድም መንፈስ ቅዱስ ያደርብኛል ዕይላ ለፀ-ል ወልድ ከሰሰቱ ግብረ

ት ይከለክልኛል ወውአቱኒ ን ዴሕ እምሰለስቱ ግብራት እለ ሥሩዓት በእንላ እመሕያው እንዲል ።

ወዘኒ ይትወለድ፤ እምኔኪ ቅዱስ ው-እቱ ።

ካንች የሚወለደውም ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ተብለው ከሚመሰገኑ ከሰሰቱ ቅዱስ አንዱ ቅዱስ ነው ።

ወይሰመይ ወልድ እግዚአብሔር ለፀ-ል ።

የልፀ-ል እግዚአብሔር የባሕርይ ልጅ ይባላል ።

፴፯ ወናሁ ኤልሳቤጥኒ እንተ እጅ አገማድኪ ይከቲኒ ዕንስት ወ ረከበት ወልድ በልህታቲሃ ወ በርስኦቲሃ ።

፴፰ ከዘመዶችኸ ወገን የምትሆን ኤልሳቤጥ ስንኳ በናጹም እርጅናዋ ልጅ አግኝታ ዕንሳላች ። ሐተታ ኤልሳቤጥ ስንኳ ማለቱ ስለ ምን ነው ቢሉ እመቤታችን ምንም በድንግልና ቢሆን ሙቀት ልምላሚ አልተለያትም ። ኤልሳቤጥ ግን ምንም በዘር በሩካቤ ቢሆን ሙቀት ልምላሚ ተለይቷት ነበርና ። ይህም ሙቀት ልምላሚ ሳለ በድንግልና እንዲወልድ ። ሙቀት ልምላሚ ከተለየ በኋላ በዘር በሩካቤ እንዲወልድ የሚያደርግ እሱ አይደለምን ብሎ ። መጽሐፍ ያለበትን ማፅናት ልማድ ነው እንደህ እለ ። አንድም ከዘመዶችኸ ወገን የምትሆን ኤልሳቤጥ በል ።

ወናሁ ሣድስ ዝንቱ ወርጎ ስለንተ ይብልዋ መካን ።

መካን ለሚሏት ስኤልሳቤጥ ከፀነሰች እነሆ ይህ ወር ስድስተኛ ነው ።

፴፯ እስመ አልቦ ነገር ዘይሰለፍ ለእግዚአብሔር ።

፴፰ ሙቀት ልምላሚ ሳለ እንበለ ዘርእ እንዲወልድ ቢያደርግ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና መንፈስ ቅዱስ ይመጽእ ላለሌኪ ላለው ። አንድም ሙቀት ልምላሚ ከተለየ በኋላ በዘር በሩካቤ እንዲወልድ ቢያደርግ የሚሳነው ነገር የለምና ወናሁ ኤልሳቤጥኒ ላለው ።

፴፰ ትቤሎ ማርያም ለመልአክ ነየ አመተ እግዚአብሔር ይኩነኒ በከመ ትቤላኒ ።

፴፯ እንደህ ባላት ጊዜ እመቤታችን ለመልአኩ የእግዚአብሔር ገረዱ እነሆ አለሁ እንዳልክ ይሁንልኛ አለችው ። በዚህ ጊዜ ቃሏን ምክንያት አድርጎ አካላዊ ቃል በማግፀኑ ተቀርጾዋል ። ሐተታ እንደ እደ ፀሐፊ ሥልጣን እግዚአብሔር፤ እንደ ብርሕ ፀሐፊ የመንፈስ ቅዱስ፤ በቀንዱ ያለ ቀለም የሌሎች ሴቶች ባሕርይ፤ በብርዑ ያለ ቀለም የመቤታችን ባሕርይ ምሳሌ ። እስትንፋሱ የመንፈስ ቅዱስ አልወርድ ሲለው እና እያለ ያወርደዋል ። የፈጠረ የክፈለ ያዋሐድ መንፈስ ቅዱስ ነውና፤ ምሥጢሩ የአካላዊ ቃል ፣ ቀለሙ የትስብዕት፣ ረቂቅ ምሥጢር ከልቡና ሳይለይ በቀለም ገዝሮ እንዲታይ ፣ ረቂቅ እካላዊ ቃልም ከእብ አንድነት

ወንጌል ዘሉቃስ።

ሳይለይ በሥጋ ገዢ ታይቷል። እንደም ወሀዩንተ እድ ዘዘዩ ያግኛድ ከመ እግዝእ ትን ማርያም ይእቲ ይላል ብሎ እንደ እደ ጸሐፊ ይኩነኒ ያለችው የቃላ ምሳሌ። ሐረ ወጎለፈ እምኃይሃ መል አክ። የቦታ ላለው እጅ ከለችበት ሂደ፡ ባሕርይዋን መሰለላት ላለው ተሰወራት።

በእንተ ብጽሐት ጎበኤ ሌላሳይጥ

፴፱ ወተንሥሐት ማርያም ፍጡነ በውለቱ መዋዕል ወሐረት ደ ወለ ዓይነ ከርም።

፴፱ እመቤታችን በዚያ ወራት ፈጥና ደጋ ደጋውን ሂደች። እንደም ጭቁ ጭቁውን የክረምት ግብር ባለበት ጉም በሚሳብበት ዝናም በሚዘንብበት ለተክል የሚያጠጡት ወሀ በሚሄድበት በስርጥ ጉዳና ሂደች። ሐተታ ስለ ሶስት ነገር ትሂዳለች ኤልሳይጥ ዕነ ሠች ብሏታልና የኤልሳይጥን ዕንስ ለመረዳት። ዘካርያስ ታመመ ብለዋታልና ለመጠየቅ፤ ምስክር ሶስት ለማድረግ መልክ። መስክሯል፤ የሐንስ በማጎፊን የሚሰግድ ነው። ኤልሳይጥም እው ለእግዚአብሔር የምትል ናትና።

ወበጽሐት ሀገረ ዳዊት ዘይሁዳ።

፴ ይሁዳ ዘሚባል አገር ደረሰች ወቦሌት ቤተ ዘካርያስ ወእም ኃታ ለኤልሳይጥ።

፴ ዘዘካርያስ ቤት ገብታ ኤልሳይጥን እንደት ነሽ አለቻት ወዕበ ሰምዓት ኤልሳይጥ ቃላ ለማርያም እንዘ ትትእምኃ አ ንፈርዓፀ አንል በውስተ ከርሣ እመቤታችን እመቤታችን እንደት ነሽ ስ ትላት ኤልሳይጥ በሰማች ጊዜ በማጎፊቱ ያለ ብላቴና ሰገደ ሐተታ፤ ሐዋርያት በሲኖዶስ ሰገደ ብለውታል። ያፊድም ሰገደ ብሎታል።

፴፩ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላዕል ኤልሳይጥ።

፴፩ በኤልሳይጥ መንፈስ ቅዱስ አደረባት ተለይቷትን ያውቃል ሥራ አሠራት ሲል ነው።

፴፩ ወከልሐት በዓቢይ ቃል።

፴፩ ቃሏን ከፍ አድርጋ አሰምታ ተናገረች።

ወትቤ ቡርክት አንቲ እምአ ንስት።

ከሴቶች ተለይተሽ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለ ብሽ በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ እያማለድሽ የምታሰጭ ነሽ።

ወበሩክ ፍሬ ከርሥኪ።

የማጎፊንም ፍሬ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለበት በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ የሚያድል ነው።

፴፫ ወምንትኑ አነ ከመ ትምጽአ ጎቤየ እው ለእግዚአብሔር።

፴፫ የጌታዬ እናቱ እመቤቴ ወደኔ ትመጭ ዘንድ እኔ ምን ድነኝ፤ ለልማዱ ገረድ ወደ እመቤቷ ትሂዳለች እንጂ እመቤት ወደገረዳዋ ትመጣለች ን አለቻት።

፴፭ እስመ ናሁ ሶበ ሰማዕኩ እንዘ ትትእምኃኒ አንፈርዓጸ እ

ንል በውስተ ከርሥየ ብፍሥ ሐ ወበኃሜት።

፴፭ እንደት ነሽ ስትጭኝ በሰማሁ ጊዜ በማጎፊኔ ያለ ብላቴና ደስ ብሎት ሰገደልና።

፴፭ ወብዕዕት አንቲ እንተ ተአ ምኒ ከመ ይከውን ቃለ ዘንገ ሩክ እምጎበ እግዚአብሔር።

፴፭ ከእግዚአብሔር አግኝተው የነገሩሽን ነገር እንዲደረግ የምታምኚ። አንድም ከመ ይከውን ቃል፤ ከእግዚአብሔር አግኝተው የነገሩሽ ነገር እንዲደረግ የምታምኝ አንቺ ንዕድት ከብርት ነሽ። ሐተታ መጽሐፍ ስም ካልጠራ ማብዛት ልማዱ ነውና የነገራት አንድ ገብርኤል ሲሆን አብዝታ ተናገረች። በተአምኖ እመ ነገርም ለኖሳ በእንተ ዘኢያስተርኢ ግብር ዘጎቡዕ ፈርሃ እንዲል፤ የነገረው አንድ ሱር ያል ሲሆን።

፴፭ ወትቤ ማርያም ታዓቡየ ነፍስየ ለእግዚአብሔር።

፴፭ እመቤታችን ሰውነቲ እግዚአብሔርን ታከብረዋለች።

፴፭ ወትትኃሠይ መንፈስየ በእምላኪየ ወመድኃኖ፤

፴፭ ልቡናዬም በፈጣሬየ በመድኃኒቲ እምና ደስ ይላታል አለች። ሐተታ ከምን አድኑዋታ ል ቢሉ ከንደተ ሀላዊ ከልማደ አንስት።

እስመ ርእየ ሕማማ ለእመቱ የገረዱን የሐዋንን መከራዋ ን አይቷልና። አንድም ትሕትናዋን በእግረ አጋንንት መረገቧን አይቷልና። አንድም የኔ ን የገረዱን ትሕትናዬን አይቷ

የሉቃስ ወንጌል

ልና = ሐተታ ይህስ እንደምን
 ነው ቢሉ መጽሐፈ ኢሳይያ
 ስ ስትመለከት = ናሁ ድንገል
 ትገነባ ወትወልድ ወልደ ከ
 ግለው እንቀጽ ብትደርስ ድ
 ንገልና እያላት ምንው እኔ በ
 ሆንኩ አላለችም - እንደህ ከ
 ለችዩቀስ ከጊዜዋ ደርሼ ወጥ
 ቼ ወርጂአገልግያት ብላ ተ
 መኝታለች እንጂ = ኃዘኔን ሰም
 ቷልናምን እያለች ታዝን ነ
 በረ ቢሉ የተቋጠረው ሱባዔ
 ደረሰ የተነገረው ትንቢት ቀ
 ረ እያለች ታዝን ነበረ
 ፶፮ ናሁ እምይእዚሰ ያስተበፅዕኒ
 ዙሉ ትውልድ =
 ፶፯ ከንግዲህስ ወዲህ ትውልድ
 ሁሉ ያመሰገኑኛል = ሐተታ በ
 ንድ መልክና ባንዲት ባልተት
 ቃል ብቻ ተመስገኘ አቀራላሁ
 ን ትውልድ ስም ትውልድ ከም
 ትውልድ ያረት ሁሉ ያመሰ
 ገኑኛል ስትል እንዲህ አለች
 ዙሉ አለ ከኒህ የወጣ ትው
 ልድ የለምና = እንደም ፍጥ
 ረት ሲል ነው = ኦሪት ዘልደት
 እንዲል = ፍጥረት ሁሉ ያመሰ
 ገኑኛል =
 ፶፰ እስመ ገብረ ሊተ ኃይለ ኃቢ
 ያተ =
 ፶፱ ደግነገር ሥራ ሠርቶልኛልና
 ሐተታ! አባ ቢሉ ልጄን = ወ
 ልድ ቢሉ አካሉን = በጎቱም
 ድንገልና ጭጅ በጎቱም ድን
 ገልና እንድወልደው አድርጎ
 ኛልና =
 ወትዳሴ ስሙ =
 ያህን ያደረገልኝ ስሙ ልዩ ነ
 ሙ = ሐተታ! አባ ደባላል እን
 ጂ = ወልድ መንፈስ ቅዱስ አ

ደባልም = ወልድ ደባላል እን
 ጂ አብ መንፈስ ቅዱስ እይባ
 ልም = መንፈስ ቅዱስ ደባላል
 እንጂ አብ ወልድ አይባልም፤
 ወግህሉኒ ለትውልድ ትውልድ
 ይቅርታውም ለልጅ ልጅ ነው
 ለእለ ይፈርህም =
 ያው ግን ለግያመልኩት ለ
 ሚፈሩት = ሐተታ! አባቷ ዳዊ
 ት ግህሉሰ ለእግዚአብሔር አ
 ምግለም ወእስከ ለዓለም ዲበ
 እለ ይፈርህም ብሎ ነበርና ከ
 ዚያ አያይዛ እንዲህ አለች =
 ፶፩ ወገብረ ኃይለ በመዝራዕቱ =
 ኢሳ ፶፩ ፱ =
 ፶፪ አብ ቢሉ በልጄ = ወልድ ቢሉ
 በሥልጣኑ ደጋግ ተአምራት
 አደረገ =
 ወዘረዎሙ ለእለ ያዓብዩ ሕሊ
 ና ልቦሙ =
 ትዕቢተኞች ጸሐፍት ፈሪሳው
 ያንን = አጋንንትን በተናቸው =
 ፶፫ ወነሠቶሙ ለኃያላን እመናብ
 ርቲሆሙ =
 ፶፬ ኃያላን ጸሐፍት ፈሪሳው ያንን
 ከሹመታቸው ሻራቸው ከልፅ
 ልናቸው አዋረዳቸው = አንድ
 ም ኃያላን አጋንንትን ከማደ
 ሪያቸው ከሰው ለያቸው =
 አፅበዮሙ ለትሑታን =
 ትሑታን ሐዋርያትን አሥራት
 በክራት ቀዳማያት ሰጥቶ ትሑ
 ታን ነፍሳትን ልዕልና ነፍስ
 ሰጥቶ አከበራቸው =
 ፶፭ ወአጽገሦሙ እምበረከቱ ለር
 ሁባን = ስ ነገ ዩ ሹ = መዝ ፴፫ ፲
 ፶፮ ዓዛ ወጋሪ ልብደ ሠሪ የነበ
 ሩ ርሀባን ሐዋርያትን አሥራ
 ት በክራት ቀዳማያት ሰጥቶ አ
 ጸገባቸው = ርሀባን ነፍሳትን ሥ

ጋውን ደሙን ልጅነትን ሰጥቶ
 ደስ አሰኛቸው =
 ወፈንምሙ ፅራቶሙ ለብዑላን
 አሥራት በክራት ቀዳማያት
 ተቀብለው ይኖሩ የነበሩ ጸሐ
 ፍት ፈሪሳው ያንን ባዶ እጃቸው
 ን ሰደዳቸው ብዑላን አጋንን
 ትን ባደቸውን ሰደዳቸው =
 ፶፯ ወተወክሮ ለእስራኤል ቀላ
 ኔሁ =
 ፶፸ እንዲህ አድርጎም እስራኤል ዘ
 ሥጋን ተዋሐደ = ነብ ያዕቆብ
 ንድሪ ወኅብ እስራኤል ተዋረ
 ሲ እንዲል =
 ፶፯ ወተዘከረ ግህሉ ዘይቤሉሙ
 ለእባዊን ለአብርሃም ወለዘርኤ
 እስከ ለዓለም = ዘፍ ፲፮ ፱ = መ
 ዝ ፻፴፩ ፱ = ኢሳ ፵፩ ፳ =
 ፶፯ ላባቶቻችን ለአብርሃም ለይስ
 ሐቅ ለያዕቆብ የነገራቸውን ይ
 ቅርታውን እስከ ዘለዓለም አ
 ሰበ =
 ፶፯ ወነበረት ማርያም ኅይሃ መ
 ጠነ ሰለስቱ አውራጎ ፤
 ፶፯ እመቤታችን ሶስት ወር ከኤል
 ሳቤጥ ዘንድ ኖረች፤
 ወእምድኅረሁ አተወት ቤታ
 ከሶስት ወር በኋላ ወደ ቤቷ
 ተመለሰች፤
 በእንተ ልደተ ዮሐንስ
 መጥምቅ፤
 ፶፯ ወበጽሐ ወርኃ ለኤልሳቤጥ
 ከመ ትለድ፤
 ፶፯ ኤልሳቤጥ ልጅ የምትወልድ
 በት ጊዜው ደረሰ፤ ሐተታ ከ
 ዚያ ኑራ ቢሆን የመለከት አ
 ናት ተልእኮ ባንኛት ነበርና፤ ይ
 ሀማ እንዳይሆን ኔታ የመጣ

የእግዚአብሔር ኃይል አድርጎ በታልፍ።
 ፳፮ ወመልክ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ዘክርያስ አቡሁ።
 ፳፯ በዘክርያስ መንፈስ ቅዱስ አደረበት። ሐተታ ተለይቶትን ያውቃል ቢሉ ሥራ አሠራው ሲል ነው።
 ተነበየ ወይቤ። ተነበየ ብሎ ስድ አርእስት፣ ይቤ ብሎ ይት አርእስት ተናገረ፤ ለደም ያመጣል።
 ፳፰ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል ዘተሣሳሉን ወገብረ መድኃኒተ ለሕዝብ ዘአሁ መዝ ርዥ ፲፪።
 ፳፯ ይቅር ያለን ለወገናቹ ደሀንነትን ያደረገልን የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን ብሎ ተናገረ።
 ፳፱ እንሥአ ለነ ቀርነ መድኃኒት ነ እምቤተ ዳዊት ገብሩ። መዝ ርዥ ፲፮።
 ፳፱ ከባለሚሉ ከዳዊት ወገን የምንድንበት ክርስቶስን ያሥነ ማልን። ሐተታ ቀርን አለው እንስሳት በቀንዳቸው ድል እንዲያደርጉ ምእመናንም በሱ አጋንንትን መናፍቃንን ድል ይነሱበታልና ብከ ንወግዎሙ ለኩሎም ፀርነ እንዲል። አንድም አራት ሽቱ እምስተኛ በዘይት አጣፍጠው በቀንድ ለድርገው ያኖራሉ፤ መንግሥት የሚገባቸው ከቤተ ይሁዳ የተወለዱ ቀኝ አካላቸውን ተቀብተው መንግሥትን። ከህነት የሚገባቸው ከቤተ ሌዊ የተወለዱ ቀኝ አካላቸውን ተቀብተው ከህነትን እጅ ያደርጋሉ እሱም እንደ አራት ሽቱ አ

ራቱን ባሕርያተ ሥጋ እንደ እምስተኛ ዘይት ባሕርያ ነፍስን ነሥቶ ከህነትን መንግሥትን ለራሱ ገንዘብ አድርጎ ለምዕመናን የሚያድል ሁኑዋልና።
 ፫ በከመ ነበበ በአፈ ነቢያተሁ ቅዱሳን እለ እምግለም። ኤርጳጳ ጸ።
 ፫ እለ እምሰብእ እለ እምጥንት ሲል ነው፤ ከሰው ወገን በሚሆኑ ከጥንት በነበሩ ንፁዳን ክቡራን በሚሆኑ በነበያት አድር እንደተናገረ።
 ፫ ከመ ያድኅነን እምእደ ፀርነ።
 ፫ ከጠላቶቻችን እጅ ያድኅን ዘንድ።
 ወእምእደ ኩሎም እለ ይጸልኩ።
 ከሚጠሉንም ሁሉ እጅ ማለት ከእኩያት ፍትወታት ኃጣውእ ያድኅን ዘንድ። ሐተታ የሚያጣሉን ስለሆነ ይጸልኩ ነ አለ።
 ፫ ከመ ይግበር ሣህሎ ምስለ አበዊን።
 ፫ ላባቶቻችን ያደረገውን ላባቶቻችን እንዳደረገላቸው ከባቶቻችን ጋራ ይቅርታውን ያደርግ ዘንድ።
 ወከመ ይዘክር ኪዳኖ ቅዱስ ዕኑዕ መሐላውን ያስብ ዘንድ።
 ፫ መሐላሁ ዘመሐለ ለአብርሃም አቡነ። ዘፍ ጸ። ፲፮፤ ኤር ሳ፩ ሳ፩ ዕብ ስ ፲፫።
 ፫ መሐላውም ላባታችን ለአብርሃም የማለው ነው።
 ፫ ከመ የሀበነ በዘእንፈርሀ እምእደ ፀርነ።
 ፫ በጠላቶቻችን በእጋንንት እጅ የተወረወረው ጦር የተጣለው

ጠጠር ያገኘናል ብለን ብማንፈራ ገንዘብ የሚንፈራበትን ሥጋውን ደሙን ልጅነትን ይሰጠን ዘንድ።
 ፫ ያድኅነን ናምልኮ በጽድቅ ወበርትዕ።
 ፫ በጽድቅ አሚን ፀንተን በንጽሐ ጠባይዕ ሁነን እንናምነው ዘንድ። አንድም በወንጌል በአሪት ሁነን እናምልከው ያድኅን።
 በቅድሚሁ።
 እሱ ባለበት ዘመን ሶስት ዓመት ከሶስት ወር።
 ወበኩሉ መዋዕሊን።
 እኛ ባለንበትም ዘመን ሁሉ አንድም በቅድሚሁ በኩሉ መዋዕሊን። እሱ ባወቀው ባለንበት ዘመን ሁሉ እምልከው ያድኅን ዘንድ።
 ፫ ወአንተኒ ሕፃን ነቢያ ልዑል ትሰመይ። ሚል ሁ ጅ ሉቃ ስ፻፲፮።
 ፫ ይቤ ላለው ጨርሶ ተነበየ ላለው አመጣ። እንተም ብላቴና ልዑል እግዚአብሔር የሾመሀ መምሕር ትባላለህ።
 እስመ ተሐውር ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ትጸሕፍኖቶ መንገድ ልትጸርግ በእግዚአብሔር ፊት ትሔዳለህ ማለት ሰውን ከኃጢአት ከጣዖት ትለይ ዘንድ መንፈቅ ተቀድመሕ ታስተምራለህና።
 ፫ ከመ ተሀበሙ ያእምሩ መድኃኒቶሙ።
 ፫ ተሀበሙ መድኃኒቶሙ ያእምሩ መድኃኒቶሙ ብለሕ ግጠም። መድኃኒታቸው ክርስቶስን ነዋ በግዑ ብለህ ትጻርጋ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ቸው ዘንድ። ያለምሩ ሊያውቁ
 እንደም መደራገታቸው ክር
 ስቶስን ሊያውቁ። ታስተምራ
 ቸው ዘንድ።

፫፻፳ በዘይት ሕንጻ ሎሙ ሕጢአቶ
 ሙ በሣህሉ ወበምሕረቱ ለአ
 ምላክነ ለዘሐወፀነ እምእርያም
 ዘከ ፫ ፻ ሚሊ ፱ ፻ ፳።

፫፻፳፫ ለኛ ለ እንድ ወገን ከእር
 ያም ወርዶ በገብኘን በፈጣ
 ሪያችን ይቅርታና ቸርነት ኃ
 ጢአታቸውን በሚሠረዩላቸ
 ው ገንዘብ ይሠረዩላቸው ዘ
 ንድ።

፫፻፳፯ ወሠረቀ ከመ ያርዕዮሙ ብር
 ሃኛ ለእለ ይነብሩ ውስተ ጽ
 ልመት ወጽላሎተ ሞት።

፫፻፳፰ በድንቁርና በተበጊጸ ተስፋ ላሉ
 ዕውቀትን ይገልጽ ዘንድ ተ
 ወለደ።
 ከመ ያርትዕ እገሪነ ውስተ ና
 ናተ ሰላም።
 አገረ ሕሊናችንን ወደወንጌል
 ጉዳና ያቃናልን ዘንድ።

፫፻፳፱ ወልጎቀ ሕፃን።
 ብላቴናው አደገ።

፫፻፳፻ ወፀንዐ በመንፈስ ቅዱስ።
 በመንፈስ ቅዱስ ጸና። ሐተታ
 ልጅ የሚያላድግ ብቻ ጣቢታ
 አይደለም። ኃይል አልጎቂተ
 ኩሉ አለችና። ፀንዐ በመንፈ
 ስ ቅዱስ አለ።
 ወነበረ ኃቅለ እስከ አመ ያ
 ገደሥም ኃበ እስራኤል።
 ምክራቸው አስተምራቸው ብ
 ለው ሥላሴ ወደ እስራኤል
 በመምሕርነት እስኪያማልዱት
 ድረስ። እንደም እስራኤል ም
 ክረን አስተምረን ብለው በመ
 ምሕርነት እስኪማልዱት ድ

ረስ በበረሃ ኖረ። እንደም እ
 ስከ አመ ያስተርኢ ሎሙ ለ
 እስራኤል ይላል አብነት። ለእ
 ስራኤል በመምሕርነት እስኪ
 ገለጽ ድረስ በበረሃ ኖረ።

በእንተ ልደተ ኢየሱስ።

ምዕራፍ ፮።

፩ ወኮነ በውለቱ መዋዕል ወዕለ
 ትእዛዝ እምሳብ አውግሥጦ
 ስ ቁሣር ከመ ያጸሐፍ ኩሉ
 ዓለም።

፪ ኮነ ያለውን ወጽኦ ብሎ አመ
 ጣው ሰው ሁሉ ከግብር ይቂ
 ጠር ዘንድ። በዘያ ወራት ከእ
 ውግሥጦስ ቁሣር ትእዛዝ ወጣ
 ጸሐፊዮ ለውለቱ ብእሲ ከመ
 ዘሞተ እንዲል። ሐተታ አው
 ግሥጦስ ማለት ሠጣጤ ክር
 ሥ። ቁሣር ማለት ፀጃል ማለት
 ነው። ይሕስ እንዳይሆን ጌታ
 በዘመኑ ተወልዷል ብሎ አው
 ግሥጦስ ማለት ፀጃል ማለት
 ነው። ቁሣር ማለት ሠጣጤ ክ
 ርሥ ማለት ነው። ታሪክ የሮ
 ም ንጉሥ ከንድ ጉልማሳ ሚ
 ስት ያለ ፈቃዱ ደረሰባት ባ
 ዓ.ነ ትወድ ነበርና ያለ ፈቃ
 ዱ ደረሰብኝ ብላ ታንቃ ሞ
 ተች። ወንድሞቼዋ እንታችን
 የሞተች እንጂ በሱ ምክንያ
 ት ነው ብለው ከቤተ ጣዖት
 ገብቶ ሲወጣ ሸምቀው ገደ
 ሉት። ኋላ ሕዝቡ እሱስ እሷስ
 የሞቱ አንድ ሰው ብናሠለጥን
 አይደለም ብለው ነገር የሚወ
 ስኑላቸው መቶ ሀያ ባውላ
 ሹመዋል። ከመቶ ሀያው ባው
 ላ ያንዱ ባውላ ሚስት ፀንሳ

ሳለች በምትወልድበት ጊዜ
 ሞተች። ገንዘው እንቀብራለን
 ሲሉ ፅንሰ ተንቀሳቀሰ ሕያው
 ን ከምውት ጋራ እንቀብራለን
 ብለው ሆዱን ቀደው አወጡ
 ት። አደገ ኃያል ምሐረ ጸብእ
 ሆነ። እኔህን ሁሉ አጥፍቶ ነገ
 ሷል። እንደም ኃይለኛ ጠላት
 ተነሥቶባቸው አጥፋልንና እ
 ናነግሥሃለን ብለውት አጥፍ
 ቶላቸው እንገሠውታል። ከባ
 ውላው ወገን ስለ ተወለደ ብ
 ልዮስ ቁሣር ብለውታል። ብል
 ዮስ ቁሣር ኃብዮስ ቁሣር፤ ኃ
 ብዮስ ራሣር አውግሥጦስ ፍ
 ሣር፤ ይወልዳል። ይህ ሶስተኛ
 ቁሣር ነው።

፫ ወውለቱ ጸሐፍ ቀዳሚ።

፬ ይህ ተጽር መጀመሪያ ነው።
 አመ ቄሪኔዎስ መስፍን ለሶርያ
 ቄሪኔዎስ ለሶርያ ደጃዝማች
 ተጅሞ በነበረ ጊዜ። እንደም
 ወውለቱ ጸሐፊ ቀዳሚ ያላል
 አብነት። ለሱ መጀመሪያ ቄጠረ

፭ ወሐረ ኩሉ ሰብእ ይጸሐፍ በ
 በ ሀገሩ።

፮ ሰው ሁሉ በየሀገሩ ከግብር
 ይቂጠር ዘንድ ሕደ።

፯ ወዓርገ ዮሴፍኒ እምገሊላ እም
 ሀገረ ናዝሬት መንገል ይሁዳ
 ኅበ ሀገረ ዳዊት እንተ ስማ
 ቤተ ልሔም። ስ ነገ ጸጂ፣ ሚክ
 ና ጅ። ማቴ ጅ ፯።

፰ ዮሴፍም ናዝሬት ከምትባል
 ሀገር ከገሊላ ቤተ ልሔም ወ
 ደምትባል የዳዊት ሀገር ወደ
 ምትሆን ወደ ይሁዳ ሠጣ።
 እስመ ውለቱ ኮነ እምሕተ ዳ
 ዊት ውለቱ።
 ከዳዊት ወገን ነውና።

የሉቃስ ወንጌል።

ወእምሉዝግደ ቤቱ ውለቱ።
 ከዘመዶቹ ወገን ነውና።
 ሩ ወሐረ ይጻሐፍ ምስለ ማርያም
 ም እንተ ፈረዱ ሉቃ እንዘ ፅንስት ይእቲ።
 ሐረ ምስለ ማርያም ይጻሐፍ ምስለ ማርያም ብለህ ግጠም
 ሩ ከሮኛው ከመቤታችን ጋራ እንሳ ሳለች ይቁጠር ዘንድ ሂደ
 ሩ ወእምሉዝ እንዘ ሀለዉ ህዩ በጽሐ ፅለተ ወሊዶታ።
 ሩ ከዚህ በኋላ በዚያ ሳሉ የምትወልድበት ጊዜ ይረሰ።
 ሩ ወወለደት ወልደ ዘበኩራ።
 ሩ የበከር ልጁዋን ወለደች። ወአሠረቶ መንኮብያቲሁ።
 አውራ ጣቱን አሠረችው። ሐተታ፣ ያጸናዋልና፣ ምትሐት እንጻይደለ ለማጠየቅ። አንድም በዛራ ልማድ፣ እንድም የሴፍ ኒቆዲሞስ እንዴህ አድርገው ይገንዙሃል ስትል።
 ወአስከበቶ ውስተ ኅል። በበረት አኖረችው እስመ አልበሙ መካን ለማጎደሮሙ ብሎ እንዲያመጣው፣ ቦታ የላቸውምና። አንድም ላሕምኒ አእመረ ዘአጥረዮ አድግኒ ምቅማሆ ይላል፣ አህያ ላህም አምኃ እስትንፋስን ገበሩ የሚል ነውና። አስተማወቅም እስትንፋስ አድግ ወላህም በመዋዕል ቀር እንዲል።
 ወጠብለለቶ በአጽርቅት። በጨርቅ ጠቀለለችው ብታጣ አንድም ምትሐት እንጻይደለ ለማጠየቅ። አንድም የሴፍ ኒቆዲሞስ በድርብ በፍታ እንዴህ ይገንዙሃል ስትል። አንድም ከህናት ፅለት ፅለት

ሥጋህን ይጠቀልሉታል ስትል እስመ አልበሙ መካን ውስተ ማጎደሮሙ።
 ለማደራያቸው ቦታ አልነበራቸውምና አስከበቶ ላለው።
 ሩ ወሀለዉ ናሎት ውስተ ውለቱ ብሔር ይተግሑ ወይሄልዉ።
 ሩ በዚያ አገር ተግተው የሚጠብቁ ጠባቆች ነበሩ።
 ወየዓቅቡ መራዕዩሆሙ ሌሊተ በበዕብሬቶሙ።
 በየፈረቃቸው ተግተው መንጋቸውን የሚጠብቁ፣ ሐተታ ቀዳማይ አካች። ካልዓይ አካች። ማልሳይ አካች። ራብዓይ አካች። እንዲሉ አሥራ ሁለቱን ሰዓተ መዓልት ካራት ተከፍለው ይጠብቃሉ ፅስት ፅስት ይደርሳቸዋልና በበዕብሬቶሙ አለ።
 ሩ ወናሁ ቆመ መልእክ አግዚአብሔር ኅይሆሙ።
 ሩ እነሆ ከአግዚአብሔር የታዘዘ መልእክ ባጠገባቸው ቆመ። ወስብሐተ አግዚአብሔር ሠረቀ ላዕሌሆሙ።
 ከቤተ ልሔም እሳቸው እስካሉበት ድረስ ባሕረ ብርሃን ፈሰሰላቸው። አንድም በረቀ ይላል አልፎ አልፎ እንደ መስቀል መብራት ቦግ ቦግ ብሎ ታየ።
 ወፈርሁ ዓቢየ ፍርሃተ። ፈጽመው ፈሩ።
 ሩ ወይቤሎሙ መልእክ ኢትፍርሁ።
 ሩ መልእኩ አይዟችሁ አትፍሩ አላቸው።
 እስመ ናሁ እዜን ወክሙ ዐቢየ ዜና ዘይከውን ፍሥሐ ለክሙ ወለኩሉ ሕዝብ።

ሐተታ ለመልእኩ ፍርሃት አርቆ መናገር ልማድ ነው እንትፍራህ ዘከርያስ እንዲል። እናንተንም ሰውንም ሁሉ ደስ የሚያሰኝ ነገር እነግራችኋለሁ።
 ሩ እስመ ናሁ ተወልዶ ለክሙ የም መድኅን ዘውለቱ ከርስ ቶስ አግዚአብሔር በህገረ ጻዊት።
 ሩ መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለበት በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስ የሚያደል የዓለም መድኅኒት የሚሆን የባሕርይ አምላክ ከርስቶስ በዳዊት ከተማ በዳዊት ባሕርይ ተወልዷልና ወክመዝ ትእምርቱ ለክሙ።
 ሩ ምልክቱ ይህ ነው። ትረክቡ ሕፃን እሱረ መንካብ ያቲሁ።
 ሕፃኑ አውራ ጣቱን ታሥሮ ወጥብሎለ በአጽርቅት። በጨርቅ ተጠቅሎ። ወስኩበ ውስተ ኅል። በበረት ተጥሎ ታገኙታላችሁ ወግብተ መጽሐ ምስለ ውለቱ መልእክ ብዙኃን ሐራ ሰማይ።
 ሩ ከዚያ መልእክ ጋራ ብዙ መላእክት ነገደው ሲመጡ ተሰሙ።
 ይሴብሕም ለአግዚአብሔር። እግዚአብሔርን እያመሰገኑ። ወይብሎ ስብሐት ለአግዚአብሔር በሰማያት።
 ሩ አምላክ ለሆነ ሥጋ ከሥላሴ ጋራ ባንድነት ምስጋና ይገባዋል ወሰላም በምድር ለእንደ ለመሆኑ ሥምረቱ። የሰው ግዕዛኑ ያሰጠው ዘንድ በምድርም ዕርቅ ተወጠን እያሉ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ጆም ስብሐት ለእግዚአብሔር እያልክ መልሰ ንባብ እትሻ አምላክ ሰው ሆነ።

ወሰላም በምድር።

ሰው አምላክ ሆነ እያሉ።

ሥምረቱ ለሰብእ።

የሰው ፍቅር እገብሮት አም

ላክ ሰው በሆነ ሰው አምላክ

ሆነ ላለው። እንደም ስብሐት

ለእግዚአብሔር በሰማያት በ

መላእክት ዘንድ ምስጋና ተ

ደረገ በቦታቸው በልዕልና

ቸው ሰማያት አላቸው። ወሰ

ላም በምድር። በደቂቀ አም

ዘንድ አንድነት ሆነ። የም አ

ሐደ መርዳተ ኩኑ መላእክት

ወሰብሏ ከመ ይሰብሐዎ ለክር

ስፍስ በቀለ አሚን እንዲል።

መላእክት ከኖሎት። ኖሎት ከ

መላእክት ጋራ አንድ ሁኔታ

አመስግንዋልና ። ለእንደ እመ

ሕይወ ሥምረቱ። የሰው ፍቅር

እገብሮት አምላክ ሰው በሆነ

የሁለቱም መፍቻ።

፲፮ ወእምዝ ዓሪጎሙ መላእክት

እምጎቤሆሙ ውስተ ሰማይ።

፲፯ መላእክት ከሳቸው ተለይተው

ወደሰማይ ከወጡ በኋላ።

ይቤሉ እሙንቱ ሰብእ ኖ

ሎት ንሑር አስክ ቤተ ል

ሔም።

እነዚያ ጠባቆች እስከ ቤተ ል

ሔም ድረስ እንሂዱ።

ወናእምር ዘንተ ነገር ዘአርአ

የነ እግዚአብሔር።

እግዚአብሔር የገለጸልንን ነ

ገር እንወቅ አሉ። ሐተታ ከ

ዚያ መልእክ አለ ከዚህ እ

ግዚአብሔር አለ እንደምን

ነው አይጣላም ቢሉ አይጣ

ላም። መልእክ ካለበት እግዚአ ብሔር፤ እግዚአብሔር ካለበት መልእክ አይለይምና።

፲፮ ወሐሩ ፍጡነ።

፲፯ ፈጥነው ሄዱ።

ወረከብምሎ ለማርያም ወለዮ

ሴፍ።

ዮሴፍንና እመቤታችንን።

ወሕግንኒ ይሰክብ ውስተ ጎል

ሕግንም በጎል ተኝቶ አገኙ

ዋቸው።

፲፮ ወርአዮሙ አእምሩ ከመ በእ

ንተ ሕግን ዘነገርዎሙ።

፲፯ አይተው የነገሯቸው ስለ ሕግ

ኑ እንደ ሆነ አወቁ።

፲፰ ወኩሎሙ አለ ሰምዑ እን

ከሩ ዘነገርዎሙ ኖሎት።

፲፰ መላእክት የነገሯቸው ኖሎት

አይተው። እንደም የነገሯቸው

ኖሎት አይተው። እንደም ኖ

ሎት የነገሯቸው ሌሎች ሰም

ተው አደነቁ።

፲፱ ወማርያምሰ ተዓቅብ ዘንተ

ኩሎ ነገር ወትወድዮ ውስተ

ልባ።

፲፱ እመቤታችን ግን ይህን ነገር

ታስተውለው ነበር፤ በልቡናዋ

ም ታኖረው ነበር።

፳ ወተመይጦ ኖሎት እንዘ ይ

ሴብሕዎ ወየአኩትዎ ለእግዚ

አብሔር በእንተ ኩሎ ዘርእዩ

ወሰምዑ ዘከመ ይቤልዎሙ።

፳ እንደ ነገሯቸው ስላዩት ስለ

ሰሙት ነገር ሁሉ እግዚአብ

ሔርን እያመሰገኑት ጠባቆች

ተመለሱ። እንዲህ ያለ ምሥ

ጢር የገለጸክልን ተመስገን

እያሉ።

ዘከመ ተገዢ ኢየሱስ ወዘ ከመ አቀምዎ ውስተ ቤተ መቅደስ።

፳፩ ወእመ ተፈጸመ ሰሙን ዕለት ወሰድዎ ለሕግን ከመ ይገዛርዎ ዘፀ ፲፮ ፲፱ ዘሌዋ ፲፱ ፫ ማቴ ፩ ፳፩ ሉቃ ፩ ፱፩።

በስምንተኛው ቀን ሊገዛሩት ወሰዱት።

ወሰመይዎ ሰም ኢየሱስ በ ከመ ሰመዮ መልእክ እምቅ

ድመ ትጽጎሶ በክርግ።

መልእኩ ሳትጸንሰው ኢየሱስ ትዩዋለኸ ብሎ እንደ ተናገረ

ስሙንም ኢየሱስ ያሉት ዘን ድ። ሐተታ ዮሐንስን የሊቀ ካ

ሀናት ልጅ ነው ብለው እክብ ረው ሊገዛሩት መጡ አለገኑታ

ግን መምጣቱ ለትሕትና ነው እንጂ ለልዕልና አይደለምና

ወሰዱት አለ፤ ሃይማኖተ አበው ዝንቱ ዘተገዢ አመ ሳምን

ዕለት ዝንቱ ዘገዛርዎ በሥርዓ ተ ሕግናት ያላል። ስንከግር

አልተገዢም አለ። እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላ

ም። ስንከግር ምን ቁም ነገር ነው ነገር እንደ ሃይማኖተ አ

በው ነው፤ ይህስ ስንከግርን መን ቀፍ ሃይማኖተ አበውንም መን

ቀፍ ነው መላሻቸው እንደ ነው ብሎ። ገዛረው ምላጭ ይዞ ቀር

ቧል ወዳጅ ልትገዢረኝ መጣ ሀ ቢለው ምላጩ እንደ ሰም

ቀልጦበታል ከዕለተ ዓርብ አ ሰቀድሞ ደሙ አይፈሰምና እሱ

በተአምራት ተገዢረ። ሃይማ ኖተ አበው መገዛሩን ሲያይ ተገዢ አለ። ስንከግር በገዛረ

የሉቃስ ወንጌል ።

እጅ አለመገዘፍን ሲያይ አል ተገዘረም አለ።

ጳጳሩ ወእመ ተፈጸመ ዕድሜ ንጽ ሐሙ። ዘሴ ፲፱ ሩ ዘፀ ፲፫ ጳ ዘጉ ጭ ፲፩።

ጳጳሩ ከሕርስ ደም የሚነጹበት ቀን በደረሰ ጊዜ። ሐተታ በሌሎች ሌቶች ልማድ መናገር ነው እንጂ በመቤታችንስ ይህ ሁሉ የለባትም። አንድም ከሰው የሚለዩበት ቀን በተፈጸመ ጊዜ ለወንድ ባርባ ቀን ለሌት በሰማንያ ቀን።

በከመ ሕገ ሙሴ ወሰድም ኢየሩሳሌም ያቅምም ቅድመ እግዚአብሔር።

ከእግዚአብሔር ፊት ሊያቆሙት ማለት እንደ ኦሪት ሥርዓት እጅ ያስነሱት ዘንድ ወደ ቤተ መቅደስ ወሰዱት።

ጳጳሩ በከመ ጽሑፍ ውስተ ሕገ እግዚአብሔር ነሱ ተባዕት ዘይ ፈትሕ ማኅፀነ እሙ ቅዱስ ይሰመይ ለእግዚአብሔር።

ጳጳሩ በነገር ሁኖ የሚወለደው ሁሉ የእግዚአብሔር ልዩ አገልጋይ ይባላል ተብሎ በኦሪት እንደ ተጻፈ። ሐተታ ፈታሕውስ አባቱ ነው መገለጫውን ሲያይ እንዲህ አለ እንጂ።

ጳጳሩ ወከመ ያብኡ መሥዋዕተ በከመ ተብህለ ውስተ ሕገ እግዚአብሔር።

ጳጳሩ በኦሪት እንደ ተነገረ ስለ እሱ መሥዋዕተ ያቀርቡለት ዘንድ። ዘውገ ማዕነቅ።

የኖናስ ወገን በላል፤ የቡላል ወገን ዋናስ። አንድም ሁለት

ቡላል ሁለት ዋናስ። ዘውገ አል ባስ እንዲል።

ወእመ አኮ ክልሌቲ ዕጉለ ርግብ።

ይህም ባይገኝ ሁለት ርግብ ሊሠወለት። ሐተታ ጆቱን ሠውቶ ውሀ በብርት አድርጎ ደሟን ይቀበለዋል ባንዲቱ እየነከረ ይረጭባታል ስሚዛ እንደድ አውባን ቅጠል የተገነገን ሐርጽ ሕመ ጠሊ ጨምሮ ይረጭባታል ኋላ ፈትቶ ከበረሐ ወስዶ ይጥላታል። የተሰዋችዬቱ የጽድቅ የወንጌል ያልተሠዋችዬቱ የኦሪት የኃጢአት ምሳሌ።

ጳጳሩ ወሀሉ ጅዱ ብሉሲ በኢየሩሳሌም ዘስሙ ስምዖን።

ጳጳሩ በኢየሩሳሌም ስምዖን የሚባል አንድ ስው ነበረ።

ወውአቱ ጻድቅ። እሱም ደግ።

ወየዋህ። ቅን ኃዳጌ በቀል ነበረ።

ወይሴፊው ይርአይ ፍሥሐሆ ሙ ወመድኃኒቶሙ ለእስራኤል።

የእስራኤልን ድኅነት ያይ ዘንድ ተስፋ ያደርግ ነበረ።

ወመንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ። መንፈስ ቅዱስ አድርጎታል ያደረበት ነበር።

ጳጳሩ ወአርአዮ መንፈስ ቅዱስ ከመኢይሙት ዘእንበል ይርአይ መሢሐ ለእግዚአብሔር።

ጳጳሩ እግዚአብሔር በተዋሕዶ ያከበረው ወልድን ሳያይ እንዳይሞት መንፈስ ቅዱስ ነገሮት ነበር።

ታሪክ ፤ በጥሊጦስ የሚባል ገናና ንጉሥ ነበረ ከገናን ነቱ የተነሣ ይህን ዓለም እንደ ሰም አቅልመ እንደ ገልቀጥቅጦ ገዝቶታል። ያገሩን ሁሉ ቋንቋ ያውቅ ነበር። ምን ቀረኝ ብሎ ጠየቀ ብዙ ጥበብ ብዙ ምሳሌ ያለባቸው አርባ ስድስቱ መጻሕፍተ ብሉያት ቀርተው ሃል አሉት። በዚያ ወራት በእስራኤል ሠልጥኖባቸዋልና ጸሐፍቱንም መጻሕፍቱንም ስደዱልኝ ብሎ ላኩ አርባ ስድስቱን መጻሕፍተ ብሉያት ሰባ ሁለት ጸሐፍት አድርገው ስደዱለት። ሁለቱ ከመንገድ ሙተው ቀርተዋል ለሰባው የሚላካቸው አንድ አንድ ብላቴና እያደረገ ለሁለት ለሁለት አንዳንድ ድንኳን ሰጣቸው። ሠላሳ አምስት ይሆናል ታናናፎን አንዳንድ ደጋጉን ለሁለት ለሁለት የዕብራይስጡን በጽርዕ ቋንቋ ጻፉ ብሎ ሰጣቸው። መጽሐፈ ኢሳይያስ ለስምዖን ደረሰው። ሲጽፍ ናሁ ድንግል ትጽንስ ወትወልድ ወልደ ከሚለው አንቀጽ ደረሰ። ድንግል በድንግልና ትወልዳለች በድንግልና ትወልዳለች ብዬ ብጽፍ ስንኳን የእሕዛብ ንጉሥ የእስራኤልን ንጉሥ ቢሆን ይቀበለኛል ብሎ ወለት ትጽንስ ብሎ ጻፈ። እንቅልፍ መጥቶ በት ተኝቶ ቢነቃ ወለትን ፍቶ ድንግልን ጽፎ አገኘ። ድንግልን ፍቶ ወለት ብሎ ጻፈ። ሁለተኛ እንቅልፍ መጥቶ በት ተኛ ቢነቃ ወለትን ፍቶ ድንግልን ጽፎ አገኘው ድንግልን

ወንጌል ዘሉቃስ።

ፍቆ ወለትን ጽፎ ሶስተኛ እንቅልፍ መጥቶበት ተኛ። ቢነቃ ወለትን ፍቆ ድንግልን ጽፎ አገኘው። እፍቃላሁ ሲል ኢት መውት ዘእንበለ ትርኢይ መሢሐ ለእግዚአብሔር ብሎ ይህን ነግሮታል። እንዲህ መሆኑ ስለ ምን ነው ቢሉ ውስጡ ጥበበ እግዚአብሔር ነው። በዕብራይስጥ የተጻፉትን ዓላው ያን የሚያቃጽጧቸው ናቸውና በዕብራይስጥ የተጻፉት ሲጠፉ በጽርዕ የተጻፉት እንዲገኙ አድርጓል። ዘመኑ አምስት መቶ ነው ያሉ እንደሆነ ይህን ሲጽፍ ሁለት መቶ አምሳ ሁኖት ነበር ይህን ከጻፈ በኋላ ሁለት መቶ አምሳ ኖሯል። ሶስት መቶ ነው ያሉ እንደሆነ ይህን ሲጽፍ መቶ አምሳ ሁኖት ነበር ይህን ከጻፈ በኋላ መቶ አምሳ ዘመን ኖሯል። መምር ኤስድርስ ግን ይህን ሲጽፍ ያስራምስት ዓመት ብላቴና ነበር ብለዋል።

፳፮ ወወሰዶ መንፈስ ምክራብ።
 ፳፯ ካልጋ ተጣብቆ ሲኖር መንፈስ ቅዱስ እነሣሥቶ አፀናንቶ ወደምክራብ ወሰደው። ወሶበ አብዕም አገማኝሁ ለሕፃን እግዚእ ኢየሱስ ከመ ይገበሩ ሎቱ ዘበሕጉ። በአሪት እንደ ታዘዘ ያደርጉለት ዘንድ ብላቴናውን የሌፍና እመቤታችን ወደ ቤተ መቅደስ ባገቡት ጊዜ።

፳፰ ተወካዮ ወ-ቀኒ ወአንበዮ ውስተ ሕፅጉ።
 ፳፻ እሱ ተቀብሎ አቀፈው። ወባረኮ ለእግዚአብሔር።

ከዚህ ጊዜ ያደረሰከኝ ከደዌ ዩ የፈወሰከኝ ብሎ እግዚአብሔርን አመሰግነው።

፳፱ ወይቤ ይእዜ ትሥዕር ለገብርክ።
 ፳፺ በታቀፈው ጊዜ ታደሷል ወደኸው እንደሆነ ከዚህ ላኑርህ አለው ባሯህን ዛሬ በሞት ታሰናብ ተዋለህ ትሥዕር። ልታሰናብተው ይገባል ሠዓር አሰናብተው። በሰላም።

፳፻ ሳይፀናብኝ፤ በሸማግሌ ግር ጋር ይፀናልና።
 እግዚእ በከመ አዘገዘ።
 ሰሚው አብ ነው ያሉ እንደሆነ አቤቱ ኢትመውት ዘእንበለ ትርኢይ መሢሐ ለእግዚአብሔር ብለህ እንደ ተናገርክ።

፴ እስመ ርእያ አዕይንትዩ አድግኖተክ። ዘእስተጻሎክ ቅድመኩሉ ሕዝብክ።
 ፴፫ ለወገኖችህ ፊት ያዘጋጀኸውን አድግኖትህ ወልድን አይቻለህና። አንድም ሰስት ወር ከሚያዩት አስቀድሞ ያዘጋጀኸው አድግኖትህ ወልድን አይቻለህና። አንድም ሰስት ዓመት ከሶስት ወር ከሚያዩት ተአምራት አስቀድሞ ያዘጋጀኸውን አድግኖትኸን አይቻለህና።

፴፪ ከመ ትክሥት ብርሃን ለአሕዛብ።

፴፫ ለአሕዛብ ትንበትን ተስፋን ትገልጽ ዘንድ።
 ወክብረ ለሕዝብክ እስራኤል። ለእስራኤል ሃይማኖትን ልጅ ነትን ትገልጽ ዘንድ።
 ሐተታ እንዲህ ማለት ማክፈል አይደለም በወንጌል ካመኑ በኋላ ሁሉም በሁሉ ያሉ ናቸው የሌለ የሌላቸውን ሰጥቶ መናገር ነው እንጂ።

፴፫ ወየሌፍሰ ወእመ ያነኩሩ በእንተ ዘነበበ ላዕሌሁ።
 ፴፫ እመቤታችንና የሌፍ ግን ስለሚናገረው ነገር የሚናገረውን ነገር ያደንቃሉ። ሐተታ ይህ አረጋግጧል ፀንቶ እንዲህ ያለ ነገር ይናገራል ብለው። አንድም ስለዚህ ሕፃን እንዲህ ይናገራል ብለው ለጌታ ስለሚናገረው አደነቱ።

፴፬ ወባረከመ ስምዖን።
 ፴፭ ስምዖን መረቃቸው። ኢሳ ጁ ፲፬ ርሚ ፱ ፴፪ ጆ ጲጥ ጆ ጆ ወይቤላ ለእመ ማርያም ናሁ ዝንቱ ሕፃን ሥዩም ለድቀቶ መ ወለተን ሥላቶ መ ለብዙ ኃን እምውስተ እስራኤል። እናቱን ማርያም ሆይ ይህ ሕፃን ከእስራኤል ወገን ለብዙ ሰዎች ለልማታቸው ለጥፋታውም ንቡር ድልው ነው። ወለት እምርት በዘይት ወቀሱ በሚፈረድባቸው ገንዘብ ይፈረድባቸው ዘንድ።

፴፮ ወለኪሰ ይበውእ ውስተ ነፍስኪ ኩናተ ኑፋቄ።
 ፴፯ ባንቺ ግን ባንቺም እንደ ጦር የሚከፍል ኃዘን በልብሽ ያድራልና። አንድም ወለኑስ እንተ ትበውእ ኩናት ይላል እ

የሉቃስ ወንጌል ።

ብንት የጌታ ሞት እንደ ጦር የምትሰማ ኃዘን ናት። እንደም ወለነፍስ እንተ ትበውአ ውስተ ኩናት ይላል አብነት በጥጦስ ጦር ለምትከበብ ለአ ይሁድ ሰውነት ለልማታቸውም ለጥፋታቸውም ንቡር ድልው ነው ግለት የተዘጋጀ ነው።

ከመ ይክሥት ሕሊና ልቦሙ ለብዙኃን ።

የብዙ ሰዎችን ሕሊና ይገልጽ ዘንድ ግለት የምዕመናን ልቡና በደስታ ይገልጽ ዘንድ

፴፮ ወሀለውት ሐና ነቢይት ወለተ ፋኑኤል እንተ እምነገደ አሴር ።

፴፯ ከነገደ አሴር የተወለደች የፋኑኤል ልጅ ሐና የምትባል ነቢይት ነበረች ።

ወኃለፈ መዋዕሊሃ ።

የሕፃንነቷ ዘመን አልፏል ።

ወምስለ ምታስ ነበረት ሰብአተ ክረምተ እምድንረ ነበረት በድንግልናሃ ።

በድግልና አስራምስት ዓመት ከኖረች በኋላ ባል አግብታ ሰባት ዓመት ኖረች።

፴፯ ወኮነት መክስብተ ሰማንያ ወአርባዕተ ክረምተ ።

፴፰ ሰማንያ አራት ዓመት ፈት ሁና ኖረች ። ሐተታ መላው መቶ ስድስት ዓመት ይሆናል በኃ የበላች ባልቲት ናት።

ወኢትወጽኦ እምክራብ መዓልተ ወሌሊተ እንዘ ትትቀነ ይ በጸም ወበጸሎት ።

በጸም በጸሎት ተወስኖ እግዚሉቤርን በታገለገል በመዓልተ ምላሳትም ከምክራብ

አትወጣም ነበር ። ሕገ ሥጋ ጠፍቶላታል ቢሉ የተመቸ እልጠፋላትም ቢሉ እየወጣች እየገባች ።

፴፯ ወተንሥአት ሶቤሃ ወገነየት ።

፴፰ ፈጥኖ ተንሥታ አመነች።

ወአእኩተቶ ለእግዚአብሔር እግዚአብሔርን አመሰገነችው።

ወነገረት በእንቲአሁ ለኩሎሙ አለ ይሴፊወ መድኃኒታ ለኢየሩሳሌም ።

የኢየሩሳሌምን ድንገት ተስፋ ለሚያደርጉ ሁሉ የብላቴናውን ነገር ተናገረች ።

በእንተ ኢየሱስ ሕፃን ።

፴፱ ወፊጺሞሙ ኩሎ ዘበሕገ ኦሪት አተወ። ገሊላ ሀገሮሙ ናዝሬት ።

፵ፀ በኦሪት የታዘዘውን በዓል አክብረው ከጨረሱ በኋላ ወደ ሀገራቸው ተመለሱ ።

፵፱ ወልጎቀ ሕፃን

፶ ሕፃኑ አደገ።

ወፀንዓ በመንፈስ ቅዱስ ።

የሚያሳድግ ብቻ ጣቢታ አይደለም ኃይል አልጎቂተ ኩሉ አለችና በመንፈስ ቅዱስ ፀና።

ወምሉዕ ጥበበ ።

ጥበብን ተመልቶ ።

ወፍጹም በጸጋ እግዚአብሔር ዘላዕሌሁ

የእግዚአብሔር ጸጋ በርሱ ነበረች ግለት በርትዓተ መለያልይ አደገ ። እንደም ወምሉዕ ጥበበ፣ ጥበብ መንፈሳዊን ተመልቶ። ወበጸጋ ልሕቃንስ በአካል ዘሥጋ ነፍሱኒ ትበርህ በጥበብ ወበጸጋ ዝኒ ከመ አጻም ቀጻማዊ ባለው አደገ ።

ዘበመ ረፈቀ ኢየሱስ ግእከ ለ ሊቃውንት።

፶፩ ወየሐውሩ አዝማዲሁ ኢየሩሳሌም ለለዓሙት ለበዓል ፋሲካ ። ዘፀ ጳጅ ገሮ። ዘጻ ገሮ።

፶፪ እመቤታችንና ዮሴፍ ባመት ባመት በዓል ለማክበር ኢየሩሳሌም ይሄዱ ነበር።

፶፫ ወአመ ከኖ ፍጹመ ሎቱ ገቱ ወጀቱ ክረምቱ።

፶፬ አሥራሁለት ዓመት ሲመላው። ዓርጉ ለበዓል ኢየሩሳሌም በከመ ያለምዱ።

እንዳለመዱ በዓል ፋሲካውን ለማክበር ኢየሩሳሌም ወጡ።

፶፭ ወሠሊጦሙ ግብሮሙ አተወ። ገሊላ ሀገሮሙ።

፶፮ በዓሉን ካከበሩ በኋላ ወደሀገራቸው ተመለሱ።

ወሕፃንስ ኢየሱስ ነበረ ኢየሩሳሌም።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን በኢየሩሳሌም ቀረ። ነበረ ውስተ ገሊላ እንዲል ተርፈ ሲል። ወኢያእመሩ ዮሴፍ ወእመ። እመቤታችንና ዮሴፍ ግን እንደቀረ አላወቁም።

፶፯ ወይመስሎሙ ከመ ዘበፍናት ሀሎ ምስለ ሰብአ።

፶፰ በፊት ከሄዱ ሰዎች ጋራ ያለ መስጳቸው ነበር። ሐተታ፣ ያገኘው ሁሉ ይነጣጠቀው ነበርና ወበጸሐሙ ኃሠሥዎ በዕለታኅበ አዝማዲሁ ወኅበ እለ የአምርዎ። በደረሱም ጊዜ ከዘመዶቹና ከሚያውቁት ዘንድ ዕለቱን ፈለጉት። ወኢረከብም። አላገኙትም።

፶፯ ወሶበ ኢረከብም ተሠውጡ እ።

ወንጌል ዘሉቃስ ።

የሩሳሌም እንደ የኃሥሥዎ።
 ማጅ ባያገኙት እየፈለጉ ወደኢ
 የሩሳሌም ተመለሱ።
 ወእምዝ በሃልስታ ረከብዎ
 ማጅ እንደ ይነብር በማእከል ሊቃናት
 ማጅ ከዚህ በኋላ በሶስተኛው ቀን
 በሊቃነ ካህናት መካከል ተቀ
 ምጦ አገኙት።
 ወያጸምዎሙ።
 ሲሰማቸው።
 ወይሴአሎሙ።
 ሲጠይቃቸው። አንድም ያጸም
 ዎሙ አጥብቅ ሲያሰማቸው ሲ
 ጠይቃቸው።
 ማጅ ወያክርዎ ነሱሙ አለ ሰም
 ዑ ጥበቦ ወአውሥአቶ።
 ማጅ ጥያቄውን ምላሹን የሰሙ ሁ
 ሉ ያደንቁት ነበር።
 ማጅ ወሶበ ርእይዎ ደንገጹ።
 ማጅ ባዩት ጊዜም ደንገጡ ልጅ
 ከሽማግሌ መካከል ተቀምጦ
 ሲያፈችል ቢገኝ ያስደነግጣልና
 ወትቤሱ አሙ ወልድዩ ለም
 ንት ከመዝ ረሰይክነ።
 እናቱ እመቤታችን ልጄ ለም
 ን እንዴህ አደረግኸን፤
 እስመ ናሁ አቡከኒ ወአነኒ ሠ
 ራሕነ እንደ ነሐሥሠከ።
 እኔና የሴፍ ስንፈልግህ ደክ
 ምን አለችው።
 ማጅ ወይሴሎሙ ለምንት ተሐሥ
 ሠኒ።
 ማጅ ለምን ትፈልጉኛላችሁ።
 ኢያሌመርክሙት ከመ ይደል
 ወኒ አህሉ ውስተ ዘአቡዩ ቤት።
 ባባቱ ቤት በዚህ ዓለም በም
 ልዓት ሙናር እንዲገባኝ አላ
 ወቃችሁምን። አንድም በቤተ
 ሙቅደስ ሙናር እንዲገባኝ አታ
 ወቁምን አላቸው።

፶ ወእሙንቱሰ ኢለበው ቃሉ
 ዘይቤሎሙ። እሳቸው
 ፶ ግን በምልዓት ያላቸውን ነገ
 ር አላስተቀሉትም ነበር የሴፍ
 ን ሲያዩ ነው እንጂ እመቤታ
 ችንስ ታውቃለች።
 ፶፩ ወሖረ ወወረደ ምስሌሆሙ ና
 ዝሬተ።
 ፶፩ ከሳቸው ጋራ ወደናዝሬት ሄደ
 ወኮነ ይትኤዘዝ ሎሙ።
 ያገለግላቸውም ነበር።
 ወእሙሰ ተዓቅብ ዘንተ ነሱ
 ነገረ።
 እመቤታችን ግን ይህን ሁሉ
 ነገር ታስተውለው ነበር።
 ወትወድዮ ውስተ ልባ።
 በልቡናዎ ታኖረው ነበር።
 ፶፪ ወእግዚእ ኢየሱስ ልሀቀ።
 ፶፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 አደገ።
 ወአብዩ በጥበብ ወምክር።
 በጥበብ ጠባይዓዊ በምክር ጠ
 ባይዓዊ። አንድም በጥበብ መ
 ንፈሳዊ በምክር መንፈሳዊ።
 ወበጸጋ። በርትዓተ መ
 ለያልይ ልሀቃንስ በአካል ዘ
 ሥጋ ነፍሱኒ ትበርህ በጥበብ
 ወበጸጋ ባለውም አደገ።
 በኅብ እግዚአብሔር ወበኅብ
 ሰብእ። በእግዚአብሔርም
 ዘንድ በሰውም ዘንድ ማለት ና
 ቅረ ቢጽና ፍቅረ እግዚአብ
 ሔርን ይዞ አደገ።
 በእንተ ሰብካት ዘዮሐንስ
 መጥምቅ።
 ምዕራፍ ፫።
 ፩ ወእመ ፲ቱ ወኃምስቱ ዓመተ
 መንግሥቱ ለጢባርዮስ ቄሣር

፩ ጢባርዮስ ቄሣር በነገሡ ባገረ
 ዓመት። ሐተታ ከአውግሥጦ
 ስ ቄሣር ፲፮ ዓመት ያመጣ
 ል፤ ከጢባርዮስ ቄሣር ፲፮ ዘመ
 ዘመን ተጠመቀ ለማለት እንዲ
 ሀ አለ። የቁጥር መጽሐፍ አውግ
 ስጦስ ቄሣር በነገሡ ባግጂት ዓ
 መት ተወለደ ይላል። ቅዱስ ቄር
 ሎስ አውግስጦስ በነገሡ በ፲፰
 ዓመት ተወለደ ይላል ወንጌል
 ፲፮ ዓመት ያመጣል አለ። አ
 ይጣላም ቢሉ አይጣላም። የአ
 ውግስጦስ ቄሣር መላ ዘመነ
 መንግሥቱ ፶፮ ነው። በነገሡ
 ባግጂ ዘመን ጌታ ተወልዷል
 ፲፮ና ማጅ ፶፮ ይሆናል። ቄርሎ
 ስ ፲፮ አለ በነገሡ በ፳፱ ዘመ
 ን ንጉሠ ነገሥትነት ደርቧል
 ንጉሠ ነገሥትነት ከደረበ ጀም
 ሮ ቁጥር ፲፮ አለ። ፳፱ና ፲፰
 ማጅ ይሆናል አይጣላም።
 እንደ ጲላጦስ ጴጌጤናዊ መል
 አክ ይሁዳ።
 የጴጌጤን ሰው ጲላጦስ በይሁ
 ዳ ተሹሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ።
 ወሄሮድስ ንጉሥ ላዕል ገሊላ።
 ሄሮድስ በገሊላ ነግሦ ሳለ በነ
 ገሡ ጊዜ።
 ወፊልጶስ እኑሁ መልአክ ኤ
 ጡርያስ።
 ወንድሙ ፊልጶስ በኤጡርያስ
 ነግሦ ሳለ በነገሡ ጊዜ።
 ወሉብሔረ ጥራኮኒዶስ።
 በጥራኮኒዶስም ተሹሞ ሳለ በ
 ተሾመ ጊዜ።
 ወሲላንዩ እንተ ሰብላኒስ።
 ሲላንዩ በሰብላኒስ ተሹሞ ሳለ
 በተሾመ ጊዜ (ሊላንዩ ሀቢ እ
 ንተ ሰብላኒስ ይላል ሊላንዩ
 ሀቢ በሰብላኒስ ተሾሞ ሳለ በ

ተሾመ ጊዜ ፊልጶስ ባራቱ እህገር ተሾሟል። አንድም መልስ ላዕለ ራብዕት እዲህ ለይሁዳ ይላል አብነት ጳጳሳዊ በይሁዳ በርቦዎ ተሾሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ ፊልጶስ እንሁ ላዕለ ራብዕት እዲህ ለኢጦርያስ።
 ወንድሙ ፊልጶስ በኢጦርያስ በርቦዎ ተሾሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ ወሊሳንዩ ሀቢ ላዕለ ራብዕት እዲህ ለሰብላኒስ።
 ሊሳንዩስ ሀቢ በሰብላኒስ በርቦዎ ተሾሞ ሳለ በተሾመ ጊዜ አንዱን አገር ካራት እየተካፈሉ ተሾመውታል። ላዕለ መንፈቅ መንፈቃ ይላል አብነት ትርጓሜው አይለወጥም።
 ወአመ ሐና ወቀያፋ ሊቃነ ካህናት።
 ሐና ቀያፋ ሊቃነ ካህናትነት ተሾመው ሳሉ በተሾሙ ጊዜ ሐተታ = ሊቀ ካህናቱ አንድ አይደለም ቢሉ ምሉኛ ዳግ ሁኔታ ተሾመውታል።
 መጽእ ቃለ እግዚአብሔር ላዕለ ዮሐንስ ወልደ ዘካርያስ በገዳም ከዘካርያስ ልጅ ከዮሐንስ ዘንድ በገዳም ሳለ ውጣ አስተምሮ የሚል ቃል ተሰማ።
 ወያደ አድያመ ዮርጻኛስ ወሰ በከ ጥምቀት ለንስሐ በዘይት ጎደግ ሰጠላት = ማቴ ፫ ፱፤
 ፫ ሰጠላት በሚሠረይ ገንዘብ ይሠረይ ዘንድ በዮርጻኛስ ዙሪያ እየሠረደ ለገንዘብ ጥምቀትን አስተገረ።

፱ በከመ ይብል ቃለ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ። ኢሳ ማፍ ፫ ዮሐ ፩ ፳፫።
 ፱ የነቢዩ የኢሳይያስ መጽሐፍ አንድ ተናገረ።
 ዘይቤ ናሁ ቃለ አዋዳ ዘይሰብክ በገዳም ዘይብል ጸሐክ ፍኖቶ ለእግዚአብሔር። የእግዚአብሔርን መንገድ እዘጋጁ።
 ወአርዩ መጽያሕቶ። ጥርጊያውንም አስተካክሉ የሚል ያዋጅ ነጋሪ ቃል እነሆ በገዳም አለ የሚል።
 ፳ ከሉ ማዕምቅ ይምላ።
 ፳ ጉድጓዳው ሁሉ ይምላ።
 ወከሉ ደብር ወወግር ይተሐት ተራራው ከራብታው ሁሉ ይናድ ዝቅ ይበል።
 ወይኩን መብእስ መጽያሕተ ርቱዓ።
 ሰንካላው መንገድ ጸርጊያ ይሁን።
 ወይእሪ ፍኖት መብእስ።
 ሰንካላው ይተካክል።
 ወይርአይ ከሉ ዘነፍስ አድጎኖቶ ለእግዚአብሔር።
 ሥጋዊ ደግሞ ሰው ሁሉ የእግዚአብሔርን ማዳን ይይ ይወቅሐተታ። ንጉሥ በወጣበት ጊዜ ጉድጓዳው መልቶ ሥሩ ተነቅሎ ደንጊያው ተለቅሞ ለፈረስ ለሠረገላ እንዲመች ተደልድሎ ይቆያልና በዚያ ግሥ እንዲህ አለ። ይህም አልቀረም ዘሩባቤል ከፋርስ ከባ ቢሉን በወጣ ጊዜ ይህ ሁሉ ተደርጓል። አንድም ከሉ ማዕምቅ እያልክ መልስ = ተስፋ ያልያዘ ልዩና ተስፋ ይያዝ።

ወከሉ ወግር። ጣዖታዊ ልዩና ጣዖቱን ይተው። ወይኩን መብእስ። በጣዖት በኃጢአት የተሰናከለ ሰው ሁሉ ንጹሕ ይሁን። ወይዕሪ ፍኖት መብእስ = ሰው ሁሉ አንድ ወገን ሁኖ በሕገ ኦሪት ለእግዚአብሔር ይገዛ።
 ፯ ወይርአይ ከሉ ዘነፍስ።
 ፺ ሰው ሁሉ ሚጠተ ሥጋውን ይይ። አንድም ከሉ ማዕምቅ ትፋፋን ከባቢሎን ይውጡ።
 ወከሉ ወግር። ባቢሎናውያን ይዋረዱ ከዚህ በላይ አይለወጥም። አንድም ከሉ ማዕምቅ ሐዋርያት ልዕልና ነፍስ ያግኙ። ወከሉ ወግር። ጸሐፍት ፈሪሳውያን ይዋረዱ። ወይኩን መብእስ። በኃጢአት የተሰናከለ ሰው ሁሉ ንጹሕ ይሁን። ወይዕሪ ፍኖት መብእስ = ሰው ሁሉ አንድ ወገን ሁኖ በሕገ ወንጌል ለእግዚአብሔር ይገዛ ወይርአይ ከሉ ዘነፍስ።
 ሥጋዊ ደግሞ ሰው ሁሉ ሚጠተ ነፍሱን ይወቅ፤ አንድም ከሉ ማዕምቅ = ነፍሳት ይውጡ ወከሉ ደብር። አጋንንት ይዋረዱ ከዚህ በታች አይለወጥም አንድም ከሉ ማዕምቅ = ተስፋ ያልያዘ ልዩና ተስፋ ይያዝ።
 ወከሉ ደብር። በምክረ ርእሱ በፈቃድ ርእሱ የሚኖር ሰው ሁሉ በምክረ ካህን ይኑር። ወይኩን መብእስ። በኃጢአት የተሰናከለ ሰውነት ንጹሕ ይሁን። ወይዕሪ ፍኖት መብእስ። ሰው ሁሉ አንድ ወገን ሁኖ በሕገ ወንጌል ለእግዚአብሔር ይገዛ። ወይርአይ ከሉ ዘ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ነፍስ። ሥጋዊ ደግሞ ሰው ሁሉ እድገት እግዚአብሔር ወልድ በአምሳል ኅብስት እንዲሰጥ እንዲሠዋ ይወቅ ሲሰጥ ሲሠዋ ያስተውላል።

፩ ወይቤሎሙ ዮሐንስ ለሕዝብ እለ መጽኤ ኅቤሁ ያጥምቆሙ አትውልደ ሰበድዓት መኑ ነገርከሙ ታምሥጡ እመቅወፍት ዘይመጽእ። ማቴ ፯ ፩

፪ ዮሐንስም ሊያጠምቃቸው የመጡትን ሕዝቡን እናንት የገቡና ልጆች ከሚመጣው መቅወፍት ትድኑ ዘንድ ማን ነገራችሁ አላቸው። ሐተታ ማቴ ያስ ትውልደ አራዊተ ምድር ይላል። ሉቃስ ትውልደ ሰበድዓት አለ። እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም የሁለት ቀን ትምርት የልሳን መለያየት ነው። እንደም ማቴም ስ የወል ስማቸውን ሉቃስ የጉልማ ስማቸውን ተናገረ። አንድም የሰበድዓት ኅብሩ ብዙ እንደሆነ ቤተ አይሁድም ብዙ ኃጢአት ይሠራሉና።

፫ ግበሩ እንክ ፍሬ ዘይደልወክሙ ለንስሐ።

፬ ለማመን የሚያበቃችሁን ሥራ ሥሩ። ወኢይምሰልክሙ በብሃለ ዘትብሉ ሀሎ አቡን አብርሃም። አብርሃም አባታችን ነው በማለት አይምሰላችሁ። እብላክሙ ከመ ይክል እግዚአብሔር አንሥኦ ውሉድ ለአብርሃም እምእላንቱ አዕባን። እግዚአብሔር ከኒህ ደንጎች ለአብርሃም ልጅ መተካት ይቻለዋል ብዬ እነገራችኋለሁ።

፭ እስመ ወድአ ተሠይመ ጉድብ ነበ ጉንደ ዕፀው።

፮ ገጀሞ በዛርች ሥር ላይ ፈጽሞ ተቃጥቷልና። ሐተታ ማቴ ያስ ማገዜ ይላል ከዚህ ጉድብ አለ እንደ ምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም የሁለት ቀን ትምርት የልሳን መለያየት ነው። እንደም ሥራው የገጀሞ ነውና ሉቃስ ጉድብ አለ አልቂርጥለት ሲል አዙር ከላይ እንደ ምሳር አድርጎ ይሠራዋልና ያን ሲያይ ማቴም ማገዜ አለ። ወዙሉ ዕዕ ዘኢይፈሬ ፍሬ ሠናየ ይገዝምም ወውስተ እሳት ይወድይም። መልካም ፍሬ የማያፈራውን አንጨት ሁሉ ቂርጠው ከእሳት ይጥሉታል።

፯ ወተስእልም ሕዝብ ወይቤልም ምንተ ንግበር።

፸ ሕዝቡ ምን እናድርግ ብለው ጠየቁት።

፿ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ ዘቦክልኤ ልብስ ክጻናት የሀብ ለዘአልቦ።

፺ ሁለት ልብስ ያለው መጎናጻፊያን ለሌለው ይስጥ። ወዘሂ እክል ቦ ከማሁ ለይግበር። እህል ያለውም ለሌለው ይስጥ ብሎ መለሰላቸው።

፺፩ ወመጽኤ መጽብሐንሂ ያጠምቆሙ። ቀራጫችም ሊያጠምቃቸው መጡ። ወተስእልም ወይቤልም ሊቅ ምንተ ንግበር። መምር ምን እናድርግ ብለው ጠየቁት።

፺፪ ወይቤሎሙ አልቦ ፍድፋድ ዘትገብሩ እምዘተአዘገብሙ።

፺፫ ከታዘዘችሁት ለትርፋችሁ አትሥሩ አላቸው።

፺፬ ወተስእልም ሐሬሂ ወይቤልም ንሕነኬ ምንተ ንግበር።

፺፭ ጭፍርችም እኛስ ምን እናድርግ ብለው ጠየቁት። ወይቤሎሙ ኢትትገብሉ ወኢመነሂ። ማንንም ማንን አትበድሉ። ወኢትሂዱ። አትቀሙ ወንበሩ በበሲሳይክሙ። ደመወዛችሁ ይብቃችሁ አላቸው።

፺፮ ወሐለዩ ዙሉ ሕዝብ በልቦሙ ወመሰሎሙ ዮሐንስ ከመላቱ ክርስቶስ።

፺፯ ሕዝቡም ዮሐንስ ክርስቶስ እንደሆነ በልቦናቸው አሰቡ።

፺፰ ወአውሥኦ ዮሐንስ ወይቤሎሙ ለዙሉሙ እንስ አጠምቀክሙ በማይ።

፺፱ ዮሐንስም እኒስ በወሀ አጠምቃችኋለሁ። ወይመጽኦ ዘይፀንፃኒ ዘኢይደልወኒ እፍታሕ ቶታን አሣዕኒሁ። ማቴ ፫ ፲፩ ማር ፩ ፳ ዮሐ ፩ ፳፯ ግብ ፩ ፭። የሚማውን ማዘቢያ አፈታ ዘንድ የማይገባኝ ከኔ የሚበረታገን ይመጣል ብሎ መለሰላቸው ሐተታ፣ እጭር ማቴዎስ፣ እድንን ማርቆስ፣ እፍታሕ ሉቃስ መገናኛው ዮሐንስ። እንደሆነ ገንስለሆን እድንን ይቀድማል እፍታሕ ይከተላል እጭር መጨረሻ ነው ይህን ተከፍለው ጽፈዋል። ወውላቱ ያጠምቀክሙ በመን

የሉቃስ ወንጌል።

ፈስ ቅዱስ ወበእሳት። እሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳት ያጠምቃችኋል።

፲፯ ዘመስኔ ውስተ እዲሁ ወያነ ጽሕ አውደ እክሉ።

፲፰ የአሁሉን አውድማ የሚያጸራ በት መንሽ በጁ ነው። ወያስተጋብሶ ሥርናዮ ውስተ መዛግብቲሁ።

ስንዴውን በጎተራ ይሰበስባል ወኃሠርሰ ያውኔ በእሳት ዘ እዲጠፍዕ።

ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል።

፲፱ ወዐ ባዕድኒ ብዙኅ ዘመሀሮሙ ለሕዝብ።

፳ ለሕዝቡ ያስተማራቸው ሌላም ብዙ አለ። ወባዕድኒ ብዙኃ መሐሮሙ ይላል። ሌላ ትምርትንም አስተማራቸው አለ ዳግም ሕግን።

ወገሠጸሙ። ይመክራቸው ነበር።

ዘከመ ተሞቅላ የሐንስ መጥምቅ።

፳፩ ወኮነ የሐንስ ይገሥጸው ለሂሮ ደስ።

፳፪ የሐንስ ሂሮድስን ይገሥጸው ነበር። ወይዘልሮ በእንተ ሂሮድያዳ ብ

እሲተ ፊልጶስ አኅሁ። ማቴ ፲፱ ፱ ማር ፯ ፲፯፣

በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በሂሮድያዳ ምክንያት ይዘልፈው ነበር።

ወበእንተ ነሱ አኅይ ዘገብረ ሂሮድስ።

ሂሮድስ ስለ ሚሰራው ክፉ ነገር ሁሉ ይገሥጸው ነበር። ሐተታ ሰውሮ ነፍስ ሳያስገ

ድል አይውልም ነበር። አንድም ግብረ ሰዶም ይሠራ ነበር።

፳ ወዓዲ ወሰከ። ፳ ሂሮድስ በኃጢአት ላይ ኃጢአት ጨመረ።

እንበይን ዝኒ ተቀየሞ ለየሐንስ ወዓፀም ውስተ ቤተ ምቅሕ።

ስለዚህ ነገር የሐንስን ሳይዘልፈኝ አይቀርም ብሎ ተቀይሞ አጋዘው። እንበይን ዝኒ ቂም፣ ስለዚህ ቂም አጋዘው። አንድም የሐንስ በዘለፋ ላይ ዘለፋ ጨመረ ስለዚህ ተቀየሙ አጋዘው ተቀይሞ አጋዘው ስለዚህ ቂም አጋዘው።

በእንተ ጥምቀት ዘአየሱስ።

፳፩ ወእምድንረ ተጠምቁ ነሱ ሕዝብ ተጠምቆ እግዚእ አየሱስኒ። ማቴ ፫ ፲፯ ማር ፩ ፲፱ የሐ ፩ ፴፪።

፳፪ ሕዝቡ ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ ጌታችን አየሱስ ክርስቶስም ተጠመቁ። ሐተታ ጌታ ፊት ተጠምቆ ሕዝቡ በኋላ ተጠምቀው በሆን ኦሪት አላለፈችም ባንድነትም ተጠምቆ በሆን ተቀላቅላ ትሠራለች ባሉ ነበርና።

፳፫ ወእንዘ ይጌሊ ተርጎሠ ሰማይ ማቴ ፫ ፲፯ ሉቃ ፱ ፴፭ ፱ ጴጥ ፩ ፲፯።

፳፬ ሲጸልዩ ሰማይ ተከፈተ። ወወረደ መንፈስ ቅዱስ በእምሳ ለሥጋ ርዕዮተ ርግብ ይጻፍ።

መንፈስ ቅዱስ መልክእ ርግብ ባለው በሕርይ አምሳል ወረደ ወመጽእ ቃል እምሰማይ ዘይብል አንተ ውለቱ ወልድየ ዘእፈቅር።

የምወድህ ልጄ አንተ ነህ የሚል ድምጥ ጠጣ።

ወኪያክ ሠመርኩ። ደስታዬን ላይ ብህ የመረጥኩህ።

በእንተ መጽሐፈ ትውልድ ዘአየሱስ።

፳፭ ወየአክል ሠላሳ ክረምቱ ለእግዚእ አየሱስ።

፳፮ ጌታ በተጠመቀ ጊዜ ሠላሳ ዘመን ሁኖ ነበር።

ወይመስሎሙ ወልድ የሱፋ፣ ውለቱ። ምንም አንተ ውለቱ ወልድየ ብሎ በመሰክርለት ለሳቸው። የየሱፋ፣ ልጅ ይመስላቸው ነበር የየሱፋ፣ ልጅ ነው ይሉ ነበር።

፳፯ ወልድ ኤሊ የኤሊ ልጅ። ፳፱ ወልድ ማቴ።

የማቴ ልጅ። ማቴዎስ የሱፋን ወልድ ማቴያን ወልድ ያዕቆብ ይለዋል። ከዚህ ሉቃስ ወልድ ኤሊ ወልድ ማቴ አለ እንደ ምን ነው አይጣላም በሉ አይጣላም። ለዳዊት ናታን ሰሎሞን የሚባሉ ልጆች ነበሩት ማቴዎስ በሰሎሞን የወረደውን ቁጠረ።

ሉቃስ በናታን የወረደውን ቁጠረ። ያውስ በሆን ላንድ ሰው ሁለት አባት አለውን ብሎ ማቴዎስ በልደት ሥጋዊ ቂጥሮ ሉቃስ በልደት ሕጋዊ ቂጥሮ ማቴ ሹሻን አግብቶ ኤሊን ወልድ ይሞታል። ማቴያን እስን አግብቶ ያዕቆብን ይወልዳል ኤሊና ያዕቆብ ወንድማማች ናቸው ኤሊ ታላቅ ነው፣ ታላቅ

ወገን ስሉቃስ ።

ሳለ ታናሽ አያገባምና ለኤሊ. ሚስት አጋቡት እሱ ልጅ ሳይወልድ ሞተ። አቅም ዘርአ ለእኩክ ብለው ለያዕቆብ አጋቡት እሷን አግብቶ የሴፍን ይወልዳልና። እንደም የጌታ ልደቱ እንደ ማቴዎስ በልደት ሥጋዊ። እንደ ሉቃስ በልደት ሕጋዊ አይደለምና ተለያይተው ቁጠሩ።

ወልደ ኤሊ። የኤሊ ልጅ ወልደ ሚላኪ። የሚላኪ ልጅ። ወልደ ዮና። የዮና ልጅ ወልደ ዮሴፍ። የዮሴፍ ልጅ

ጳጳ ወልደ ማታትዩ። የማታትዩ ልጅ። ወልደ አሞጽ። የአሞጽ ልጅ ወልደ ናህም። የናህም ልጅ ወልደ ኤስሎም። የኤስሎም ልጅ። ወልደ ናጌ። የናጌ ልጅ

ጳጳ ወልደ ማአት። የማአት ልጅ ወልደ ማታትዩ። የማታትዩ ልጅ። ወልደ ሴሜይ። የሴሜይ ልጅ ወልደ ዮሴፍ። የዮሴፍ ልጅ ወልደ ዮና። የዮና ልጅ

ጳጳ ወልደ ዮናን። የዮናን ልጅ። ወልደ ሬስ። የሬስ ልጅ ወልደ ዘሩባቤል። የዘሩባቤል ልጅ ደግ ሰው ነውና ደግነቱን ሲያይ ዘሩባቤልን አነግረው መንግሥት ከተለያዩ በኋላ አሥራሁለቱን ነገድ እንደ አድርጎ ነግሞአልና ወያዕቆብን ያስተካከሪ ንግሠ እንዳል።

ወልደ ሰላትያል። የሰላትያል ልጅ። ወልደ ኔሪ። የኔሪ ልጅ

ጳጳ ወልደ ሚላኪ። የሚላኪ ልጅ ማቴዎስ ሰላትያልን ወልደ ኤልያቄም ይለዋል። ሉቃስ ወልደ ኔሪ ወልደ ሚላኪ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም። ለዳዊት ናታን ሰሎሞን የሚባሉ ልጆች ነበሩት ማቴዎስ በሰሎሞን የወረደውን ሉቃስ በናታን የወረደውን ቁጥር ነው። ያውስ ቢሆን ሳንድ ሰው ሁለት አባት አለውን ብሎ ማቴዎስ በልደት ሥጋዊ ሉቃስ በልደት ሕጋዊ ቁጥር እንዲህ አለ። እንደም ሚላኪ ነጋሪን ሽታ ወለተ ኤልትማልም ዘኢየሩሳሌምን አግብቶ ኔሪን ወልደ ይሞታል። ኤልያቄም እሷን አግብቶ ኢኮንያንን ይወልዳል። ኔሪና ኢኮንያንን ወንድማማች ናቸው ኔሪ ታላቅ ነው። ታላቅ ሳለ ታናሽ አያገባምና ለኔሪ ሚስት አጋቡት ልጅ ሳይወልድ ሞተ አቅም ዘርአ ለእኩክ ብለው አጋቡት ኢኮንያን እሷን አግብቶ ሰላትያልን ይወልዳል። እንደም የጌታ ልደቱ እንደ ማቴዎስ በልደት ሥጋዊ እንደ ሉቃስ በልደት ሕጋዊ አይደለምና ተለያይተው ቁጠሩ።

ወልደ ሐዲ። የሐዲ ልጅ ወልደ ዮሳ። የዮሳ ልጅ ወልደ ቆሳም። የቆሳም ልጅ ወልደ ኤልሞዳም። የኤልሞዳም ልጅ። ወልደ ኤር። የኤር ልጅ

ጳጳ ወልደ ዮሴፍ። የዮሴፍ ልጅ ወልደ አልጋዛር። የአልጋዛር ልጅ ወልደ ስሉቃስ። የስሉቃስ ልጅ ወልደ ስሉቃስ። የስሉቃስ ልጅ

ወልደ ማጣት። የማጣት ልጅ ወልደ ሌዊ። የሌዊ ልጅ ወልደ ስምያን። የስምያን ልጅ። ወልደ ይሁዳ። የይሁዳ ልጅ። ወልደ ዮሴፍ። የዮሴፍ ልጅ ወልደ ዮናን። የዮናን ልጅ ወልደ ኤልያቄም። የኤልያቄም ልጅ።

ጳጳ ወልደ ሚላኪ። የሚላኪ ልጅ ወልደ ማይናን። የማይናን ልጅ። ወልደ ማጣት። የማጣት ልጅ ወልደ ናታን። የናታን ልጅ ወልደ ዳዊት። የዳዊት ልጅ። ዳዊት ልጅ። ዳዊት መገናኛ

ጳጳ ወልደ ዕሜይ። የዕሜይ ልጅ ወልደ ኢዮቤድ። የኢዮቤድ ልጅ። ወልደ ቡኤዝ። የቡኤዝ ልጅ ወልደ ሰልሞን። የሰልሞን ልጅ። ወልደ ነአሶን። የነአሶን ልጅ

ጳጳ ወልደ አሚናዳብ። የአሚናዳብ ልጅ። ወልደ አራም። የአራም ልጅ ወልደ አርኒ። የአርኒ ልጅ። አርኒ ትርፍ ነው ወልደ ኤስሮም። የኤስሮም ልጅ። ወልደ ፋሬስ። የፋሬስ ልጅ ወልደ ይሁዳ። የይሁዳ ልጅ

ጳጳ ወልደ ያዕቆብ። የያዕቆብ ልጅ ወልደ ይስሐቅ። የይስሐቅ ልጅ። ወልደ አብርሃም። የአብርሃም ልጅ። ወልደ ናኮር። የናኮር ልጅ

ጳጳ ወልደ ሴሩህ። የሴሩህ ልጅ

፴፭ ወልደ ራግው ፣ የራግው ልጅ
ወልደ ፋሌቅ ። የፋሌቅ ልጅ
ወልደ ኤቦር ። የኤቦር ልጅ
ወልደ ሳላ ። የሳላ ልጅ

፴፮ ወልደ ቃይንም ።
፴፯ የቃይንም ልጅ ።
ወልደ አርፋስክድ ።
የአርፋስክድ ልጅ ።
ወልደ ሴም ። የሴም ልጅ
ወልደ ኖሳ ። የኖሳ ልጅ
ወልደ ላሚህ ። የላሚህ ልጅ

፴፯ ወልደ ማቲሳላ ፣
፴፰ የማቲሳላ ልጅ ፣
ወልደ ሂኖክ ። የሂኖክ ልጅ
ወልደ ያሬድ ። የያሬድ ልጅ
ወልደ መላልኤል ።
የመላልኤል ልጅ ።
ወልደ ቃይናን ፣
የቃይናን ልጅ ።

፴፰ ወልደ ኔኖስ ። የኔኖስ ልጅ
ወልደ ሴት ። የሴት ልጅ
ወልደ አዳም ። የአዳም ልጅ
ወልደ እግዚአብሔር ።
የእግዚአብሔር ልጅ ። እያወራ-
ረሰ መጥቶ አዳምን ወልደ እ-
ግዚአብሔር አለ ፍጥረተ እግ-
ዚአብሔር ሲል ነው ። አራት ዘ-
ልደት እንዲል ፣ አዳም ዘእም
ግዚአብሔር አዳም ዘእግዚአ-
ብሔር ይላል አብነት ። አንድም
ወልድ ወልድ ያለውን ለጌታ
የሰው እንደሆነ እኒህ ሁሉ
አባቶቹ ናቸውና ። ሐተታ በም
ን ይመስለዋልና አዳምን ወል-
ደ እግዚአብሔር አለው ቢሉ
አዳም በኃጢአቱ ሰውን ሁሉ
እንዳስገዛ (ጌታም በትሩፋቱ
ሰውን ሁሉ በማጽደቁ ይመ-
ስለዋልና ። ሰባ ሰባት ትውልድ
ቁጠረ ማየ እይኅ ከላይ በሰ

ባት ዓይነት ቀላቀላ ወርዶ
ልና ከታች በሰባ ዓይነት ሽ-
ቅብ ፈልቋል ። በሰባ ሰባት ትው-
ልድ የመጣውን ፍጻ መርገ-
ም ለማጥፋት እንደመጣ ለማ-
ጠየቅ ። ማቴዎስ ቀላቀላ ሉ-
ቃስ ሽቅብ ቁጠረ የሥጋን አ-
ምላክ መሆን የአምላክን ሰው-
መሆን ለመናገር ። አንድም ማ-
ቴዎስ ርደቱን ሉቃስ ዕርገቱ
ን ተናገረ ።

በእንተ ተመክሮት ዘኢየሱስ ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላዕ-
ለ እግዚአ ኢየሱስ ወተመ-
ይጠ እምዮርዳኖስ ። ማቴ ፱ ፩
ማር ፩ ፲፪ ።
፪ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መ-
ንፈስ ቅዱስ መልቶበት ማለ-
ት የባሕርይ ልጅነቱን ከመ-
ንፈስ ቅዱስ አስመስክሮ ከ
ዮርዳኖስ ተመለሰ ።
ወወሰዶ መንፈስ ገዳመ ።
መንፈስ ፈቃዱ ወደገዳም አ-
ወጣው ።
፫ አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ ሌ-
ሊተ ያሜክሮ ሰይጣን ።
፬ አርባ ሌሊትና አርባ መዓል-
ት ከሰይጣን ይፈታተን ነበር ።
ኢበልዓ ወኢሰትየ ምንተኒ በ-
ውአቶን መዋዕል
በዚያ ወራት ምንም ምን አል-
በላም አልጠጣም ።
ወተፈጸሞን እማንቱ መዋዕል
ርኅበ ።
አርባው ቀን ከተፈጸመ ዘኋላ
ተራበ ።
፭ ወይሴሉ ሰይጣን እመስ ወልደ

እግዚአብሔር አንተ በል ከመ-
ዝንቱ ዕብን ይኩን ። ግብተ ።
፫ ሰይጣንም የእግዚአብሔር ል-
ጅ ከሆንክ ይህ ደንጊያ እ-
ንጅራ ይሆን ዘንድ እዝዝ አሰው-
፱ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ
ዘዳግ ፵፫ ማቴ ፱ ፱ ።
፱ ጌታም መለሰ ።
ወይሴሉ ጽሑፍ ዘይብል አከ-
ቡንብስት ከመ ዘየሐዩ ሰብአ-
ሰው በንጅራ ብቻ እንዳይደ-
ን ተጽፏል ።
አላ በኩሉ ቃል ዘይወጽእ እ-
ምኦሩሁ ለእግዚአብሔር ።
እግዚአብሔር በተናገረው ነገ-
ር ሁሉ ይድናል እንጂ አለው-
ማቴዎስ አላ አዕባን ያላል ሉ-
ቃስ ዝንቱ ዕብን አለ እንደ-
ምን ነው አይጣላም ቢሉ አ-
ይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ
ነው ሁለት ይዞ ቀርቧል ። ሉ-
ቃስ እንድ ማለቱ ለመንገር
ከበቃ ብሎ ። አንድም ሁለት
ደንጊያ ይዞ ቀርቦ አንዱን ላ-
ንተ አንዱን ለኔ ዳዕ አድርገ-
ህ እንብላ ብሎታል ዝም አለ
ለኔስ ይቅርብኝ እንተ ፀንቶ
ብሃልና ዳዕ አድርገህ ብላ ብ-
ሎታል ይህን ተከፍለው ጽፈ-
ዋል
፭ ወአዕረጎ ሰይጣን ወስተ ደብ-
ር ነዋህ
፮ ሰይጣን ወደረጅም ተራራ አ-
ወጣው ።
ወአርአዮ መንግሥታተ ክሉ-
ዓለም ከመ ወኢምንትኒ ፣
የዓለሙን ሁሉ ግዛት በዓይነ-
ቅጽበት አሳየው ።
፯ ወይሴሉ ሰይጣን ዘንተ ክሉ-
ምኩናን ለከ እሁባከ ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

፩ ይህን ሁሉ ግዛት ላንተ እስ ጥላሁ።
 መዘንተኒ ክብረ።
 ይህንም ክብር።
 እስመ ሊቲ ተውሀበ።
 ለእ ተሰጥቷልና።
 መለዘፈቀድኩ እሁ።
 እኔ ለወደድኩት እሰጠዋለሁ።
 ፪ ወእምከመ ሰገድክ ሊተ ኦን ተ ቅድሚያ ለከ ይኩንክ ነሉ።
 ፫ ለእ ብተሰግድልኝ ሁሉም ላን ተ ይሆንልሃል አለው።
 ፬ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ።
 ዘዳግ ፩ ፲፫። ፲ ፳።
 ፭ ጌታም መለሰ።
 ወይቤሉ ሑር እምድኅሬዩ ሰ ይጣን።
 ሰይጣን ወግድ ከኋላዩ።
 ጽሑፍ ለእግዚአብሔር አምላ ከከ ትስገድ።
 ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ት ሰግድ ዘንድ።
 ወኪያሁ ባሕቲቶ ታምልክ።
 እሱንም ብቻ ታመልክ ዘንድ ተጽፏል አለው።
 ፮ ወወሰዶ ኢየሩሳሌም።
 ፯ ወደኢየሩሳሌም አወጣው።
 ዲበ ርእስ ማዕዘንተ ቤተ መ ቅድስ።
 ከምክራብ ምሕዋሩ ጫፍ አ ቆመው።
 ወይቤሉ እመሰ ወልደ እግዚ አብሔር አንተ ረድ ለሊክ አምዝዩ ወተወረው።
 የእግዚአብሔርስ ልጅ ከሆንክ ራስህን ከዚህ ወደታች ወ ርውር።
 ፲ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ከመ ለ መላእክቲሁ ይኢዝዞሙ በእንቲ አከ ከመ ይዕቀቡክ። መዝ፪ ፲፩

፲ ይጠብቁህ ዘንድ ስላንተ መላእ ክትን እንዲያዘቸው ተጽፏልና
 ፲፩ ወበእደግሆሙ ያነሥኩክ።
 ፲፪ በእጃቸው ያነሡሃል።
 ከመ ኢትትዓቀፍ በዕብን እ ግርክ።
 እግርህ በደንጊያ እንዳይሰናከል
 ፲፫ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ።
 ፲፬ ጌታም መለሰ
 ወይቤሉ ጽሑፍ ዘይብል ኢ ታመክሮ ለእግዚአብሔር አም ላክክ። ዘዳ ፩ ፲፮።
 አምላክህን አትፈታተነው ተ ብሏል አለው። ሐተታ ማቲ ዎስ ተራራን በመጨረሻ ያደ ርጋል። ሉቃስ ቤተ መቅደስን በመጨረሻ አደረገ። እንደም ን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣ ላም። ነገር እንደ ማቲዎስ ነው ተራራ ነው መጨረሻ። ሉቃስ ቤተ መቅደስን መጨረሻ ማ ድረገት ኅበሂ ዓርገ ወኅበሂ ነ በረ ወኅበሂ መሐረ እንዲል። ከሁሉ ይልቅ ሉቃስ ተራ ያ ቀናል ይበላልና የተራራ ነገ ር አንድ ወገን ይሁን ብሎ ቤ ተ መቅደስን መጨረሻ አደረ ገ እንጂ። ይህስ በምን ይታወ ቃል ቢሉ ሑር እምድኅሬዩ ያለው በተራራ ነው ከዚህ በ ኋላ አይመለስም። ይህስ እንዳ ይሆን ሰይጣንና ውሻ ተመላ ላኸ ነው ብሎ። ትራፍ እንተ ትቁንጽ እንዲል። ከሁሉ ይልቅ የትዕቢት ያር ይፀናል። ቅዳሳ ንም ከበቲ በኋላ በትዕቢታቸ ው ይዋረዳሉ። የትዕቢት ያር ሳይቀር አጠፋሁላችሁ ለማለ ት ቤተ መቅደስን መጨረሻ አደረገ።

፲፫ ወፈጸሞ ሰይጣን አመክሮት በ ነሉ ኃይሉ ኅደት እስከ ጊዜሁ
 ፲፫ ሰይጣን በሁሉ ክተፈታተነው በኋላ እስከ ጊዜው ተወው። በዕለተ ዓርብ በአይሁድ ሥግ ው ሁኖ እስኪያሰቅለው አይ ደርስበትም።
 ዘከመ አኅዘ ኢየሱስ ይሰብክ በገሊላ።
 ፲፬ ወተመይጦ እግዚእ ኢየሱስ በ ኃይለ መንፈስ ቅዱስ ወሐረ ገሊላ። ማቲ ፱ ፲፪፣ ማር ፩ ፲፣
 ፲፬ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ መንፈስ ቅዱስ ድል ነሥቶ ወደ ገሊላ ተመለሰ።
 ወተስምዓ ነገሩ ውስተ ነሉ በሐውርት።
 ተአምራቱም በየሀገሩ ተሰማ
 ፲፮ ወይሚሆርሙ በነሉ ምክራ ባቲሆሙ። በየጉባኤያ
 ፲፮ ቸውም ያስተምራቸው ነበር።
 ወያክሩ ምሕሮቶ።
 ትምርቱንም ያደንቁ ነበር።
 ወይሳብሕዎ። አመሰገኑት ወኩሉ ያክብር።
 ሁሉ ያክብረዋል።
 ዘከመ ሰበክ ኢየሱስ በናዝሬት።
 ፲፯ ወሐረ ናዝሬት ኅበ ተሐዕነ ማ ቲ ፲፫ ፶፬፣ ማር ፮ ፩፣ ዮሐ ፱ ፵፭
 ፲፯ ወዳደገበት ወደ ናዝሬት ሄደ ወቦአ ምክራብ በዕለተ ሰን በት በከመ ያለምድ።
 እንዳለመደ ቅዳሜ ወደምክራ ብ ገባ። ወተንሥኦ ያንብብ። ሊያኑብ ተነሣ።
 ፲፯ ወወሀብም መጽሐፈ ኢሳይ ያስ። ማቲ ፲፫ ፶፬ ማር ፯ ፩ ዮሐ ፱ ፵፭።

፲፮ መጽሐፈ ኢሳይያስ ሰጡት። እንደም እንብብ ብለው መጽሐፈ ኢሳይያስ ሰጡት ሊያነብ ተነሣ።

፲፱ ወኮሚቶ መጽሐፈ ረከበ መካነ ገብ ጽሑፍ ዘይብል መንፈስ እግዚአብሔር ላዕሌየ ዘበእንቲአሁ ቀብዳኒ። ሊሳ ፳፩ ፩

፳፩ ወደፊት እዜንምሙ ብሎ የሚያመጣውን ዘበእንቲአሁ ብሎ አጸፈ መጽሐፍን ገልጸ ሣለ ግስተግር በኔ ሀልውና ባለ መንፈስ ቅዱስ ያዋሃደኝ እግዚአብሔር እዜንምሙ ለነጻ ያን ፈነወኒ። ነጻያንን አስተምራቸው ዘንድ ላከኝ ከሚል አንቀጽ ደረሰ። እንደም መንፈስ ዘዚአየ በሀላዊ ለሊሁ ኃደረ ላዕሌየ ብሎ ሳዊሮስ ዘአንጸዚያ ተርጉሞታልና ብሎ የባሕርይ ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስ በኔ ሀልው። ነው ወዘበእንቲአሁ ቀብዳኒ ስለ ግስተግርም ያዋሃደኝ መንፈስ ቅዱስ ነጻያንን አስተምራቸው ዘንድ ላከኝ የሚል አንቀጽ አገኘ ከሚል አንቀጽ ደረሰ።

፳፪ እስብከ ሎሙ ግዕዛነ ለጸጧዊዋን

፳፫ የሥጋ ምርኮኞችን በተለምራት የነፍስ ምርኮኞችን በትምርት አስተምር ዘንድ።

ወአስተፍሥሐሙ ለገዡናን። ገዡናን ሥጋን በተለምራት ገዡናን ነፍስን በትምርት ደስ አሰኛቸው ዘንድ።

ወአንግሮሙ ለግፋዓን።

በሥጋ የተጠቀትን በተለምራት በነፍስ የተጠቀትን በትምርት አደናቀው ዘንድ።

እፍትሐሙ ለሙቁሐን።

በሥጋ የታወሩትን በተለምራት በነፍስ የታወሩትን በትምርት እፈታቸው ዘንድ።

ወእፈውሰሙ ለቁሱላን።

ቀሱላን ሥጋን በተለምራት ቀሱላን ነፍስን በትምርት አደናቀው ዘንድ።

ወእስብከ ሎሙ ዓመተ እግዚአብሔር ጎሪተ።

በተመረጸኝ በእግዚአብሔር ቀን ማለት ሶስት ዓመት።

ወዘካነ መዋዕል።

ሶስቱን ወር አስተምር ዘንድ።

አንድም ዘመነ ሥጋዊን ወዘካነ መዋዕል። መዋዕል ንስሐን አስተምር ዘንድ ሾመኝ የሚል አንቀጽ አገኘ ከሚል አንቀጽ ደረሰ።

፳፮ ወከደነ መጽሐፈ ወመጠዎ ለላእክ ወነበረ።

፳፯ መጽሐፍን አጥፎ ለቃቤቱ ሰጥቶት ተቀመጠ።

ወአንሥሉ አዕይንቲሆሙ ነሎሙ እለ ሀለዉ ውስተ ምክራብ ወነዐርዎ።

በዎክራብ ያሉ ሁሉ ዓይናቸውን አቅንተው አዩት።

፳፰ ወአኃዘ ይቤሎሙ የም በጽሐ ቃለ ዝንቱ መጽሐፍ ወተሰልጠ ውስተ ዕዘኒክሙ።

፳፱ የዜሀ መጽሐፍ ነገር ገና ዛሬ በጆሯችሁ ደረሰ ተፈጸመ እያለ ይነግራቸው ጀመረ።

ወአጎዘ ይመስል ሎሙ ይላል። አንግሮሙ እፍትሆሙ እፈውሰሙ አስተፍሥሐሙ የተባለኩ እኔ ነኝ። ግፋዓን ሙቁሐን ቀሱላን ገዡናን የተባላችሁ እናንተ ናችሁ እያለ እየመሰለ ያስተምራቸው ጀመረ

፳፳ ወሰምዑ ነሎሙ ወአንክርዎ ሞገሰ ቃሉ ወግዕዳን አፋሁ

፳፻ የተከናወነ ቃሉን ማለት አስወድዶ እከናውኖ መናገሩን ሰምተው አደነቁ።

ወይቤሉ አካሉ ዝንቱ ውለቱ ወልደ ዮሴፍ። ይህ የዮሴፍ ልጅ አይደለምን አሉ።

፳፻፱ ወይቤሎሙ ቦኑ ትብሉኒ ዛተምላሉ ዓቃቤ ሥራይ ፈውስ ርእሰክ።

፳፻፲ እሱም በውኑ ባለመድኃኒት ራሰክን አድን ትሉኛላችሁ።

አንድም ራስህን ቤተ እስራኤልን አድን ትሉኛላችሁ። እንደም ረድ እስኩ አመስቀል ከ ትሉኛላችሁ።

ነሎሙ ዘሰማዕነ ዘገበርከ በቅፍርናሆም ግበር በገዢን በሀገርከ በቅፍርናሆም የሠራኸውን እንደሰማነው በዚህም በሀገርህ አድርግ ትሉኛላችሁ አላቸው ወይቤሎሙ አማን እብለክሙ አይከብር ነቢይ በሀገሩ።

፳፻፲፱ ነቢይ በሀገሩ አይከብርም ብዬ እነግራችኋለሁ።

፳፻፲፻ አማን እብለክሙ ብዙኃት መበለቃት ሀለዎ በውስተ እስራኤል በመዋዕል ኤልያስ ነቢይ አመ ተአጽው ሰማይ ቸተ ዓመተ ወኋተ አውራኃ እስከ ካነ ረኃብ ዓቢይ ውስተ ነሎ ምድር። ቸ ነገ ፲፯ ዪ፣

፳፻፲፻፱ ባራቱ ማዕዘን ሁሉ ረኃብ እስኪሆን ድረስ ሰማይ በተዘጋ ጊዜ ማለት ዝናም ለዘር ጠል ለመከር እንጻይሰጥ ሶስት ዓመት ከመንፈቅ በተከለከለ ጊዜ በነቢይ በኤልያስ ዘመን ብዙ ባልተቶች እንደ ነበሩ።

ወንጌል ዘሉቃስ ።

፳፮ ወኢተረጎሞ ኤልያስ ጎበ አላቲ እምኔሆን፤ ፱ ነገ ጅ ፲፱

፳፯ ኤልያስም ከሳቸው ወዳንዲቱ እንዳልተላከ ።

ዘእንበለ ብእሲት መበለት ዘሀለውት በሰራጽታ ዘሲዶና።

በሲዶና ክፍል በሰራጽታ ወዳለችው ሴት እንደ ተላከ በውነት እነግራችኋለሁ አላቸው

፳፻ ወብዙኃን እለ ለምጽ ሀለዉ በውስተ እስራኤል አመ መዋዕለ ኤልሳዕ ነቢይ።

፳፻፱ በኤልሳዕ ዘመን በእስራኤል ዘንድ ብዙ ለምጻዎች ነበሩ።

ወኢነጽሐ አሐዳሂ እምኔሆሙ ዘእንበለ ንዕማን ሰርያዊ ከሰርያዊ ሰው ከንዕማን በቀር ከሳቸው እንዲ ስንኳ አልነጻም ።

፳፻፲ ወተምዑ ነሎሙ እለ ሀለዉ በምክራብ ሰሚዖሙ ዘንተ።

፳፻፲፱ በጉባዔ ያሉ ሁሉ ይህን ሁሉ ሰምተው ተቆጡ። ሐተታ አኮነ ዝንቱ ውእቱ ወልደዮ ሴፍ ቢሉት ቦኑ ትብሉኒ ነሎ ከሙ ዛተ ምሳሌ ዓቃቤ ሥራይ ፈውስ ርእሰክ ብሎ አማን አማን እብለክሙ ኢይከብር ነቢይ በሀገሩ ይላቸዋል፤ እንድናከብርህስ ነሎ ዘሰማዕ ነ ዘገበርክ በቅፍርናሆም ግበር በዝየኒ በሀገርክ ይሉታል። አማን እብለክሙ ብዙኃት መበለታት ወብዙኃን እለ ለምጽ ይላቸዋል። አንድም አኮነ ዝንቱ ውእቱ ወልደዮ ሴፍ ቢሉት፤ አማን እብለክሙ ኢይከብር ነቢይ በሀገሩ ብሎ ቦኑ ትብሉኒ ዛተ ምሳሌ፤ ዓቃቤ ሥ

ራይ ፈውስ ርእሰክ ይላቸዋል እሳቸውም ነሎ ዘሰማዕነ ዘገበርክ በቅፍርናሆም ይሉታል አማን እብለክሙ ብዙኃት መበለታት ሀለዋ ወብዙኃን እለ ለምጽ ሀለዉ ይላቸዋል። አንድም አማን እብለክሙ ብዙኃት መበለታት ሀለዋ ወኢተረጎሞ ጎበ አላቲ እምኔሆን። ወብዙኃን እለ ለምጽ ሀለዉ ወኢነጽሐ አሐዳሂ ዘእንበለ ንዕማን ቢላቸው።

ወተምዑ ነሎሙ እለ ሀለዉ በምክራብ ሰሚዖሙ ዘንተ። ዛሬስ በሴት በለምጻም ይመስለን ጀመረ ብለው ተቆጥተው አኮነ ዝንቱ ውእቱ ወልደዮ ሴፍ ይሉታል። ቦኑ ትብሉኒ ዛተ ምሳሌ ዓቃቤ ሥራይ ፈውስ ርእሰክ ይላቸዋል። ነሎ ዘገበርክ በቅፍርናሆም ግበር በዝየኒ ይሉታል። አማን እብለክሙ ኢይከብር ነቢይ በሀገሩ ብሎ ይጨርሳል፤

፳፻፲፱ ወተንሥኡ ሰቤሃ ወአውጽእዎ አፍአ እምሀገር፤

፳፻፲፻፲ ፈጥነው ተነሥተው ከከተማ ወደ አደባባይ አወጡት፤ ወወሰድዎ ውስተ ሕጽነ ርእሰደብር ዘተነድቀት ላዕሌሁ ሀገሮሙ ከመ ያጽድፍዎ።

ገፍተው ይጥሉት ዘንድ ከተማቸው ዘቀናችበት መንደራቸው በታነጸበት በታላቁ ተራራ ራስ በታች ወዳለች ወደታናሹ ተራራ ይዘውት ወጡ አንድም ውስተ ርእሰ ሕጽነደብር ይላል። ከታላቁ ተራራ በታች ወዳለች ወደታናሹ ተራራ በታች ወዳለች ወደታና

ሹ ተራራ ራስ ይዘውት ወጡ ወውእቱስ ኃለፈ እንተ ማዕ ከሎሙ ወራረ።

፳፻፲፱ እሱ ግን በወከከላቸው አልፎ ሄደ ከረቂቅ መለኮት ጋራ እንደ ተዋሐደ ለማጠየቅ።

ዘከመ ኃደጋ ኢየሱስ ለናዝሬት ወዘከመ ሐረ ቅፍርናሆም

፳፻፲፱ ወወረደ ቅፍርናሆም ሀገረ ገሊላ። ማቴ ፱ ፲፫። ማር ፩ ፳፩

፳፻፲፱ ገሊላ ወደሚባል አገር ወደ ቅፍርናሆም ወረደ። ወመሐሮሙ በሰንበት። በሰንበት ያስተምራቸው ነበር

፳፻፲፱ ወያክሩ ምሕርቶ።

፳፻፲፱ ትምርቱንም ያደንቁ ነበር። እስመ በትእዛዝ ውእቱ ቃሉ ነገሩ በትእዛዝ ነበርና።

ዘከመ አሕየወ ኢየሱስ ዘቦቱ ጋኔን ።

፳፻፲፱ ወሀሎ ፩ ብእሲ በምክራብ ዘጋኔን እኩይ ላዕሌሁ። ማቴ ፯ ፳፰። ማር ፩ ፳፫።

፳፻፲፱ ቢስ ጋኔን ያደረበት ሰው በጉባዔ ነበር።

፳፻፲፱ ወከልሐ በዓቢይ ቃል ወይቤ ምንት ብዩ ምስሌክ ኢየሱስ ናዝሬዊ።

፳፻፲፱ ዩናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ በኖና ባንተ መካከል ምን አለ። መጻእኮቲ ታዋፍአነ። ልታጠፋነ መጣህ። አአምረክ መኑ አንተ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር። ዩእግዚአብሔር ቅዱስ ሆይ ግንም እንደሆንክ ፈጽሜ አወቅሁ ብሎ ለሰምተ ተናገረ።

፳፭ ወገዳዳ እግዚአ ላይሱስ ።
፳፮ ጌታም ገደደው
ወይሌሉ ተፈጸም ወግዕ እም
ኒሁ።

ገም ብለህ ውጣ አለው።
ወነጽሐ ጋኔት ግዕዝለ ምክራብ
ጋኔት በጉባኤ ጣለው።
ወወዕለ እምኒሁ። ከሱም ወጣ
ወኢነክዮ ወኢምንተኒ
ምንም ምን አገገኛውም።

፳፯ ወደንገድ ክሉሙ ወተናገሩ
በበይናቲሆሙ።

፳፰ ሁሉም ደንግጠው እርስ በሳ
ቸው ተጫወቱ።
ወይሌሉ ምንትኑ ገነነገር።
ይህ ነገር ምንድነው አሉ።
እስመ በትእዛዝ ወበኃይል ይ
ኤገዘሙ ለአጋንንት እኩያን
ወይወጽኩ።

ከፋ አጋንንትን በኃይል በት
እዛዝ ያዛቸዋል እነሱም ይወ
ጣሉና።

፳፱ ወወጽኦ ዜናሁ ወተሰምዓ ነ
ገሩ ውስተ ክሉ በሐውርተ
አድያም።

፳፺ የተአምራቱ ወሬ በዙሪያው አ
ገር ስፍራ ሁሉ ወጣ።

ከከመ አሕዮምሙ እ.የሱስ ለ
ሐማተ ኢጥሮስ ወለካልዓን ሕ
ሙማን።

፳፻ ወወጸኦ እምክራብ ቦአ ቤተ
ስምዖን። ማቴ ፯ ፻፱። ማር ፩ ፱

፳፻፱ ከምክራብ ወጥቶ ከስምዖን ቤ
ት ገባ።

ራሐማቱ ለስምዖን ተሐምም
ዓቢዩ ፈጠረ።

የስምዖን የሚሰቱ እናት ብር
ቁ ፯፻፳ ስማ ነበር።

ወነገርም ወሰአልም በእንቲአሃ
ስለሲም ለመኑት።

፳፻ ወቆመ ኅቤሃ ወገዳዳ ለፈፀንታ
፳፻፱ ባጠገቧም ቁሞ ደጃውን ገሠ
ጸው።

ወኃደጋ። ተዋት፤

ወተንሥኦት ሶቤሃ ወተልእክ
ቶሙ።

እሲም ፈጥና ተነሥታ አገለገ
ለቻቸው።

፳ ወሶበ የዓርብ ፀሐይ አምጽኦ
ኅቤሁ ክሉሙ ዱያን ወሕሙ
ማን ደዌ ዘዘ ዚእኩ።

፳፱ በመሸም ጊዜ ልዩ ልዩ ደዌ ያ
ለባቸውን ወደሱ አመጧቸው
ወለለ ጅዱ አንበረ እምኒሆሙ
እድሁ ላዕቤሆሙ ወፈወሶሙ።

እሱም በየአንዳንዱ እጁን እ
የሚን ፈወሳቸው።

፳፻ ወብዙኃን አጋንንት ይወዕኩ
ወይኬልሐ። ማር ፩ ፱፱።

፳፻፱ ብዙ አጋንንትም እየሙሁ
ይወጡ ነበር።

ወይሌልም አንተ ውለቱ ክር
ስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ል
ዑል።

የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶ
ስ አንተ ነህ አሉት።

ወይጌሥጸሙ ወአያብሐሙ ይ
ንብዙ ዘንተ።

እሱም ይቆጣቸው ነበር ይናገ
ሩ ዘንድ አልተዋቸውም።

እስመ አእመርም ከመ ውለቱ
ክርስቶስ።

ክርስቶስ እንደሆነ አውቀዋልና

፳፻ ወጸበሐ ወዕኦ ውስተ ገዳም
፳፻፱ በነጋም ጊዜ ወደምድረ ቤዳ
ሂደ።

ወኃሠሥም ሕዝብ ወሐሩ ኅ
ቤሁ።

ሕዝቡም ሁሉ ረለጉት ወደሱ
ም መጡ።

ወአኃዝም ወግቀምም ከመ ለ
ይናልፍ እምኒሆሙ።

አልፏቸው እንዳይሂድ ይዘው
አቆሙት።

፳፻ ወይሌሎሙ ለካልዓንት አህጉ
ር ሀለወኒ እዜንምን በእንተ
መንግሥተ እግዚአብሔር።

፳፻፱ ለሌሎችም አገሮች የእግዚአ
ብሔርን መንግሥት ነገር ላስ
ተምራቸው ይገባኛል።

እስመ እንበይነዝ ተፈናኩ።

ስለዚህ ተልኬአለሁና።

፳፻ ወይሰብክ በምክራባተ ገሊላ
ዘንተ ክሉ ቃለ።

፳፻፱ በገሊላ ሳለ በምክራባትም ያ
ስተምር ነበር።

ከከመ አኅዙ በተአምር ብዙ
ኃነ ዓሣ።

ምዕራፍ ፮።

፩ ወሀለዉ ኅቤሁ ሰብእ ብዙኃን
፩ ብዙ ሰዎችም ከሱ ዘንድ ነበሩ፤
ወያጸምዑ ቃለ እግዚአብሔር
የእግዚአብሔርንም ቃል ይሰ
ሙ ነበር።

ወውለቱስ ይቀውም መንገል
ሐይቀ ባሕረ ጊንሴሬጥ።

እሱም በጊንሴሬጥ ባሕር ወደ
ብ አጠገብ ቁሞ ነበር።

፪ ወርእዮ ክልኔተ አሕማረ ኅ
በ ውለቱ ሐይቅ ቅውማን።

ማቴ ፱ ፻፹፫ ማር ፩ ፻፺፮።

፪ በዚያ ወደብ ሁለት መርከቦ
ች አገኘ።

ወወረዱ እምውለቶን አኅማ
ር መሠግራን ይናጽቡ መሣግ
ሪሆሙ።

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ዓጣ አጥማጆች መረባቸውን ሊያጥቡ ከመርከቦች ወርደው ነበር።
 ወዳርገ ውስተ አሐቲ ሐመር እምኒሆን፤
 ባንዲቱ መርከብ ተሳላ።
 ወይእቲኒ እንተ ስምዖን።
 ያችም የስምዖን ናት።
 ወይቤሉ ከመ ያርጎቃ ሕቀ እምነ ምድር ከመ ይንበር ዲ ቤሃ ወይምሐር።
 ከምድር ጥቂት ፈቀቅ ያደር ጋት ዘንድ ግፋልኝ አለው።
 ሐተታ ጌታ የተቀመጠበት የጽ ድቅ የወንጌል። ያልተቀመጠ ባት የአሪት የኃጢአት ምሳሌ ወነበረ ውስተ ሐመር ወመሐ ሮሙ ለሕዝብ።
 ከመርከቡ ተቀምጦ ሕዝቡን አስተማራቸው።
 ዘ ወሰበ አርመመ ይቤሉ ለስም ዖን ያእትቱ መንገል ዕመቀ ባሕር ወያውርዲ መሣግሪሆሙ።
 ዘ ጉባዔውን ከፈጸመ በኋላ ስ ምዖንን መረባቸውን ወደባሕ ር ጣሉ አለው።
 ኘ ወአውሥኦ ስምዖን።
 ኘ ስምዖን መለሰ።
 ወይቤሉ ሊቅ ሠራሕነ ነጥላ ሌሊተ አንዘ ናወርድ መሣግሪነ መምሕር ሆይ መረባችንን ስ ንጥል ሌሊቱን ሁሉ ደከምን ወአልቦ ዘአኃዝ። ያገኘ ነው የለም ወባሕቱ እመ ሰ አዘዝከኝ ናወርድ መሣግሪነ። እንተ ገን ብታዘን አይሆንም አንልም አለው። ፍቅረ ቢጽን ትሕትናን አስተምሯቸው ነበ ሮና።
 ፘ ወገቢሮሙ ከማሁ ተእሳዙ ብ

ዙኃት ዓጣት ፈድፋድ ።
 መረባቸውንም ባወረዱ ጊዜ እጅግ ብዙ ዓጣት ተያዙ። እስከ ይትበተክ መሣግሪሆሙ መረባቸው እስከ ቆረጥ ድረስ ወጸውአዎሙ ለቢጸሙ አለ ውስተ ካልዕ ሐመር ከመ ይ ምጽኦ ያርድአዎሙ።
 ፘ በሌላ መርከብ ያሉ ወንድሞ ቻቸውን አዋጡን አርዱን ብ ለው ጠርዋቸው።
 ወመጽኦ ወመልኦ ከልኤሆን አሕማረ።
 መጥተው ሁለቱን መርከብ መሉ።
 እስከ ይሠጠማ።
 መርከቦቹ እስከ ሠጥሙ።
 ዘ መርዕዮ ስምዖን ጴጥሮስ አስ ተብረክ ወሰገደ ኅበ እገሪሁ ለእግዚእ ኢየሱስ።
 ዘ ስምዖን ጴጥሮስ ይህን ባየ ጊዜ ከጌታ ጫማ ወድቆ ሰገደ ወይቤሉ ኅድገኝ አስተበቀኝካ እግዚእ።
 አቤቱ ታሰናገተኝ ዘንድ እማ ልድሀለሁ።
 ወሐር እምኒየ።
 ከኔ ራቅ።
 እስመ ብእሰ ኃጥእ አነ።
 ከንተ ጋራ መኖር የማይገባኝ ኃጥእ ነኝና።
 በእንተ ተጸውዖቶሙ ለሐዋር ያት ቀዳማውያን።
 ዘ እስመ እኃዘ ድንጋዔ ወፍርሃት ድንጋጤ አድርቦታራና ። ሐ ተታ በባሕር ያለውን መር ምሮ ያወቀ ኃጢአቱን መር ምሮ አውቆ እንደምን ያራር ድብኝ ይሆን ብሎ።

ወነሱሙ አለ ምስሌሁ ደን ገዱ በእንተ ዓጣት ዘተሠግሩ ከሱ ጋራም የነበሩት ሁሉ ስለ ተያዙ ዓጣት ደንገጠው ነበር
 ዘ ወከማሁ ያዕቆብኒ ወዮሐንስ ደቂቀ ዘብጺዎስ አእርከቲሁ ለጴጥሮስ።
 ዘ የስምዖን ወዳጆቹ የዘብጺዎስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስም እ ንደሱ ደንገጠው ነበር።
 ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ለ ስምዖን ኢትፋራህ።
 ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስ ስ ምዖንን አትፋራ አይዘህ።
 እምይእዚሰ ሰብአ ታሚግር።
 ከንግዴህስ ወዴህ ሰው የም ታጠምድ የምታስተምር ትሆ ናለህ አለው።
 ዘከ ወአውፅኦ አሕማሪሆሙ ው ስተ ምድር።
 ዘከ መርከቦቻቸውን ከየብስ አውጥ ተው።
 ወኃደጉ ነሉ ወተለውዎ።
 ሁሉን ትተው ለጊዜው በእ ግር ተከተሉት ፍጻሜው በ ግብር መሰሉት ማቲዎስ ከባ ሕር ተጠሩ ይላል ሉቃስ ከ ወደብ ተጠሩ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላ ም ነገር እንደ ማቲዎስ ነው ሉቃስ እንደህ ማለቱ ወደቡ አያይዞ ከባሕር የሚያደርስ ስ ለ ሆነ። እንደም ነገር እንደ ሉቃስ ነው ከወደብ ተጠርተ ሞል ወወንሉ ኅቤሁ እስከ እ ሠርቱ ሰዓት እንዲል ሲማሩ ውለው ተመልሰዋል ሁለተኛ እንደ ማቲዎስ ከባሕር ተጠር ተዋል የፈተኛውን ሉቃስ የ ኋለኛውን ማቲዎስ ጻፉ ነገር

እንደ ሉቃስ ነው። ጌታ ያልተቀመጠበት መርከብ የኦሪት የኃጢአት። ጌታ የተቀመጠበት መርከብ የጽድቅ የወንጌል ምሳሌ።

ዘከመ አሕዮም። ኢየሱስ ለ ለምጻዊ ወለመጸጉሶ።

፲፱ ወኮነ እንደ ሀሎ ውስተ አሐቲ፤ ሀገር መጽአ ብእሲ ዘለምጽ ነሉንታሁ። ማቲ ጌደ፣ ማር ጆ ግ

፲፱ ባንድ ለገር ተቀምጦ ሳለ ሁ ለንተናውን ለምጽ የያዘው ሰው መጣ።

ወሶዘ ርእዮ ለእግዚአ ኢየሱስ ሰገደ በገጹ ወአስተብ ቀሩ።

ጌታን ባየው ጊዜም ገንባሩን መሬት አስነክቶ ማለደው። ወይቤሎ እግዚአ አመሰ ፈቀድክ ትክል አንጽሎትዮ። አቤቱ ከወደድክስ እኔን ማጻን ይቻልሃል አለው።

፲፫ ወሰፍሐ እዴሁ ወገሠሦ።

፲፫ እኛን ዘርግቶ ጻሰሰው። ወይቤሎ አፈቅድ ንጻሕ። መጻንህን እወጻለሁ ዳን አለው፤ ወኃደን ለምጹ ሰቤሃ። ያንጊዜውንም የለምጹ ደዊ ተወው።

፲፱ ወእዘ ወከልዮ ኢይንግር ወ አለመኑሂ ወይቤሎ ሐር አፍትን ርእሰክ ለካህን። ዘሌ ፲፱ ፩።

፲፱ ራሱን ለካህን አስመርምር። ወአብሶ መባእዝ በእንተ ዘነጻ ሕክ በከመ እዘዘ መሴ። ከለምጽሕ ስለ ዳንክ መሴ እንጻዘ መባእዝ ስጥ እንጂ ለ ግንጥ ለግን አትናገር አለው።

ከመ ይኩን ስምዳ ላዕሌሆሙ ምስክር ሊሆንባቸው።

፲፩ ወተሰምዳ ነገሩ ፈድፋደ።

፲፩ ነገሩም ፈጽሞ ተሰማ። ወመጽኢ ኅዜሁ ብዙኃን ሰብእ ይስምዕም።

ብዙ ሰዎችም ሊሰሙት ወደ ሱ መጡ።

ወይትፈወሱ እምደዊሆሙ። ከደዊያቸውም ይፈወሱ ዘንድ።

፲፯ ወውእቱስ ይወፅእ ገዳመ ወ ይጸሊ በሆዩ።

፲፮ እሱ ግን ወደ ገዳም ወጥቶ ይጸልይ ነበር።

፲፯ ወእምዝ ኮነ በአሐቲ፤ ዕለት እ መዋዕል እንዘ ሀሎ ይሚሀር ሙ ወይነብሩ ፈሪሳውያን ወ ሊቃናተ ኦሪት እለ መጽኢ እ ምገሊላ ወእምተሉ አህጉረ ይሁዳ ወእምኢየሩሳሌም።

፲፯ ከዕለታትም ባንድ ቀን ከኢየሩሳሌምና ከገሊላ ከየሀገሩም ሁሉ የመጡ የኦሪት መምሕራንና ፈሪሳውያን ከዚያ ተቀምጠው ሳሉ ያስተምር ነበር። ወኃይለ እግዚአብሔር ውእቱ በዘይፈውስ። በሚፈውሳቸውም ገንዘብ ይፈውሳቸው ዘንድ የእግዚአብሔር ኃይል ነበር።

፲፰ ወአምጽኢ ኅዜሁ ብእሴ መግጥዳ እንዘ ይፀውርም ፴ቱ ዕድው በዓራት። ማቲ ሹደ፣ ማር ጆ፣

፲፰ አንድ ሽባ አራት ሰዎች ባልጋ ተሸክመው አመጡት። ወፈቀዱ ያብእም ኅዜሁ ይፈውሱ።

፲፰ ሊያደኑው ወደሱ ያቀርቡት ዘንድ ወደደ።

፲፱ ወኃጥኡ እንተ ኅዘ ያበውዕ

ም ኅዘ እግዚአ ኢየሱስ እስ መጽፋቅ ሰብእ።

፲፱ ሰው ስለበዛ እንደሚያገቡት አጡ።

ወዓርጉ ናሕስ ወነሠቱ ጠፈረ ወአውረድዎ ምስለ ዓራት ወስተ ቤት።

ከሰገነት ላይ ወጥተው ጠፈሩን አፍርሰው ከናልጋው አውርደው ከቤት አገቡት።

ትድሚሁ ለእግዚአ ኢየሱስ። ጌታ ካለበት።

፳ ወርእዮ ሃይማኖቶሙ ወይቤሎ ለውእቱ ብእሴ ድውይ ተኃድገ ለክ ኃጢአትክ።

፳ ሃይማኖታቸውን አይቶ ያነን የታመመ ሰው ኃጢአትህ ተሠርዮልሃል አለው።

፳፩ ወአኅዙ የኅልዩ ጸሐፍት ወ ፈሪሳውያን ወይቤሎ ምንትኑ ዝንቱ ዘይነብብ ጽርፈተ።

፳፩ ጸሐፍት ፈሪሳውያን እስበው ይህ ስድብ የሚናገር ማነው። መኑ ዘይክል ኃዲገ ኃጢአት ዘእንበለ ጃ እግዚአብሔር ባሕቲቱ።

ከብቻው ካንድ እግዚአብሔር በቀር ኃጢአት ማስተሥረይ የሚቻለው ማነው አሉ።

፳፪ ወአእመርሮም እግዚአ ኢየሱስ ዘይሄልዩ ወይቤሎም ምንተ እኩዮ ተሐልዩ በልብክመ።

፳፪ ጌታም የሚያስቡትን አውቆ ባቸው በልባችሁ ለምን ከፋታስባላችሁ።

፳፫ ምንት ይቀልል እምብሂለ ተኃድክ ለክ ኃጢአትክ ወእም ብሂለ ተንሥእ ወፀር ዓራተክ ወሐር።

፳፫ ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ሂድ ከግላትና ኃጢአትህ ተሠረገህ ከግላት ግን ይቀላል አላቸው።

ጸ፮ ከሙ ታለምሩ ወትላብዉ ከሙ ብውህ ሉቲ ለወልድ እግሉ እ መሕያው ይገድግ ኃጢአት ስ ጻብ ምድር።

ጸ፯ ለሰው ልጅ ኃጢአት ግስተ ሥረድ እንዲገባው ታውቁ ስ ገድ።

ወይይሉ ለውለቱ ድውዶ ለከ እብላክ ተንሥእ ወንግእ ዓራ ተከ ወእቱ ቤተከ።

ያን ድውዶ ተንሥተህ አልጋ ህን ተሸከሙህ ወደቤትህ ሂ ድ አለው።

ጸ፱ ወተንሥእ ሶቤሃ ወነሥእ ዓ ራቱ ዘዲቤሁ ይሰክብ በቅድ ሚሆሙ ወለተው ቤቱ እንዘ ይሰብሉ ለእግዚአብሔር።

ጸ፻ ፈጥኖ ተንሥቶ የተኛበትን አ ልጋ ተሸከም እግዚአብሔርን አያመሰገን በራታቸው ሂደ።

ጸ፺ ወደንገዱ ሆሎሙ።

ጸ፻ ሁሉም ይነገሩ።

ወአክኩትም ለእግዚአብሔር። እግዚአብሔርንም አመሰገኑ። ወፈርሁ ብዙኃ። ፈጽመው ፈሩ።

ወይይሉ ርኢን መንከረ ጥም ዛሬ ድንቅ ነገር አየን አሉ።

በእንተ ተሐርዮቱ ለሌዊ።

ጸ፻ ወአምዝ ወደኦ እምሆ ርዕዩ ብሔ መጸብሐዊ ዘሰሙ ሌዊ እንዘ ይነበር ጎበ ምጽባሕ ግቲ ዘ ዘ ግር ዘ ገዙ።

ጸ፻ ዘይህ ርኢላ ዘይያ ወጥቶ ሲ ሂድ ሌዊ የሚባል ተፈጭ ከ

መቅረጫው ተቀምጦ አየ። ወይይሉ ትልወኒ። ተከተለኝ አለው።

ጸ፻ ወኃደገ ሆሎ ወተለም።

ጸ፻ ሁሉን ትቶ ተከተለው።

ጸ፻ ወተንግሊኦ ገብረ ሉቲ ዓበዮ ምሳሐ በቤቱ።

ጸ፻ ሌዊም ተንሥቶ በቤቱ ታላቅ ምሳ አቀረበለት።

ወሀላው ሕዝብ ብዙኃን ሰብእ ምስሌሁ መጸብሐን ወኃጥእን እሉ ረፈቁ ምስሌሆሙ።

ከሱ ጋራ ለምሳ የተቀመጡ ብዙ ሰዎች መጸብሐንና ኃጥ እንም ነበሩ።

ወበፅዳንኒ ብዙኃን ምስሌሆሙ ሌሎችም ብዙ ሰዎች።

፱ ወእንጉርጉሩ ጸሐፍት ወፈሪ ሳውያን ሳሰሌሁ።

፱ ጸሐፍት ፈሪሳውያንም በሱ ተቆሙ።

ወይይሉምሙ ለአርዳኢሁ ለም ንት ትበልፀው ወትሰትዩ ም ስለ ኃጥእን ወመጸብሐን።

ደቀ መዛሙርቱን ከቀራሙች ጋራ ለምን ትበላላችሁ ትጠ ጣላችሁ አሏቸው። ሐተታ ግ ቲዎስ ለምንት ይበልእ ሊቅክ ሙ አሏቸው ይላል ከዚህ ሉ ቃስ ለምንት ትበልፀው አሏቸው አለ። እንደምን ነው አይ ጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር እንደ ግቴዎስ፤ መምራችሁ ከ መጸብሐን ጋራ ለምን ይበላል ብለዋቸዋል ሳይመልሱ ዝም ቢሉ እሱስ ሥርዓት አፍራሽ ነው እናንተ ለምን ትበላላችሁ ብለዋቸዋል። እንድም እንደ ሉ ቃስ ለምን ትበላላችሁ ብለው ወይተዋቸዋል፤ ዝም አሉ እናን

ተስ ለላዋቆች ናችሁ፤ እር ለዎ ቂነኝ የሚለው ያ ስምን ይላል ለ ብለዋቸዋል የፈተኛውን ግ ቴዎስ የኋለኛውን ሉቃስ ጻፉ።

፱፻ ወአውሥእ እንዚእ ኢየሱስ ፱፻ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም መለሰ።

ወይይሉሙ ሕሙግን ይፈቅድ ም ለዓቃቤ ሥራዬ።

ባለመድኃኒትን ድውያን ይቼ ታል።

ወእኮ ጥውያን።

ቤነኞች ገን አይቹትም።

፱፻ ኢመጸኢኩ እጸውዕ ደድቃ።

፱፻ ደድቃንን ለጠራ አልመጣ ሁም።

አላ ኃጥእን ለገስሐ።

ኃጥእንን ወደ ገስሐ ለጠራ ነው እንጂ።

፱፻ ወይይሉም ለምንት አርዳኢሁ ለጥሐንስ ጽፋቀ ይጸውሙ።

፱፻ የጥሐንስ ደቀ መዛሙርቱ ብ ዙ ይጸማሉ።

ወጸሎተ ይገብሩ።

ጸሎትም ይጸልያሉ።

ወከግሁ እለሂ ፈሪሳውያን።

እንደዚሁ የፈሪሳውያንም ደቀ መዛሙርት ይጸማሉ።

ወአርዳኢከሰ እሊከከ ይበልፀው ይሰትዩ።

ያንተ ደቀ መዛሙርት ገን ለ ምን ይበላሉ ይጠጣሉ አሉት

፱፻ ወይይሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢይክሉ ደቂቁ ለመርዓዊ ጸ ዊመ እንዘ ሀሉ መርዓዊ ሃ ስሌሆሙ።

፱፻ ሙሽራ ከሳቸው ጋራ ሳለ ጥ ሙሽራ ሚዚዎች መጸም ለይ ምላቸውም።

፱፻ ወባሕቱ ይመጽእ መዋዕል አ

። ይንግሥት ለመርግዳት ለምን ሆነ።

፴፮ ነገር ግን ሙሽራው ከነሱ የሚለይበት ጊዜ ይመጣል። ወይስተ ለሚረ ይጻውሙ። የገጊዜ ይጸግሉ።

፴፯ ወይቤሉሙ ምሳሌ፡

፴፮ በምሳሌ ነገራቸው፡

አልቦ ዘይጠቅብ ግምድ ደርግ ሃ ልብሰ ውስተ ስጠት ብሉይ ያዲስ ልብስ ቀራጭ በረጅ ልብስ የሚጠቅም ያለም፤ ወእመ አኮሳ ይሠጥጦ ሐዲስ ልብሉይ።

ያለዚያ ግን አዲሱ አርጌውን ይቀደዳል።

ወኢየሐሪ ምስለ ብሉይ ወኢ ይሰነከው፡ አይሰማግውም

፴፯ ወአልቦ ዘይወዲ ወይነ ሐዲስ ውስተ ዝቅ ብሉይ።

፴፰ ጉሽ ጠጅ ባዲስ ራዋት የሚኾም የለም።

ወእመ አኮሳ ዝቀሃ ይነቅዕ። ያለዚያ ራዋቱ ይቀደዳል። ወይነሃ ይትከፃው። ወይነም ይፈላል። ወዝቀሃ ይትጎጉል። ራዋቱም ይቀደዳል።

፴፯ ወለወይንሰ ሐዲስ ውስተ ዝቅ ሐዲስ ይወድይዎ።

፴፰ ጉሹን ጠጅ ግን ባዲስ ራዋት ይኾሙታል።

ወይትፃቀቡ በበይናቲሆሙ። አርስ በርላቸውም ይጠባበቃሉ

፴፱ ወአልቦ ዘይሰቲ ጸኢፈ ሐዲስ እንዘ ይፈቅድ ከራሜ።

፵፬ ጥሩ ጠጅ ሊጠጣ ወይሳለ ጉሽ ጠጅ የሚጠጣ የለም። እስመ ይኒይስ ከራሚ ከ ምሐዲስ።

ከጉሹ ጥሩው ይሻላል፤ እንደዚህም ሁሉ ወንጌልን ሊማር ወይሳለ አራትን የሚማር የለም እስመ ይኒይስ፤ ከአራት ወንጌል ትበልጣለችና። ሐተታ ጉሽ ጠጅ አላት አራትን ይህ ጉሽ ጠጅ ሲጠጡት ለጊዜው ደስ ያሰኛል ከሆድ ገብቶ አይሰማም ሲጠጡት ደስ እንዲያሰኝ፤ አራትም ለእመ ፃቀብክ አራተኮ ትበልዕ ከራሜ ከራሚክ ወይሰኛና። ማገብብተ ወይንክ ወትሬኢ ውሉደ ውሉድ። ከእስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ስትል ደስ ታሰኛለች፤ ጉሽ ጠጅ ከሆድ ገብቶ እንዳይሰማም አራትም በሞት ጊዜ ከርደተ ገሃነም አታድንምና። ጥሩ ጠጅ አላት ወንጌልን፤ ጥሩ ጠጅ ሲጠጡት ይከብዳል ይገርማል ከሆድ ከገባ በኋላ ገብቶ ይሰማማል። ወንጌልም ለዘሃ ጸናኦክ ሙልታሕ ቴክ እንተ የማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታሃ ወለዘሃ ይፈቅድ ይትጎገልክ ሙልበስክ ሳደግሎቱ ከጻነከሃ ወለዘሃ አበጠክ ጃይም ዕራፈ ሑር ምስሌሁ ወአብጽሕ ሎቱ ጄኤ ምዕራፈ ስትል ትገርማለች ከሆድ ከገባ በኋላ እንዲሰማም ርደተ ገሃነም የለባትምና። አንድም አልቦ ዘይሰቲ ከራሜ እንዘ ይፈቅድ። ጳዕፈ። እኛላኛውን ሊጠጣ ወይሳለ መጻጻ የሚጠጣ የለም። እስመ ይብል ይኒይስ ሐዲስ እምነ ከራሚ፤ ከመጻጻ አኛለኛው ይሻላል ይላል። እንደዚህም ሁሉ ወንጌልን ሊማር ወይሳለ አራትን የሚማር የለም ከአራት

ወንጌል ትበልጣለች ይላልና አራትን መጻጻ አላት አስቀድማ ተሠርታለችና ወንጌልን አኛለኛ አላት በኋላ ተሰርታለችና።

ዘክመ ተናገረ ኢየሱስ በእንተ ሰዊት ወዕለተ ሰንበት።

ምዕራፍ = ፯

፩ ወእምዝ ካዕበ ወፈረ እግዚአኢየሱስ ማዕከለ ገራውህ በሰንበት።

፪ ከዚህ በኋላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሰንበት በርሻ መካከል ሄደ። ወመሐዉ አርዳኢ ሁሰዊተ ወሐሰዩ በአደዊሆሙ ወበልዑ። ደቀ መዛሙርቱ እሸት እየቆረጡ እያኹ ይበሉ ጀመር።

፫ ወይቤልምሙ ፈሪሳውያን ለምንትነ ትገብሩ ዘኢይከውን ለገቢር በሰንበት።

፬ ፈሪሳውያን በሰንበት ለመሥራት የማይገባ ሥራ ለምንትስ ራላችሁ አሏቸው። ሐተታ። ማቴዎስ ርኢ ዘይገብሩ አርዳኢክ ብለው ጠየቁት ይላል። ሉቃስ ለምንት ትገብሩ አሏቸው አለ። እንደምንነው አይለያይም ቢሉ አይለያይም። ነገር እንደ ማቴዎስ ነው ርኢ ዘይገብሩ አርዳኢክ ብለው ጠይቀውታል። ዝም አላቸው ለምንት ትገብሩ ብለው እነሱን ጠይቀዋቸዋል። የፈተኛውን ማቴዎስ የኋለኛውን ሉቃስ ጽፈዋል። አንድም ነገር እንደ ሉቃስ ነው። ለምንት ትገብሩ ብለው እነሱን ጠይቀዋቸዋል። ዝም ቢሏቸው ባይመ

ወንጌል ዘሉታስ ።

ልሱላቸው ርእ. ዘይገብሩ ብ
 ለው እሱን ጠይቀውታል እሱ
 ይመልስላቸዋል ።
 ወለውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ።
 ጌታም መለሰ ።
 ወይቤሎሙ እያንበብከሙኑ ዘ
 ገብረ ዳዊት ለመ ርገብ ።
 ዳዊት ዘተራብ ጊዜ ያደረገው
 ን ለላንበባችሁምን ።
 ውለተሂ ለርሱም ።
 ወእለ ምስሌሁ ።
 ከሱም ጋራ ያሉት
 ዘከመ ቦሌ ቤተ እግዚአብሔር
 ወነሥዓ ገብስተ ቀርባን ።
 ከቤተ እግዚአብሔር ገብቶ የ
 ሚሠሩትን መሥዋዕት እንደ
 ወሰደ ።
 ወበልዓ ውለቱኒ ።
 እሱም እንደ በላ ።
 ወወሀቦሙ ለእለ ምስሌሁ ዘኢ
 ያከውኖሙ ለበሊዕ ።
 ከሱም ጋራ ላሉ ለመብላት የ
 ማደገባቸውን እንደሰጣቸው ።
 ዘእንበለ ለካህናት ለባሕቲቶሙ
 ለካህናት ብቻ ይገባቸዋል እ
 ንጂ ።
 ወይቤሎሙ እግዚእ ውለቱ ለ
 ሰንበት ወልደ እጋለ ለመ ሕ
 ያው ።
 የሰንበት ጌታዋም ወልደ እጋ
 ለ ለመሕያው ክርስቶስ ነው
 አላቸው ።
 ዘከመ ረወሶ ኢየሱስ ለዘየብ
 ሰት እደሁ ።
 % ወእምዝ በክልዕት ሰንበት ቦ
 አ ምክረብ ወመሀሮሙ ።
 % ከዚህ በኋላ በሁለተኛው ስን
 በት ከምክረብ ገብቶ አስተ
 ማራቸው ።

% ወሀሎ ብእሲ ዘየብሰት እደሁ
 እንተ የማን ።
 % ቀኝ እጁ የሰለለች ሰው ነበር
 ወይትዓቀብዎ ጸሐፍት ወፈሪ
 ሳውያን ለእመ ይፈውሶ በሰ
 ንበት ።
 ጸሐፍት ፈረሳውያን በሰንበት
 ይፈውሰው እንደሆነ ብለው
 ይጠባበቁት ነበር ።
 ከመ ይረከቡ ምክንያተ ሰዘያ
 ሰተዋድደዎ ።
 በሚያጣሉት ገንዘብ ያጣሉት ዘ
 ንድ ምክንያት ያገኙበት ዘንድ
 ወውለቱስ የአምሮሙ ዘይሐ
 ልዩ ።
 % እሱ ግን የሚያበቡትን ያውቅ
 ባቸው ነበር ።
 ወይቤሎ ለውለቱ ብእሲ ተን
 ሥእ ወቁም ማዕከለ ።
 ያንንም ሰው አለው ተነሥተ
 ህ ቁም ።
 ወተንሥእ ወቶሙ ።
 ተነሥቶ ቆሙ ።
 ዘ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
 እሴአለከሙ ወምንት ውለቱ
 ዘይደሉ ዘይከውን በሰንበት ።
 ዘ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ
 ሰንበት የሚገባውን አጠይቃ
 ችኋለሁ ።
 ገበሬ ሠናይኑ። አው ገበሬ እ
 ከይኑ ።
 መልካም መሥራት ነው። ወ
 ይስ ክፉ መሥራት ።
 አሕይዎ ነፍስኑ ወሚመ ቀቲል
 ነፍስ ማግን ነውን። ወይስ ነፍ
 ስ መግደል ነው የሚገባው
 አላቸው ።
 ዘ ወአርመሙ ። ገም አሉ
 ወነጺር ዙሎሙ ጌመዓት ይቤ
 ሉ ለውለቱ ብእሲ ስፋሕ እደከ

ዘ እነሱንም በመግት እጅቱ እጅ
 ህን ዘርጋ አለው ።
 ወሰፍሐ ። እጁን ዘረጋ ።
 ወሐይወት እደሁ ከመ ክልእታ
 እንደ ግራዬቱ ሆነች ።
 ዘጅ ወእመንቱሰ የሉብዳ ፈድፋድ፣
 ዘጅ እነሱ ግን እጅግ ተነሳሱ ።
 ወተማክሩ በበይናቲሆሙ ዘከ
 መ ይሬስይዎ ለእግዚእ ኢየ
 ሱስ ።
 ጌታን እንደሚያደርጉት እርስ
 በርሳቸው ተማክሩ ።
 ዘከመ ሰመዮሙ ለጊቱ ወቂቱ
 ሐዋርያት ።
 ዘጅ ወእምዝ ከኅ በውለቱ መቀዕ
 ል ዓርገ እግዚእ ኢየሱስ ው
 ስተ ደብር ይጸሌ ።
 ዘጅ በዚያ ወራት ሊጻልይ ወደ ተ
 ራራ ወጣ ።
 ወያሌሊ በጸሎት ኅብ እግዚ
 አብሔር ።
 ያስተበቀሩ ሲል ነው። ወደ እ
 ግዚአብሔር በመጸልይ ይተጋ
 ዘንድ ።
 ዘ፫ ወጸቢሐ ጸውዖሙ ለአርዳኢሁ
 ማቴ ዘጅ፣ ማር ፫፣ ዘ፫ ።
 ዘ፫ በነጋም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ
 ን ጠራቸው ።
 ወኃረየ እምውስቲቶሙ አሠ
 ርተ ወክልኤተ ወሰመዮሙ ሐ
 ዋርያተ ።
 ከነሱም አሥራ ሁለቱን መር
 ጦ ሐዋርያት አላቸው ።
 ዘ፬ ስምዖን ዘተሰምየ ኢፕሮስ ።
 ዘ፭ ኢፕሮስ የተባለ ስምዖን ።
 ወእንድርያስ እጉው ።
 ወንድሙ እንድርያስ፤
 ወያዕቀብ ። ያዕቀብም ።

የሉቃስ ወንጌል።

ወሮሐንስ።	የሉቃስም	፲፱ ወነሱሙ አሕዛብ ይፈቅዱ ይግሥም።	ወይደዕሉክሙ። በሰደቧ ችሁ።
ወረሐሐስ።	ረሐሐስም	፲፱ ሕዝቡ ሁሉ ሊዳስሱት ይሹ ነበር፤	ወያወጽኦ ለክሙ ስሙ እኩዩ በእንተ ወልደ እንላ አመሕያው፤
ወበርተሎሚያስ።	ግቲያስም	እስመ ኃይል ይወዕእ እምኔሁ ኃይል ከሱ ትወጣ ነበርና።	በወልደ እንላ አመሕያው ከርስቶስ ስለ አመናችሁ ክፉ ስም በያወጡላችሁ።
፲፮ ወግቲያስ።	ግቲያስም	እስመ ኃይል ይወዕእ እምኔሁ ኃይል ከሱ ትወጣ ነበርና።	፳፫ ተፈሥሎ ወተሐሠዩ ይለተ አማረ።
፲፮ ወቶማስ።	ቶማስም	ወያሐይምሙ ለነሱሙ፤ ሁሉንም ይፈውሳቸው ነበር።	፳፫ በዚያን ጊዜ ደስ ይበላችሁ። ወአንፈርእኧ፤ ኃሤትም አድርጉ።
፲፮ ወያዕቆብ ወልደ አልፍዮስ።	አልፍዮስ።	በእንተ ስብከት በሙስተ ደብር ወበእንተ ብፁዓን።	እስመ ብዙኅ ዕሤትክሙ በሰማያት።
፲፮ ወአልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም።	ያዕቆብ።	ወው-አቱስ እንሥእ አእይንተ ሁ ኅበ አርዳኢሁ፤ ግቲ ጅዘ፤ እሱ ግን ወደ ደቀ መዛሙር ቱ ዓይኑን አነግ፤ ወይዘሉሙ ብፁዓን አንትሙ ነዳያን። ድሆች ብፁዓን ናችሁ። እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፫ ወባሕቱ አሌ ለክሙ አብዕል ት። ሲራ ጫጅ ጅ አም ፯ ጅ። እናንተ ባለጸገው ወዮላችሁ። እስመ ሰለጥክሙ ትፍሥሕት ክሙ። ሐተታ ሉቃስ አጻፋ ይጽፋል ደስታችሁን ጨርሳችኋልና።
፲፮ ወስምዖን ተናኢ።	ስምዖን።	ወይዘሉሙ ብፁዓን አንትሙ ነዳያን። ድሆች ብፁዓን ናችሁ።	፳፮ አሌ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ተናኢ የሚባለው ስምዖን።	ስምዖን።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ወይሁዳ ዘያዕቆብ።	ይሁዳ።	ወው-አቱስ እንሥእ አእይንተ ሁ ኅበ አርዳኢሁ፤ ግቲ ጅዘ፤ እሱ ግን ወደ ደቀ መዛሙር ቱ ዓይኑን አነግ፤ ወይዘሉሙ ብፁዓን አንትሙ ነዳያን። ድሆች ብፁዓን ናችሁ።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ የያዕቆብ ወንድም ይሁዳ።	ይሁዳ።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ወይሁዳ አስቆርታዊ ዘአለም ወዘአግብእ።	አለም።	ወይዘሉሙ ብፁዓን አንትሙ ነዳያን። ድሆች ብፁዓን ናችሁ።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ከድቶ ያስያዘው የአስቆርት ሰው ይሁዳም ናቸው።	ይሁዳ።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ወወረደ ምስሌሆሙ ወቆመ ውስተ መካን ርኒብ።	ወረደ።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ከርሳቸው ጋራም ወርዶ በሰፊ ቦታ ቆመ።	ወርዶ።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ወብዙኃን ሰብእ እምአርዳኢሁ ከደቀ መዛሙርቱም ወገን ብዙ ሰዎች ነበሩ።	ወብዙኃን።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ወብዙኃን ጥቀ እምሕዝብ፤ ከሕዝቡም ወገን እጅግ ብዙ ሰዎች፤ ዘእምነሱ ይሁዳ።	ወብዙኃን።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ከይሁዳ አውራጃ ሁሉ የመጡ ወእምኢ የሩሳሌም ወእምኢ ልይስ ወእራልዩ።	ወእምኢ።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ከኢየሩሳሌምና ከኢራልይስ።	ከኢየሩሳሌም።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ወእምጢርስ ወሰይና አለ መጽኑ ይስምዕም ወይትፈወሱ እምደረሆሙ።	ወእምጢርስ።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ከጢርስና ከሲያና ሊሰሙት ከደረጃቸውም ሊፈወሱ የሙ።	ከሲያና።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ ወእላሃ አንንት እኩያን፤	እላሃ።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።
፲፮ የክፉዎች አንንት ያደሩባቸውም ድረተ ነበር፤	የክፉዎች።	እስመ ለክሙ ይእቲ መንግሥተ አግዚአብሔር። መንግሥተ ሰማያት የናንት ናትና።	፳፮ ወረሐሐስ ለክሙ አለ ትጸግቡ ይእዜ። አሳ ጅጅ ፲፫።

ወንጌል ዘሉቃስ ስ

፳፮ ሰው ቢያመሰግናችሁ ወሮላችሁ።
 እስመ ከግሁ ረሰይሎም ለን ቢያተ ሐሰት እበደሆሁ ነበረ ያተ ሐሰት፤
 እባቶቻችሁን ሰላም ሳይኖር ሰላም እያሉ በሐሰት ጉድተዋዮቹ ለሐሰት ቢያመሰግኑዋችሁ ወሮላችሁ።
 እንደም ለነበረ ያተ ሐሰት እበደክሙ ሰው በውጃል ከንቱ ቢያመሰግናችሁ ወሮላችሁ። ቀድሞ እባቶቻችሁን ነበረ ያተ ሐሰትን ሕግ መጠበቁ ሳይኖር ሕግ ጠባቂች እያሉ ጉድተዋዮቹ ሰው በውጃል ከንቱ ቢያመሰግናችሁ ወሮላችሁ። እንደም ቅጽል አድርገው ነበረ ያተ ሐሰት እባቶቻችሁን በሐሰት ጉድተዋዮቹ ሰው በሐሰት ቢያመሰግናችሁ ወሮላችሁ።
 ፳፯ መለክሙስ እለ ትሰምዑኒ እብለክሙ አፍቅሩ ጸላእተክሙ። ማቴ ፳ ማ፻፱።
 ፳፰ ለምትሰሙኝ ለናንተ ግን ጠላታችሁን ውደዱ እላችኋለሁ ወግበሩ ሠናዩ ለእለ ይፃረሩክሙ።
 ለሚጠላችሁም መልካም አድርጉ።
 ፳፯ ወደኃርዎሙ ለእለ ይረግሙክሙ።
 ፳፰ የሚረግሟችሁን መርቁ።
 ወጽልዩ ለእለ ይትግሉክሙ። ለሚበድሏችሁም ለምኑ።
 ፳፱ ወለዘሂ ጻፍኢክ መልታሕቲክ ሚጥ ሎቱ ከልዕታሂ። ማቴ ፳ ማ፻፱።
 ፳፱ ረትሀን ለጸፋህም ሁለተኛውን መልስለት።

ወለዘሂ ነሥኢክ ልብሰክ ከገነከሂ እትክልኢ።
 መገናጸፊያህን ለወሰደብህም ቀሚሰህን እትንግሎ።
 ፴ ለነሱ ለዘሰለሰክ ሀብ።
 ፴ ለሌላም ሁሉ ስጥ ወለእመሂ ሂደክ ንዋየክ እትከል።
 የሚቀማሕንም እትከልክለው።
 ፴፩ ወበከመ ትፈቅዱ ይግበሩ ለክሙ ሰብእ ከግሁ ግበሩ ሎሙ እንትሙ። መቤ ህ ሺ ማቴ ፳ ማ፻፱።
 ፴፩ ሰው ሊያደርግላችሁ የምትወዱትን እናንተም እንዲህ አድርጉላቸው።
 ፴፪ ወእመሰ ዳዕሙ ዘአፍቀረክሙ አፍቀርክሙ ምንትኑ ዕሚትክሙ።
 ፴፫ የወደዳችሁንም ብቻ ከወደዳችሁ ዋጋችሁ ምንድነው።
 ኃጥአንሂ ዘሰ ይገብሩ።
 ይህንስ ኃጥአንም ያደርጉታል።
 ፴፫ ወእመሂ እሠነይክሙ ለእለ ያሜንዩ ለክሙ ምንትኑ እንከ ዕሚትክሙ።
 ፴፬ መልካም ለሚያደርጉላችሁስ መልካም ብታደርጉ ምንድነው ዋጋችሁ።
 ኃጥአንሂ ከግሁስ ይገብሩ።
 እንደዚህስ ኃጥአንም ያደርጋሉ።
 ፴፭ ወእመሂ ለቃሕክሙ እምነበ ዘትሰፈፈው ትትፈደዩ እምኒሁ ምንትኑ እንከ ዕሚትክሙ። ሀ ዳግ ሺ ፳ ማቴ ፳ ማ፻፱።
 ፴፭ እንዲመልሱላችሁ ተስፋ ለምታደርጉዋቸው የምታበድሩ ከሆነ ዋጋችሁ ምንድነው።
 እስመ ኃጥአንሂ ይልቅሕም ለኃጥአን ከመ ይትፈደደምሙ ዕሩዩ።

ያበደሩትን ሊወስዱ ኃጥአንም ለኃጥአን ያበድሩዋቸዋልና።
 ፴፭ ወይእዚኒ አፍቅሩ ጸላእተክሙ።
 ፴፭ አሁንም ጠላታችሁን ውደዱ ወአሁንዩ ሎሙ።
 መልካም አድርጉላቸው።
 ወለቅሐ እንከ እትሰፈፈው ትትፈደዩ።
 እንከፈላለን ብላችሁ ተስፋ ሳታደርጉ አበድሩ።
 ወይከውን ብዙኅ ዕሚትክሙ።
 ዋጋችሁ ብዙ ይሆናልና።
 ወትከውኑ ውሉደ ልዑል።
 የልዑልም ልጅ ትሆናላችሁ እስመ ውለቱ ኅር ላዕለ ኅራን ወላዕለ እኩያን።
 እሱ ለክፋውም ለበጎውም ቸር ነውና።
 ፴፮ ወኩኑ መሐርያነ ከመ እቡክሙ ሰማያዊ መሐሪ ውለቱ።
 ፴፮ ሰማያዊ ጠላታችሁ ርናና ለንደሆነ እናንተም የምትፈሩ ሁኑ እትኩንኑ። ማቴ ፳ ማ፻፱።
 ፴፯ አትፈራረዱም።
 ወአትትጻኑ። አትፈረዱም እትገፍዱ። አትበድሉ።
 ወኢይግፍዱክሙ።
 አይበድሏችሁ።
 ኅድገ፣ ተወ።
 ወየኃድገ ለክሙ።
 ይተወላችኋል።
 ፴፰ ሀቡ ወይትወሀበክሙ። ማቴ ፳ ማ፻፱።
 ፴፰ ስጡ ይሰጣችኋል።
 መስፈርተ ሠናዩ ንጎኑኃ ወምሉዓ ወዝጎዙኃ።
 በመልካም መስፈርያ መልተው። ንጎኑኃ። ደርቡብ እድርገው። ምሉዓ መልተው።
 ወዝጎዙኃ ጠብ ጠብ ሲል።

የሉቃስ ወንጌል።

ይሁቡክሙ ውስተ ሕዕንክሙ በብብታችሁ ግለት ሠውረው ይሰጧችኋል። አንድም ሥራው ን በሶስት ወገን ይሠሩታል በ ወጣኒነት በግዕዝዓዊነት በፍጹምነት ከብሩንም በዚያው ልክ ይወርሱታልና። አንድም በዚህ ግለም በገነት እንድ ወገን በ ደብረ ጽዮን በመንግሥተ ሰ ግያት ይወርሱታልና።
ወበመስረርት በሰፈርክሙ ይ ሰፍሩ ለክሙ በምትሰፍሩበትም መስፈርያ ይ ሰፍሩላችኋል።

በእንተ ካልገን ትእዛዛት።

- ጳጳ ወመሰለ ሎሙ።
- ጳጳ ምሳሌ መሰለላቸው፤
- ወይቤሎሙ ይክልኑ ዕውር ለ ዕውር መረሐቶ።
- ዕውር ዕውርን ሊመራው ይ ቻለዋልን።
- ጳ አኩኑ ከልኪቦሙ ይወድቁ ውስተ ገብ፣ ግብ፣ ሸጭ የሐይደሽ ሸጭ ሆላቱ ከጉድጓድ ይወድቁ የለምን አላቸው አንድ አርእስት አልቦ ረድዕ ዘዩግዚ እምን ሊቁ ከመምሩ የሚበልጥ ደቀ መዝሙር የለም ሆላት አርእስት ተናገረ ለሁለቱም ያመጣል፤ መጠኑ ለኩሉ ይኩን ከመ ሊቁ የሁሉም መጠኑ አንድ መምሩ ይሁን።
- ጳ ምንተኑ ትጌጽር ኃሠረ ዘውስተ ዓይን በጽክ። ግብ ሸጭ
- ጳ በወንድምህ ዓይን ጉድፍ ለምን ታያለህ ሐተታ ዕውር ላለው ወሊትሬሊ ሠርዌ ዘውስተ ዓይንክ።

- ባንተ ዓይን ያለውን ምሰሶ አታስተውለውም።
- ጳ ወእር ትብሎ ለበጽክ ተንገሥ ኦእኑዩ አውፅእ ኃሠረ እምሁስተ ዓይንክ።
- ጳ ወንድምህን ካይንህ ያለውን ጉድፍ አወጣ ዘንድ ተወኝ እንደምን ትለዋለህ።
- ወአንተሰ ኢትሬሊ ሠርዌ ዘውስተ ዓይንክ።
- ባንተ ዓይን ያለውን ምሰሶ ግን አታስተውለውም።
- ወእምዝ ትጌጽር ታውጽእ ኃሠረ እምዓይን በጽክ።
- ከዚህ በኋላ በወንድምህ ዓይን ያለውን ጉድፍ ለማውጣት ትችላለህ።
- ጳ አልቦ ዕዕ ሠናይ ዘይፈሪ ፍሬ እኩዩ፣ ግብ ሸጭ ሸጭ
- ጳ አልቦ ረድዕ ላለው። ከፍ ፍሬ የሚያፈራ መልካም ዕንጨት የለም።
- ወአልቦ ዕዕ እኩይ ዘይፈሪ ፍሬ ሠናዩ።
- መልካም ፍሬ የሚያፈራ ከፍ ዕንጨት የለም።
- ጳ ወኩሉ ዕዕ እምፍሬህ ይትዓወቅ።
- ጳ ዕንጨትም ሁሉ በፍሬው ይታወቃል
- ወኢየናርሩ በለሰ እምዓሥዋክ ከሾህ በለሰን አይሰበሰቡም።
- ወኢይቀስሙ አስካለ እምአሚከላ። ከደንደርም ወይንን አይለቅሙም።
- ጳ ጎር ብእሲ እምሠናይ መዝገብ ልቡ ያወጽእ ለሠናይት።
- ጳ ቸር ሰው ከቸር ልቡ መዝገብ ቸርነቱን ያወጣል።
- ወእኩይ ብእሲ እምእኩይ መ

- ዝገብ ልቡ ያወጽእ ለእኩት። ከፍ ሰው ግን ከከፍ ልቡ ሳጥን ከፍ ነገርን ያወጣል።
- እሰሙ እምተረረ ልብ ይነብብ አፍ።
- እፍ ከልብ የተረረውን ይናገራል።
- ጳ ለምንት ትብሉኒ እግዚአብሔር እግዚአብሔር ሸጭ ሸጭ ሸጭ
- ጳ ለምን አቤቱ አቤቱ ትሉኛላችሁ።
- ወኢትገብሩ ዘእቤለክሙ።
- የምነግራችሁን አትሠሩትም።
- ጳ ኩሉ ዘይመጽእ ጎቤዩ ይሰምዓኒ ቃልዩ ወይገብርን አርዕየክሙ ዘይመስል።
- ጳ ወደኔ የሚመጣ ነገርን ሰምቶ የሚሠራው ሁሉ የሚመሰለውን አላያችኋለሁ።
- ጳ ይመስል ብእሴ መበበ ዘሐንጸ ቤቶ ወከረዩ ወእዕመቀ ወሳረረ መሠረቶ ዲበ ኩኩሕ።
- ጳ አጥብቆ ቆፍሮ መሠረቱን ከጭንጫ ላይ መሥርቶ ቤቱን የሚሠራን ብልህ ሰውን ይመስላል።
- ወብዙኃን አፍላግ መጸእመገናዕም ወሐይዝት ለውእቱ ቤት።
- ብዙ ጉርፍ በፈሰሰ ጊዜ ፈላጎች ያንን ቤት ገቡት።
- ወኢከሀሉ አንቀልቅሎቶ። አላናወጡትም።
- እሰመ ዲበ ኩኩሕ ተሳረረ። ከጭንጫ ላይ ተመሥርቷልና።
- ጳ ወዘሰ ይሰምዓኒ ቃልዩ ወኢ ይገብር ይመስል ብእሴ ዘሐንጸ ቤቶ መልዕልተ ምድር ዘእንበለ መሠረት።

ወንጌል ዘሉቃስ።

፱ ይህ ቃልን ሰምቶ የማይሠራው ግን ሳይመሠርት ቤቱን በምድር ላይ የሚሠራ ሰውን ይመስላል።
 ወገኖቻቸው ወሐደኞች።
 ፈሳሾች ገፉት።
 ወወደቀ ሰቤሃ።
 ያንጊዜውን ወደቀ።
 ወከነ ድቀቱ ዓቢያ።
 መውደቁም ታላቅ ሆነ።

በእንተ ወዓሊ ዘመስፍን።
 ምዕራፍ ፯።

፩ ወፊዲሞ ነገሮቶሙ ቃሉ ለሕዝብ በእ ቅፍርናሆም ማቴ ፳፭ ፩።
 ፪ ትምርቱን ለሕዝቡ ነግሮ ከፈጸመ በኋላ ወደቅፍርናሆም ገባ።
 ወሀሉ አሐዱ ብእሲ መስፍን።
 ፫ አንድ ሹም ነበር።
 ወገብሩ ይደቁ።
 ባሯው ታሞ ነበር።
 ወአልጸቀ ይሙት።
 ሊሞት ቀርቦ ነበር።
 ወክቡር ውለቱ በኅቤሁ።
 ያውም ባለሚሉ ነው።
 ፬ ወሰሚያ በእንተ እግዚአ ኢየሱስ ከመ ይመጽአ ለእኩ ኅቤሁ ረበናተ አይሁድ።
 ፭ ጌታችን ኢየሱስ እንደ መጣ ወሬ በሰማ ጊዜም የአይሁድን ሽማግሌዎች ላከ።
 ያስተባብሮም ከመ ይምጸእ ወ ያሕዩ ሉቱ ገብሮ።
 ባሯውን እንዲያድንለት ይለምኑት ዘንድ።
 ፮ ወመጽአ ጎበ እግዚአ ኢየሱስ ወእስተብቀሎም።
 ፯ ወደ ጌታ መጥተው ለመኑት።

ወይቤልም ነፃ ፍጡነ ረድ።
 ፈጥነህ ውረድ።
 እስመ ይደልም ትግዘር ምስሌሁ ዘንተ።
 ሉቱ ሲል ነው ግበር ምስሌነ እንዲል። ይህን ልታደርግለት ይገባዋልና።

፩ እስመ ያፈቅር ሕዝብነ።
 ፪ ወገኖቻችንን ይወዳልና።
 ወምኑራበነኒ ውለቱ ሐነጸ ለነ እሱ የጸሎት ቤት ሰርቶልናልና። ሐተታ ካርባ ስምንቱ ምኑራብ እንዲን ሰርቶላቸዋል አንድም አልፎ አልፎ የፈረሰውን መጥቀም ነው ማቴዎስ ወልዱ ያላል ሉቃስ ገብሩ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር። እንደ ማቴዎስ ነው ልጁ ነው ሉቃስ ገብሩ አለ ከቤተ ሰብእ ወልዶ ታልፍ። አንድም ሉቃስ ገብሩ ግለቱ ባለሚሉ ሲል ነው። ኢየሱስ ገብርየ ሙሴ ገብርየ እንዲል። ማቴዎስ እሱ ሂዶ ተናገረ ያላል። ሉቃስ ረበናትን ላከ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው እሱ ሂዶ ተናግሯል ዝም ቢለው ባይመልስለት እኒንስ ዝም አለኝ እናንተ ሂዳችሁ ንገሩት ቢላቸው ሂደው ተናግረዋልና ይህን ተከፍለው ጽፈዋል። አንድም ነገር እንደ ሉቃስ ሂዳችሁ ንገሩልኝ ብሎ ሰደቸዋል ኋላ ተከትሎ ሂዶ ተናግሯል ዘሬ አማላጅ የላከ ሰው ተከትሎ ሂዶ ነገሩን እንዲናገር ይህን ተከፍለው ጽፈዋል።
 ፯ ወሐረ እግዚአ ኢየሱስ ምስ

ሌሆሙ ማቴ ፳፭።
 ፯ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቀስም ከነሱ ጋራ ሂዶ።
 ወአልጸቀ ጎበ ቤቱ ለውለቱ መስፍን ለእኩ አዕርክቲሁ ውለቱ መስፍን ጎቤሁ እንደ ይብል እግዚአ ኢትጵሙ።
 ወደቤቱ ሊገባ በቀረበ ጊዜ አቤቱ አትድከም ብሎ ወዳጁ ቼን ወደ ጌታ ላከ።
 እስመ አይደልወኒ ከመ ትባዕ ቃሕተ ጠፈረ ቤትየ።
 ከቤቱ ጠፈር በታች ትገባ ዘንድ አይገባኝምና።
 ፯ ወለልየ አይደልወኒ እምጸእ ጎቤከ።
 ፯ እኔም ወዳንተ ልመጣ የግይ ገባኝ ነኝ።
 ወባሕቱ አገዝ በቃልክ።
 ነገር ግን በቃልህ እዘዝ።
 ወየሐዩ ቀላጲየ።
 ቤላቴናየም ይድናልና አለው።
 ፳ እስመ እነሄ ብእሲ መኩንን አነ።
 ፳ እኔም እንጂ ገዢ ነኝ።
 ወብየ ወዓልት።
 ተገዢዎች አሉኝ።
 ወዕብሉ ለዝ ሑር ወየሐውር ይህን ሂድ እለዋለሁ ይሂላል።
 ወለካልወኒ ነፃ ወይመጽእ።
 ሌላውንም ና እለዋለሁ ይመጣል።
 ወለገብርየኒ ግበር ከመዝ ወ ይገብር።
 ባሯውንም እንዲህ አድርግ እለዋለሁ ያደርጋል አለው።
 ፱ ወሰሚያ እግዚአ ኢየሱስ ዘንተ እምኔሁ አንከረ።
 ፱ ጌታም ይህን በሰማ ጊዜ አደነቀ።

የሉቃስ ወንጌል

ወተመደቦ ይቤሉሙ ለሕ
ዝብ እለ ተለውም አማን እ
ብለኩሙ ለረከብኩ ዘከመዝ
ይትአመን በውስተ እስራኤል
ወደ ሚክተሉትም ተመልሶ
በእስራኤል ዘንድ እንዲህ
ያለ አማኒ አላገኘሁም ብ
ዩ በውነት እነገራችኋለሁ አ
ላቸው።

፲ ወአተምሙ እለ ተረኒው ረከ
ብም ለወልዱ በዘሐይው።

፲ የተላኩት በተመለሱ ጊዜ ል
ጁን ድኖ አገኘት።

፲፩ ወበሳኒታ ሠረ ሀገረ እንተ
ሰማ ናይን።

፲፪ በነጋው ናይን ወደምትባል አ
ገር ሄደ።
ወሐሩ ምስሌሁ አርዳሊሁ።
ደቀ መዛሙርቱ ተከትለውት
ሄዱ።
ወሕዝብኒ ብዙኅ።
ብዙ ሰዎች ተከትለውት ሄዱ።

፲፫ ወበደሐ ኅብ እንቀጽ ሀገር ና
ሁ ረከበ ቀበረ ዕውረ ዘወል
ደ ብእሊት መበለት።

፲፬ ከከተማው በር ሊገባ በቀረብ ጊ
ዜ ያንዳት ድኃ ልጅ በቃረዛ ተ
ሸከመውት ሰዎች አገኘ ቀበረ
ዕውረ ምውተ ዕውረ ያላል
እስከሪን ቃረዛ የተሸከሙ ሰ
ዎች አገኘ።
ወውለቱ ሞህድ ለእሙ።
እሱም ለኖቱ አንድ ልጅ ነበር።
ወብዙኃን ሰብአ ሀገር ሀለዉ
ምስሌሃ።
ብዙ ሰዎችም ከዓ ጋራ ነበሩ።

፲፭ ወሰብ ርኪያ እግዚአብሔር መሐራ
ወተላላ ላሰሌሃ።

፲፮ ጊዜም ባያት ጊዜ አዘነላት ይ
ቀር አላት።

ወይሌላ ኢትብክዱ።
አታልቅሽ አላት።
ወቀርቦ ወአኅዘ ነፍቆ።
ቀርቦ ቃረዛውን ያልጋውን
ሸንኮሩን ያዘ ንፍቆ ያላል
ነፍስ የተለየችው አስከራት
ን ያዘ።

፲፱ ወቆሙ እለ ይመርም።
፲፱ የተሸከሙት አውደርውት
ቆሙ።
ወይሌሉ ለከ እብለከ ወረዛ
ተንሥእ።
አንተ ጉብዝ ተንሥ አልሃለሁ
አለው።

፲፳ ወተንሥእ ወነበረ ውለቱ
በድን።

፲፳፩ ያም በድን ተንሥቶ ተቀመጠ
ወተናገረ ርቀኛ።
አታንቶ ተናገረ።
ወአወረዮ ለእሙ።
እሱን ለዒ ሰጠው ይርዳሽ ያጥ
ባሽ ብሎ ወአወረዮ ያላል እሱ
ን ሰጣት አርዳት አጥባት ብሎ።

፲፳፮ ወፈርሁ ከሉሙ። ሉቃ ፳፱ ፲
፱ ዮሐ ፱ ፲፱።

፲፳፯ ሁሉም ፍርሃት ያዛዩው።
ወሰብሕም ለእግዚአብሔር።
እግዚአብሔርን አመሰገኑት
ወይሌሉ ዓቢይ ነቢይ ተንሥ
አ ለነ።
ታላቅ ነቢይ ተነሣልን አሉ።
ወተነሣሉሙ እግዚአብሔር ለ
ሕዝቡ።
እግዚአብሔር ወገኖቹን ይቀ
ር ብዓልኖ።
በእንተ ኢየሱስ ወበእንተ አር
ድዕተ ዮሐንስ መጥምቅ።

፲፻ ወተሰምኝ ዝንቱ ነገር በከሉ
በሐውርተ ይሁዳ።

፲፻ ይህ ነገር በይዑዳ አገር ቀሉ
ተሰማ።
ወበከሉ በሐውርተሃ።
ባውራጃዎም ሁሉ።

፲፻፩ ወነገርም አርድዕቲሁ ለዮሐ
ንስ ዘንተ ከሉ ነገረ።

፲፻፪ ይህንም ሁሉ ነገር ደቀ መዛ
ሙርቱ ለዮሐንስ ነገሩት።

፲፻፫ ወጸውኝ ዮሐንስ ቆተ እምአር
ዳሊሁ። ማቲ ፲፩ ፪

፲፻፬ ዮሐንስም ከደቀ መዛሙርቱ
ሁለቱን ጠርቶ።
ወለአኩሙ ኅብ እግዚአብሔር
ወደጊታ ላክቸው።
እንዘ ይብል አንተኮአ ዘይመ
ጽእ።
ይመጣል የምንለው አንተ ነህን
ወሚመ በኑ ካልሶ ዘንሴ።
ወይም ተስፋ የምናደርገው ሌ
ላ አለን ብሎ።

፳ ወበደሐሙ እለ ለአኩሙ ኅ
ቤሁ ይቤልም ዮሐንስ መጥም
ቅ ለአከነ ወይሌ አንተኮአ ዘ
ይመጽእ ወበኑ ካልሶ ዘንሴ።

፳ ወደሉ የተላኩትም ሰዎች በደ
ረሱ ጊዜ ይመጣል የምንለው
አንተ ነህ ወይም ሌላ ነው ብሎ
ዮሐንስ ወዳንተ ልክኖል አሉት

፳፩ ወፈወሰሙ ለብዙኃን ሰቤሃ እ
ምደቄሆሙ ወአዎሕማሞሙ።

፳፩ በዚያን ጊዜም ብዙ ሰዎችን
ከጭንቅ ደቄያቸው ፈወሳቸው
ወእምአጋንንት እኩያን።
ከክፋ አጋንንትም።
ወለብዙኃን ዕውራን ጸገምሙ
ይርእዩ።
ለብዙ ዕውራንም ያዩ ዘንድ
ብርሃንን ሰጣቸው።

፳፮ ወአውሥእ እግዚአብሔር
ሊላ ማቴ ፭ ፯

ወንጌል ዘሉቃስ።

፲. ታም ሙለሰ፤ ወይሌሎ
 ሙ ሐሩ ንግርዎ ለዮሐንስ
 ዘሰማዕክሙ ወዘርአኪሙ።
 ሸ፪ ሂዳችሁ ያያችሁትን የሰማችሁ
 ትን ለዮሐንስ ንገሩት።
 ፅውራን ይረዕዩ።
 ፅውራን ያያሉ
 መስቀራን የሐውሩ።
 አንከሶችም ይሂዳሉ።
 ወእለ ለምጽ ይነጽሱ።
 ለምጻዎችም ይነጻሉ።
 ወጽሙማንሂ ይሰምዱ።
 የደነቲሩም ይሰማሉ።
 ወምጹታንሂ ይትነሥኡ።
 የሞቱትም ይነሣሉ።
 ወነጻያንሂ ይዘነዉ ወይትፈ
 ሥሁ። የተቸገሩትም
 ይከብራሉ ይስ ይላቸዋል።
 ሸ፫ ወብፅ ፅሰ ዘኢይትዓቀፍ ብዩ።
 ሸ፫ በኔም የማይጠራጠር የተመሰ
 ንነው።
 ዘከመ ወደሶ ኢየሱስ ለዮሐ
 ንስ መጥምቅ።
 ሸ፭ ወኅሊፎሙ አርዳኢሁ ለዮሐ
 ንስ እኅዘ ይበሉሙ ለሕዝ
 ብ በእንተ ዮሐንስ መጥምቅ።
 ሸ፮ የዮሐንስ መልክተኞች በሂዱ
 ጊዜ የዮሐንስ መጥምቅን ነገ
 ር ለሕዝቡ ይነግራቸው ጀመረ
 ምንተነሙ ወዳእክሙ ገዳመ
 ትርአዩ።
 በምድረ በዳ ምን ልታዩ ወጥ
 ታችኋል።
 ብርዓት ዘይትሐወስ እምነፋስ፤
 ነፋስ የሚያንቀሳቀሰው ሸገበ
 ቆን ነው።
 ሸ፯ ወምንተነሙ ወዳእክሙ ትርአዩ
 ሸ፱ ነገር ገን ምን ልታዩ ወጥታ
 ችኋል

ብእሌት ዘርሱይ በቀጠንተ አ
 ልባስ።
 ተጭን ልብስ የለበሰ ሰውን ል
 ታዩ ወጥታችኋል።
 ናሁ እለሰ ርሱያን በአልባሰ ክ
 ብር ውስተ አብያተ ነገሥት
 ሀለዉ።
 የክብር ልብስ የለበሱ ገን እን
 ደሆን ከነገሥታት ቤት አሉ።
 ሸ፳ ወምንተነሙ ወዳእክሙ ትር
 አዩ።
 ሸ፳፩ ወይስ ምን ልታዩ ወጥታችኋል
 ነበዮት ነበይን ነው።
 እወ እብለክሙ የዓቢ እምነቢይ
 አዎን ከነቢይ ይበልጣል ብዩ
 እነግራችኋለሁ።
 ሸ፳፫ ዝንቱ ውእቱ ዘበእንቲአሁ ተ
 ጽሕፈ ናሁ እን እፈት መልእ
 ኪዩ ቅድመ ገጽክ ዘይጸይሕ ፍ
 ናተክ በቅድሚክ። ሚል ፫ ሸ
 ማቴ ፲፩ ዩ ማር ፩ ዩ።
 ሸ፳፮ መንገድህን በፈትህ የሚጠር
 ግ መልክተኞዬን በፈትህ እል
 ክለሁ ተብሎ የተነገረለት ይህ
 ነው።
 ሸ፳፯ አማን እብለክሙ ኢይትነሣእ
 እምትውልደ አንስት ዘየዓቢ
 እምዮሐንስ መጥምቅ ወኢሙ
 ኑሂ።
 ሸ፳፰ ከሌፋች ከሚወለዱ ወገን ከዮ
 ሐንስ የሚበልጥ ማንም ማን
 እንደሌለ በውነት እነግራችኋ
 ለሁ።
 ሸ፳፱ ወበመንግሥተ ሰማያትስ ዘይ
 ንዕሶ የዓብዮ።
 ሸ፴ በመንግሥተ ሰማያት ገን ታ
 ናሹ ከሱ ይበልጣል።
 ወሰሚያሙ ዙሉሙ ሕዝብ ወ
 መጽብሐን አጽደቅዎ ለእግዚ
 አብሔር።

ሕዝቡ ሁሉ ቀራጫቸው ነገሩን
 ሰምተው እውነት ነው እሉ።
 እስመ ተጠምቶ ጥምቀተ ዮ
 ሐንስ፤
 በዮሐንስ ጥምቀት ተጠምቀው
 ነበረና።
 ሸ፴ ወፈሪሳውያንስ ወጸሐፍተ ሕግ
 ንለዉ ትእዛዝ እግዚአብሔር።
 ሸ፴፩ ፈሪሳውያንና የሕግ ጸሐፊዎች
 ገን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ
 አፈረሱ።
 እስመ ኢተጠምቁ በኅይሁ።
 በሱ ዘንድ አልተጠመቁምና።
 ሸ፴፪ በምንት እስተማሱሎሙ ለሰብ
 አ ዛቲ ትውልድ፤ ማቴ ፲፩ ፲፮
 ሸ፴፫ የዜችን ትውልድ ሰዎች በምን
 እመስላቸዋለሁ፤
 መሙ ይመስሉ።
 ማንን ይመስላሉ፤
 ሸ፴፬ ይመስሉ ደቂቀ እለ ይነባሩ
 ውስተ ምስያጥ።
 ሸ፴፭ በገበያው ተቀምጠው።
 ወይጸውፁ በጸሙ።
 ባልንጀርቻቸውን ጠርተው፤
 ወይሌልዎሙ ኃለይን ለክሙ
 ወኢዘፈንክሙ።
 የዘፈን ዜማ ቀንቀንላችሁ እ
 ለዘፈናችሁም።
 እስቆቀውነሂ ለክሙ ወኢበክ
 ይክሙ።
 አለቀስንላችሁ እላለቀላችሁም
 የሚሉ ብላቴኖችን ይመስላሉ
 ሸ፴፫ እስመ መጽሐ ዮሐንስ መጥም
 ቅ ኢይበልእ እክለ ወኢይሰቲ
 ወይነ። ማቴ ፫ ፩ ማር ፩ ፮፤
 ሸ፴፫ ዮሐንስ መጥምቅ እህል ሳይ
 በላ ጠጅ ሳይጠጣ መጥቷልና
 ወትሌልዎ ኃይን ዮቱ፤
 ኃይን አድርቦታል እላችሁት፤
 ሸ፴፭ ወመጽአ ወልደ እዓለ እመሕ

ያው ይበልጥ ወይሰቲ ፡
 ሳይ ወልደ እንሰ እመሕያው ክርስቶስ ግን እየበላ እየጠጣ መጣ ወትሌሉ ነዋ ብእሲ በላኢ ወሰታዬ ወይን ፡
 እነሆ የሚበላ ጠጅም የሚጠጣ ሰው ፡
 አርክ መጸብሐን ወኃጥእን ፡ የቀረጫችና የኃጥእን ወዳጅ አላችሁት ፡
 ሳይ ወጸድቀት ጥበብ እምኩሉ ውሉዳ ፡
 ሳይ ጥቆብ ወልድ ከልጆችዋ ሁሉ ይልቅ ከበረች ፡
 ባእንተ ፈሪሳዊ ወኃጥሶት ብእሲት ፤
 ወእንዘ ሀሎ እግዚእ ኢየሱስ ሆየ ይሌሎ አሐዳ እምነ ፈሪሳውያን ከመ ይምሰሕ በጎቤሁ በሱ ዘንድ ምሳ ይበላ ዘንድ ከፈሪሳውያን አንዱ ለመነው ፡
 ሳይ ወቦአ ቤተ ፈሪሳዊ ወረረቀ ፡
 ሳይ ከፈሪሳዊ ቤት ገብቶም ተቀመጠ ፡
 ሳይ ወመጽአት ብእሲት ኃጥሶት እምሰብአ ይእቲ ሀገር አእሚራ ከመ ይመስሕ ውስተ ቤተ ፈሪሳዊ ወተሳየጠት ዕፍረተ ዘእልባስጥርስ ፡ ግቲ ሸጺ ሄግር ፤ ፤ የሐ ፤ ፤ ፤ ፤
 ሳይ በዚያ አገር ካሉ ሰዎች ኃጠ አተኛ ሴት ከፈሪሳዊ ቤት እንዲበላ ባወቀች ጊዜ የደቀቀ የጣፈጠ ሽቱ ገዝታ መጣች ፤
 ሳይ ወቆመት ድጎራሁ ጎቤ እገሪሁ ሳይ ከወደኋላው በእግሩ አጠገብ ቆመች ፡ ሐተታ ኒታ እንደ ግብግብ ለተግመጥ እግሩን ወደኋላው እድርጎ ተቀምጠኝ

በርና ፡ ለንድም ወንበሩ እንደ አፍርንጆች ወንበር እግር ወደኋላ የሚያደርግ ነው ፡ ለንድም ወደ እግሩ ለግለፍ በኋላው ቆመች ፤
 ወበከየት ወእርሐሰት እገሪሁ በእንብእ ፡
 እያለቀሰች እግሩን በእንባዋ አጠብችው ፡
 ወትመዘምዝ በስዕርተ ርእሳ ፡ በራሷ ጠጉርም አበሰችው ፤
 ወትስእም እገሪሁ ፤
 እግሩንም ትስመው ነበር ፡
 ወትቀብዖ ዕፍረተ ፤
 ሽቱም ትቀበው ነበር ፡
 ሳይ ወርእዮ ፈሪሳዊ ዘዳውያ ሐለየ በልቡ ፤
 ሳይ የጠራው ፈሪሳዊ አዶቶ በልቡ አሰበ ፡
 ወደዬ ሰበሁ ነበይ ውእቱ ዝንቱ ፡
 ይህ ነበይሚ ቢሆን ፡
 እምኢያመረት ከመ ኃጥእት ዛቲ ብእሲት እንተ ትገሥሦ ፡
 ይህች የምትዳስሰው ኃጥእት እንደሆነች ባላወቀም ነበር ብሎ ታናገረ ፡
 ሳይ ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ፡
 ሳይ ኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም መለሰ ፡
 ወይሌሎ ስምዖን ስምዖን ብየ ዘእብልከ ፡
 ስምዖን ሆይ የግስፈረድህ ነገር አለኝ አለው ፡
 ወይሌሎ አሲት በል ፡
 ጭምሕር ሆይ ተናገር አለው ፡
 ሳይ ወይሌሎ ከልከቱ ይፈድይዎ ለአሐዳ በጎላ እሳ ፡
 ሳይ ላንድ ሐው ሁለት ባለዶች አሉት ፡

አሐዳ ይፈድዮ ኃጥስተ ምእተ ዲናረ ፡
 አንዱ አምስት መቶ ወቂት ይከፍላል ፡
 ወከልኩኒ ገምሳ ፡
 ሁለተኛውም አምሳ ወቂት ይከፍለዋል ፡
 ሳይ ወኃጠአሙ ዘይፈድይዎ ጎይ ገሎሙ ለከልኩሆሙ ፡
 ሳይ የሚከፍሉት ባያገኙ ለሁቅም ተወላቸው ፡
 ሳይ መነ እንክ ርቱዕ ፈድፋይ ያፈቅሮ እምኒሆሙ ፡
 ሳይ ከነሱ ግናቸው አብልጦ ሊወደው ይገባዋል አለው ፡
 ወተሠጥወ ስምዖን ፡
 ስምዖንም መለሰ ፡
 ወይሌ እብልከ ዘብዙኃ ኃደገሎቱ ፡
 ፍረድስ ከልኸኝ አምስት መቶ ወቂት የተወለት አብልጦ ሊወደው ይገባዋል አለው ፡
 ወይሌሎ ስምዖን ሠናየ ፈታሕክ ፡
 ስምዖን ሆይ መልካም ፈረድህ እሙን ፈታሕክ ፡ ሰውነት ፈረድህ አለው ፡
 ሳይ ወተመይጠ ጎቤ ይእቲ ብእሲት ፡
 ሳይ ወደዚያች ሴት ተመለሰ ፡
 ወይሌሎ ለስምዖን ትራእያት ለዛቲ ብእሲት ፡
 ስምዖንን ይህችን ሴት ታያታ ለህን አለው ፡
 ቦእኩ ቤተክ ፡
 እቤትህ ገብሁ ፡
 ወኢወሀብከኒ ግየ ጥቀ ለእንርዮ ፡
 ለእገራ ውሀ እንክን ለልሰ ጠኸኝም ፡

ወንጌል ዘሉቃስ።

ወይለቲስ በከየት ወበእብንአ
 እርሐስተኒ እገርዮ።
 ይህች ግን አለቀሰች በእንባዋ
 እግሬን አጠበች። ሐተታ ትእ
 ምርተ ንስሐ ነው።
 ወበስዕርተ ርእሳ መገመዘተኒ
 በራሷ ጸጉርዋ አደፈችኝ። ሐ
 ተታ ትእምርተ ትሕትና ነው
 ወአንተስ አተአማኅክኒ።
 ወአንተስ እጅ አልነሣኸኝም።
 ወይለቲስ እምጊዜ ዐእኩ አ
 ያንተገት ስዒመ እገርዮ።
 እሷ ግን ከገባሁ ጀምሮ እም
 ጊዜ ዐእት ከገባች ጀምሮ።
 እግሬን ተመሳም አላቋረጠችም
 ሐተታ፡ትእምርተ ፍቅር ነው።
 ወአንተስ አብባዕክኒ በዘይት
 ርእስዮ።
 ዘይተ ሲል ነው። አንተስ ዘ
 ይት ስንኳ አልቀባኸኝም።
 ወይለቲስ ዕፍረተ ቀብአተኒ እ
 ገርዮ።
 እሷ ግን እግሬን ኸቱ ቀባች
 ኝ። ሐተታ ትእምርተ አከብሮ
 ሸቱ ከዘይት እንዲበልጥ በዚ
 ህ ይታወቃል።
 ወበእንተዝ እብለክ ተኅድግ
 ኃጢአታ ብዙኅ።
 ስለዚህ ነገር ብዙ ኃጢአታ ቀ
 ረላት ብዬ እነግርሃለሁ።
 እስመ ብዙኃ አፍቀረተኒ።
 ብዙ ወጻኛለኝና።
 ወዘሰ ውጉዶ አፍቀረኒ ው
 ጉዶ ኃጢአት ይትኃደግ
 ሎቱ
 ጥቂት የሚወደኝ ጥቂት ኃ
 ጢአት ይወርድለታል።
 ወይለቲስ ለይለቲ ብእሲት ተ
 ኅድግ ለክ ኅጢአትኪ። ማቴ
 ፲፫።

እሷ ግን ኃጢአትሽ ቀርቶል
 ቸል አላት። ሐተታ እሷን ብ
 ዙኅ አፍቀረተኒ አለ። ኸቱ ዮ
 ተገዘበት አምስት መቶ ወቂት
 ነውና። እሱን ውጉዶ አፍቀረኒ
 አለ ምሳው የተገዛ ባምሳ ወ
 ቂት ነውና። እሷን ብዙኅ ኅ
 ጢአታ አላት ዘማ ናትና። እሱ
 ን ውጉዶ ኅጢአቱ አለ ጸሐ
 ፍት ፈረሳውያን ምንም ውዳ
 ሴ ክንቱ በያስቀርባቸው ዓሥ
 ፍን ቃላት እንጠብቃለን ባ
 ዮች ናቸውና።
 ወአክዙ አለ ይረፍቱ ይበሉ
 በበይናቲሆሙ መኑ ውእቱ
 ዝንቱ ዘየኅድግ ኃጢአተ።
 ለመብል የተቀመጡት ይሕ
 ኃጢአትን ይቅር የሚል ማነ
 ው አሉ።
 ወክዕበ ይቤላ ለይለቲ ብእሲት
 ሃይማኖትኪ አሕዩወተኪ እ
 ትዊ በሰላም።
 ሃይማኖትሽ አድኖሻልና በፍ
 ቅር ሀኝ አላት።
 ዘከመ ያደ ኢየሱስ አኅጉረ
 ገሊላ።
 ምዕራፍ ፳።
 ወእምዝ በሳኒታ አንሶዕ ወ እ
 እግዚእ ኢየሱስ ውስተ አህ
 ጉር ወአእፃዳት።
 ከዚህ በኋላ በነጋው በየሀገሩና
 በመንደሩ ተመላለሰ።
 ወስበክ ሎሙ።
 ሰበክላቸው።
 ወመሐሮሙ በእንተ መንግ
 ሥተ እግዚአብሔር።
 ስለ እግዚአብሔር መንግሥት
 ም አስተማራቸው።

ወምስሌሁ ዓሠርቱ ወስልቱ
 አርጻኢሁ።
 እሥራሁለቱም ከሱ ጋራ ነበሩ
 ወአንስትኒ አለ አሕዩምን እም
 አጋንንት እኩያን ወእምደዌ
 ሆን። ማር ፲፯ ፱።
 ከክፉ አጋንንትና ከደዌያቸው
 የፈወሰቸውም ሴቶች።
 ወእማንቱ ማርያም እንተ ይ
 ብልዋ መግደላዊት እንተ ሰ
 ብአቱ አጋንንት ወጽኦ እም
 ኔሃ።
 ሰባት አጋንንት የወጡላት መ
 ግደላዊት የሚሏት ማርያም
 ወዮሐና ብእሲተ ኩዛ መጋ
 በሁ ለሂሮድስ።
 የሂሮድስ ሞግዚት የኩዛ ሚ
 ስት ዮሐና።
 ወሶስና ወካልዓትሂ ብዙኅት
 አለ ተልእክሁ በንዋዮን።
 በገንዘባቸው ያገለገሉት ማለት
 በሕዋሳታቸው ንጽሕናን ይ
 ዘው ያገለገሉት ሌሎችም ብዙ
 ሴቶችና ሶስናም ነበሩ። ዘበእ
 ንተ ንዋይዩ ተቀደሰት ሊተ
 ነፍስዩ እንዲል።
 በእንተ ምሳሌ ዘዘራኢ።
 ወእንዘ ያጸምዕዎ ነሉሙ ሕ
 ዝብ።
 ሕዝቡም ሁሉ ሲሰሙት።
 ወእለሂ መጽኦ ኅዜሁ እም
 ነሉ አህጉር።
 ከየሀገሩም የመጡ አሉ።
 ይቤሎሙ ምሳሌ እንተ ከመዝ
 እንደህ ያለ ምሳሌ ነገራቸው
 ወፈረ ዘይዘርእ ከመ ይገዛራእ
 ዘርዎ። ማቴ ፲፫ ፫ ማር ፳ ፫ ፫
 የሚዘራ ገበሬ ዘፍን ሊዘራ
 ወጣ።

ወእነዚ ይዘርዕ ቦ ዘወድቀው ስተ ናኖት።
 ሊዘራም ክመንገድ የወደቀ ዘር አለ።
 መጽሐው ወኬድም ሰብእ ወ በልዑ አእዋፈ ሰማይ።
 ሰዎች መጥተው የረገጡት የ ሰማይ ወርቅም የበሉት።
 ወቦ ዘወድቀው ስተ ኩዩት ክጭንጫም የወደቀ ዘር አለ ወበቀሎ የብሰ በጊዜሃ።
 በበቀለ ጊዜም ፈጥኖ የደረተ እስመ አልቦ ሥርወ።
 ሥር የለውምና።
 ወቦ ዘወድቀው ስተ ሦክ።
 ከሾህ ውስጥ የወደቀ አለ።
 ወበቀሎ ጠበቆ ሦክ።
 በበቀለም ጊዜ እሾህ አንቆ የ ያዘው።
 ወቦ ዘወድቀው ስተ ምድር ሠ ናይት።
 በመልካም ምድር የወደቀም አለ።
 ወሶበ በቂለሂ ፈረየ ምዕተ ም ከዕቢተ።
 በበቀለም ጊዜ መቶ እጽፋ አፈራ።
 ወዘንተ ብሂሎ ይቤሎሙ ዘቦ ዕንን ሰሚን ለይስማዕ።
 ይህን ተናገር ሰሚ ጆሮ ያለው ይስማ አላቸው።
 ወተስእልም አርዳኢሁ።
 ደቀ መዛሙርቱ ጠየቁት።
 ወይሴልም ምንትኑ ይእቲ ዛቲ ምሳሌ።
 ይህች ምሳሌ ምንድናት አሉት
 ወይሴሎሙ ለከሙ ተውሀበ ቃእምና ምሥጢራ ለመንግ ሥር ኦግዚሊብሔር=ኢላ ጳጳ ማቲ ሸ ሸ ማር ፬ ሸ ጭሐ

፲፩ ምንግብ ጸጅ ጸጸርሚ ፲፩ ጳጳ የእግዚአብሔር መንግሥት ም ሥጢር ማወቅ ለናንተ ተሰጥ ቷል።
 ወለእልክቶሰ በምሳሌ።
 ለቀሩት ግን በምሳሌ።
 ከመ ርዕዮሙኒ ኢይርአዩ።
 አይተው እንዳያዩ።
 ወሰሚሥሙኒ ኢይሰምዑ።
 ሰምተው እንዳይሰሙ።
 ወኢይለብወ።
 እንዳያስተውሉም።
 ፲፩ ወከመዝ ምሳሌሃ።
 ፲፩ ምሳሌውም ይህ ነው።
 ዘርእስ ቃለ እግዚአብሔር ው እቱ።
 ዘሩም ቃለ እግዚአብሔር ነው።
 ፲፩ ወዘሰ ውስተ ናኖት ወድቀ እሉ እሙንቱ እለ ይሰምዑ ቃለ።
 ፲፩ በመንገድ የወደቀውንም ዘር ነገር የሚሰሙ።
 ወደመጽሐ ሰይጣን ወደነሥእ ለቃል እምልበሙ ከመ ኢያ እመኑ ወኢይሕየወ።
 አምነው እንዳይድኑ ሰይጣን መጥቶ ነገሩን ከልቡናቸው የ ሚወስድባቸው ናቸው።
 ፲፩ ወዘሰ ውስተ ኩዩት ወድቀ።
 ፲፩ በጭንጫ የተዘራውም።
 ወሰሚሥሙ ይትዌከፍም በፍ ሥሐ።
 በሰሙ ጊዜም ነገሩን ደስ ብ ሏቸው የሚቀበሉ።
 ወበሕቱ ሥርወ አልቦሙ ዕ ቤሃ ዳእሙ የአምነ።
 ነገር ግን ለጊዜው ያምናሉ እንጅ መሠረት የላቸውምና ወእምከመ ተመንደቡ የዓልወ በመከራ በተጨነቁጊዜ ይከዳሉ

፲፩ ወዘሰ ውስተ ሦክ ወድቀ።
 ፲፩ ከሾህ ውስጥ የወደቀውም።
 እሉ እሙንቱ እለ ይሰምዑ ቃለ ወሕሊና ብዕል።
 እኒህም ነገሩን ሰምተው የባ ለጠግነት አሳብ።
 ወትከዘ መንበርት።
 የመኖርያ መቄርቄር
 ወሐውዘ ተድላ ወፈጊዕ ያጠ ውቆሙ ወኢያገብሩ ፍሬ።
 የተድላ የደስታም መጣፈጥ አስጨንቋቸው የማይሰሩት ና ቸው።
 ፲፩ ወዘሰ ውስተ ምድር ሠናይት
 ፲፩ ከመልካም የተዘራው ግን።
 እሉ እሙንቱ እለ ይሰምዑ ቃለ በሠናይ ልብ ወያክቀብም ወበጥቦዕ ይትጫገሡ።
 ነገሩን በበጎ ልቡና ሰምተው የሚታገሡ።
 ወያጠብዑ። የሚጨክኑ።
 ወይፈርዩ።
 የሚያፈሩ ናቸው።
 ፲፩ ወአልቦ ዘያኃቱ ማኅቶተ ወ ይክድና ንዋየ ወያነብራ ታሕተ ዓራት። ማቲ ፭ ፲፭ ማር ፬ ሸ፩።
 ፲፩ መብራት አብርቶ በዕቃ ከድኖ ካልጋ በታች የሚያኖር የለም ዘእንበለ ዲበ ተቅዋማ።
 ከመቅጊዘ ላይ ነው እንጂ።
 ከመ ይፈአዩ ብርሃነ እለ ያ ንሶሰው። የሚመ ላለሱ ብርሃንን ያዩ ዘንድ።
 ፲፩ ወአልቦ ጎቡዕ ዘኢይትከሠት ማቲ ፲ ሸ፯ ማር ፬ ሸ፩።
 ፲፩ የማይገለጥ የተሸሸገ የለም።
 ወአልቦ ከዳን ዘኢያስተርኢ።
 የማይታይ የተሠወረ የለም።
 ወገሃደ ይከውን።
 ይገለጣል እንጂ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

፲፮ ወለኛምሩ እንከ ይለዙ ዘከመ ትሰምሁ። ማቴ ፲፫ ጳጳ።

፲፯ እንግዲህ እንደምትሰሙት እስተውሉ።

እስመ ለዘዐ ይሁብም ወይቄ ስክም።

ላለው ይሰጡታል ይጨምሩለታል።

ወለዘሰ አልቦ እላሂ ቦ የሃይ ድም።

የሌለውን ግን ያለውን ይቀሙታል።

በእንተ እገማዳሁ ለኢየሱስ።

፲፱ ወመጽኤ ኅቤሁ እሙ ወአኃዊሁ። ማቴ ፲፪ ዓፄ ማር ፫ ሳጳ።

፲፱ እናቱና ወንድሞቹ ወደሱ መጡ።

ወስእኑ ረኪቦቶ እስመ ጽፋቅ ሰብአ።

ሰው ስለበዛ እሱን ማግኘት ተሳናቸው።

፳ ወይቤልም ለእግዚአኢየሱስ እምከ ወአኃዊክ አፍኦ ይቀውሙ።

፳ እናትሕና ወንድሞችህ ከውጭ ቁመዋል።

ወይፈቅዳ ይርአዩክ። ሊያዩህ ይወዳሉ ብለው ነገሩት ወአውሥኦ። እሱም መለሰ።

፳፩ ወይቤሎሙ እምየ ወአኃውየ እለ ይሰምሁ ቃለ እግዚአብሔር ወይገብርም።

፳፪ እናቱም ወንድሞቹም የእግዚአብሔርን ነገር ሰምተው የሚያደርጉት ናቸው።

በእንተ ኅድዳተ ባሕር።

፳፫ ወኮነ በአሐቲ ዕለት ዓርጉ ውስተ ሐመር ውለቱ ወአርዳሊሁ

፳፪ ከዕለታት ባንድ ቀን እሱም ደቀ መዛሙርቱም ወደ መርከብ ወጡ።

ወይቤሎሙ ንዑ ንዕዳ ማዕ ይተ ቀላይ።

ኑ ወደ ወንዝ ማዶ እንሂድ አላቸው።

ወሐሩ። ሐዳ።

፳፫ ወእንዘ የሐውሩ ኖመ። ፳፫ ሲሂዱ ጌታ ተኛ።

ወመጽኤ ነፋሱ አውሎ ውስተ ባሕር።

አውሎ ነፋስ መጣ። ወመልዓ ማየ ሐመርሙ።

መርከባቸውን ወሀ መላው። ወተመንደቡ።

ተጨነቁ። ፳፬ ወሐሩ ኅቤሁ ወአንቅሕም።

፳፬ ሂደውም ቀሰቀሱት። ወይቤልም አ ሊቅ አድኅነነ ከመ ኢንሙት።

መምሕር ሆይ እንዳንሞት አድነን አሉት።

ወተንሥኦ ወገውም ለነፋሳትኒ ወለማዕበለ ባሕርኒ።

ተንሥቶ ነፋሱንም ማዕበሉንም ገሰዓቸው።

ወአርመሙ። ዝም አሉ። ወኮነ ዛሕነ ዓዘየ።

ታላቅ ጸጥታ ተደረገ። ፳፭ ወይቤሎሙ አይቲኑ ሃይማኖት ከሙ።

፳፭ ሃይማኖታችሁ የታል አላቸው ወፈርጉ። ፈሩ።

ወአንክሩ። አደነቁም። ወይቤሎ በበይናቲሆሙ መኑ እንጋ ዘይትኤዘዙ ሎቱ ባሕር ኒ ወነፋሳትኒ።

ወሀና ነፋስ የሚታዘዙለት ይህ ማነው እንጃ አሉ።

ዘከመ ፈወዕ ኢየሱስ በጊዕረ ጌርጌሴኖን ለዘይቱ ጋኔን።

፳፮ ወእምዝ ሐረ እግዚአኢየሱስ በሐመር ሀገረ ጌርጌሴኖን በአንጻረ ማዕዶተ ገሊላ።

፳፮ በገሊላ ማዶ አንጻር ወዳለች ወደ ጌርጌሴኖን ሄደ።

፳፯ ወወሪዶሙ ምድረ ተቀበሎ ብእሰ ዘጋኔን ወጸኦ እምሀገር።

፳፯ ከመርከቡ በወረዳ ጊዜም ጋኔን ያደረበት ሰው ተቀበለው።

ወጉንዳይ መዋዕል እምዘኢ ለብሰ ልብሰ።

ከብዙ ዘመን ጀምሮ ልብሰ አይለብስም ነበር።

ወአቦአ ቤተ። ከቤትም ገብቶ አያውቅም ነበር ዳዕሙ ይነብር ውስተ መቃብር በመቃብር ይኖር ነበር እንጂ።

፳፰ ወሶበ ርአዮ ለእግዚአኢየሱስ ከክልሐ ወሮጸ ወሰገደ ሎቱ።

፳፰ ጌታችን ኢየሱስ ከርስቶስን ባየው ጊዜም እየሮጠ እየሮጡኸ ሂዶ ሰገደለት።

ወአውየው በዓበይ ቃል። በታላቅ ቃል አሰምቶ ተናገረ ወይቤ ምንት ብዩ ምስሌክ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል።

የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ ካንተ ጋራ ምን ጸብ አለኝ።

ወአስተብቀሥ ኢይማቅዮ። እንዳይማቅዮው ማለደው።

፳፱ እስመ እዘዙ ለውለቱ ጋኔን እኩይ ይገዕ እምላዕል ውለቱ ብእሰ።

፳፱ ያን ክፉ ጋኔን ከያዘው ሰው ይወጣ ዘንድ ስላዘዘው።

እስመ ዘልፈ ያዓብዶ።

የሉቃስ ወንጌል

ዘወትር አእምሮውን ያሳጣው ነበርና።
 ወይም ቅዱስ ሰው ለመቀረቅት።
 በሰንሰለት ያስፋት ነበር።
 ወይም ቅዱስ ሰው ለመቀረቅት ነበር።
 ሕፃናት ይጠብቁት ነበር።
 ወይም ቅዱስ ሰው ለመቀረቅት ነበር።
 ሰንሰለቱን ያሰብር እግር ብረቱንም ያደቅ ነበር።
 ወያሪውን ጋኔት ውስተ ገዳም።
 ሰይጣኑም ወደ ምድረ በዳ ይነዳው ነበር።
 ወተስላሎ እግዚአላላውን ይቤሉ መት ስምክ።
 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ስምህ ማንው ብሎ ጠየቀው።
 ወይ ብሎ ሌጌምን ስምየ፤ ስሜ ሌጌምን ነው አለው።
 እስሜ ብዙኃን አጋንንት አኃገም።
 ነት አድረውበት ነበርና፤
 ወአስተባባሪዎ ከመ ኢይፊጌንም ውስተ ማዕምቅት ይረዳ ውስተ ሲኦል።
 ወደ ሲኦል ይወርዳ ዘንድ እንደ ያደዘዘው ለመኑት።
 ወቦህየ መራዕዩ አህርው ብዙ ኅ ይትረክዶ ውስተ ደብር።
 ከተራራ ላይ ተሰማርቶ ብዙ የሪያ መንጋ ከዚያ ነበር።
 ወአስተባባሪዎ አሙንቱ አጋንንት ከመ ያብሐሙ ይባዕ ላዕለ አሕርው።
 ያድሩባቸው ዘንድ እንዲያሰናብቃቸው ማለዳት።
 ወአብሐሙ፤ አሰናቃቸው።
 ወወጸሎም አሙንቱ አጋንንት እምላዕላ ውለቱ ብእሲ ቦኤ ላዕለ አሕርው፤

፴፫ እኒያም አጋንንት ከዚያ ሰው ወጥተው በእጆቻች አደሩባቸው፤ ወዓብዳ ነሱ መራዕዩ አሕርው ወወደቁ እንተ ፀድፍ ወውስተ ቀላይ ወሞቱ። እሊያም የረመንጋ ወደገደል ወደቀው ወደባሕር ገብተው ሞቱ።
 ፴፬ ወርእዮሙ ኖሎት ዘከነ ገብዮ ወሐሩ።
 ፴፭ ጠባቆች አይተው ሸሽተው ሂዱ ወአተወ ወዜነወ ለአህጉር ወ ለአዕፃዳት። ሂደውም በየሀገሩ በየመንደሩ አወሩ።
 ፴፮ ወወጽኤ ሰብእ ከመ ይርእዩ ዘከነ ወሐሩ።
 ፴፯ የተደረገውን ያዩ ዘንድ ሰዎች ወሞተው ሂዱ። ወበጽሑ ኅብ እግዚአላላውን ጌታም ካለበት ያረሱ። ወረከብም ለውለቱ ብእሲ ዘ ወጽኤ እምኔሁ አጋንንት እንዘ ይነብር ኅብ እገሪሁ ለእግዚአላላውን፤ ያን አጋንንት የወጡለትን ሰው ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ እግር አጠገብ ተቀምጦ አገኙት።
 ወልቡስ ልብሶ። ልብሱን ለብሶ። ወገቤአ ልቡ። አእምሮው ተመልሶለት። ወፈርሁ። ፈሩ፤
 ፴፰ ወነገርዎሙ እለሂ ርእዩ ዘከመ ሐይወ ዘቦቱ ጋኔን።
 ፴፯ ያዩት ሰዎችም ያጋኔን ያደረቡት ሰው እንደ ዳን ነገሯቸው።
 ፴፰ ወአስተባባሪዎ ነሎሙ ሰብአ አድያም ዘጌርጌፍን ከመ ይሐር እምኅቤሆሙ።

፴፯ የጌርጌፍን እውራጃ ሰዎች ሁሉ ይሂድ ዘንድ ማለዳት፤ እስሜ ፍርኃት ያሰይዶ አጋዘሙ ጽኑ ፍርሃት ይዘዋወሩ። ወዓርገ ሐመረ እግዚአላላው ሱስ ወተመይጦ። ጌታም በመርከብ ተጭኖ ተመለሰ።
 ፴፰ ወአስተባባሪዎ ለእግዚአላላው ሱስ ውለቱ ብእሲ ዘወጽኤ እምኔሁ አጋንንት ከመ ይሐር ምስሌሁ።
 ፴፯ ያም አጋንንት የወጡለት ሰው ከሱ ጋራ ይሂድ ዘንድ ጌታን ማለደው።
 ፴፰ ወረኔም ወደቤሎ ሐር ወዕቱ ቤተክ ወንግር ነሎ ዘገብረ ለክ እግዚአብሔር።
 ፴፱ ወደቤትህ ተመልሰህ እግዚአብሔር የሠራልህን ሥራ ሁሉ ንገር ብሎ አሰናብተው። ወሐረ ውስተ ነሎ አህጉር ወነገረ ነሎ ዘገብረ ሎቱ እግዚአላላውን ክርስቶስ። ያደረገለትን ሁሉ ተናገረ።
 ፵ ወሰብ ተመይጦ እግዚአላላው ሱስ ተቀበልዎ ሕዝብ ኅብረ።
 ፵ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተመለሰ ጊዜም ሕዝቡ ሁሉ ተቀበሉት። እስሜ ከነ ነሎሙ ያጸንሕዎ ሁሉም ይጠብቁት ነበርና።
 በእንተ ወለተ ኤያዲስ ወበ እንተ ደም ዘይውኅዘ።
 ፵፩ ወመጽኤ ብእሲ ዘስሜ ኢያዲስ፤ ማቴ ዘጌ ማር ጌ ጸዩ።
 ፵፪ ኢያዲስ የሚባል ሰው መጣ፤ ወውለቱ መጋቤ ምክራብ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

እሱም የጉባዔ አሰቃ ነበር።
 ወሰንደ ሎቱ ታሕተ እገራሁ
 ለእግዚአ ኢየሱስ።
 ከጌታ እግር በታች ሰገደ።
 ማፀ ወአስተብቀሁ ያባሶ ቤቶ።
 ማፀ ከቤቱም ይገባ ዘንድ ማለደው።
 አስመ ቦቱ አሐቲ፤ ወለት።
 እንዲት ልጅ ነበረችውና።
 ዘፈቱ ወደቱ ክረምታ።
 አሥራ ሁለት ዘመን ሁንዋት
 ነበር።
 ወያሐቲ አልጸቀት ትሙት።
 እሷም ልትሞት ቀርባ ነ
 በር።
 ወእምዝ እንዘ የሐውር ምስ
 ሌሁ እግዚአ ኢየሱስ ይትጋ
 ፍሶም ሰብእ።
 ከዚያ በኋላ ጌታ ከሱ ጋራ ሲ
 ሂድ ሰዎች ይገፉት ነበር።
 ማፀ ወመጽአት ብእሲት እንተ ደ
 ም ያውኅዛ እም፻ቱ ወደቱ ክ
 ረምት።
 ማፀ ካሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ
 ደም የሚፈሳት ሴትም መጣች
 ወአሕለቀት ንዋያ ለንቀብተ
 ሥራዶ።
 ገንዘቧንም ሁሉ ለባለመድኃኒ
 ት ሰጥታ ጨርሳ ነበር።
 ወአልቦ ዘክህለ ፈውሶታ።
 ሊያደናት የተቻለው የለም።
 ማፀ ወቀርቦት ወቆመት እንተ ደ
 ኅሬሁ ለእግዚአ ኢየሱስ።
 ማፀ ቀርባ በጌታችን በኢየሱስ ኋላ
 ቆመች።
 ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ።
 የልብሱን ሚናም ዳሰሰች።
 ወቆመ ሰባሃ ውኅዘተ ደማ።
 የደሚ ጉርፍ ያንጊዜውን ቆመ
 ማፀ ወያሌ እግዚአ ኢየሱስ መኑ
 ገሠውኒ።

ማፀ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 የዳሰሰኝ ማነው አለ።
 ወከህዱ ነሱሙ።
 ሁሉም ካዱ።
 ማፀ ወያሌልም ጴጥሮስ ወእለሂ ም
 ስሌሁ=ሊቅ አክኑ ሰብእ ያጣ
 ወቅ ወይጸዓቅ።
 ማፀ ጴጥሮስና ከሱ ጋራ የነበሩ
 መምሕር ሆይ ሰዉ ያጋፋ ያ
 ያጨናነቅ የለምን።
 ወትብል መኑ ገሠሠ ልብሰየ።
 ልብሱን ማን ዳሰሰው ትለናለ
 ሀ አሉት።
 ወያሌሎሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ቦ ዘገሠሠ።
 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 የዳሰሰኝ አለ።
 እስመ እነ አእምር ከመ ኃይ
 ል ወጽአ እምኔየ።
 ኃይል ከኔ እንደወጣ አውቃ
 ለሁና አላቸው።
 ማፀ ወርእያ ያሐቲ፤ ብእሲት ከመ
 ኢተከብተ ላቲ ርዕደት።
 ማፀ ያችም ሴት እንዳልተሸሸገላት
 በየች ጊዜ ተንቀጠቀጠች።
 ወሐረት ወሰንደት ሎቱ።
 ሂዳ ሰገደችለት።
 ወነገረት በቅድመ ነሱ ሕዝብ
 በእንተ ዓይ ግብር ዘቀርቦት
 ኅቤሁ ወገሠሠት ጽንፈ ልብ
 ሱ ዘከመ ሐይወት ሰባሃ።
 ስለማናቸውም ሥራ ቀርባ የል
 ብሱን ሚና፤ ዳሰሳ ያን ጊዜ
 ውንም ፈጥና እንደዳነች በ
 ሕዝቡ ሁሉ ፊት ተናገረች።
 ማፀ ወያሌላ እግዚአ ኢየሱስ እ
 መኒ ወለትየ ሃይማኖትኪ አሕ
 የወተኪ።
 ማፀ ልጄ ሆይ ሃይማኖትኸ አደና
 ቫልና እመኝ አላት።

እትዊ በሰላም። በደህና ሂ
 ጂ አላት።
 ማፀ ወእንዘ ዘንተ ይትናገር መጽ
 አ አሐዱ እምቤተ መጋቤ ም
 ነሱብ ወያሌሎ ወለትከሰ ሞ
 ተት።
 ማፀ ያኸን ሲናገር ከጉባዔው ሹም
 ቤት አንድሳው መጥቶ ል
 ጅሀ ሞታለች አለው።
 ወኢታጸምም እንከ ለሊቅ።
 እንግዲህ መምሕርን አታድ
 ከመው።
 ሃ ወሰሚያ እግዚአ ኢየሱስ ይቤ
 ሎ ለመጋቤ ምነሱብ ኢትፍ
 ራህ ዳዕሙ ተአመን።
 ሃ ጌታችን ኢየሱስ ነጮቅስም
 ይህን በሰማ ጊዜ እመን እን
 ጂ አትፍራ አለው።
 ወለትከሰ ተሐዩ።
 ልጅህም ትድናለች አለው።
 ሃፀ ወበዊያ ቤተ ክልና ባዕድ ኢ
 ያባዕ ምስሌሁ ወኢመኑሂ።
 ሃፀ ከቤት በገባ ጊዜም ከሱ ጋራ
 ማንም ማን እንዳይገባ ከለከለ፤
 ዘእንበለ ጴጥሮስ ወያዕቆብ ወ
 ዮሐንስ ወአቡሃ ወእማ ለሕ
 ዓን።
 ከጴጥሮስ ከያዕቆብ ከዮሐንስ
 ከብላቴናዩቱ እናትና አባት
 በቀር።
 ሃፀ ወነሱሙ ይበክዩ ወያዕቆቅዋ
 ሃፀ ሁሉም ያገኙላታል ያለቅሱላ
 ታል።
 ወያሌሎሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ኢትብክዩ ሕዓንሰ ኢሞተት
 አላ ትነውም።
 ጌታም ብላቴናዩቱ ተኝታለች
 እንጂ አልሞተችምና አታልቅ
 ሱ አላቸው።
 ሃፀ ወሰሐቅም በእንተ ገንቱ።

የሉቃስ ወንጌል

ጸጥ ላቆበት። እስሙ አእመሩ ከሙ ሞተት።
 እንደ ሞተች አውቀዋልና።
 ወላውዳስ ዠሉ አፍኦ ወላ ገዛ እደሃ። ሰውን አስ ወጥቶ እጁን ይዞ አስነሣት።
 ወዳውን ወይቤላ ተንሥሎ ወ ለትዋ።
 ልጅ ሆይ ተነክ ብሎ ጠራት ሃኛ ወሰቤሃ ገብአ ነፍሳ።
 ያን ጊዜውንም ነፍሱ ገባች።
 ወተሠውጠ መንፈሳ ላዕቤሃ። መንፈሱም ተመለሰ።
 ወተንሥለት ሰቤሃ። ያን ጊዜውንም ተነሣች።
 ወእኩህ የሀብቅ ዘትበልእ። የምትበላውን ስጧት አለ።
 ወደንገዱ አቡሃ ወእግ።
 ወአባት እናታም አደነቁ። ወከልሎ አደንገሩ ወአለ መኑሂ ዘኮነ።
 የተደረገውን ለማንም ለማን አንዳይነገሩ ከለከላቸው።
 ዘከመ መጠርሙ አግዚአ ኢየሱስ ለሐዋርያት ወበእንተ ተፈንዋቸው።
 ምዕራፍ ፱።
 ወደውሥሙ ለገቱ ወዳቱ አርዳሊሁ። ማቲ ፲ ስ ማር ፫ ፲፭።
 ለሥራሁለቱን ሐዋርያት ጠራ ወወሀቦሙ ኃይለ ወሥልጣነ ኃይል ሰጣቸው።
 ወአብራሙ ላዕላ ዠሉ አጋን ንት። በአጋንነትም ላይ ሁሉ አሠለ ጠፍቶሙ።
 ያሕያዔ ደውያነ። ደውያነ፤ ይፈውሱ ዘንድ።

ወፈንዎሙ ይሰብኩ መንግሥት ለግዚአብሔር፤
 የአግዚአብሔርን መንግሥት ያስተምሩ ዘንድ።
 ወይፈውሱ ደውያነ። ደውያንንም ይፈውሱ ዘንድ ላካቸው።
 ወዠሉሙ ሕሙማነ። የታመሙትንም ሁሉ።
 ወይቤሎሙ አትንሥሎ ለፍኖት ወአምንተኒ። ማቲ ፲ ፱። ማር ፯ ፭።
 ለመንገድ ምንም ምን አትያዙ አበትረ። በትርም ቢሆን ወአጽፍነተ።
 የስንቅ አቅማዳም፤ ወአእከለ። ስንቅም ወአጠርቀ። ጠርቅም ቢሆን ወአክልኤተ ክጻናተ።
 ሁለት ልብስም ቢሆን። ወቤተ ኃበ ቦእከሙ ሀዩ ንበሩ። በገባችሁበትም ቤት ኑሩ።
 ወአትግዑ እምሀዩ እስከ ትወጽኑ። እስክትሂዱ ከዚያ አትውጡ።
 ወዘሰ አተወከፈከሙ ወዲአክሙ እምይእቲ ሀገር ንግፋ ፀበለ አገሪከሙ። ግብ ፲፫ ፶፩።
 የማይቀበላችሁን ግን ከዚያ አገር ወጥታችሁ የግራችሁን ትበያ አርግፋ።
 ከሙ ይኩን ስምዳ ላዕቤሆሙ መፈራረኝ ይሆንባቸው ዘንድ።
 ወወደሥሙ ሐዋርያት ያዱ አሀገረ አደያሙ።
 በወጡም ጊዜ በየሀገሩ አውራኝ ዘሩ።
 ወሰበኩ ወፈውሱ በኩላኝ። ደውይ አየፈውሱ ባራቱ ማፅ ዘን ዙረው አስተማሩ።

በእንተ ሐልዮተ ሄርድስ ላዕለ ኢየሱስ።
 ወሰምዳ ሄርድስ ንጉሥ ዠሉ ዘኮነ። ማቲ ፲፱ ስ ማር ፯ ፲፱።
 ንጉሡ ሄርድስ የሆነውንም ሁሉ ሰማ።
 ዘከመ ገብረ። ያደረገውን ወደጎጥእ ዘይብል።
 የሚለውንም አጣ። እስሙ ፀ አለ ይብሉ የሐንስ ተንሥሎ እምነ ምውታን፤ የሐንስ ከሙታን ተነሣ የሚሉ አሉና።
 ወፀ አለ ይብሉ ኤልያስ አስተርአዩ።
 ኤልያስ ተገለጠ ያሉም አሉና ወፀ አለ ይብሉ ኤሐዱ እምን ቢያት ቀደምት ተንሥሎ።
 ከቀደሙት ነበያት አንዱ ተነሣ ያሉም አሉና።
 ወይቤ ሄርድስ ለዮሐንስ ለነመተርኩ ርአሶ።
 ሄርድስ ግን የዮሐንስን ግራስ እኔ ቆርጫዋለሁ። መኑ ወእቱ ዝንቱ ዘእሰምፅ በእንቲአሁ።
 የሱን ነገር የምሰማ ይህ አንኪያ ማነው አለ።
 ወፈቀደ ይርአዮ፤ ሊያየውም ይወድ ነበር። ሐተታ ማቲዎስ የሐንስ መጥምቅ ከሙታን ተለይቶ ተንሥቶ ይሆናል በግፍ እስገደየው ነበርና ስለዚህም ተአምራት ይደረግላት ይሆናል አለ ይላል ሉዎስ ለዮሐንስ ለነመተርኩ ርአሶ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ነገር እንደ ማቴዎስ ነው።
 የገሌላ ሰዎች በዮሐንስ ሞት
 ገብተው ነበርና ደም ፈርተው
 ይቀራሉ ብሎ ዮሐንስ መጥም
 ቅ ከሙታን ተለይቶ ተነሥቶ
 ይሆናል ብሏቸዋል ደም ፈር
 ተው እንዳልቀሩ ከየ በኋላ ግን
 ለዮሐንስ ለነ መተርኩር ርእሶ
 ብሏል እንደ ሉቃስ። እንደም
 ዮሐንስን ካስገደለ በኋላ ሰይጣ
 ን አለምጦውን ነሥቶት እንድ
 ጊዜ እንዲን እንድ ጊዜ እን
 ዱን ይናገር ነበርና እንዲህ አለ

በንተ ተመደጦት ዘሐዋርያት።

፲ ወዕበ ተሠውጦ ሐዋርያት ወ
 ነገርም ነሉ ዘገብሩ።

፲ ሐዋርያትም ተመልሰው ያደረ
 ጉትን ሁሉ ነገሩት፡
 ወነሥሎሙ ባሕቲቶሙ።
 ለብቻቸው ወሰዳቸው።
 ወተግኑሙ። አገለሉ
 ወወሶኤ ሐቅለ ሀገር እንተ
 ስማ ቤተ ሳይዳ።
 ቤተ ሳይዳ ወደምትበል አገር
 ምድረ በዳ ሂዱ።

፲አ ወአላሚሮሙ ሕዝብ ተለውዎ
 ፲አ ሕዝቡም ባወቁ ጊዜ ተክተ
 ሉት፤
 ወተቀበሉሙ፤
 እሱም ተቀበላቸው፤
 ወነገሮሙ በእንተ መንግሥተ
 እግዚአብሔር፤
 የእግዚአብሔርንም መንግሥ
 ት ነገር ነገራቸው።
 ወአለሂ ይረቅዱ ይትፈወሱ እ
 ሕየዎሙ።
 ሊፈወሱ የወደዱትንም አዳና
 ቸው።

በእንተ ብዝሃተ ኅብስት ቀዳ
 ማይ ።

፲ዪ ወተቆልቆለ ፀሐይ።
 ፲ዪ ፀሐይ ተዘቀዘቀ።
 ወመጽኤ ፲ ወዪ እርዳኢሁ ወ
 ይቤልዎ ፈኑ ሰብአ ይእትወ
 አንጉረ አድያም።
 ዓሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ
 መጥተው ሕዝቡን አሰናብት
 ባዙርያው ወዳለ አገር ይገቡ
 ዘንድ።
 ወደቢቱ ውስተ አዕጻጻት።
 በየመንደሩ ይገቡ ዘንድ።
 ወይናሥሙ ዘይሳየጡ ወይርክ
 ቡ ዘይበልፀ።
 የሚበሉትንም ያገኙ ዘንድ።
 እስመ ሐቅል ውእቱ ኅበ ሀ
 ለውነ።
 ያለንበት በረሀ ነውና። ሐተታ
 ወምሴተ ከዊኖ እንደ ማቴዎ
 ስ፤ ወእምድንረ ብዙኅ ሰዓት እ
 ንደ ማርቆስ፤ ወተቆልቆለ ፀ
 ሐይ እንደ ሉቃስ፤ መገናኛው
 ዮሐንስ በተገናኝ፤ ሲመኸ ማለ
 ት ነው፤ ፍትሐሙ ማቴዎስ፤
 ሠዓር ሰብአ ማርቆስ፤ ፈንዎሙ
 ሉቃስ፤ መገናኛው ዮሐንስ በተ
 ገናኝ አሰናብት አሉ።

፲ዪ ወይቤሎሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ሀብዎሙ እንትሙ ዘይበልፀ
 ፲ዪ ዮሐ ፯ ፱፤ እናንተ የ
 ሚበሉትን ስጧቸው አላቸው፤
 ወይቤልዎ አልብነ ዝየ ዘእን
 በለ ኃምስ ኅብስት ወክልኤቲ
 ዓሳት፤
 ከሁለት ዓሳና ካምስት እንጂ
 ራ በቀር የለንም አሉት።
 እመ ኢሐርነን ንግዳጥ መብል
 ዓ ለዝቡሉ ሕዝብ፤

ለዚህ ሁሉ ሰው መብል ልን
 ገዛ ካልሂድን።

፲ዪ ወየአክሉ እደው ሃጸ ።
 ፲ዪ ወንዶቹም እምስት ሽህ ያህል
 ይሆናሉ።
 ወይቤሎሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ለእርዳኢሁ እርፍቅምሙ በበ
 ሂ ለለ ምርፋቶሙ።
 ጌታም ደቀ መዛሙርቱን ኃ
 ምሳ ኃምሳውን በየመቀመጫ
 ቸው አስቀምጧቸው አላቸው

፲፭ ወገብሩ ከማሁ።
 ፲፭ እንዴሁ አደረጉ።
 ወረፈቁ ነሉሙ፤
 ሁሉም ተቀመጡ።

፲፮ ወነሥሎን ለኃምስ ኅብስት ወ
 ክልኤቲ ዓሳት ወነጸረ ሰማየ
 ፲፮ እምስቱን እንጂራና ሁለቱን ዓ
 ሳ ይዞ ወደሰማይ አየ።
 ወባረከ። ባረከም፤
 ወፈተተ፤ ቆረሰ፤
 ወመሀበሙ ለእርዳኢሁ ያቅር
 ቡ ለሰብአ፤
 ለሰው ያቀርቡ ዘንድ ለደቀ
 መዛሙርቱ ሰጣቸው፤

፲፯ ወአቅረቡ ወበልፀ ወደግቡ ነ
 ሉሙ።

፲፰ ሁሉም በልተው ጠገቡ።
 ወዘአግኑሙ ዘተርፈ ፍተታት
 መልእ ፲ተ ወዪተ መሳይምተ
 ምሉአነ።
 ያነሙት የቀረው ቁራኸ እሥራ
 ሁለት መሶብ መላ።

በእንተ እምነተ ጴጥሮስ ወበ
 እንተ ትንቢት ዘሕማማት።

፲፯ ወእንዘ ይጸሊ በባሕቲቱ ። ማ
 ቲ ፲፮ ፲፫ ማር ፳ ፳፯።
 ፲፰ በብቻው ሲጸልይ።
 ወእርዳኢሁኒ ምስሌሁ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

ሥር ስንል ሶስት አሥራሶስት ስንል ስድስት ይላሉና እንድም ማቲዎስ አይለውም ማርቆስም አይለውም የብተት ነው ሉቃስ ስምንት ማለቱ ሰባት ሲል ነው። ንግድ ኅይዘን ለ ለሰሙኑ አእምሮ ከመ ግብር ዘበለንተ ጸም ዓቢይ ከመ ውለቱ ሰሙንቱ ሰሙን ውለቱ እንዲል።

፴፩ ወናሁ መጽኑ ክልኤቱ ዕድው እነሆ ሁለት ሰዎች መጡ። እንዘ ይትናገሩ ምስሌሁ። ከሱም ጋራ ይነጋገሩ ነበር።

፴፪ አሉ ለሙንቱ ሙሴ ወኤልያስ ለሌሀ ሙሴ ኤልያስ ናቸው እለ አስተርአዩ በስብሐት። በከብር የተገለጸ።

ወነገሩ ስብሐቲሁ ዘሀለዎ ይኩን በኢየሩሳሌም። በኢየሩሳሌም ይደረግ ዘንድ ያለውን መክራውን የተናገሩ አፈወርቅ ይትባረክ እግዚአብሔር ዘሰመዩ ሕማማተ ወልዱ ከብረ ወስብሐተ እንዲል። እኛ የምንከብርበት ስለሆነ መክራውን ከብር ስብሐት ይለዋል ወፀአቶሂ።

ወደኢየሩሳሌም መውጣቱንም የተናገሩ። እንድም ወደመስቀል መውጣቱን በኢየሩሳሌም ይደረግ ዘንድ ያለው ታምራቱን የተናገሩ እሌህ ናቸው

፴፫ ወፀአቶሂ ረከበ ጲጥሮስሃ ወ እለሂ ምስሌሁ ከሱጳን አዕይ ንቲሆሙ በድቃስ።

፴፬ ጌታ ከስዋራው በተለጸ ጊዜ ጲጥሮስን ወንድሞቹንም ደን ገጠው እገኘ። ስም አውጣን አውጣን አሉ ስለ ወው ግን እ

ጥሮስን ወንድሞቹን በሰኑ አንቅልፍ ተይዘው አገኛቸው። ወነቂሖሙ ርዕዩ ስብሐቲሁ። በነቁም ጊዜ ከብሩን አዩ። ወእደውኒ ክልኤቱ እለ ይቀውሙ ምስሌሁ። ከሱ ጋራ ቁመው የነበሩትም ሁለቱ ሰዎች።

፴፭ ወእምዝ ሶበ ፈቀዱ ይትሌለዩ እምኒሁ ይቤሉ ጲጥሮስ ለእግዚአኢየሱስ ሊቅ ንንበር ዝዩ ከዚህ በኋላ ተለይተውት በሂዱ ጊዜ ጲጥሮስ ጌታን መምሕር ከዚህ ልንናር ይገባናል አለው።

ወንግበር ሰለስተ ሰቃልወ። ሶስት ማደሪያም ልንወራ። አሐደ ለከ። እንዱን ላንተ ወአሐደ ለሙሴ። እንዱን ለሙሴ፤ ወአሐደ ለኤልያስ። እንዱን ለኤልያስ። ወኢየሱም ስይብል። የሚናገረውንም አያውቀውም ነበር።

፴፮ ወዘንተ ብሂሉ ጸለሎሙ ደመና።

፴፯ ይህንም ሲናገር ደመና ጋረ ጸቸው። ወሶበ ሶኦ ውስተ ደመና ፈርሁ፤ ከደመናው ውስጥ በገቡ ጊዜ ፈሩ።

፴፰ ወመጽኦ ቃል እምውስተ ደመና ዘይብል ዝንቱ ውለቱ ወልድዩ ዘአፈቅር ወሉቱ ስምዕም።

፴፱ ከደመናው የመረጥኩት ልጄ ይህ ነውና እሱን ስሙት የሚል ቃል ተሰማ።

፴፺ ወመጽኦ ቃል ረከብዎ ሰለግ ዚእ ኢየሱስ ባሕቲቶ።

፴፻ ድምጽ ከተሰማ በኋላ ጌታ ብቻውን ተገኘ። ወእሙንቱስ አርመሙ። እነሱ ግን ዝም አሉ። ወኢነገሩ ለመኑሂ ዘርዕዩ ወሰምፁ ይእተ አሚረ። በዚያን ጊዜ ያዩትን የሰሙትን ለማንም ለማን አልተናገሩም።

ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ለዘያ ንገረግሮ ጋኔን።

፴፻፲ ወእምዝ በሳኒታ ዕለት እንዘ ይወርዱ እምደብር።

፴፻፫ ከዚህም በኋላ በነጋው ከተራራ ሲወርዱ። ተቀበልዎ ሕዝብ ብዙኑን። ብዙ ሰዎችም ተቀበሉት።

፴፻፬ ወአውዩወ አሐዱ ብሐሴ በማእለ አሕብ። ማቲ ፲፯ ፲፱ ማር ፱ ፲፮።

፴፻፭ አንድ ሰው በሕዝብ መካከል ሮሕኸ። ወይቤሉ ኦሊቅ ብቀኑን። መምሕር ሆይ በጅ በለኝ። ረዓይ ሊተ ወልድዩ። ልጄን አድንልኝ። እስመ አሐዱ ሊተ ውለቱ። ለኔ አንድ ነውና።

፴፻፮ ወናሁ እኩይ ጋኔን የሐይደንዮ።

፴፻፯ እነሆ ጋኔን ቀምቶኛል። ወያዌግቦ። ያስፈራራዋል ያስደነግጠዋል፤ ወታዊግበከሙ ዕለት እኪት እንዲል። ወይነጽሑ፤ ይጥለዋል፤ ወያስተራግዖ፤ ያራግጠዋል።

ወያሌውና። ያስለገገዋል
 ወእም ፅዕብ የኃድጎ ቀጥቂጦ
 በጭንቅ ቀጥቅጦ ይተወዋል
 ግ ወአስተብዳዕከም። ለአርዳኢከ
 ኒ ከመ ያው-ፅእም።
 ግ ደቀ መዛሙርትሀንም ያወጡ-
 ት ዘንድ ለመንኳቸው።
 ወስእንም ፈውሶቶ ወአው-ፅኦቶ
 ግዳን ተሳናቸው።
 ግሹ ወአው-ሥእ እግዚአ ኢየሱስ
 ግሹ ጌታም መለሰ።
 ወይሌ እትውልድ ፅሉት እንተ
 አልባቲ ሃይማኖት።
 እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ
 ለመጻፍ ትውልድ።
 እስከ ማእዜኑ እሄሉ ምስሌ
 ከሙ።
 እስከ መቼ ከናንተ ጋራ እኖ
 ፈለሁ።
 ወእስከ ግፅዜኑ እትጌገሠከሙ-
 እስከ መቼስ እታገላችኋለሁ-
 ብሎ።
 እምጽእ ዝየ ለወልድከ።
 ልጅህን ወደሀ አምጣው አ
 ለው።
 ግዘ ወእንዝ ያመጽእ ነጽሐ ጋኔኑ
 ግዘ ሲያመጣው ጋኔኑ ጣለው።
 ግዘ ወአስተራገዥ። አራገጠው
 ግዘ ወገሠዮ እግዚአ ኢየሱስ።
 ለውለቱ ጋኔን እኩይ።
 ግዘ ጌታም ያን ክፋ ጋኔን ገሠጸው
 ወአሕዩም ለውለቱ ወልድ።
 ያንንም ልጅ አዳነው።
 ወመጠም ወአወፈዮ ለአቡሁ።
 ለአባቱም ሰጠው።
 በእንተ ዘተናገረ ኢየሱስ አ
 ቅዳሞ ነገር ሞቱ።
 ግዘ ወእንከሩ ዙሎሙ እምዕባዩ
 ለእግዚአብሔር።

ግሹ እግዚአብሔር ካደረገለት ታ
 ምራት የተነሣ፤ እምዕባዩ-
 ካደረገላቸው ታምራት። በዕባዩ
 ባደረገለት ታምራት በዕባዩ-
 ባደረገላቸው ታምራት፤ በዕባዩ
 በየተደረገለት ታምራት። በበዕ
 ባዩሙ በየተደረገላቸው ታም
 ራት። በይነ ዕባዩ ስለ ተደረገ
 ለት ታምራት በይነ ዕባዩሙ
 ስለ አደረገላቸው ተአምራት
 አደነቁ።
 ወእንዝ እሙንቱ ያነክሩ በእ
 ንተ ነሉ ዘገብረ እግዚአ ኢ-
 የሱስ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ
 እንተሙ ደይም ለዝንቱ ነገር
 ውስተ ልብከሙ።
 ጌታ ስለአደረገው ነገር ሁሉ
 እሱን ሲያድንቁ ደቀ መዛሙ-
 ርቱን እናንተስ ይህን ነገር
 በልቡናችሁ አኑሩት አላቸው-
 እስመ ሀለም ለወልደ እንለእ
 መሕያው ይግባእ ውስተ እደ
 ሰብእ።
 ለሰው ልጅ በሰው እጅ ይሰ
 ጥ ዘንድ አለውና።
 ግሹ ወአለበውም ለዝንቱ ነገር።
 ግሹ ይህን ነገር አላስተዋሉትም
 ነበር።
 እስመ ስውር ውለቱ እምኔ
 ሆሙ።
 ይህ ነገር ተሰውሯቸው ነበርና
 ከመ ኢይንሀኩ።
 እንዳያዝኑ ብእሲ ኢመዋቲ
 ዘአእመረ ሀኒክ እንዳል።
 ወይፈርሀም ተጠይቆቶ በእንተ
 ዝንቱ ነገር።
 ስለዚህም ነገር እሱን መጠየቅ
 ይፈሩ ነበር።

ዘከመ ይደልም ለክርስቲያን
 ትሕትና ወተአግዮተ ቢጽ።
 ግዘ ወሀለዩ በበይናቲሆሙ እንዘ ይ-
 ብሉ መኑ የዳቤ እምኔሆሙ።
 ግቴ ፲፮ ፩ ማር ፱ ፵፫።
 ግዘ ክርሳቸው ማንኛቸው እንዳቤ
 ልጥ እርስበርሳቸው አስቡ።
 ግዘ ወአእመሮሙ እግዚአ ኢየሱስ
 ዘይሄልዩ በልቦሙ።
 ግዘ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 በልባቸው ያሰቡትን አውቆ
 ባቸው።
 ነሥአ ሕፃነ ወንቀሞ በማዕከ
 ሎሙ።
 ሕፃን ወሰደ በመካከላቸው አ
 ቆመው።
 ግዘ ወይቤሎሙ ዘተወክፈ ዘመጠነ
 ዝ ሕፃን በስምዩ ኪያየ ተወክፈ
 ግዘ ይህን ሕፃን በስሜ የተቀበለ
 ሁሉ እኔን ተቀበለ።
 ወዘሰ ኪያየ ተወክፈ ተወክር
 ለዘፈንወኒ።
 እኔን የተቀበለም አባቴን ተቀ
 በለ አላቸው።
 እስመ ዘእትሐተ ርእሶ እም
 ነሉ ውለቱ የዳቤ።
 ራሱን ያዋረደ ከሁሉ ይበል
 ጣልና።
 ግዘ ወአው-ሥእ የሐንስ።
 ግዘ የሐንስ መለሰ።
 ወይቤሎ ሊቅ ቦ ዘርኢነ ሸደ
 ብእሲ እንዝ ያወፅእ አጋንንተ
 በስምክ ወከላፅናሁ።
 መምህር ሆይ በስምህ ጋኔን
 ሲያወጣ እንድ ሰው እግኝ
 ተን የክለክልኔው እለ አለው-
 እስመ ኢተለወክ ምስሌነ።
 ከኛ ጋራ አልተከተለህምና።

ወንጌል ዘሉቃስ።

ወይቤሉሎም እግዚእ ኢየሱስ ኢትክልዕም።
 ሂታም ኢትክልክሉት አላቸው እስመ አምከመ ኢኮነ ዕድሜው ስሙ በጽኑም ስም ስሙ ከሙሉት።
 ባለጋራችሁ ክልህን ከናንተ ጋራ ነው።
 በከመ ተሰደ ኢየሱስ እም ሰማርያ።
 ሃ፩ ወተፈጸሞ መዋዕለ ዕርገቱ እንፀረ ገጸ ለሐዋር መንገል ገጸ ኢየሩሳሌም።
 ሃ፩ ወደደብረ ታቦር የሚወጣበት በኤፍሬም ዕጣ የሚኖርበት ቀን በተፈጸመ ጊዜ። እንደም ወደ ኢየሩሳሌም ወደመሰቀል የሚወጣበት ቀን በደረሰ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ፈቱን መለሰ።
 ሃ፪ ወፈነው ሐዋርያተ ቅድመ ገጸ እለ ይዜንወ።
 ሃ፫ መጥን አሰናዳ ብሎ ሐዋርያትን በፊቱ ላከ።
 ወሐዊርሙ ቦኢ ሀገረ ሳምርሄደውም ወደ ሳምራውያን አገር ገቡ።
 ከመ ያስተዳልዉ።
 መጥን ያሰናዳለት ዘንድ።
 ሃ፬ ወኢተወክፍዎሙ።
 ሃ፭ አልተቀበሏቸውም።
 እስመ ርሕው ወኅሉፍ ገጸ ለኢየሩሳሌም።
 ፈቱን ወደ ኢየሩሳሌም አቅንቶ ነበረና። ሐተታ የፍቅር ነው ምነው በኛ በኩል ያልመጣ ብለው።
 ሃ፮ ወርዕቶሙ አርዳኢሁ ያዕቆብ ወዮሐንስ ዘንተ።

፶፬ ደቀ መዛሪቶቹ ያዕቆብና ዮሐንስ ይኸን አይተው።
 ይቤልዎ ሊቅ ንረቅድ ትበል ይረድ እሳት እምሰማይ ወያጥ ፍዎሙ በከመ ገብረ ኤልያስ መምሕር ሆይ ኤልያስ ሁለት ጊዜ እሳት ከሰማይ አውርዶ እምሳ አምሳውን ጭፍራ ከነ አለቆቻቸው እንደታጠላቸው እሳት ከሰማይ አውርደህ ልታታ ላላቸው እንወዳለን አሉት።
 ፶፭ ወተመይጦ ገዳሙ እግዚእ ኢየሱስ።
 ፶፮ ተመልሶ ተቆጣቸው። የቦታም ከመዓት ወደምሕረት ተመልሶ ወይቤሉሎም ኢያእመርከሙኑ መጠና ለነፍሱክሙ።
 የሰውነታችሁን መጠን አታውቁምን ማለት እኔ ብታገሳችሁ ነው እንጂ እናንተስ ከነዚያን ልዩ ናችሁ አላቸው። እንደም ዘአይ መንፈስ እንትሙ የሚል ኦብነት ይገኛል የማን ሀብት ወገን ናችሁ ሀብተ ርትዕ ያለው ኤልያስ ሁለት ጊዜ እሳት ከሰማይ አውርዶ ሁለቱን አለቆች ከምሳ ከምሳ ጭፍራ ጋራ አስፈጅቸው። እናንተማ ሀብተ ትሩፋት ያለኝ የኔ ወገን አይደላችሁምን። እንደም የማን መምር ደቀ መዛሙርት ናችሁ ሀብተ ርትዕ ያለው የኤልያስ ደቀ መዛሙር ኤልሳዕ ሁለት ድባት አሥነስቶ አርባ ሁለት ሕዋናት አስፈጅ። እናንተማ ሀብተ ትሩፋት ያለኝ የኔ ደቀ መዛሙርት አይደላችሁምን።
 ፶፯ እስመ ኢመጽኦ ወልደ እጳለ እመሕያው ከመ ያጥፍዕ ነፍሳተ

ሰብእ ዘእንበለ ከመ ያደገን ዘተገገሉ። ማቲ ፲፭ ስማርያ ማር ወልደ እጳለ እመሕያው ክርስቶስ ሊያድን ነው እንጂ ሊያጠፋ አልመጣምና።
 ወሐፋ ክልፅተ ሀገረ።
 ወደሌላም አገር ሄዱ።
 በከመ ይደሉ በዓይ ተሊዎተ ኢየሱስ።
 ፶፯ ወእምዝ እንዘ የሐውሩ በፍኖት ይቤሉ አሐዱ ሊቅ እትሉኩኑ ኅበ ሐርከ። ከዚህ በኋላ ሲሄዱ እንደ ሰው መምሕር ሆይ ልከተልህን አለው።
 ፶፰ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ለቄናጽልኒ ግበብ ቦሙ። ማቲ ፳፮
 ፶፯ ሂታም ለቀበሮዎች ጉድጓድ አላቸው።
 ወለአዕዋፊ ሰማይኒ ምጽላል ቦሙ።
 ለዶሮችም ማረፊያ አላቸው።
 ለወልደ እጳለ እመሕያውስ አልቦቱ ኅበ ያሰምክ ርእሶ።
 ለወልደ እጳለ እመሕያው ክርስቶስ ግን ራሱን የሚያስጠጋ በት የለውም አለው።
 ፶፱ ወይቤሉ ክልዑኒ እትሉኩኑ እግዚእ።
 ፷፬ ሌላውም እቤቱ ልከተልህን አለው።
 ወባሕቱ አብሐኒ እሐር ቅድመ እቅብሮ ለአቡየ።
 ነገር ግን አስቀድሜ ሂጀ አባቲን እቀብር ዘንድ አሰናብተኝ አለው።
 ፷ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ኅድገሙ ለምውታን ይቅብሩ ምውታኒሆሙ።

፳ ጌታም መታገን ተዋቸው ሙታናቸውን ይቆጠሩ።
 ወለንተሰ ሐር ወስብክ መንግሥተ እግዚአብሔር።
 እንተሰ ሂደህ የእግዚአብሔርን መንግሥት አስተምር አለው።

፳፩ ወይሌሎ ሃላሳኝ እትሉከኑ እግዚአ።

፳፪ ሰስተኛው ሌላውም ለከተላህን አለው፤
 ወባሕቱ አብሐኒ እሐር እሥራዕ ነሱ ሰብእ ቤትየ ወእምጻእ።
 ነገር ገን ቤተ ሰዎቹን እሠራ ዘንድ ግለት በዜህ ዋሉ በዜህ እደሩ ብዬ ልምጣ። እንደም እሰነአል ይላል ተሰናብቼ ልምጣ አለው።

፳፫ ወይሌሎ እግዚአ ኢየሱስ አልቦ ዘይእገዝ እርፈ ወየሐርስ ድጎሪተ ወይከውን ድልወ ለመንግሥተ እግዚአብሔር።

፳፬ ጌታም ዕርፍ ይዞ ወደጎላው የሚያርስ የለም አለው ከመነኑም በጎላ ወደ ጎላም የሚመለስ የለም።
 እስመ ርትዕት ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔርም መንግሥት የቀናች ናት ግለት ወደፊትናት

በእንተ ተፈንዎት ዘሐዋርያት ቀዳግውያን።

ምዕራፍ ፲።

፳ ወእምዝ አርአየ እግዚአነ ካልንነ ሰብእ።

፳፩ ፎጋሪየም ይላል። ከዜህም በጎላ ጌታችን ሰብዓ አርድዕትን መረጠ።

ወፈንዎሙ በበክልሌቱ ቅድመገዱ፤
 ሁለት ሁለቱንም በፊቱ ላከቸው፤
 ውስተ ነሱ አሀገር። በየሀገሩ ሁሉ፤
 ወበሐውርት ነበ ሀለም ይበእ፤ ይገባበት ዘንድ በያለውም አውራጃ ሁሉ።
 ነበ ሀለምሙ ይባደሙ፤ ጌታ ይገባቸው ዘንድ ወዳላቸው አሀገር፤ ነበ ሀለምሙ ይባክ። ሐዋርያት ይገቡባቸው ዘንድ ወዳላቸው።
 ነበ ሀለምሙ ይባእምሙ። ሐዋርያት ይገቡባቸው ዘንድ ወዳለው አሀገር።

፳ ወይሌሎሙ እግዚአ ኢየሱስ ማዕረሩ ሰብዓ። ማቴ ፱።

፳ ጌታም መከሩ ብዙ ነው አላቸው።
 ወገባሩ ኅዳጥ። ሰራተኞች ግን ጥቂት ናቸው ሰአልም እንከ ለበዓለ ማዕረር ከመ ይወስክ ወይፈት ገባረ ለማዕረሩ።
 ለመከሩ ሰራተኞችን ያክል ዘንድ ባለመከሩን ለምኑት አላቸው።

፳፩ ሐሩ ናሁ እፈንወክሙ ከመ አባግዕ ማዕከለ ተኳሉት። ማቴ ፲፯።

፳፪ እነሆ እንደ በግ ተከላ ወዳለበት እልክችኋለሁና ሂዱ አላቸው።

፳ ወኢትፁሩ ቀናማተ፤
 ፳ ከረጠት አትያዙ።
 ወኢጽናነተ፤ ስልቻም
 ወኢአጣዕነ። ማግም
 ወኢምንተኒ።
 ምንም ምን አትያዙ።

ወኢተአምኑ ወኢመነሂ በፍኖት።
 በመንገድ ለማንም ለማን ሰላምታ አትሰጡ።

፳ ወኅበ በዳሕክሙ ቤት ቅድሙ በሉ ሰላም ለሰብእ ገንቱ ቤት

፳ ከገባችሁበት ቤት አስቀድማችሁ ለዚህ ቤት ሰዎች ሰላም በሉ።

፳ ወእመ ቦ ሀየ ወልደ ሰላም ያእርፍ ሰላምክሙ ላእሌሁ።

፳ ከዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር ሰላማችሁ ይደርበት።
 ወእመ እከሰ ይግባእ ሰላምክሙ ላእሌክሙ። ባይኖርም ሰላማችሁ ወደናንት ይመለስ።

፳ ወውእተ ቤተ ንበሩ። ዘዳግ ጸ፬ ፲፱ ማቴ ፳ ፲፱ ጸጤ ሞ ጽ ፲፱

፳ ከገባችሁበት ቤት ኑሩ።
 ብልፁ ወስትዩ ዘእም ነዜሆሙ በርሳቸው ዘንድ የተገኘውን ብሉ ጠጡ።
 እስመ ይደልዎ አስቡ ለዘይት ቀንዶ።
 ለሠራተኛ ዋጋው ይገባዋልና ወኢትትፋለሱ እምቤት ውስተ ቤት።
 ካንዱ ቤት ወዳንዱ ቤት አትሂዱ።

፳ ወሀገረኒ እንተ ነበ ቦእክሙ ወተወከፋክሙ ሰብእ ይእቲ ሀገር።

፳ ከገባችሁበት ትተቀበሏችሁም አገር።
 ብልፁ ዘአቅረቡ ለክሙ። ያቀረቡላችሁን ብሉ።

፳ ወፈውሱ ድውያነ እለ ውስቲታ።

፳ ያሉትን ድውያንንም ፈውሱ ወበልምሙ ቀርበት መንግሥ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ተ ለግዚአብሔር ጎዜክሙ።
 የእግዚአብሔር መንግሥትም
 ወደናንተ ቀርባለች በሷቸው
 ሰዓቶች ሀገር ጎበ ቦእክሙ ወ
 ሊተወክፋክሙ ሰብአ ይእተ።
 ሀገር ወጸአክሙ ውስተ መር
 ሀባ።
 ሀ ከገባችሁበት ከልተቀበሏችሁ
 አገር ግን ሠደደባባይ ወጥ
 ታችሁ።
 ንግፍ ፀበለ እገረክሙ እንዘ
 ትብሉ።
 የግራችሁን ትቢያ አራግፍ።
 ሀ ወፀበለክሙኒ ዘተለወነ እምሀ
 ገርክሙ ነገፍነ ለክሙ።
 ሀ ከሀገራችሁ የተጣበቀብንን ት
 ቢያ ስንኳን አራገፍንላችሁ
 ብላችሁ።
 ወባሕቱ ዘንተ አእምሩ ከመ
 ቀርቦት መንግሥተ እግዚአብ
 ሔር ላሕሌክሙ።
 ነገር ግን የእግዚአብሔር መ
 ንግሥተ ለናንተ እንደ ቀረበች
 ይህንም ዕወቅ።
 ሀ አብላክሙ ሰዶም ትኔይስ ወ
 ትረክብ ሣህለ ፈድፋድ እምዶ
 እተ። ሀገር በዕለተ ደይን።
 ሀ ከዚያችም አገር ይልቅ በፍር
 ድ ቀን ሰዶም ትሻላለች ይቅ
 ርታንም ታገኛለች ብዬ እነግ
 ሬችኋለሁ።
 ሀ አሌ ለክ ከራዚ። ማቲ ሀ፩ ስ፩
 ሀ ከራዚ ሆይ ወዮልሽ።
 አሌ ለክ ቤተ ሳይዳ፤
 ቤተ ሳይዳ ሆይ ወዮልሽ፤
 ሰበሰ በጠረኮ ወበሲዶና ተገብ
 ረ ኃይል ዘተገብረ በውስቴት
 ክን እምትከት።
 በናንተ የተደረገው ኃይል በሲ
 ዶናና በጠረኮ ተደርጎስ ቢሆን

ሠቀ እምሉብሱ። ማቅ በለ
 በሱ ነበር።
 ወውስተ ሐመድ እምነበሩ፤
 ወእምነሥሐ፤
 በእመድ በተቀመጡ ንስሐም
 በገቡ ነበር፤
 ሀ ወባሕቱ ጠረኮ ወሲዶና ይረ
 ክብ ሣህለ ፈድፋድ እምኔክን
 በዕለተ ደይን፤
 ሀ ነገር ግን በፍርድ ቀን ከናን
 ተ ይልቅ ጠረኮና ሲዶና ይቅ
 ርታን ይገኛሉ።
 ሀ ወአንተኒ ቅፍርናሆም እመ ተ
 ለዓልኪ እስከ ሰማይ ሀለወክ
 ትረዲ ውስተ ሲኦል።
 ሀ አንች ቅፍርናሆም እስከ ሰማ
 ዶ ከፍ ከፍ ብትዩ እስከ ሲ
 ኦል ትወርጃለሽ።
 ሀ ዘኪያክሙ ሰምዓ ኪያየ ሰምዓ
 ማቴዎስ ሀ፱ ዮሐ ሀ፫ ስ፩፤
 ሀ እናንተን የሰማ አኔን ሰማ።
 ወዘለክሙ አበዩ ሊተ አበዩ።
 እናንተ እምቢ ያለ አኔን እም
 ቢ አለ።
 ወዘሊተ አበዩ አበዩ ለዘፈነ
 ወኒ።
 አኔን እምቢ ያለ የላክኝን አ
 ባቴን እምቢ አለ።
 ወዘሊተ ሰምዓ ሰምዶ ለዘፈነ
 ወኒ።
 አኔን የሰማ የላክኝን አባቴን
 ም ሰማ።
 ዘክመ ተመዶጡ እምዘተፈነዉ
 ሀ ወተመዶጡ አልክቱ ሰብእ
 አለ ተፈነዉ እንዘ ይትፈ
 ሥሐ ወይቤሉ እግዚአ አጋን
 ንትሂ ገረሩ ለነ በስምክ።
 ሀ አሌህም ሰብዓ ሁለቱ አርድዕ
 ት እቤቱ አጋንንት በስምህ ተ

ገዙልን እያሉ ደስ ብሏቸው
 ተመለሱ።
 ሀ ወይቤሉም ናሁ ርኢክም ለሰ
 ይጣን ከመ መብረቅ ወደቀ
 እምሰማይ።
 ሀ ሰይጣንን ከሰማይ እንደ ወደ
 ቀ መብረቅ አየሁት። ሐተታ
 መብረቅ ከተበተነ በኋላ ሥራ
 እንዳይሠራ ሰይጣንም በገዳም
 በሶስቱ አርእስተ ኃጣውእ ድ
 ል ከሃሳሁት በኋላ ሥራ እን
 ንዳይሠራ ዓውቃለሁ።
 ሀ ወናሁ ወሀብክሙ ሥልጣን
 ትኪዳ ዲበ ዓቃርብት ወዲበ
 አራዊተ ምድር ወዲበ ነሉ
 ኃይል ፀላዲ።
 ሀ በእባብና በጊንጥ በጸላትም ሁ
 ሉ ኃይል ላይ ትሑዱ ዘንድ ማ
 ለት ሊቃነ አጋንንት እኩያት
 ፍትወታት ኃጣውእን ድል ት
 ነሡ ዘንድ እነሆ ሥልጣን ሰ
 ጠኋችሁ።
 ወአልቦ ዘይነክዩክሙ።
 የሚያገኛችሁ ጉዳት የለም።
 ሀ ወባሕቱ በገባ ሊትትፈሥሐ
 እስመ አጋንንት ይገንዩ ለክሙ
 ነገር ግን አጋንንት ስለተገዙ
 ላችሁ ደስ አይበላችሁ።
 ሐተታ በዚህ ደስ አይበላችሁ
 በእንተ አለ ይመጽኩ ይትፈ
 ወሱ። የሚደረግ ተአምራት እ
 ለና እስመ ገብረ ተአምራት
 መንክራት ኢይክል ያድግን እ
 ምነኔ ገሃንም እንዲል።።
 ተፈሥሐ ባሕቱ እስመ ተጽ
 ሕፋ አስማተክሙ በሰማያት።
 ነገር ግን ሰማችሁ በሰማይ ተ
 ጽፏልና ማለት በልብ እግዚ
 አብሔር ታውቋልና። ስለዚህ
 ደስ ይበላችሁ።

በእንተ ድንገት።

፳፩ ወብይላቲ ሰዓት ተፈሥሐ እግ
 ዚእ ኢየሱስ በመንፈሱ ቅዱስ
 ፳፩ በዚያን ጊዜም ጌታችን ኢየ
 ሱስ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱ
 ስ ደስ አለው።
 ወይሎ አካምነክ አባ እግዚአ
 ሰማይ ወምድር ዘኃባዕኮ ለገ
 ንቱ እምጠበባን ወእምለባው
 ያን ወከሠትኮ ለሕፃናት።
 ይህን ከብልሃተኞችና ካስተዋ
 ዮች ሠውረህ ለሕፃናት የገለ
 ጽኸው የሰማይና የምድር ጌታ
 አባቲ ሆይ አመሰግንሃለሁ።
 እወ አባ እስመ ከግሁ ከነ ሥ
 ምረትክ በቅድሚካ።
 አምን አባት ሆይ ፈቃድህ በ
 ፈትህ እንዲህ ሁናለችና።
 ፳፪ ወተመይጦ ጎበ አርዳኢሁ ወይ
 ቤሎሙ ኩሉ ተውሀበ ሊተ እ
 ምጎበ አቡዮ። ማቴ ፲፩ ፳፭።
 ፳፫ ወደ ደቀመዛሙርቱ ተመልሶ
 ፀሎ ካባቲ ተሰጠኝ አላቸው።
 ወአልቦ ዘየአምሮ ለወልድ ከ
 መ መኑ ውለቱ ወልድ ዘእንበለ
 አብ። ወልድን ያለ አብ ማን
 እንደሆነ የሚያውቀው የለም
 ወአልቦ ዘየአምሮ ለአብ ከመ
 መኑ ውለቱ አብ ዘእንበለ ወ
 ልድ። አብንስ
 ያለወልድ የሚያውቀው ማነው
 ወለዘፈቀደ ወልድ ይክሥት
 ሱቱ። ወልድ
 ግን ለወደደው ይገለጥለታል
 ፳፬ ወተመይጦ ካዕበ ጎበ አርዳኢ
 ሁ ወይቤሎሙ እንተ ባሕቲ
 ቶሙ ብፁዓት አዕይንት እለ
 ይፈፊያ ዘትሬዕዩ አንትሙ።
 ማቴ ፲፫ ፲፮።

፳፫ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሶ
 እናንተ የምታዩትን የሚያዩ
 ዓይኖች የተመሠገኑ ናቸው።
 ፳፬ ኦብለከሙ ከመ ብዙኃን ነበ
 ያት ወነገሥት ፈተዉ ይርእዩ
 አንትሙ። ዘትሬእዩ ወኢርዕዩ።
 ፳፭ ብዙ ነገሥታትና ነበያት እና
 ንት የምታዩትን ሊያዩ እንደወ
 ደዱ እንዳላዩ።
 ወይሰምዑ ዘትሰምዑ አንትሙ
 ወኢሰምዑ።
 እንናተ የምትሰሙትንም ሊሰ
 ሙ እንደወደዱ እንዳልሰሙ
 በውነት እነግራችኋለሁ።
 ፳፮ ወእምገ ተንሥኦ አሐዱ ጸሐ
 ፌ ሀገር ያመክሮ። ማቴ ፳፪
 ፴፭ ማር ፲፪ ፳፭።
 ፳፯ ከዚህ በኋላ አንድ ያገር ጸሐ
 ፊ ሊፈትነው ተነሣ።
 ወይቤሎ ኦ ሊቅ ምንተ ገበ
 ርዩ እወርስ ሕይወተ ዘለዓለም
 መምሕር ሆይ ምን ሥራ ሰር
 ቼ የዘለዓለም ሕይወት እወር
 ሳለሁ አለው።
 ፳፰ ወይቤሎ ውስተ ኦሪትክ ምንት
 ፳፱ ጽሑፍ። በኦሪትህ የተጻፈው
 ምንድር ነው። ወእር ታነብብ
 እንደትስ ታነባለህ አለው።
 ፳፺ ወአውሥኦ ወይቤሎ። ዘዳ ፮ ፭
 ፳፻ እሱም እንዲህ ብሎ መለሰ።
 አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አም
 ላክክ በኩሉ ልብክ።
 አምላክህ እግዚአብሔርን በፍ
 ጹም ልብህ ወደደው።
 ወበኩሉ ነፍስክ።
 በፍጹም ሰውነትህ።
 ወበኩሉ ኃይልክ።
 በፍጹም ኃይልህም።
 ወበኩሉ ሕሊናክ፤
 ባሳብህም ሁሉ።

ወአፍቅር በጸክ ከመ ነፍስክ።
 ባልንጀራህን እንደራሱህ ወይ
 ድ ያለውም ነው አለው።
 ፳፻ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ ሠ
 ናዩ ተሠጠውክ።
 ፷፩ ጌታም መልካም መለሰህ፤
 ከግሁኬ ግበር ወተሐዩ።
 እንዲሁ አድርግ ትድንግለህ
 አለው።
 ፳፻፲ ወፈቀደ ከመ ያጽድቅ ርእሶ ወ
 ይመንን ቢጸ ወይቤሎ ለእግዚ
 እ ኢየሱስ መኑ ውለቱ ቢጸዩ
 ፳፻፲፫ ራሱን ሊያክብር ባልንጀራውን
 ም ሊያዋርድ ወይ እንደኔ ያለ
 ማነው አለ።
 በእንተ ተራሳርኖተ ሳምራዊ
 ወተሠጠም እግዚአ ኢየሱስ
 ወይቤሎ አሐዱ ብእሱ እንዘ
 ይወርድ እምኢየሩሳሌም ለኢ
 ያሪኮ።
 ወፈቀደ ከመ ያጽድቅ ርእሶ
 ወይመንን ቢጸ ብሎ ነበርና
 ፳፻፲፭ ጌታም መለሰለት፤ አንድ ሰው
 ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪኮ
 ሲወርድ።
 ረከብም ፈያት።
 ወንበደምች አግኝተውት።
 ዘበጥም። ደበደቡት።
 ወፈቅዕም። ገምሰው።
 ወአቀሩሰልም። አቀሩሰላው
 ወሰለብም። ልብሱን ገፈው።
 ወገደፍም ወሐሰፍ።
 ጥለውት ሄዱ።
 ወአልፀቀ ይሙት።
 ሊሞት ቀረበ።
 ፴፩ ወተጻደቆ አሐዱ ከህን እንዘ
 ይወርድ ይእተ ፍኖተ።
 ፴፪ በዚያ መንገድ ሲሄድ አንድ
 ከህን አገኘው።

ወንጌል ዘሉቃስ።

ወርአዮ ተዓደው ወኅለፈ ።
 አይቶም አልፎት ሄደ ።
 ሰዓይ ወከማው ሌዋዊኒ መጽአ ኅበ
 ውለቱ መካን ወረከቦ ከመ
 ቀዳማዊ ፤
 ሰዓይ የሴዊ ወገን ሰውም እንዲሁ
 አገኘው ።
 ወርአዮሂ ተዓደው ወኅለፈ ።
 አይቶም ዝም ብሎ ሄደ ። ወ
 ከማው ባለው ወከመ ገጽ የ
 ማሌ አብነት ይገኛል ። ከመ
 ቀዳማ ማለት ነው ።
 ሰዓይ ወረከቦ አሐዳ ሳምራዊ እንዘ
 የሐውር ይለተ ፍኖተ ።
 ሰዓይ ሳምራዊም በዚያ መንገድ ሲ
 ሄድ አገኘው ።
 ወርአዮ ወምሕር ።
 አይቶም አዘነለት ።
 ሰዓይ ወቀርቦ ኅዜሁ ወምጠ ወይን
 ወቅብዓ ውስተ ቀሳሲሁ ።
 ሰዓይ ወደሱ ቀርቦ በቀሳሲው ወይን
 ና ዘይት አረሰሰበት ። ሐተታ
 ዘይት ያለመልማል ወይን ያ
 ደርቃልና ።
 ወፀዓኖ ዲበ አድጉ ወወሰዱ
 ኅበ ዓቃቤ ቤተ ነግድ ።
 በአሀያው ላይ አስቀምጦ ወደ
 መንደረኛው ይዘት ሄደ ።
 ከመደፈውሶ ያድነው ዘንድ
 ወአስተሐመመ በግብሩ ።
 የሚያድንበትን አሰበ ፤
 ሰዓይ ወበሳኒታ አውጽኦ ክልኤተ ዳ
 ናረ ወወሀቦ ለዓቃቤ ቤተ ነግድ
 ሰዓይ በነጋውም ሁለት ድሪም አ
 ውጥቶ ለመንደረኛው ሰጠው
 ወይቤሎ ፈውሶ ሊተ በገዢቱ
 በዚህ አድንገልኝ አለው ።
 ወአመቦ ዘአስተዋዓዕክ ሎቱ ዘ
 ይበዝኅ እምዝ እፈድየካ አነ
 አመ ግብአትየ ።

ከዚህም የሚበዛ ስለሱ ያወጣ
 ኸው ገንዘብ ቢኖር በተመለ
 ስኩ ጊዜ እከፍልሃለሁ አለው
 ሰዓይ መኑ እንከ እምእሉ ቺቱ ዘይ
 ከውኖ ቢጸ ለዘዘበጥዎ ፈያት
 ሰዓይ ወንበዴዎች ለደበደቡት ለዚህ
 ከሶስቱ ወዳጅ የሆነው ማነው
 አለው ።
 ወይቤሎ ዘገብረ ምሕረተ ላዕ
 ሌሁ ።
 ምሕረት ያደረገለት ሳምራዊ
 ነው አለው ።
 ሰዓይ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ ሐ-
 ርኪ አንተኒ ግዘር ከማሁ ።
 ሰዓይ ጌታም አንተም ሄደህ እንዴሁ
 አድርግ አለው ።
 ወተሐቶ ።
 ትድን ዘንድ ድኅነት ታገኝ
 ዘንድ ። እንድም ወተሠጥዎ ብ
 ለህ መልስ አጻምን ክልሶልና
 ወደትሕትና ሲሄድ አግኝተ
 ውት አጋንንት አስተው ል
 ጅነቱን አስወስደውበት ሄዱ
 እንድም በአጻም የሁሉን መ
 ናገር ነው ። ወአልጸቀ ይመት
 በሞተ ሥጋ ሞተ ነፍስ በር
 ደተ መቃብር ርደተ ገሃንም
 ተፈረደበት ። ወተዳደቆ ። መል
 ከ ጼዴቅ በዚህ ዓለም አገኘ
 ው በጸለየው ጸሎት ባቀረበው
 መሥዋዕት አላጻነውም ። ወከ
 ግሁ ። አሮን በዚህ ዓለም አገ
 ኘው አላጻነውም ። እንድም አ
 ሐዳ ከህን ሙሴ ። ሌዋዊ አ
 ሮን ። እንድም አሐዳ ከህን ።
 አሮን ሌዋዊ ከአሮን እስከሐና
 እስከ ቀያፋ ያሉ ከህናት በጸ
 ለዩት ጸሎት ባቀረቡት መሥ
 ዋዕት አለማግለጻቸውን መና
 ገር ነው ። ወረከቦ አሐዳ ሳም

ራዊ ። ጌታ በዚህ ዓለም አገ
 ኘው ። ሳምራዊ ዓቃቤ ሀገር
 እንደሆነ ጌታም ዓቃቤ ልቡና
 ነውና ። የሳምራዊ ትውልዱ ከ
 ሕዝብ ከአሕዛብ እንደሆነ የ
 ጌታም ትውልዱ ከሕዝብ ከ
 አሕዛብ ነውና ። ወርአዮ ። በዓ
 ይነ ምሕረት አየው ። ወምሕር
 አዘነለት ። ወቀርቦ ኅዜሁ፣ ባሕ
 ርዩን ባሕርይ አደረገለት በ
 መስቀል ተሰቀለለት ። ወምጠ ወ
 ይነ ወቅብዓ ። ልጅነትን ሥጋ
 ውን ደሙን ሰጠው ። ወወሰዱ
 ከጣዖት ከኃጢአት ፈልሶ የ
 መጣውን ለሚያስተምሩ ለመ
 ምህራን ሰጠው ። ከመ ይፈ
 ውሱ አስተምረው ያድኑለት ዘ
 ንድ ። ወጸለኖ በአሀያ ተቀመ
 ጠለት ተቀረደለት ። ወአስተሐ
 መመ የሚያድንበትን አሰበለ
 ት ። ወበሳኒታ የዕርገት ሳኒታ ጸ
 ራቅሊጦስ ነው ። የጸራቅሊጦስ
 ብሉይና ሐዲስ አወጣጥቶ ከ
 ጣዖት ከኃጢአት ፈልሶ የመ
 ጣውን ለሚያስተምሩ መም
 ህራን ሰጠለት ። ወይቤሎ ፈ
 ውሰ፣ በዚህ መክራችሁ አስተ
 ምራችሁ አድኑልኝ አላቸው
 ወአመር ። ከዚህም ሌላ ድርሰት
 ደርሳችሁ ተግዛጽ ጽፋችሁ ያ
 ስተማራችሁት ቢኖር ዘመጣሁ
 ጊዜ ዋጋችሁን እሰጣችኋለሁ ።
 መኑ እንከ እምእሉ ። አጋንንት
 ልጅነቱን ላስወሰዱበት ለአጻ
 ም ከሶስቱ በጎ ሥራ የሠራለት
 ማነው አለው ። ወይቤ ዘገብረ
 ምሕረተ ላዕሌሁ ። አንተ ነህ አ
 ለው ። ወይቤ ሐር አንተኒ ግ
 በር ከማሁ ። እንኪያስ ለንተም
 እኔን አብነት አድርገህ ሥፈ

ወንጌል ዘሉቃስ ።

፩ ል እንዲያስደርግለት ያመጣል ከኛት ወገን ወዳጅ ያለው ሰው ቢኖር።
 ወሐረ ጎቤሁ መንፈቀ ሌሊት ወይሌሎ አርከየ ለቅሐኒ ሠላሳ ጎብስተ።
 በዙፍ ሌሊት ወደሱ ሂዶ ወ ያጅሆዩ ሶስት እንጀራ አበድረኝ ቢለው።
 ፪ እስመ በጽሐኒ ማኅረርየ እምሐቅል።
 ፫ አምቻዬ ከሩቅ አገር መጥዶ ብኛልኛ።
 ወአልቦ ዘአሰብ።
 የማቀርብለት የለኝም ቢለው።
 ፬ ወደሠጠም ዘኩ ዓርኩ እምውሥጥ።
 ፭ ያም ወዳጁ በውሥጥ ሁኖ ይመልስለታል።
 ወይሌሎ ኢታንጥየኒ።
 አትዘብዝበኝ።
 ወዳሶኩ ቀተርኩ ኖጎትየ።
 ያጅን ዘግቺ ተኝቻለሁ።
 ወደቀቅኒ ይሰክቡ ምስሌየ ሙስተ ሃራት ወአይክል ተንሥአ አሁብክ።
 ተነሥቼም እንዳልሰጥህ ልጆች አልብሽ ተኝቻለሁ ቢለው።
 ፮ እብለከሙ ለእመ ተነሥአ የሆነ።
 ፯ ለጊዜው ተነሥቶ ባይሰጠው።
 እስመ ዓርኩ ውኦቲ።
 ወዳጁ ነውና።
 ከመ ኢያንጥዮ።
 እንዳይዘበዝበው።
 ይትነግእ ወይሁቦ መጠነ ፈቀደ።
 ተነሥቶ የወደደውን ያህል ይሰጠዋል ብዬ እነግራችኋለሁ ሶስቱን። እንደም ይህማ ምን

ይጠቅመዋል ብሎ አምስት ስድስት ይሰጠዋል። እንደም እመቦ ብእሲ ብለህ መልስ። ከኛት ወገን መምሕረ ንስሐ ያለው ተነሳሕ ቢኖር። ወሐረ ጎቤሁ። ሂዶ አባቲ ወደ እግዚአብሔር አመልክተህ ሶስት ዓመት ሶስት ወር ሶስት ቀን ሶስት ሰዓት ዕድሜ አሰጠኝ። እስመ በጽሐኒ ማኅረርየ ። ሞት ተፈርዶ ብኛልና ቢለው። ሐተታ ማኅረር አለው እግዚአብሔር ስ አገብረ ሞተ አላ ረግዳን ሰብእ ጸውዕም ቢቀሎሙ ወ አርከ አምስልም እንዲል አምሐቅል አለ። ሞት የባሕርይ እንዳይደለ ለማጠየቅ።
 ወአልብየ ዘአሰብ።
 ሞትን የማስቀርበት ሃይማኖት ምግባር የለኝምና ቢለው።
 ወይሠጠም ዝኩ ዓርኩ እምውስጥ።
 ጌታም በመምሕረ ንስሐ አድሮ ምሕረት ተከልክሏል ቢለው።
 ወደቀቅኒ።
 መላእክትም እንዳያማልዱ ምሕረት ተከልክሏል ቢለው።
 ንጽሑ። ለሕፃናት በሥጋሆሙ ወነፍሱም።
 ለእንዳል። በንጽሕና ይመስሏቸዋልና ሕፃናት አላቸው።
 እብለከሙ። ለጊዜው ባይደርግለት ተላጽቆተ ስኢል ያስደርግለታል ብዬ እነግራችኋለሁ ሐተታ ። ሶስትም የተባሉ። ጥም ቀት ። ሥጋው ደሙ። ንስሐ ናቸው። ጥምቀት የአብ ። ሥጋው ደሙ የወልድ ንስሐ የመንፈስ ቅዱስ ። ንስሐስ ደካም ያለበት ነው ለመንፈስ ቅዱስ

አይሰማውም ብሎ ንስሐ የወልድ ሥጋው ደሙ የመንፈስ ቅዱስ ። ጎብስቱ ተለውጦ ሥጋ መለክት። ወይኑ ተለውጦ ደመ መለክት የሚሆን በግብረ መንፈስ ቅዱስ ነውና።
 ፱ ወአነሂ እብለከሙ ሰአሉ ወይትወሀበክሙ። ማቲ ፯ ፯ ማር፤ ሸ ሸ ሮሐ ፤ ፱ ፱ ያዕ ሸ ሸ።
 ፲ እንም እላችኋለሁ ለምኑ ይሰጣችኋል።
 ገድጉዱ ወይትረኝወክሙ። ደጅ ምቲ ይከፈትላችኋል። ጎሙ ወትረክቡ።
 አሹ ታገኛማላችሁ።
 ፫ እስመ ዙሉ ዘሰአለ ይነሥአ።
 ፬ የለመነ ሁሉ ያገኛል።
 ወዘሂ ጎሙወ ይረክብ።
 የሻም ያገኛልና።
 ወለዘሂ ገድገድ ይትረኝም። ደጅ ለመታም ይከፈትለታል።
 ፭ ወእመቦ እምውስቲትከሙ ዘሰአሉ ወልዱ ለአቡሁ ጎብስተ ዕብነት ይሁቦ። ማቲ ፯ ፱ ከኛት ወገን ልጁ አባቱን ዳቦ ቢለምነው ደንጊያ ይሰጠዋልን።
 ፮ ወእመኒ ዓሣ ሰአሎ አርዌም ድርነ ይሁቦ ህየንተ ዓሣ።
 ፯ ዓሣ ቢለምነው ስለ ዓሣው እባብ ይሰጠዋልን።
 ፲ ወእመኒ አንቆቅህ ሰአሎ አቅራብነ ይሁቦ ህየንቲሁ።
 እንቀላልሰ ቢለምነው ጊንጥ ይሰጠዋልን።
 ፲፫ ወሶብ አንትሙ እንዘ እኩያን አንትሙ ተእምሩ ሠናየ ሀብተ ውኒብ ለውሉ ይከሙ።
 ፲፬ እናንተ ስንኳ ከፋዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠትን የምትወዱ ከሆን

እር ፈድፋድ አቡከሙ ዘበሰ ግድት ይሁብ ሠናዩ ሀብተ መንፈስ ቅዱስ ለእለ ይስእልዎ። በሰማይ ያለ አባታችሁ ለሚለምኑት የመንፈስ ቅዱስን ሀብት እንዴት አብዝተ ይሰጣቸው።

በእንተ ጽሑፍ ጋኔን ዘእኅዘ።

፲፩ ወሀሉ ሀዩ ያወፅእ ጋኔን በሐሙ ወጽሙሙ ። ማቴ ፱፻፩ ።

፲፪ ድጻ ደንቆር ጋኔንም ያወጣ ነዘር ።

ወወጺኦ ዝኩ ጋኔኑ ነበበ ወሰምዓ ውእቱ ጽሑፍ ወበሐም ጋኔኑ በወጣ ጊዜ ድጻ ደንቆር የነበረው ተናገረ።

ወእንክርዎ ሰብእ ። ሰዎችም አደነቁት።

፲፫ ወቦ እምውስቲቶሙ እለ ይቤሉ በብሄል ዜቡል በመልክኩም ለአጋንንት ያወጽኦሙ ለአጋንንት፣ ማቴ ፱፻፩ ግርፎ ጽፎ

፲፬ ከሳቸው ወገን በአጋንንት አለታ በብሄል ዜቡል አጋንንትን ያወጣል ያሉም አሉ ።

፲፭ ወአውሥኦ ወይቤ እር ይክል ሰጊ ጣን ለሰይጣን አውጽኦቶ።

፲፮ ሰይጣን ሰይጣንን ማውጣት እንደምን ይቻለዋል ብሎ መለሰላቸው ።

በእንተ መናፍስት እኩያን ። ወቦ እለ ያሚክርዎ ።

የሚፈትኑት ። ወየኅሥሙ ትእርምተ እምሰ ማይ በኅዜቡ ።

ከሰማይም ምልክት ያሳያቸው ዘንድ ይጽም ነበር።

፲፯ ወውእቱ እእመሮሙ ህይሄልዩ

፲፮ እሱ ግን አሳባቸውን አወቀባቸው።

ወይቤሉሙ ኮላ መንግሥት እንተ ትትናፈቅ በበይናቲሃ ትማስን ።

እርስ በርስ የምትለያይ መንግሥት ሁሉ ትጠፋለች ።

ወይትኒ ላዕለ ቤት እመ ተናፈቀ ይወድቅ ውእቱ ቤት ።

፲፰ ወእመሰ ሰይጣን ተናፈቀ በበይናቲሁ እር ይቀውም መንግሥቱ ።

፲፱ ሰይጣንስ እርስ በርሱ ከተለያየ እንዴት ይፀናል ግዛቱ ።

እስመ ትብሉ በብሄል ዜቡል በመልእክሙ ለአጋንንት ያወጽኦሙ ለአጋንንት ።

በአጋንንት አለታ በብሄል ዜቡል አጋንንትን ያወጣል ትላላችሁና ።

፲፱ ወእመሰ እነ በብሄል ዜቡል አውጽኦሙ ለአጋንንት ደቂቅክሙ በምንትኑ ያወጽኦሙ

፲፱ እኔም ሰይጣናትን በብሄል ዜቡል የማወጣ ከሆነ ልጆቻችሁ በምን ያወጧቸዋል ።

ወበእንተ ዝንቱ ይዘለፋክሙ ። ስለዚህ እርሳቸው ይፈራረዱ ችሏል ።

፳ ወእመሰ እነ በአጽባከተ እግዚአብሔር አውጽኦሙ ለአጋንንት ።

፳ እኔ ግን አጋንንትን በእግዚአብሔር ጣቶች ማለት በእግዚአብሔር ሥልጣን የማወጣቸው ከሆነ ።

የጊዜ በጽሑት እንከሰ ኅዜክሙ መንግሥተ እግዚአብሔር እንግዲህ ገና የእግዚአብሔር

መንግሥት ወደናንተ ይረሰኝ ሐተታ ማቴዎስ በመንፈስ እግዚአብሔር ይላል ሉቃስ በእጽባከተ እግዚአብሔር አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም፣ የሁለት ቀን ትምርት የልሰን መለያየት። እንደም አጽባከትም መንፈስም ቢል አንድ ነው ሥልጣን እግዚአብሔር ማለት ነው ታችኛው የአብ መካከለኛው የመንፈስ ቅዱስ ላይኛው የወልድ ምሳሌ ባዕድ ጽፍርን እንደ ተወሐደ ባዕድ ሥጋን ተቀሀዷልና።

፳፩ ወእምጣን የዓቅብ ኃያል ዓጾር ርሱይ በንዋዩ ሐቅል ይድገን ኮሉ ጥሪቱ ።

፳፩ እርበኛ በጋሻ በጦር ተሰልፎ ቤቱን በሚጠብቅበት ጊዜ ገንዘቡ ሁሉ ደሀና ይሆናል ።

፳፪ ወእመሰ ይመጽእ ዘይሄሉ ይመውዖ ወይሰልቦ ንዋዩ ሐቅ ሉ ዘይትአመን ቦቱ ።

፳፪ ክርሱ የሚበረታ የመጣ እንደሆነ ግን አሸንፎ የሚታመንበትን ጋሻና ጦሩን ይወስድበታል ።

ወይትካፈል በርበር ወምሀር ካሁ ። ገንዘቡን ይካፈለዋል ።

፳፫ ዘኢሁሉ ምስሌዩ ዕድውዩ ውእቱ ።

፳፫ ከኔ ጋራ ያልሆነ እርሱ ባለጋራዬ ነው ።

ወዘኢይትጋባዕ ምስሌዩ ይዘር ወኒ ።

ከኔም ጋራ አንድ የማይሆን እርሱ ይለየኛል ።

፳፯ ወቦበ ያወፅእ ጋኔን እኩይ የዓውድ በድወ ኅብ አልቦ ማይ

ወንጌል ዘሉቃስ።

፳፱ ክፉ ሰዶጣን ከሰው በወጣ ጊዜ ወሀ ወደሌለበት ምድር ስዳ ይዘራል።

ወየኃሥሥ ምንበረ ወመነነ ጎበ የአርፍ።

የሚያርፍበት ቦታ ይሻል። ወእምከመ አረከበ ይብል እን ብእ ውስተ ቤትዮ ጎዘ ወግእኩ እምኔሁ።

ያላገኘ እንደሆነ ግን ወደቀደ መ ቦታዬ ወደ ወጣሁበት እ መለሳለሁ ይላል።

፳፻ ወመጸኤ ይረከብ እንዘ ያስተ ራክብ ፅዳወ ወሥርግወ ወኩ ስቱረ ወምሩገ።

፳፻ በመጣም ጊዜ ተርርጎ አጊጦ ያገኘዋል።

፳፻ ወእምከ የሐውር ወደመጽእ ምስሌሁ ሰብአተ አጋንንተ ካ ልዎን እለ የአክዩ እምኔሁ።

፳፻ ከዜሀም በኋላ ከርሱ የሚከፋ ሰባት አጋንንት ያመጣል። ወይበውኡ ወየኃድሩ ውስቱቱ ገብተውም ያድሩበታል።

ወይብእሶ ድኃሪቱ ለውእቱ ብ እሰ እምቀዳሚቱ።

የዚያም ሰው ከፊተኛው የኋ ለኛው የክፋ ይሆናል።

ዘከመ ብፁዕ ውእቱ ዘደሰምዕ ቃለ እግዚአብሔር።

፳፻ ወእምከ እንዘ ይትናገር ከል ሐት አሐቲ ብእሲት በማዕከለ ሰብእ።

፳፻ ከዜሀ በኋላ ይህን ሲናገር አ ንዲት ሴት በሐዘቡ መካከል ሙሽቶ።

ወትብሎ ብፁዕት ከርሥ እንተ ያረተከ።

እንተን የፀነሠች ማኅፀን የተ መሰገነች ናት።

ወአጥባት እለ ሐፀኛከ።

እንተንም ያጠቡ ጡቶች የተ መሰገኑ ናቸው አለችው።

፳፻ ወይቤላ ውእቱኒ ብፁዓንሰ እለ ይሰምፁ ቃለ እግዚአብሔር ወ የዓቅቡ።

፳፻ እርሱም የተመሰገነሰ የእግዚ አብሔርን ቃል ሰምተው የሚ ጠብቁ ናቸው አላት። ሐተታ ብፁዕት ከርሥ ብፁዓት አጥባ ት ማለቷ እመቤታችንን ማመ ስገኑዋ ነው። እሱ ብፁዓንሰ ማ ለቱ እመቤታችንን መንቀፋ ነ

ውን ቢሉ እንዳይነቅፋትሰ ያእ ቲ ተዓቢ እምኪሩቤል በንጽ ሕ ይላታል ብሎ ይህች ሴት በተንኮል መጥታለች ብፁዕ ብለው ብፁዕት ይለኛል ብላ አ ንች ብፁዕት አይደለሽም። ብፁ ዓንሰ ወንጌልን ሰምተው የሚ ጠብቁ ናቸው አላት።

፳፻ በእንተ ትእምርተ ዮናስ።

፳፻ ወእንዘ ጉቡዓን ብዙኃን ሰብ እ ወይትሀውኩ አኃዘ ይበሎሙ ዛቲ ትውልድ እኪት ትእምር ተ ተኃሥሥ። ማቲ ፲፪ ፳፱።

፳፻ ብዙ ሰዎች ተሰብስበው ሳሉ እኒህ የክፋ ትውልድ ምልክ ትን ይሻሉ።

ወትእምርትሰ አይሁብዋ ዘእ ንበለ ትእምርተ ዮናስ ነቢይ። ምልክት ገን ከነቢዩ ከዮናስ ምልክት በቀር አይሰጧትም።

፴ ወበከመ ዮናስ ኮኖሙ ትእምርተ ለሰብእ ነዌ። ዮሐ ፪ ፳።

፴ ዮናስ ለነዌ ሰዎች ምልክት እንደሆናቸው።

ከማሁ ዓዲ ይከውና ትእምርተ ወልደ እጋለ እመሕያው ለዛቲ ትውልድ።

ወልደ እጋለ እመሕያው ክርስ ቶስም ለዜች ትውልድ እንደ ሱ ምልክት ይሆናታል።

፴፩ ንግሥተ ዓዚብ ትትነግእ እመ ደይን ምስለ ዛቲ ትውልድ ወ ትትኳነኖመኅርነገ ፲፩ ፪ ጎፁቺ ሹ ለዓዚብ ንግሥት በፍርድ ጊዜ ተነሥታ ከዜች ትውልድ ጋራ ትፈራረዳለች።

እስመ መጽአት እምአጽናፈ ምድር ትስማዕ ጥበቦ ለሰሎ ሞን።

የሰሎሞንን ብልሃት ልትሰማ ከምድር ዳርቻ መጥታለችና ወናሁ ዘየዓቢ እምሰሎሞን ሀ ሎ ዝዩ።

ከሰሎሞን የሚበልጥ እነሆ ከ ዚህ አለ።

፴፪ ሰብእ ነዌ ይትነሥኩ እመ ደ ይን ምስለ ዛቲ ትውልድ ወ ይትኳነንዋ ወያስተኃፍርዋ። ዮሐ ፫ ፭።

፴፫ የነዌ ሰዎች በፍርድ ጊዜ ተ ነሥተው ይከራከሩዋታል። እስመ ነሥሐ እመ ሰበክ ዮናስ።

ዮናስ ባስተማራቸው ጊዜ ንስ ሐ ገብተዋልና። ወናሁ ዘየዓቢ እምዮናስ ሀሎ ዝዩ።

ከዮናስ የሚበልጥ እነሆ ከዚ ህ አለ።

፴፬ ወእልቦ ዘያኃቱ ማኅቶተ ከ መ ያንብራ ታሕተ ምኅባዕ ወ እመ እኮ ታሕተ ከፈር። ማ ቲ ፭ ፲፭ ማር ፪ ፳፩።

፴፭ መብራት አብርቶ ከሰንትህ በ

ታች ሠውሮ የሚያኖር የለም።
 ዘላንበለ ዲበ ተቅዋማ።
 ከመቅረቢ ላይ ያኖሩዋታል
 እንጂ።
 ከመ ይርእዩ ብርሃን እለ ያን
 ሶስዉ።
 የሚመላለሱት ብርሃን ያዩ ዘ
 ንድ።
 ማፀ ማፀፀቱ ለሥጋክ ዓይንክ ው
 አቱ። ማፀ ፤ ሸ። ማፀ ሸ ሸ።
 ማፀ ወአምጣን ዓይንክ ብሩህ ው
 አቱ ነሉ ሥጋክ ብሩህ ውአቱ
 ዓይንህ የጸራ ያህል ሥራህ ሁ
 ሉ የበራ ይሆናል።
 ወእመሰ ዓይንክ ሐማሚ ውአ
 ቱ ነሉ ሥጋክ ጽልመት ው
 አቱ።
 ዓይንህ የሚታመም የሆነ እን
 ደሆነ ግን ሥራህ ሁሉ ጨ
 ለማ ይሆናል።
 ማፀ ውቅ እንከ ብርሃንክ ጽልመተ
 ኢይከውን።
 ማፀ ብርሃንህ ጨለማ እንዳይሆ
 ን እንግዲህ ተጠበቅ።
 ማፀ ወእምከመሰ ነሉ ነፍስትከ ብ
 ሩህ ውአቱ አልቦ ምንትኒ ጽ
 ልመት ላለሌከ።
 ማፀ ሰውነትህ ሁሉ የጸራ እንደሆ
 ነ ግን ምንም ጨለማ የለብ
 ህም።
 ወትከውን ነሉንታክ ብሩሃ።
 ሁለንተናህ የበራ ይሆናል።
 ከመ ማፀፀተ መብረቅ ያበርሃክ
 እንደ ፀሐይ ብርሃን ሲል ነው
 በእንተ ኢየሱስ ወራሪሳውያን
 ማፀ ወእንዘ ይነግሮሙ ዘኒተ ይቤ
 ሉ ሸ ፈሪሳዊ ከመ ይምሳሕ
 በኅቤሁ።
 ማፀ ይህን ሲነግራቸው አንድ ፈ

ሪሳዊ ከቤቴ ገብተህ ብላልኝ
 አለው።
 ወበእ ወረረቀ።
 ገብቶም ተቀመጠ።
 ማፀ ወርእዮ ፈሪሳዊ አንክረ።
 ማፀ ፈሪሳዊውም አይቶ አደነቀ።
 እስመ ኢተሐጽብ እዴሁ ለ
 መሰሕ።
 የጌታ እጁ አልታጠበምና። እ
 ንድም ለመብላት ጌታ እ
 ጁን አልታጠበምና።
 ማፀ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አ
 ንትሙሰ ፈሪሳውያን ይእዙ እ
 ንተ አፍአሁ ተሐጽብዎ ወታ
 ነጽሕዎ ለጽዋዕኒ ወለጸሕልኒ
 ወለክሉ ንዋይ። ማፀ ሸ። ሸ ።
 ማፀ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 እናንተ ፈሪሳውያን ግን ባሕ
 ሉን ሶዋውን ውጭውን ታጥ
 ባላችሁ ታነጹታላችሁም።
 ወእንተ ውሥጡሰ ምሉዕ ሐይ
 ደ ወእከየ።
 በውሥጥ ግን ቅሚያንና ክፋ
 ትን የተመላ ነው አላቸው።
 ማፀ አዓብዳን አክኑ ዘፈጠረ እንተ
 አፍአ ዘእንተ ውሥጥኒ ፈጠረ
 ማፀ እናንተ አላዋቆች የውጭውን
 የፈጠረ የውሥጡንስ ፈጥሮ
 የለምን።
 ማፀ ወበሕቱ ዘይትፈቀድሰ ሀቡ ለ
 ምጽዋት።
 ማፀ ነገር ግን የሚወደድስ ነገር ም
 ጸዋት ስጡ።
 ወነሉ ንጹሐ ይከውነክሙ።
 ሁሉ ንጹሐ ይሆንላችኋል።
 ማፀ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ
 ውያን እለ ታበውኡ አሥራ
 ተ እዴሁ ለአካባቢ ወለጸኛታ
 ም ወለክሉ አሕማላት ወት
 ትኔወርዎ ለፍትሐ እግዚአብ

ሔር ወለፍቅረ እግዚአብሔይ።
 ማፀ የእግዚአብሔርን ፍቅርና ፍር
 ድ ቸል ብላችሁ የጨናዳምን
 ና የንስላልን የሚለቀመውን
 ም ሁሉ ከሥር አንድ የምታ
 ወጡ ጸሐፍት ፈሪሳውያን ወ
 ዮላችሁ።
 ወዘንተኒ ርቱዕ ትግብሩ።
 ይሕንም ልታደርጉ ይገባል።
 ወዘከተኒ ኢትንድጉ።
 ያንም አትተዉ።
 ማፀ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ወፈሪሳው
 ያን መደልዋን። ማፀ ሸ። ሸ ።
 ማፀ ግብዣ ጸሐፍት ፈሪሳውያን
 ወዮላችሁ።
 እስመ ታራቅሩ ነበረ ፍጽም
 በውስተ አዕዋዳት።
 በሸንጎ በላይ መቀመጥ ትወዳ
 ላችሁና።
 ወተአምና በውስተ ምሥደጥ
 ወርእስ ምርፋታት በውስተ ም
 ሳሐት። በምሳ በላይ መቀ
 መጥን በገበያ እጅ ሊነሱችሁ።
 ማፀ አሌ ለከሙ ጸሐፍት ፈሪሳው
 ያን መደልዋን።
 ማፀ ግብዣ ጸሐፍት ፈሪሳውያን
 ወዮላችሁ።
 እስመ አንትሙ ከመ መታብር
 ዘኢይትዓወቅ ዘያንዕሱ ሰብእ
 ላዕሌሁ ወኢየሐምሮ።
 የሚመላለስበት ሰው አንዳያ
 ውቀው እንደተሠወረ መታብ
 ር ናችሁ።
 ማፀ ወአውሥአ አሐዳ እምጸሐፍ
 ተ ሀገር።
 ማፀ ካገር ጸሐፎችም አንዱ መለሰ
 ወይቤሉ ሊቅ ዘንተ እንዘ ት
 ብል ከያነሁ ትጸዕል።
 መምሕር ሆይ እንዲህ ማለት

ወንጌል ዘሉቃስ።

ሕ እኛን መንቀፋ፣ ነው አለው።
 ማጁ ወያሌሎ ለክሙሂ መላጸሐፍተ
 ሀገር እሌ ለክሙሂ ማጁ ሕፃ ፱
 ማጁ ለናንተም ለጸፎችም መዮላችሁ
 አለው።
 እስመ ታወርም ለሰብእ ያረ ሃ
 ክቡደ።
 ሰውን ልኑ ሸክም ታሸክሙ ታ
 ላችሁና።
 ወለሊክሙስ ኢትላክፍም ወ ሃ
 ኢትገሥሥም በአሐቲ አፅባፅ
 ትክሙ ጥቀ ለውላቱ ያር።
 እናንተ ግን ያን ሸክም ባንድ
 ጢታችሁ ስንኳ እትነኩትም።
 ማጁ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ
 ውያን እስመ ተሐንጾ መቃ
 ብሪሆሙ ለነቢያት አለ አባዊ
 ክሙ ተተልዎሙ።
 ማጁ አባቶቻችሁ የገደሏቸውን የን
 ቢያትን መቃብር ታንጸላችሁ
 ና ወዮላችሁ።
 ማጁ አደመክሙኑ ምግባሮሙ ለአ
 ባዊክሙ።
 ማጁ ያባቶቻችሁ ሥራ ደስ ይላች
 ኋልን።
 ወለሊክሙ ሰማዕቶሙ።
 እናንተም ምስክሮች ናችሁ።
 እስመ ዘእሙንቱ ቀተሉ ወ
 አንትሙ ተሐንጾ መቃብሪ
 ሆሙ።
 እርሳቸው የገደሏቸውን እናን
 ተ መቃብራቸውን ትሠራላች
 ሁና።
 ማጁ ወበእንተ ዝንቱ ትቤ ጥበቢሁ
 ለእግዚአብሔር ናሁ እነ እፌ
 ኑ ኅቤቡሙ ነቢያተ ወሐዋ
 ርያተ።
 ማጁ ስለዚህ የእግዚአብሔር ጥበብ
 ወልድ ነቢያትን ሐዋርያትን ወ
 ያርሳቸው አልካለሁ አለች።

ወያተትሉ እምኒሆሙ። ከር
 ሐቸውም ይገላሉ።
 ወያሰድዳ።
 ከዝርም አስወጥተው ይሰዷቸ
 ሞል አለች።
 ከመ ይትበቀሎሙ በእንተ ደ
 ሙ ነሉ ነቢያት ዘተክፅወ እ
 ምኖጥረተ ዓለም አስከ ዛቲ ት
 ውልድ።
 ሃ ሃለም ከተፈጠረ ጆምሮ እስ
 ከዜች ትውልድ ድረስ በፈ
 ሰሰ በነቢያት ደም ሁሉ ያባ
 ቀላቸው ዘንድ።
 ሃፍ እምደመ አቤል ጻድቅ እስከ
 ደመ ዘክርያስ ዘቀተልም በማ
 እከለ ቤተ መቅደስ ወምሥ
 ዋሁ ለእግዚአብሔር።
 ሃፍ ከአቤል ደም ጆምሮ ከቤተ
 መቅደስና በመሠዊያው መካ
 ከል እስከ ገደሉት እስከ ዘከ
 ርያስ ደም ድረስ።
 እወ እብላክሙ ይትኃሠሥዋ
 ወያተቤቀልዋ ለዛቲ ትውልድ
 ከዜች ትውልድ እንዲፈላለጉ
 በውነት እነግራችኋለሁ።
 ሃፍ አሌ ለክሙ ጸሐፍተ ሀገር
 ወፈሪሳውያን።
 ሃፍ ያገር ጸሐፊዎችና ፈሪሳውያን
 ወዮላችሁ።
 እስመ ኅዝላክሙ መራኅተ ጽ
 ድቅ ወእእምሮ ወተኃብኤ።
 የውቀትና የውነት መክፈቻ
 ወስዳችሁ ትሠውራላችሁና ማ
 ለት የተነገረውን ትንቢትና
 የተቈጠረውን ሱባዔ አውቃ
 ችሁ ወውራችኋልና።
 ለሊክሙኒ ኢትበውኑ።
 እናንተም አትገቡ።
 ወለእለሂ ይበውኑ ትከልእ
 ምሙ በዊእ።

የሚገቡትንም እንዳይገቡ ት
 ከለክሏቸዋላችሁ።
 ሃፍ ወእንዘ ይነግሮሙ ዘንተ በቀ
 ድመ ነሉ ሕዝብ እኃዙ ጸ
 ሐፍት ወፈሪሳውያን ያመንዝ
 ዝም በእከይ።
 ሃፍ በሕዝቡ ሁሉ ፈት ይህን ሲ
 ነግራቸው ጸሐፍት ፈሪሳውያ
 ን አጽንተው ይጣሉት ጀመር።
 ወይትቁየምዎ።
 ቁም ያዙበት።
 ሃፍ ወይንፅውዎ።
 ሃፍ በነገር አደኑት።
 ወያስሕትዎ በቃለ አፋሁ።
 እናግረን እናስተዋለን እሉ።
 በእንተ ብኅዕ ዘፈሪሳውያን።
 ምዕራፍ ፲፪።
 ስ ወተጋብኡ ኅቤሁ አእላፍ ሰ
 ብእ፣ማቲ ፲፮ ፯ ማር ፳ ፲፭
 ስ ብዙ ሰዎች ወደሱ ተሰበሰቡ
 እስከ ይትካየዱ በበይናቲሆሙ
 እስከጠቃጠቁ ማለት እንዱ እ
 ንዱን እስከጠቀጥቀው ድረስ
 ወአኃዘ ይበሉሙ ለአርዳኢሁ
 ቅድሙ ወተዓቀቡ እምን ብ
 ሐአሙ ለፈሪሳውያን።
 ለደቀ መዛሙርቱ አስቀድሞ
 ከፈሪሳውያን እርጅ ተጠበቁ
 ያላቸው ጀመረ።
 ዘውለቱ አድልዎ።
 እርሱም ግብዝነት።
 ፀ እስመ አልቦ ክዱን ዘኢይት
 ከሠት።
 ፀ የማይገለጥ የተሸሸን የለምና
 ወአልቦ ገቡዕ ዘኢያስተርኢ
 የማይታይ የተሠወረም የለም
 ወዘተናገሩ በጽልመት ይትናገ
 ርዎ በብርሃን ወያሰማዕ።

፫ በመላላግ የተናገሩትን በብር ሃን ይናገሩታል ይሰማል።
 ወዘኒ አልፎሰሱ በዕዝን ይሰ ብክም በአጽራሕ ወበአንሕስት በጀር የነገሩዋቸውን በሰገነት ያስተምሩታል።

፬ አብላክሙ ለክሙ ለአእርክትየ ኢትፍርሕምሙ ለአለ ይቀትሉ ክሙ ሥጋክሙ ወነፍስተክሙ

፭ ለናንተ ለወዳጆቹ ሰውነታች ሁን የሚገኝችሁን አትፍሩ እ ላችኋለሁ።
 ወአምዝ አልፎ ፈድፋድ ዘይ ክሉ ገበረ፤
 ከዚህ በኋላ ከዚህ የበለጠ የ ሚበልጥ የሚሰሩት የለምና።

፮ ወባሕቱ አርእየክሙ ዘትፈርሁ የምትፈሩትንስ አሳያችኋለሁ። ፍርሀምስ ለዘአምድጎረ ቀተለ ብውህ ሎቱ ከመ ይደይ ነፍ ሰኒ ወሥጋኒ ውስተ ገሃነም መፍራትስ ከገደለ በኋላ ነፍ ሰንና ሥጋን ወደ ገሃነም ያገ ባ ዘንድ ሥልጣን ያለውን አርሱን ፍሩት እንጂ።
 እው እብላክሙ ኪያሁ ፍርሀ ለሱን ፍሩት ብይ በውነት እ ነግራችኋለሁ።

፯ እኩኑ ኃምስ አእዋፍ ይወደጣ በክልኤ ጸረቀ አሰርዮን።

፰ አምስቱ ያርች በሁለት ናስ ይሸጡ የለምን።
 ወአሐቲ አምኔህን ኢትትረ ሳእ በቅድመ እግዚአብሔር። ከርሳቸው አንዲቱ በእግዚአብ ሔር ፊት እትረሳም። ሐተታ ግቲዎስ ሁለት ይላል ሉቃስ አምስት አለ አይጣላም በሉ አይጣላም ግቲዎስ የውዱን ሉቃስ የረኪሱን ተናገሩ። ሲ

ወደድ አንድ ላንድ ሲረከስ ባንድ ሁለት ባንድ ሶስት ይ ገዛልና። አምስቱ አእዋፍ፤ ስ. ያት ከሀናት ደቂቀ እስራኤል ነገሥት ጸድቃን ሊቃውንት አለ ፈጸሙ ሕገ ናቸው።

፯ ወለክሙኒ ሥዕርተ ርእስክሙ ኒ ዡሉ ጎሉቅ ውእቱ።

፸ የናንተስ የራስ ጸጉራችሁ ስ ንኳ የተቄወረ ነው።
 ኢትፍርሀ እንከ።
 እንግዲህ አትፍሩ።
 እስመ እቅብዡሳ አሰዋፍ ት ኄይሱ አንትሙ።
 ከብዙ ያርች አናንተ ትሻላላ ችሁና።

፱ እብላክሙ ዡሉ ዘየአምን ብየ በቅድመ እጳለአመሕያው አ ነኒ አአምና በቅድመ መላእ ክተ እግዚአብሔር። ግቲ ፫ ፴ ፪ ግር ፳ ፴፰።

፷ በሰው ፊት ያመነብኝን ሁሉ በእግዚአብሔር መላእክቶች ፊት አምነዋለሁ።

፷ ወለዘሰ ኪህደኒ በቅድመ ሰ ብእ አነኒ እክህደ በቅድመ መላእክተ እግዚአብሔር። ቂጠ ግ ፪ ፲፪።

፷ በሰው ፊት የካዶኝን አኔም በ እግዚአብሔር መላእክቶች ፊ ት እክደዋለሁ።

፻ ወዡሉ ዘነበበ ቃለ ጽርፈት ላዕለ ወልደ እንላ እመሕያው ይትጎደግ ሎቱ። ግቲ ፲፪ ፴፰፤ ግር ፫ ፳፰።

፻ በሰው ልጅ ላይ የስድብ ነገር የሚናገር ሁሉ ኃጢአቱ ይ ሠረይለታል።
 ወዘሰነበበ ቃለ ጽርፈት ላዕለ መ ንፈስ ቅዱስ ኢይትኃይግ ሎቱ

በመንፈስ ቅዱስ ላይ የስድብ ነገር የሚናገር ግን ኃጢአቱ አይሠረይለትም።
 ኢብዝ ኃለም።
 በዚህም ኃለም።
 ወኢበዘይመጽእ ኃለም።
 በሚመጣውም ኃለም ሁኖ።

፲፩ ወሰበሂ ይወስዱክሙ አሰዋዳተ

፲፩ ወዳይባባይ በወሰደችሁም ጊዜ ወኅበሂ መላእክት።
 ወዳለቆችም።
 ወነገሥት ወመኳንንት።
 ወደ መኳንንትና ወደ ነገሥ ታት በወሰደችሁ ጊዜ።
 ኢተሐልዩ ዘክመ ትብሉ ወዘ ክመ ትትናገሩ።
 የምትናገሩትን የምትመልሱ ትን አታስቡ።

፲፪ እስመ መንፈስ አቡክሙ ው እቱ ይትናገር ላዕሌክሙ ሰይሃ

፲፪ ያን ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በ ናንተ አድር ይናገራል።
 በእንተ ትዝነርት ወበእንተ እኩይ ባዕል።

፲፫ ወይቤሎ አሐዱ እምሕዝብ ሊቅ በሎ ለእኑየ ይክፍሰኒ ርስተየ።

፲፫ ከሕዝቡ አንዱ መምሕር ሆይ ርስቲን እንዲያከፍለኝ ወንድ ሜን እዘገልኝ አለው።

፲፬ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ አ ንተ ብእሲ መኑ ሣመኒ ከ ፋሌ ወመዡንን ላዕሌክሙ።

፲፬ አንተ ሰው በናንተ ላይ ገዢ ጻኛ አድርጎ ማን ሾመኝ አ ለው። ሐተታ አአምር ከመ ለፀል ይካንን መንግሥተ ደ ቂቀ እጳለአመሕያው ወለዘፈ ቀደ ይሁብ ይል የለም በሉ

ወንጌል ዘሉቃስ ።

አልመጣሁበትም ሲል እንደህ
 አለ=እንድም ይህ ሰው በተ
 ንኩል ተነሥቷል፡ እንደህ ያ
 ልኩት እንደሆነ አሱማ እኔን
 ተከትሎ ይረዳል ገንዘቡ ላንተ
 ይሁን ይለኛል ብሎ በተንኩ
 ል መጥቷልና የሀሊናውን አ
 ውቆበት እንደህ አለ።

፲፮ ወይቤሎም ለአርዳኢሁ ዑቁ
 ወተዓቀቡ እምነ ነሉ ትዕግ
 ልት።

፲፯ ይህ ሰው እንደህ ግለቱ ገን
 ዘብ ወይ ወንድሙን ጠልቶ
 እንጂ ነው ከፍቅር ንዋይ ተ
 ከልከሉ አላቸው።
 እስመ እኮ በእብዛኖ ንዋይ
 ዘየሐዩ ሰብእ።
 ሰው የሚድን በገንዘብ ብዛት
 አይደለምና።

፲፰ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ
 አሐዱ ብሏል ባዕል ዘሆምረ
 ሎቱ ተግባሩ።

፲፱ በያሳርስ በያስነግድ የበጀለት
 ወደለም ብሔር።
 አገር የተቀበለው አንድ ባለ
 ጠጋ ሰው ነበር ብሎ መስሎ
 ነገራቸው።
 ወሀለየ በልቡ።
 በልቡ አሰበ።

፳ ምንተ እራሱ ዘአልብየ ጎበ
 እዘግብ አክልየ ወበረከትየ።

፳፩ አዲሱን እህሌን የከረመውን
 የምሰበሰቡበት ጎታ የሌኝ ምን
 አደርጋለሁ አለ።

፳፪ ወይቤ ከመዝ አገብር።

፳፫ እንደህ አደርጋለሁ አለ።
 እነሥት ዘትከት መዛግብትየ።
 የቀደመውን ጉተራዬን አፍ
 ሮኼ።
 ወአሐንጽ ከልግ ዘየግበ ።

ሌላ የበለጠ እሠራለሁ።
 ወእዘግብ ህየ አክልየ ወበረ
 ከትየ።
 የከረመውንም የዘንድሮውን
 ም እሰበሰባለሁ።

፳፬ ወእብላ ለነፍሰየ እ ነፍሰየ ብ
 ኪ ብዙኅ በረከት ዘዘገብኩ
 ለኪ ዘየግክለኪ ለብዙኅ ግመ
 ታት። ሲራ ፲፮ ፲፱።

፳፭ ሰውነቱን ለብዙ ዘመን የሚበ
 ቃኽ የሰበሰቡኩልኸ ብዙ ገን
 ዘብ አለኸ።
 አዕርፌ እንከ ብልኢ ወስትዬ
 ወተፈሥሐ።
 እንግዲህ ወዲህ በልተኸ ጠጥ
 ተኸ ደስ ይበልኸ እላታለሁ
 ብሎ አሰበ።

፳፮ ወይቤሎ እግዚአብሔር እ አ
 ብድ በዛቲ ሌሊት ይነሥእዋ
 ለነፍሰከ እምኔከ።

፳፯ እግዚአብሔርም አለው አንተ
 ሰነፍ በዜኝ ሌሊት ነፍሰህን
 ከሥጋህ ይለዩዋታል ካንት
 ሊወስዷት።
 ለመኑ እንከ ይከውን ዝንቱ
 ዘእስተዳለውከ።
 ይህ ያሰናዳኸው ለማን ይህ
 ናል አለው።

፳፰ ከማሁኔ ዘይዘግብ ሎቱ መ
 ዝገበ ዘእኩነ እምእግዚአብ
 ሔር ብዕሉ።

፳፯ በእግዚአብሔር ፈቃድ ያልሆ
 ነ ገንዘብ እሰበሰባለሁ የሚል
 ሰው ሁሉ እንደዚህ ሰው ነው
 አንድም ዘእኩነ ብዕሉ እምእ
 ግዚአብሔር ይላል፡ ብዕሉ በ
 እግዚአብሔር ፈቃድ ያይደለ
 ሰው ሁሉ እንደዚህ ሰው ነው
 ሐተታ፡ በእግዚአብሔር ፈቃ
 ድ ያይደለ ምን እለ ቢሉ ሰ

ጥፋለት በልቶለት የበረከተ
 በእግዚአብሔር ፈቃድ ነው።
 ሳይበላለት ሳይጠግልት ሳይለ
 ብሰለት ጦሙን እየዋለ ጥሬ
 እየበላ ለሰው ሳይሰጥለት የበ
 ረከተ እንደሆነ ገን በእግዚ
 አብሔር ፈቃድ አይባልም በ
 ምላው ከበረ ይባላል እንጂ።
 አንድም ወመሰለ ሎሙ ብለህ
 መልሰልጅነት የተሰጠው ገን
 ት የተቀበለችው አገም ነዘር
 ወጎለየ፡ የባሕርይ አምላክነት
 የለኝ ምን አደርጋለሁ ምን ላ
 ድርግ አለ። ወይቤ ከመዝ እ
 ገብር። ይህን የጸጋ አምላክነት
 ን ትቺ የባሕርይ አምላክነትን
 ገንዘብ አደርጋለሁ። ወእብላ።
 ሰውነቱን ገንዘብ ያደረኩልኸ
 የባሕርይ አምላክነት አለልኸ
 ደስ ይበልኸ እላታለሁ አለ።
 ወይቤሎ እግዚአብሔር አንት
 ሰነፍ ሰው በዜኝ ሌሊት ነፍ
 ህን ከሥጋህ ይለዩዋታል ገን
 ዘብ ያደረግኸው የባሕርይ አ
 ምላክነት ለማን ይህኖል አለ
 ው። ወእመ በላዕከሙ እምው
 አቱ ዕዕ ሞተ ትመውቱ ያለ
 ው ነገር ሊፈጸም ኸህ ዘመን
 ሊመላው ሰባ ዘመን ሲቀረው
 ሙቷልና፡ ወአሕጻረ ሰብግ ከ
 ራማተ እንዲል መላ ዘመኑ
 ዘጠኝ መቶ ሰላሣ ነው፡ በእግ
 ዚአብሔር ዘንድ አንዱ ቀን
 አልተፈጸመም። ከማሁኔ በእ
 ግዚአብሔር ፈቃድ ያይደለ
 ክብርን አከብራለሁ የሚል ሰ
 ው ሁሉ እንደ አገም ነው።
 ዘእኩነ ብዕሉ ከብሩ በእግዚ
 አብሔር ፈቃድ ያይደለ ሰው
 ሁሉ እንደ አገም ነው።

ወዕበ ተናገረ ዘንተ ክልሐ ወይሴ ዘበ እዕዛን ሰማዕያን ለይሰማዕ።
ይህን በተናገረ ጊዜ ገርፎ ያለው ይሰማ አለ።

ዘከመ እ.ይደልዎ ለክርስቲያን ተዕዕቦት በክንቱ።

ጸጸ ወይሴሎሙ ለአርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ እብለክሙ እተሃልዩ ለሥጋክሙ ዘትለብሱ ወ ለነስፍክሙ ዘትሰትዩ። መዝ ፶፬ ጸፎ ማቴ ፮ ጸጸ። ፩ ጲጥ ፮። ፮።

ጸጸ ለደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ ለሥጋችሁ የምትለብሱት ለነፍሳችሁ የምትበሉትን አታስቡ እላችኋለሁ አላቸው።

ጸፎ እስመ ነፍስ ተፃዕብ እምሰሲት።

ጸፎ ከመብል ነፍስ ትቆግራለችና፤ ወሥጋ የፃዕብ አምፃራዝ። ሥጋም ክልብስ ይቆገራልና።

ጸ፬ ርዕዩ ዕጉል ቋዓት ዘእ.ይዘርዕ ወእ.የዳርፋ ወአልቦሙ መዛግብት።

ጸ፭ የማይዘሩ የማያጭዱ ማክማቻ የሌላቸው የቁሮች ሚጨቶችን ተመልከቱ።
ወኢውሣጥያት።
ጉተራም የሌላቸውን።
ወእግዚአብሔር ይሴስዮም። እግዚአብሔር ግን ይመግባቸዋል። ሐተታ ማቴዎስ አዕቆፈ ሰማይ ይላል። ሉቃስ ዕጉሉ ቋዓት አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም የሁላትን ቀን ትምርት የልሳን መለያየት ነው። እንደም አዕቆፍ የወል ስማቸው። ቁዓት የጉልላ ስማቸው ነው።

ማቴዎስ የወል ስማቸውን ሉቃስ የጉልላ ስማቸውን ተናገረ። ዕጉል ማለቱ ግን በሚጻፍባቸው ሲናገር ሲወለዱ ፍህም መስለው ይወለዳሉ እናት አባታቸው ደንግጠው ጥለዋቸው ይሂዳሉ። ከአካላቸው ርጥበት አይታግምና ተሐዋስ ያን ርጥበቱን ሲሹ ይቀርባሉ፤ እስከ ዓርባ ቀን ድረስ በትንፋሻቸው እየሳቡ ሲመገቡ ይሰነብታሉ። ካርባ ቀን በኋላ ጠጉር ያበቅላሉ በመልክ ይመስሏቸዋል ተመልሰው ይረዷቸዋልና በጸናው ተናገረ። እጅ አንክ ፈድፈድ ትኔይሱ አንትሙ እምአዕቆፍ።
እናንተማ ከወፎቶ እንደምን ትበልጡ።

ጸ፮ መኑ እምኔክሙ በሀልዮ ዘይክል ወስክ አሐይ እመተ በዲበ ቆሙ።

ጸ፯ ከናንተ መገን አስቦ በቁመቱ ላይ አንድ፣ ከንድ፣ ሙሉ ቁመት ማክል የሚቻለው ማነው።

ጸ፸ ወዕበ ኢትክሉ ዘንተ ዘይቀልል ለምንት ትሔልዩ ዘየአጽብ

ጸ፯ ይህን ትንሹን ማድረግ የማይቻላችሁ ከሆነ ለምን በሌላው ታስባላችሁ።

ጸ፻ ናሁ ጽጌያተ ገዳም ርእዩ ዘከመ ይልሕቁ እ.ይፃምወ ወኢ ይፈትሉ።

ጸ፻ ሳይደክሙ ሳይፈትሉ እንደት እንዲያደጉ ጽጌያትን እዩ እብለክሙ ከመ ሰሎምን ጥቀኢ ለብሰ በኩሉ መዋዕለ ክብሩ ከመ አሐዱ እምእሉ። ሰሎምን ስንኳ ከብሮበት ባለ ዘመን ሁሉ ካበደች እንዳንዱ

አለበሰም ብዬ እነገራችኋለሁ።
ጸ፺ ወለእመ ነን ሥርወ ድጌ ዘየም ሀሎ ወጌሙ ይትወደይ ውስተ አሳት ዘክማሁ ይረሰ እግዚአብሔር።

ጸ፻ ነገ በእሳት የሚጣለውን ዛሬ በልምላሜ ያለውን ቅጠል እግዚአብሔር እንዲህ የሚያደርገው ከሆነ።

ጸ፻ እጅ አንክ ፈድፈድ ለከሙ ሕዑዓ ነፃ የማየት።

ጸ፻ እናንተ ሃይማኖት ያነሳችሁ ለናንተ እንደምን ያደርግላችሁ አንትሙሂ ኢትጎሥሙ ዘትበልው ወዘትሰትዩ።
እናንተም የምትበሉትን የምትጠጡትን በሚያስጨንቅ አሳብ አትሹ።
ወኢትትፋለሱ።
ካንዱ ወዳንዱ አትበሉ።
ወኢትጽሐቅዎ፤ አትውደዱት

፴ እስመ ዘንተሰ ክሎ አሕዛበ ዓለም ዘኦፍዳ የኃሥሥዎ፤

፴ ይህንህ ሁሉ አሕዛብ ይሹታልና፤
ወለክሙስ የእምር አቡክሙ ከመ ዘንተ ክሎ ተኃሥሙ፤ ለናንተስ ይህን ሁሉ እንድትሹ አባታችሁ ያውቃል፤

፴፩ ወበሕቱ ጎሡ መንግሥተ እግዚአብሔር ወጽድቆ፤

፴፪ እናንተ ግን የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ ወዝንተሰ ክሎ ይትጭስክሙ ይህስ ሁሉ ይጨመርላችኋል ኢትፍራህ ኦንዕስ መርዲት።
አንት ታናሽ መንጋ አትፍራ ነውስ መርዲት ኤዲስቆዳስ ነው እንደሀማ ከሆነ ሕዝቡን ምን እመግባቸዋለሁ ብለህ እ

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ትፍራ ። ሊታተቡት ለነጻ ስ መረጃት ይላል አብነት ። ምዕመናንን አታዳክሟቸው ። እስመ ሠምረ አቡከሙ የሀብ ከሙ መንግሥቱ ። ሰማያዊ አባታችሁ መንግሥተ ሰማይን ሊሰጣችሁ ወዲልና ሚጠኑ ንዋየክሙ ወሀቡ ለነጻ ያን ። ማቴ ፯ ፳፻ ።

፴፫ ገንዘባችሁን ሽጣችሁ ምጽዋት ስጡ ። ግበሩ ለክሙ ቀላናማተ ዘሊ ይበሉ ። የማያረጅ ክረጢት ለናንተ አድርጉ ። ወመዘግብተ ዘበሰማያት ዘሊ የኃልቅ ። የማያልቅ ድልብም በሰማይ ። ኅብ ሊይረከቦ ሠራቂ ። ሌባ ከማይደርስበት ። ኅብ ሊያማስና ዋዲ ወቀንቁኔ ነቀዝ ብል ከማያበላሽበት ።

፴፬ ወኅብ ሀሎ መዝገብከሙ ሀየ ይሄሉ ልብከሙ ።

፴፭ ገንዘባችሁ ካለበት ልቡናችሁ ይኖራል ።

በእንተ ተገሆኑ ።

፴፮ ወይኩን ቅነተ ሐቋክሙ ወ ኅትወ ማኃትዋክሙ ።

፴፯ ወገባችሁ የታጠቀ መብራታችሁ የበራ ይሁን ልቡናችሁ በዕውቀት የጸና አእምሮዎችሁ ፍጹም ይሁን ።

፴፰ ወአንተሙኒ ኩት ከመ እደው እላ ይጸኑሉ አግዚአሙ እስ ከየአቶ እምክብክብ ።

፴፱ እናንተም ከሰርግ እስኪመለስ ድረስ ጌታቸውን እንደሚጠብቁ ሰዎች ሁኑ ።

ከመ መጸኢ ወጉድጉዶ ያር ኅውም ሰቤሃ ። በመጣ ጊዜ ራዮነው ይከፍቱ ለት ዘንድ ። አንድም በመጣ ጊዜ ለተዋሀዱ በቅታችሁ ትንኙ ዘንድ ጌታቸውን ደጅ እንደሚጠኑት ምዕመናን ሁኑ ።

፴፻ ብፁዓን እሙንቱ አግብርት ሶ በ ያመጽእ አግዚአሙ እለ ይረከበሙ እንዘ ከመዝ ይገብሩ ወይተግሁ ።

፵፩ ጌታቸው በመጣ ጊዜ ተግተው እንዲህ ሲያደርጉ የሚገኙ ባሮች የተመሰገኑ ናቸው ። አንድም ጌታ በመጣ ጊዜ ለተዋሀዱ በቅተው የተገኙ ምዕመናን የተመሰገኑ ናቸው ። እማን እብለክሙ ከመ ይቀንት ኅቋሁ ወያረፍቆሙ ወያገሶ ሱ ማዕከሎሙ ወይትለክከሙ ፤ ታጥቆ ያሳልፍላቸዋል ብዬ እንዲያሳልፍላቸው በውነት እነግራችኋለሁ ። አንድም ምስጋናውን ጀምሮ ይሰጣቸዋል ብዬ እንዲሰጣቸው በውነት እነግራችኋለሁ ። በዚህም መጻሕፍት ተባብረውበታል ። ኂኖክ ኅሩይኒ ይቆድስ ብሏል ሱቱኤል ፅዝራም አሜሃ ይፈጽም ቀላዲየ ወመሚሕየ ሐዋርያውም ወአመ ከሉ ገነየ ሎቱ ወልድኒ ይገኒ ለዘአግነየ ሎቱ ከሉ ብሏል ። ሌቁም በቅዳሴ አሜሃ ደብተራ ብርሃን ይተክል ወመንጠላዕተ ብርሃን ይሰፋሕ ወያቀውሞሙ ለካህናት በየማኑ ወ ለዲያቆናት በጸጋሙ ወያርእዮሙ ሥርዓተ ቀላርባን ብሏል ። እንደ ሊቀ ካህናትነቱ ጀምሮ ይሰጣቸዋልና ያን ጊዜስ ስ

ንኳን በሱ በሌሎችም የለባቸውም ብሎ በተገኘ ሥጋ ስለታየ በዕለተ ዓርብ ባደረገው ተልእኮ ዋጋቸውን የሚሰጣቸው ስለሆነ እንዲህ አለ ።

፵፪ ወእመኒ በካልዕት ወእመኒ በግልሰት ሰዓተ ሌሊት ሶበ መጽአ ወረከበሙ ከመዝ ብፁዓን እሙንቱ አልክቱ አግብርት ።

፵፫ በሁለተኛውም ሰዓት ቢሆን በሰለተኛውም ሰዓት ቢሆን በመጣ ጊዜ እንደሆነ በያገኛቸው እኒያ ባሮች የተመሰገኑ ናቸው ።

፵፬ ወዘንተ ባሕቱ አእምሩ ። ማቴ ፳፻ ፱፻ ።

፵፭ ይህንንም ዕውቁ ። ሶበሁ የአምር በዓለ ቤት እንተ ጊዜ ይመጽእ ሠራቂ እምተግሃ ወእምሀለው ። ባለቤት ሌባ የሚመጣበትን ሰዓት አውቆ ቢሆን ተግቶ በጠበቀ ነበር ። ወእምሊ ኅደገ ይክረየ ቤቶ ። ቤቱንም ይምሱት ዘንድ ባልተወም ነበር ።

፵፮ ወእንተሙኒ ድልዎኒክሙ ሀልዉ ።

፵፯ እናንተም ተዘጋጅታችሁ ኑሩ ። እስመ በጊዜ ሊተሐከብክሙ ይመጽእ ወልደ እግል እመሕያው ወልደ እግል እመሕያው ክርስቶስ ባልጠረጠራችሁት ጊዜ ይመጣልና ።

፵፰ ወይቤሎ ጴጥሮስ እግዚአ ለነኑ ትሚስል ዘንተ ምሳሌ ።

፵፱ ጴጥሮስም አቤቱ ይህን የምትመስል ለኛ ነውን ። ወሚመ ለኩሉ ። ወይስ ለሁሉ ነው አለው ።

፵፱ ወይሴሉ እግዚአብሔር ጌታ ም መለሰ።
 መኑ እንጋ ውለቱ መጋቢ ጌር ወምዕመን ወጠቢብ ዘይሰይሞ እግዚአብሔር ላዕል ነሱ ቤቱ። ጌታ በባሮቹ ላይ የሚሾመው የታመነ ብልህ አስተዋይ ሹም ማነው።
 ከመ የሀሰሙ ሲሳዩሙ በበገዢ ዜሁ። ምግባቸውን በየጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ።
 ፵፫ ብፁዕ ውለቱ ገብር ዘመጸኦ እግዚአብሔር ይረክቦ እንዘ ከመገዢ ይገብር። ጌታው
 ፵፫ በመጣ ጊዜ እንደሀ ሲያደርግ የሚያገኘው የተመሰገነ ነው።
 ፵፬ አማን እብለከሙ ከመ ላዕል ነሱ ንዋዩ ያሚገቦ።
 ፵፭ በከብቱ ሁሉ ላይ ይሾመዋል ብዬ በውነት እንግራችኋለሁ።
 ፵፮ ወእመሰ ይሴ ውለቱ ገብር እኩይ በልቡ ይገነዳ አቲወ እግዚአብሔር።
 ፵፯ ያ ከፋ ባርያ ግን በልቡ ጌታዬ የሚመለስበት ገና ነው ቢል። ወይእንዘ ይዝብጥ ወያመንዝ ገዢ ደቀ ወአዋልደ ዘቤተ እግዚአብሔር ይበልዕ ወይሰቲ ምስለ ሰከርያን ወይሰከር። ካሸከሮች ጋራ እየበላ እየጠጣ እየሰከረ የጌታውን ወንዶች ባሮች ሴቶች ባሮች ሊመታ ይጀምራል።
 ፵፰ ወይመጽኦ እግዚአብሔር ለውለቱ ገብር በዕለተ ኢተሐዘበ ወበጊዜ ኢያእመረ።
 ፵፱ የዚያ የባርያ ጌታው ባላወቀው ሰዓት ባልጠረጠረው ዕለት መጥቶ።

ወይመትሮ እማዕከሉ። ያል የዋል ይኸረዋል። ወያገብዕ ወይሬሲ መክፈልቶ ምስለ አለ ኢየአምኑ። ፋንታውንም ከማያምኑ ጋራ ያ ደርግበታል።
 ፵፯ ወለገብርሰ ዘየአምር ፈቃድ እግዚአብሔር ወኢይገብር።
 ፵፸ የጌታውን ፈቃድ አውቆ የማይሠራ። ወኢያስተዳሉ ዘከመ ይፈቅድ። እንደ ፈቃዱም የማያደርግ ባርያ ግን። ብዙኅ መቅሠፍቱ። ፍዳው ብዙ ነው።
 ፵፹ ወዘሰ ኢየአምር ለእመ ኢገብረ ጌታው መቅሠፍቱ።
 ፵፻ የጌታውን ፈቃድ የማያውቅ ግን ባይሠራ ዕዳው ጥቂት ነው እስመ ለነሱ ዘብዙኅ ወሀብዎ ብዙኅ ይትኃሠሥዎ። ብዙ ከሰጡት ሁሉ ብዙ ይሹበታልና። ወለዘሂ ጎዳጠ አማኅፀንም ጎዳጠ ይትኃሠሥዎ። ጥቂት ያስጠበቁትንም ጥቂት ይመራመሩታል።
 ፵፻፱ እሳተ አምጸእኩ ለብሔር።
 ፵፻፺ በሀገር እሳትን አመጣሁ ማለት ለሰው ሁሉ ሃይማኖትን አስተምራለሁ። ወምንተ እፈቅድ ዘእንበለ አንድዶታ። እሷን ከማንድድ በቀር ሌላ ምን እሻለሁ ሃይማኖት ልትነገር እሻለሁ እንጂ ሌላ ምን እሻለሁ።
 ፶ ወባሕቱ ብዩ ጥምቀት ዘእጠመቅ።
 ፶፩ ነገር ግን የምጠመቃት ጥ

ምቀት አለችኝ ማለት የምጥቃት ሞት አለችኝ። ወጥቀ እትኤገሥ እሰክ አፈጽማ። እስከሞት ድረስ ሃይማኖትን ከመግለጥ እከሰከላለሁ። ሐተታ ጌታ ካልሞተ ካሳ አይፈጸምም ካሳም ካልተፈጸመ ልጅነት አይሰጥም ልጅነትም ካልተሰጠ ሃይማኖት አይገለጥምና ምንው ሃይማኖት አይቀድምም ልጅነት አይከተልም ቢሉ ወአልቦ ዘይክል ብሂላ እግዚአብሔር ሲሰጡ ዘእንበለ ዘመንሬስ ቅዱስ ላዕሌሁ እንዲል መጽናቱን መጥላቱን መገለጹን ሲያይ እንደሀ አለ እንጂ። እውነት ነው ሃይማኖት ይቀድማል ልጅነት ይከተላል። አንድም እሳተ አምጸእኩ ብለህ መልስ ለሰው ልጅነትን አመጣሁ። ወምንተ እፈቅድ። ልጅነት ልትሰጥ እወዳለሁ እንጂ ሌላ ምን እሻለሁ። ወባሕቱ ነገር ግን የምጥቀው ሞት አለኝ። ወጥቀ እትኤገሥ እስከሞት ድረስ ልጅነትን ከመስጠት እከሰከላለሁ ለሁን የተመቻ ጌታ ካልሞተ ካሳ አይፈጸምም ካሳም ካልተፈጸመ ልጅነት አይሰጥምና
 ፶፩ ወይሴሉሙ ለሕዝብ ይመስለከሙ ሰላሙ ዘአምጸእኩ ለምድር።
 ፶፪ ለሕዝቡ ለምድር ሰላምን ያመጣሁ ይመስላችኋልን አላቸው።
 ፶፫ አልቦ እብለከሙ።
 ፶፬ አይደለም እሳችኋለሁ። ዘእንበለ መጥባሕት ወፍልጣን መለያየትን ሰይፍን ነው እንጂ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ሕይወት ያለበት ለእመ ኃምስቱ
 ሀለው ውስተ ጸጩት ይትፈሉ
 ጡ ሰለስቱ እምክልኤቱ።
 ከዛሬ ጀምሮ አምስት ሰዎች
 ባንድ ቤት ቢኖሩ ሶስቱ ከሁ
 ለቱ ይለያሉ።
 ወይትፈለጡ ክልኤቱ እምሠ
 ለስቱ።
 ሁለቱም ከሶስቱ ይለያሉ።
 ወይትፈለጥ አሐዳ. እምክልፀ።
 አንዱም ከንዱ ይለያል።
 ወይትፈለጥ አብ እምወልዱ
 አባት ከልጁ ይለያል።
 ወወልድኒ እምአቡሁ።
 ልጅም ከባቱ ይለያል።
 ወትትፈለጥ እም እምወለታ።
 እናትም ከልጅዋ ትለያለች።
 ወወለትኒ እምእማ።
 ሴት ልጅም ከናትዋ።
 ወሐማትኒ እመርዓታ።
 አማትም ከምራቷ።
 ወመርዓትኒ እምሐማታ።
 ምራትም ከማቷ። ሐተታ ኃም
 ስቱ የተባሉ ሐሳዌ ኤልያስ
 ሐሳዌ ኤልያስ ሐሳዌ አብደዮ
 ሄኖክ ኤልያስ ናቸው። ሶስቱ
 ከሁለቱ ይለያሉ አለ። በክህ
 ደት። ሁለቱ ከሶስት ይለያሉ
 አለ በሞት። እንደም ኃምስቱ
 የተባሉ አራቱ ባሕርያቱ ሥጋ
 አምስተኛ ባሕርያ ነፍስ ናቸው
 ሶስቱ ከሁለቱ ይለያሉ አለ ነ
 ፍስ ስትለዩ ነፍስ እሳት ይለ
 ያያሉና ሁለቱ ከሶስቱ አለ
 መሬትና ውሀ፣ ሁለቱ ይለያያ
 ሉ መሬትም ከመሬት ውሀም
 ከውሀ ይሄዳልና። እንደም ኃ
 ምስቱ የተባሉ ኃጢአት፣ ሰው
 ነት፣ ሰይጣን፣ ነፍስ፣ መንፈስ ቅ
 ዱስ ናቸው። ሶስቱ ከሁለቱ

ይለያሉ አለ። ኃጢአት ሰው
 ነት ሰይጣን ናቸው። ሁለቱ ከ
 ሶስት አለ ነፍስ መንፈስ ቅ
 ዱስ ሁለቱም ይለያያሉ ማለት
 ጠላት ገል ጠጠር ይጥላል
 ባለቤት የኒቃቦት ውሻ የራጫ
 ኸበት እንደሆነ ይመለሳል።
 ባለቤት ያልነቃቦት ውሻ ያ
 ልራጫ ኸበት እንደሆነ ገብቶ ባ
 ለቤቱን ገድሎ ቤቱን ዘርፎ
 ይሄዳል። ሰይጣንም በነፍስ ጥ
 ቂት ጽንት ያገኘባት እንደሆነ
 ጥልቅ ብሎ ገብቶ ከሕይወቷ
 ከመንፈስ ቅዱስ ይለያታልና።
 ወለእመ ረከበ ንስቲተ መብአ
 ውአቱኒ ያርጎባለመካን እንዲል
 ወእምዝ ይቤሎሙ ለሕዝብ
 ሶበ ትሬእዩ ደመና ዘይደምን
 መንገል ዓረብ ዝናም ለመጸ.
 እ ከመዝ ይክውን ትብሉ። ማ
 ቱ ፲፮ ፪።
 ለሕዝቡም ለመዝንም በምዕ
 ሬብ በተል ደመና ያያችሁ
 እንደሆነ እንደሆ ይሆናል ት
 ላላችሁ አላቸው።
 ወሶበ ያነፍሕ ነፍስ ዓዜብ ሐ
 ፍር ለመጸ. እ ከመዝ ይክውን
 ትብሉ።
 ትኩሳት ለመምጣት የዓዜብ
 ነፍስ የነፈሰ እንደሆነ እንደሆ
 ይሆናል ትላላችሁ።
 አመደልሞን ለገጸ ሰማይኑ ወ
 ምድር ተአምሩ ፈክሮቶ።
 እናንተ ግብዛች የሰማይና የም
 ድርን ፊት መመርመር እና
 ውቃለን ትላላችሁ።
 ወእፎ. ኢተአምሩ አመክሮቶን
 ለእማንቱ መዋዕል።
 ይህን ወራት እንደምን አታ
 ውቱ።

ወለምንትኑ ኢትፈትሐ ጽድ
 ቀ ለሊክሙ ወዘይደሉ ላሶሌ
 ነፍሳቲክሙ።
 እናንተ ራሳችሁ ምንው እው
 ነት አትፈርዱ።
 በእንተ ሰርቅ።
 ወሶበ ተሐውር ምስለ ዕድው
 ከ ኅበ መልአክ ተዓረቅ በ
 ፍኖት። ማቲ ፳ ፳፭።
 ከባለጋራህ ጋራ ወደጻኛ በም
 ትሐድብት ጊዜም ከባለጋራህ
 ጋራ በመንገድ ታረቅ።
 ወሰልጥ ዘትፈደዮ።
 የምትከፍለውንም ጨርሰህ ስጥ
 ከመ ኢይትባጽሐክ ኅበ መ
 ኩንን።
 ወደ ጻኛ እንዳያደርስህ።
 ወመኩንን ይሚጥወክ ለወዓ
 ሊሁ።
 ጻኛውም ለሎሎው ይሰጥሃል
 ወወዓሊሁ ይሞቅሐክ፤
 ብላቲናውም ያስርሃል።
 አብሐክ ከመ ኢትወዕለ እም
 ህዩ እስከ ሶበ ትሚልጥ ደኃ
 ሪት ገመስ ዘላዕሌክ።
 የኋለኛውንም ደሞኔ እስክት
 ሰጥ ድረስ ከዚያ አትወጣም
 ብዬ እነግርሃለሁ።
 ዘከመ ይደልም ለክርስቲያን ገ
 በረ ንስሐ በክርህ።
 ምዕራፍ ፲፫።
 ወአሜሃ መጽኤ ሰብእ ኅዜሁ
 ወዜነውም በእንተ ገሊላውያን
 እለ ደመረ ጲላጦስ ደሞሙ
 ምስለ መሥዋዕቶሙ።
 ደማቸውን ከመሥዋዕታቸው
 ጋራ የተላቀለው የገሊላውያንን

የሉቃስ ወንጌል

ነገር ነገሩት ለእነዚህ ሰብአዊ መጥተው የነገሩት ሰዎች አሉ ሐተታ ለገቢረ በዓል አልመጡም ነበርና ለበዓል ስለምን አልመጡም ብሎ በሀገራቸው መሥዋዕት ሠውተው በዓል አድርገው ሳሉ ገሥግሶ ደርሶ ፈጅቷቸዋል። ይህም እንዳይሆን እላጠስ ሮማዊ ነው እንጂ እይሁዳዊ ነውን ለሕግ ይቀናልን ብሎ ግብር አስቀርተው ነበርና በሀገራቸው መሥዋዕት ሠውተው በዓል አድርገው ሳሉ ገሥግሶ ሂዶ ፈጅቷቸዋል ይህን መጥተው ነገሩት መልካም አደረገ ቢል የእግዚአብሔር ወገን ነኝ ይላል የሰው ጥፋት አያሳገኘው ለማለት መልካም አላደረገም ቢል ከእላጠስ ጋራ ለማጣላት ነው።

፩ ወተሠጥም ለገቢአ ኢየሱስ ጌታም መለሰ።

ወይቤሎሙ ይመስለክሙኑ ከመላሙንቱ ገሊላውያን ኃጥ አን እምክሉ ሰብአ ገሊላ። በገሊላ ካለው ሰው ሁሉ ተለይተው እሌህ ገሊላውያን ኃጥ አን ይመስሏችኋልን።

እስመ ዛቲ ሕግም ረከበቶሙ ይህች ሞት ተፈርዳቸዋልችና አልቦ። አይደለም እብለክሙ እመሰ አሁንሕክሙ አንትሙኒ ከማሆሙ ትትኃጉሉ ክልክሙ።

እናንተም ንሳሐ ካልገባችሁ ሁላችሁም እንደነሱ ትጠፋላችሁ ብዬ እነግራችኋለሁ።

፪ ወሚመ ይመስለክሙኑ አሉ ለሠርቱ ወሰመንቱ እለ ወደቀ ጻፀሆሙ ማገፈድ በሰሊሆም

ወቀተሎሙ ይመስለክሙኑ ከመላሙንቱ ኃጥአን እምክሉ ሰብአ ኢየሩሳሌም።

፫ በሰሊሆም ግምብ ፈርሶ የገደላቸው እኒህ አሥራ ስምንት ሰዎች በኢየሩሳሌም ካሉ ሰዎች ሁሉ ተለይተው ኃጥአን ይመስሏችኋልን።

፬ አልቦ። አይደለም እብለክሙ እመሰ አሁንሕክሙ ከማሆሙ ትትኃጉሉ አንትሙኒ ክልክሙ።

ካልተመለሳችሁ ሁላችሁም እንደነሣቸው ትጠፋላችሁ ብዬ እነግራችኋለሁ። መክር አንድ ጊዜ ይከተታልን ፊት የደረሰው ፊት ኋላ የደረሰው ኋላ ይከተት የለምን ሞትም እንደዚህ ነው። ሐተታ ይህ ግምብ ፈርሶ ሰው ያጠፋል ተብሎ ሲነገር ነበር በገናም ጊዜ ተሰብስበው ከዚያ ገብተው ተቀምጠው ሳሉ ተጭኖ ፈጅቷቸዋል። የሐንስ መደብር ግን በቅትለተ ሕፃናት ጊዜ የሄሮድስ ሠራዊት ተሰብስበው ገብተው እኔ አስር ፈጅሁ እኔ አሥራ ምስት ፈጅሁ እኔ ሐያ ፈጅሁ። የሆንኩት የለም ሲባባሉ ይህ ግምብ ፈርሶ ተጭኖ ፈጅቷቸዋል ብሏል።

፭ በእንተ በለስ ዘአልባቲ ፍሬ

፮ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ አሐዱ ብሲባ ቦቱ በለስ ውስተ ጻዳዩ ወይቲ እምርት፤ ጸሎት መላልሶ መጸለይ እንዲገባ ፈጥኖ መተው እንዳይገባ ለጊዜው ሊያደርገው ያልወደደውን ተላጽቆተ ስሊል

እንዲያስደርግላት ምሳሌ መስሎ ያመጣል።

፯ ሰው በታወቀች በወይቲ ቦታ በለስ ነበረችው ሐተታ አንድ ወገን የበለስ አንድ ወገን የወይን፣ ይህስ የሆነ እንደሆነ ሥሩ እየተዛመተ አያፈራም ብሎ ጠቅሞ የወይን ነበር ኋላ የበለስ ሁኑዋል።

፲ ወሐረ ንቤሃ ይንግእ ፍሬሃ። ፍሬ በገኛባት ብሎ ወይሷ ሂዶ ወኢረክበ።

፳ አላገኘም።

፳፯ ወሶበ ኢረክበ ይቤሎ ለዓቃ ቤ ወይን ናሁ ማልስዩ ከረምት እንዘ እመጽኦ እንግዳ ፍሬሃ ለዛቲ በለስ።

ባያገኛባት ለጠባቂው እንደህ አለው። በዚህች በለስ ፍሬ በገኛባት ብዬ ስመላለስ እነሆ ሶስት ዓመቲ ነው።

ወኢረክብኩ። አላገኘሁም።

፳፻ ግዝማ እንከሰ ከመ ኢታዕርሶ ምድረን።

እንግዲህስ ወደህ ምድራችንን እንዳታዩዝን ቁረጣት አለው። ወእውሥኦ ዓቃቤ ወይን።

፴ ወይን ጠባቂውም መለሰ፤ ወይቤሎ ነድጋ ለግዚአ ሐሪ ፈኒ።

እቤቱ የዘንድሮን ተዋት። እስከ እከሪ መሬተ ወእወዳ ወእከው ድኩኦ ታሕቲሐ። በሥሯ አፈር እስካስታቅፋት ፍግ እስካፈስባት ድረስ። ለእመቦ ከመ ትፈሪ ለዘይመ ጽእ።

ምናልባት ለሚመጣው ዘመን ታፈራ እንደሆነ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

፱ ወእመ አኮስ ንገዝማ እመሐዮና
 ፲ ያለዚያ ግን ብንኖር እንቁርጣ
 ታላን አለው። በሰው ሞት ያ
 ጠራጥረዋልና። አንድም አሐዱ
 ብሊሲ ቦቱ በለስ ብለህ መልስ
 ብሊሲ ጌታ፡ በለስ ቤተ እስራ-
 ኤል ናቸው። በለስ ዘይቤ ቤ
 ተ እስራኤል እሙንቱ እንዲል
 ሕግ በሚጠብቁበት በኢየሩሳ-
 ሌም ለጌታ ቤተ እስራኤል አ
 ሉት። ወሐረ ጎቤሃ በመምሕ-
 ሬን ብሊት አድሮ ሃይማኖት
 ምግባር ባገኝባቸው ብሎ ሂይ
 ወኢረከበ። ሃይማኖት ምግባር
 አላገኘባቸውም። ወሶበ አረከበ
 ባያገኝባቸው፡ ይቤሎ ለመጋቢ
 ሁ። መጋቤ ብሉይ ቅዱስ ሚ
 ክኤልን ሃይማኖት ምግባር ባ
 ገኝባቸው ብዬ ስመላለስ ሶስት
 ዓመቲ ነው ማለት ዘመን መ
 ሳናንት ዘመን ነገሥት ዘመን
 ከሀናት። ወኢረከብኩ አላገኘ
 ሁባቸውም። ግዝማ እንክስ።
 አጥፋቸው። ከመ ኢታጽርዕ
 ምድረን፡ አብነት ሁነው ሌላ
 ውን እንዳያስገዱ አለው።
 ወአውሥአ ወይቤሎ፡ አቤቱ
 የዘንድሮን ይቅር በላቸው። እ
 ስክ እከሪ መሬተ፡ ተራድቺ ስ
 ሬ እስካሠራቸው ድረስ። ለእ
 መፀ ከመ ትሬሪ ለዓም። ምና
 ልባት ለሚመጣው ዘመን ሃይ
 ማኖት በይዙ ምግባር በሠሩ
 ወእመ አኮስ፡ ያለዚያ ግን እ
 ናጠፋቸዋለን። እመ ሐዮና መ
 ቺም መች ነዋሪዎች ነንና። አ
 ንድም መልስ። በለስ፡ ቤተ እ
 ስራኤል ናቸው አይለወጥም፡
 አብ ቢሉ በልጁ ህልው ሁኖ
 ወልድ በሉ ሰው ሆኖ ሃይማ

ኖት ምግባር እገኝባቸዋለሁ ብ
 ሎ ወይ እስራኤል ሂይ። ወኢ
 ረከበ፡ አላገኘባቸውም። ወሶበ
 አረከበ፡ ባያገኝባቸው። ይቤሎ
 ለመጋቢሁ። መጋቤ ሐዲስ ቅ
 ዱስ ገብርኤልን ምግባር ሃይ
 ማኖት ባገኝባቸው ብዬ ስመ
 ላለስ ዛሬ ሶስት ዓመቲ ነው
 አሁን የተመቸ ጌታ ያስተማረ
 ሶስት ዓመት ነውና። ወኢረከ
 ብኩ። ሃይማኖት ምግባር አላ
 ገኘሁባቸውም። ግዝማ እንክስ
 ከመ ኢታጽርዕ ምድረን። አ
 ብነት ሆነው ሌላውን እንዳያ
 ስገዱ አጥፋቸው አለው። ከ
 ዜሀ በታች አይለወጥም። አን
 ድም መልስ ብሊሲ አይለወጥ
 ም ጌታ ነው። ሕግ በሚጠብ
 ቁበት በኢየሩሳሌም ለጌታ ም
 ዕመናን አሉት። ወሐረ ጎቤሃ
 በመምሕራን ሐዲስ አድሮ ሃይ
 ማኖት ምግባር እገኝባቸዋለሁ
 ብሎ ሂይ። ወኢረከበ አላገኘ
 ባቸውም። ወሶበ አረከበ፡ ሃ
 ይማኖት ምግባር ባያገኝባቸው
 መልአክ ዑቃቢውን መምሕረ
 ንስሐውን ሃይማኖት ምግባር
 ባገኝባቸው ብዬ ስመላለስ ሶስ
 ተኛ ዓመቲ ነው ማለት ሕፃን
 ነት ውርዝውና ዕርግና። ወኢ
 ረከብኩ፡ አላገኘሁባቸውም። ግ
 ዝማ። መልአክ ዑቃቢውን አ
 ጥፋቸው አብነት ሁነው ሌላ
 ውን እንዳያስገዱ አለው። መ
 ምሕረ ንስሐውን አውግዘህ ለ
 ያቸው አለው። መልአክ ዑቃ
 ቢው የዘንድሮን ተዋቸው ተ
 ሬድቺ ሥራ እስካሠራቸው ድ
 ረስ። ለእመፀ፡ ምናልባት በሚ
 መጣው ዘመን ሃይማኖት በይ

ዙ ምግባር በሠሩ። ወእመ አ
 ኮስ ንገዝማ፡ ያለዚያ ግን እና
 ጠፋቸዋለን። እመ ሐዮና መ
 ቺም መች ነዋሪዎች ነንና መ
 ምሕረ ንስሐው የዘንድሮን ተ
 ዋቸው መከራ አስተምራ ሃይ
 ማኖት እስካሰይዛቸው ምግባር
 እስካሠራቸው ድረስ፡ ምናልባ
 ት ለሚመጣው ዘመን ሃይማ
 ኖት በይዙ ምግባር በሠሩ ያ
 ለዚያ ግን አውግዘን እንለያ
 ቸዋለን እመ ሐዮና ባንኖት
 በሰው ሞት ያጠራጥራል።

በእንተ ብሊሲት ዘድገነት በ
 ዕለተ ለንበት።

- ፲ ወእንዘ ይሚሕሮሙ በሰንበት
- ፲ በጅ ምክራብ። ቅዳሜ ባን
- ፫ ፡ ምክራብ ሲአስተምራቸው፡
- ፲፩ ወሀለወት አሐቲ ብሊሲት እን
- ተ አድወያ ጋኔን ፲ ወጂ ዓመተ፡
- ፲፩ ሰይጣን አሥራ ስምንት ዓመት
- እንድትታመም ያደረጋት ሴት
- ነበረች። ወጉሕቀት።
- ነባጣም ነበረች። አንድም ወ
- ጉሕቄት እንተ አድወያ ጋኔን
- ወእንተ ጉሕቄት በል።
- ወኢትክል ቀዊመ ግሙራ።
- ቀንቶ መሄድ አይቻላትም ነበር
- ወርእያ አግዚእ አየሱስ።
- ፲፪ ጌታም አያት።
- ወመሐራ። አዘነላት።
- ወጸውዓ ወይቤላ ኦብሊሲቶ ተ
- ፈታሕኪ እምደዌኪ።
- ጠርቶ እንችላት ከደዌሽ ተ
- ለይተሸል አላት። ሐተታ ተፈ
- ታሕኪ ማለቱ ግን እንደተጽ
- ጠረ አቅማዳ አድርጓት ነበርና።
- ፲፫ ወአንበረ እደሁ ላዕሌሃ።
- ፲፫ እጁን በላይዋ ሚነበት።

ወረትዓት ሶቤሃ ። ፈጥኖ ቀኖች ።
 ወእኒኩተቶ ለእግዚአብሔር ። እግዚአብሔርንም አመወገኖች ክደዌዬ የፈወሰኸኝ ከዚህ ያ ያረሰኸኝ ብላ ።
 ፲፱ ወአውሥእ መጋቤ ምክራብ እንዘ ይትመዓዕ ።
 ፲፱ የምክራብ ሹም ተበላጭቶ ተናገረ ።
 እስመ በሰንበት ፈወሰ እግዚአ ኢየሱስ ።
 ጌታም ቅዳሜ ፈውሷልና ። ወይቤሉሙ ለሕዝብ አኮነ ሰዱስ መዋዕል ዘትትገበሩ ግብረክሙ በቶን ።
 ሥራችሁን የምትሠሩባቸው ስድስት ዕለታት ያሉላችሁ አይደለምን ።
 ውእተ አሚረ ንዑኬ ተፈወሱ በውእቶን ዕለታት ።
 ያን ጊዜ መጥታችሁ ተፈወሱ ። ወአኮ በዕለተ ሰንበት ።
 በሰንበት ግን ልትፈወሱ አይገባም አላቸው ። ሐተታ እንዴህ ያልጻፉት እንደሆነ ለሥራቸው ሲሳሱ ይቀራሉ ። ተአምራት አይደረግም ሰው አይሳብም ኦሪት አትጠፋም ወንጌል አትሰፋም ብሎ ነው ።
 ፲፭ ወአውሥእ እግዚአ ኢየሱስ ።
 ፲፮ ጌታችን ኢየሱስም መለሰ ። ወይቤሉሙ ።
 እንዴህም አላቸው ።
 አመደልዋን ፣
 እናንት ግብዘች ።
 እንትሙሰ ኢትፈትሑኑ አድገኩሙ ወሳህመክሙ እምነ ምቅግሁ ወኢትወስድዎኑ ታስትዶም ግዩ በዕለተ ሰንበት ።

እናንተስ አሀያችሁን በሬያችሁን በሰንበት ገለባ ከሚበላ በት ፈትታችሁ ውሀ ልታጠጡት ትወስዱት የለምን ።
 ፲፮ ወዛቲ ወለተ አብርሃም እንተ አሠራ ሰይጣን ሂተ ወጅተ ዓመተ አኮነ ርቱዕ ትትፈታሕ እምነ ማዕራ ይኦቲሂ በዕለተ ሰንበት ።
 ፲፮ ያንማ እንዴታ በውሀ ጥም ይሙቱን ትሉኝ እንደሆነ ፣ ሰይጣን አሥራ ስምንት ዓመት እንድትታመም ያደረጋት ይህች ስ የአብርሃም ልጅ ክደዌ ማሠረዋ ልትፈታ አይገባምን አላቸው ።
 ፲፮ ወሰበ ተናገረ ዘንተ ተነፋሩ ክሉሙ እለ ቆሙ ላዕሌሁ ።
 ፲፮ ይህን በተናገረ ጊዜ በጠላትነት የተነሡበት ሁሉ ምላሽ አው ።
 ወተፈሥሐ ክሉ ሕዝብ በእንተ ክሉ መንክር ሠናይ ዘይትገበር እምኔሁ ላዕሌሁ ።
 በሱ ሥልጣን ስለ ሚደረገው ተአምራት ሕዝቡ ሁሉ ደስብሏቸው አደነቁ ።
 በእንተ ኅጠተ ሰናፕ ወበእንተ ዘርእ ወብኅዕ ።
 ፲፮ ወይእተ ዕለተ ይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ ምንተ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ።
 ፲፮ ይህ ሰው እንዲህ ማለቱ እንደሆነ ያልጻፉት እንደሆነ ለስራቸው ሲሳሱ ይቀራሉ ተአምራት አይደረግም ሰው አይሳብም ኦሪት አትጠፋም ወንጌል አትሰፋም ብሎ እንኚ ነው ።

ወንጌልማ ትጠፋ ዘንድ ምን ትመስላለች ።
 ወበምንት እስተማስላ ።
 በምንስ እመስላታለሁ ።
 ፲፱ ትመስል ኅጠተ ሰናፕ እንተ ነሥእ ዕእሰ ወዘርእ ውስተ ገራህቱ ።
 ፲፱ ሰው በርሻው ውስጥ የዘራትን ሰናፍጭ ትመስላለች ።
 ወልሕቀት ። አደገች ።
 ወኮነት ዕፅ ዓባዩ ።
 ታላቅ ዛፍ ሆነች ።
 ወአጽለሉ አዕዋፈ ሰማይ ውስተ አዕዲቂሃ ።
 ወፎችም መጥተው ተቀመጡ ባት ።
 ፳ ወከዕበ ይቤ በምንት እስተማስላ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ።
 ፳ ያግመሩኛ የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን እመስላታለሁ ።
 ፳፩ ትመስል ብሔክ ዘንሥኦት ብአሰት ።
 ፳፩ ሴት የወሰደችውን እርሾ ።
 ወኅብኦቶ ውስተ ስለስቱ መሥፈርተ ሐሪጽ ።
 ሶስት መስፈሪያ ዱቄት የለው ሰችውን ።
 ወእስከ አብኅእ ክሉ ።
 ሁሉን መጣጣ ያደረገ እርሾን ትመስላለች ።
 በእንተ ኅልቄ ኅሩያን ።
 ፳፪ ወኮነ የሐውር አሀጉረ ወአዕጻፍተ ወያንሶሱ በኢየሩሳሌም ወይሚሀር ።
 ፳፪ በየሀገሩና በየአውራጃው በኢየሩሳሌምም እየተመላለሰ ያስተምር ነበር ።
 ፳፫ ወይቤሉ አሐዱ ብእሲ እግዚ

ወንጌል ዘሉቃስ።

እ ውጎዳንን እንጋ እሙን ቱ አለ ይድግ።
 ፳፫ ጎጠተ ሰናፔ ቢልበት። ከነሱ አንዱ መንግሥተ ሰማያት የሚገቡ ጸድቃን ጥቁት ናቸዋ አለው።
 ፳፮ ወይሌሎሙ ተኃዮሉ ትባኢ እንተ ጸባብ አንቀጽ።
 ፳፯ በጠባቢቱ ደጅ ለመግባት ድል ንሱ አላቸው። አንድም ሕንጻ ለመጠበቅ ተበረታቱ።
 አብላክሙ ብዙኃን አለ የኃሥሁ ይባኢ።
 ሊገቡ የሚወዱ ብዙ ናቸው ወሊዶክሉ አይቻላቸውም ብዬ እነግራችኋለሁ።
 ፳፰ እስመ ይትነሣኢ በዓለ ቤት ወየአፁ ፕሳቶ። ማቴ ፳፭ ፲፩።
 ፳፯ ባለቤት ተነሥቶ ደጃን ይዘጋልና። ማለት አምጸኤ አለማትጌታ ምሕረት ይከለክላልና። ወይአተ ጊዜ ትቀውሙ አፍ አ ወትገደጉዱ።
 ያን ጊዜም ከውጪ ቁማችሁ ደጅ ትመታላችሁ።
 እንዘ ትብሉ እግዚአ እግዚአ አርጎወን።
 አቤቱ አቤቱ ክፈትልን እያላችሁ።
 ወያወሥእ ወይብለክሙ እየአምረክሙ እምአይቱ አንትሙ ከወዴትም እንደ ሆናችሁ አላውቃችሁም ብሎ ይመልስላችኋል።
 ፳፯ ወእምዝ ትእንዡ ትበልዎ በላእኒሂ ወሰተይነ ባቅድሚክ።
 ፳፯ ከዚህ በኋላ በፊትህ ስንበላ ስንጠግ አልነበረምን።
 ወመሐርክ በመራህብተነ።
 ባደባባያችን ስታስተምር አል

ነበረምን ትሉ ትጀምራላችሁ።
 ፳፯ ወይሌላክሙ እየአምረክሙ። ማቴ ፯ ፳፫ መዝ ፯ ፳።
 ፳፯ አላውቃችሁም ይላችኋል። ረኃቁ እምኔየ ገበርተ ዓመፃ። ግፍ የምታደርጉ ሁሉ ከኔ ራቁ ወሐሩ ውስተ ብካይ ወሐቅየ ስነን።
 ፳፰ ሐዱ ልቅሶ ጥርስ ማፋጨትም ወጸለበት።
 ወእመ ርኢክሙ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ወለኮሎሙ ነበያት እንዘ ይረፍቁ በመንግሥተ እግዚአብሔር።
 አብርሃምን ይስሐቅን ያዕቆብንም ነበያትንም ሁሉ በመንግሥተ ሰማይ ባደችኋቸው ጊዜ።
 ለክሙስ ያወፅኡክሙ አፍአ። እናንተን ግን ከመንግሥተ ሰማይ ውጭ ያወጡችኋል።
 ፳፱ ወይመጽኡ እምጽባሕ ወእም ፅራብ ወእም ሰሜን ወእም ደቡብ።
 ፳፻ ከምሥራቅ ከምዕራብ ከሰሜን ከደቡብ መጥተው።
 ወይትፈሥሐ በመንግሥተ እግዚአብሔር።
 በእግዚአብሔር መንግሥትም ተድላ ያደርጋሉ።
 ፴ ወይከውኑ ቀደምት ድኃርተ። ማቴ ፲፱ ፴ ማር ፲፱።
 ፴ ፊተኞች ኋለኞች ይሆናሉ። ወድኃርት ቀደምተ።
 ኋለኞችም ፊተኞችን ይሆናሉ።
 በእንተ ጽልዕ ዘሂርድስ።
 ፴፩ ወበይሉቲ ዕለት መጽኤ ሰብእ እምራሪሳውያን።
 ፴፩ በዚያች ቀንም ከፈሪሳውያን ወገን መጥተው።

፴ ወይሌልዎ ግዕ ወሐር እምዝየ እስመ ሂርድስ የኅሥሥ ወይ ፈቅድ ይቅተልከ።
 ፴፩ ሂርድስ ሊገልፅ ይቻልና ከዚህ ሂድ አሉት። ሐትታ ለሱ እገኘውለት አይደለም ከዚህ ያስተማረ እንደሆነ ተአምራት ያደርጋል ሰው ይላባል ኦሪት ትጠፋለች ወንጌል ትሰፋለች ብለው ነው እንጂ።
 ወይሌሎሙ እግዚአ እየሱስ ሐሩ በልዎ ለዛቲ ቀንጽል። ያችን ቀበሮ ሂዳችሁ እንደሆነ በሏት።
 ናሁ አወጽእ አጋንንተ። እነሆ አጋንንትን አወጣለሁ። ወእሁብ ሕይወተ። ድውይንም አፈውሳለሁ።
 የም።
 የነገሩት በመጀመሪያ ዓመት ነው ያሉ እንደሆነ። የም በመጀመሪያው ዓመት።
 ወጌሠመ።
 በሁለተኛው ዓመት።
 ወበሃልስት ዕለት እፈጽም። በሶስተኛውም ዓመት እፈጽማለሁ ማለት እሞታለሁ። እንድም በሁለተኛው ዓመት ነው ያሉ እንደሆነ የም በሁለተኛው ዓመት ጌሠም በሶስተኛው ዓመት ድውይ እፈውሳለሁ። ኔን አወጣለሁ። ወሃልስተብሶስተኛው ወር እሞታለሁ።
 ፴፫ ወበሕቱ የምሰ ወጌሠመ ሀለውኩ።
 ፴፫ ነገር ግን ዛሬና ነገ እኖራለሁ። ወበሃልስት አሐውር። በሶስተኛውም ዓመት እሞታለሁ።
 እስመ እይደልዎ ለነቢይ መ

የሉቃስ ወንጌል።

ዊት በአፍክ ዘእንበል በኢየሩሳሌም።
 ለነበይ ለክርስቶስ በኢየሩሳሌም እንጂ ከኢየሩሳሌም ውጭ ተሰቅሎ መሞት አይገባውም ና። ሐተታ በኢየሩሳሌም መሰቀሉ ስለ ምን ነው በሉ ወገብረ መድኃኒተ በማዕከለ ምድር፣ ያለው ትንቢት ለፈጸም እንድም ርእሰ አዳም ከዚያ አለፍ እሱን ለማዳን እንደ መጣ ለማጠየቅ፣ እንድም አዳምን ያሳተ ርእሰ አርዌ ከዚያ ወድቆ ነበርና ያን ለማጥፋት እንደ መጣ ለማጠየቅ።

በከመ ተናገረ ኢየሱስ ተኃድጎታ ለኢየሩሳሌም።

፴፱ ወይቤ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እንተ ትቀትሎሙ ለነበያት። ማቴ ፳፫ ፴፯።

፴፱ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም ሆይ እንች ነበያትን ገዳይ።

ወትዌግሮሙ ለሐዋርያተሃ እ ለ ተፈነወ ሃቤሃ።

ወዳንች የተላኩትንም ሐዋርያት የምትወግረ።

ሚመጠነ ፈቀድኩ አስተጋብሎሙ ለደቂቅኪ ከመ እንተ ታስተጋብእ ዶርሀ ዕጉሊሃ ታሕተ ክነፈሃ።

ዶሮ ልጆችዋን በክንፏ እንድትሰበስብ ልጆችሽን እሰበስብ ዘንድ ምን ያህል ወደድኩ። ወአበይክሙ።

እምቢ አላችሁ።

፵፭ ወናሁ ይትኃድግ ለክሙ ቤት ከሙ በደው።

፵፭ እነሆ ሴታችሁ ፈርሶ ይቀርላችኋል።

አብላክሙ ከመ ኢትሬአዩኒ ለምድእዜ እስከ ሶቢ ትብሉ ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር። በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ከእንግዲህ ወዲህ አታዩኝም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

ምዕራፍ ፲፱።

በከመ ፈወሶ ኢየሱስ ለቅብው በእለተ ሰንበት።

፩ ወእምዝ ሶቢ ሐረ ሶእ ቤተ አሐዳ ብእሲ እምን መልእክሙ ለፈሪሳውያን በሰንበት ከመ ይብላዕ እክለ።

፪ ከዚህ በኋላ በሂደ ጊዜ እሀል ይበላ ዘንድ ከፈሪሳውያን አለቆች ወዳንዱ ቤት በሰንበት ገባ። ወእሙንቱሰ ይትዓቀብም።

፫ እርሳቸውም ይጠባበቁት ነበር ወሀሎ አሐዳ ብእሲ ቅብው ቅድሚኑ።

፬ ሆዳ የተነፋ ሰው በፊቱ ነበር። ቅድሚኑ ሀሎ ሀሎ ቅድሚኑ ብለህ ግጠም።

፭ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ጌታም መለሰ።

ወይቤሎሙ ለጸሐፍተ ህገር ወ ለፈሪሳውያን ይከውንሁ በሰንበት ፈውሶ ወሚመ ኢይከውንሁ።

፮ በሰንበት ድውይ መፈወስ ይገባልን ወይም አይገባም ብሎ ያገር ጸሐፊዎችንና ፈሪሳውያንን ጠየቃቸው።

፯ ወአርመሙ። ገም አሉ ወነሥእ ወፈወሶ ወፈንም። ወስዶ ፈውሶ ሰደደው።

፯ ወእምዝ ይቤሎሙ እመቦ አሐዳ እምንክሙ በጠየቁ ላህሙ አው አድጉ ውስተ አዘቅት።

፸ ከናንተ ወገን በሬው ወይም አህያው ከጉድጓድ በወድቅ በት።

አነኑ በጊዜሁ ያነሥእ ወይም ጽኑ በዕለተ ሰንበት። በሰንበት ያን ጊዜውን ያሃገው የለም አላቸው።

፹ ወስእኑ አውሥእቶ በእንተ ዝንቁ ነገር።

፺ ስለዚህ ነገር መመለስ ተሳኛቸው።

በከመ መሀረ ኢየሱስ ትሕትና ወፍቅረ ለእለ ይረፍቁ።

፺ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ ለእለ ሀለዉ ውስተ ምሳሕ። በምሳ ላሉ ምሳሌውን መስሎ ነገራቸው።

፺ ወመሀሮሙ ሶቢ ርእዮሙ እንዘ ይትባደሩ ውስተ ርእሰ ምርፍቅ።

በላይ ለመቀመጥ ሲቀዳደሙ ባያቸው ጊዜ ምንጣፍ መሠሉ ጊያ ካለበት ጽዋ ከሚጀመር በት እንጀራ ከበዛበት ወጥ ከተደራረበበት ሲቀዳደሙ ባያቸው ጊዜ።

፻ ወይቤሎ። እንዲህም አላቸው።

እመቦ ዘጸውዓክ ውስተ ምሳሕ ኢትርፍቅ ውስተ ርእሰ ምርፍቅ ከቡር።

ለምሳ የጠራህ ሰው ቢኖር ከፊስጌ አትቀመጥ። ዮጊ ይመጽእ ዘይከብረከ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

ወይም ካንተ የበለጠ ይመጣ ይሆናል።

ሀ ለስሙ መጸኢ ድንገር ይብላኩ ህክ- ዘጸውዓክ ኅድግ ሎቱ ዘ ንተ ገጸ።

ሀ ያ የጠራህ ኋላ ሙጥቶ ይህን ስፍራ ለእገሌ ተውለት ይልሃልኛ።

ወትት፡፡ኃፈር ውለተ ጊዜ ወ ትወርድ፡ ውስተ ምርፋቅ ዘይ ቲሐት።

ያን ጊዜም አፍረህ ከታችኛ ሙ መቀመጫ ትወርዳለህ።

፲ ወእመሰ ሀ ዘጸውዓክ።ምሳ ጽ ሩ፡፡

፲ የጠራህ ሰው ቢኖር። ወሐርክ። አንተም ብትሄድ፡ ርፋቅ ውስተ ታሕታይ ምርፋቅ።

ከታች መቀመጫ ተቀመጥ። ከሙ ሶበ መጽእ ዘጸውዓክ ይ በልክ አርከዩ ዕርግ ውስተ ዘ ይትሌዓል ምርፋቅ።

የጠራህ ሰው በመጣ ጊዜ ወ ዳጅ ከዚህ ወደላይ ወጥተህ ተቀመጥ ይልህ ዘንድ።

ወውለተ ጊዜ ያከውነክ ክብ ረ በቀድሞ ነሱሙ እለ ይ ረፋቅ ወይመስሐ ምስሌክ።

ያን ጊዜም ካንተ ጋራ ተቀ ምጠው የሚበሉት ሁሉ ያክ ብሩሃል።

፲፩ እስሙ ነሱ ዘእዕባና ርእሶ የ ኃዖር። ማቲ ጽ ፲፪ ሉቃ ፲፮ ፲፬

፲፩ ራሱን ያከበረ ዑሉ ይዋረዳልና ወዘአትሐተ ርእሶ ያከብር። ራሱንም ያዋረድ ያከብራልና። ወይሌሎ ለዘጸውዖ። ለጠራውም ሰው እንዲህ አ ለው።

፲፪ ሶበ ትገብር በዓለ ወምሳሐ አ ው ድራረ። ምሳ ፫ ፱።

፲፫ በዓልም በምታከብርበት ምሳ ም በምታተርብበት ህክርም በ ምትዘክርበት ጊዜ።

አትጸውእ አእርከቲክ ወአኃ ዊክ።

ወንድምችህንና ወዳጆችህን አ ትጥራ።

ወአዝማዲክ ወሃረክ ወማሃፊ ረክ።

ዘመዶችህንና ሳረቤቶችህን። ወበጸክ አብዕልተ።

ባለጠጎችን።

ከሙ ይጸውዑክ እሙንተሃ። እርሳቸውም ይጠሩህ ዘንድ። ወይከውነክ ፍጻ በሳቤሆሙ። ብድራት ይሆንብሃልና።

፲፫ አላ አንተሰ ሶበ ትገብር በዓ ለ ወምሳሐ ጠበ ፱ ፯።

፲፫ ህክር በምትዘክርበት ምሳ በ ምታቀርብበት ጊዜ

ጸውዕ ነጻያን ወምስኪናን። የተቸገሩትንና ድኅኞችን ጥራ ወዕውራ፡፡ ዕውራንን። ወስዑራን። አንካሶችንም።

፲፬ ወብዑዕ አንተ።

፲፬ እንደህ ያደረግህ እንደሆነ የ ተመሰገንክ ነህ።

እስሙ አልበሙ ዘይፈድዩክ። የሚከፍሉህ የላቸውምና። ባሕቱ ትትዓዎይ እመ ይትን ሥኡ ጸድቃን።

ጸድቃን በሚነውበት ቀን ዋ ጋህን ታገኛለህ እንጂ።

፲፭ ወሰሚዖ ዘንተ አሐዳ እምእ ለ ይረፍቁ።

ይሌሎሙ ብዑዕ ውለቱ ዘይበ ልዕ እክለ በመንግሥተ ሰማ ያት።

፲፭ ከተቀመጡት እንዲ ይህን ሰ ምቶ በመንግሥተ ሰማይ እህ ል የሚበላ ሰው የከበረ ነው እለ። የእንብላው መጣፍ የ ጅብ መጣፍ፣ እንዲሉ። በዚ ህ ዓለም እህል ትምርትን የ ሚመገብ ሰው በመንግሥተ ሰ ማይ ንፁድ ከቡር ነው። እን ድም ወመሰለ ሎሙ ብለህ መ ልስ። በትምርት ላሉ ምሳሌ መ ስሎ ነገራቸው ለማስተማር ሲ ቀዳድሙ በያቸው ጊዜ ወይሌ ሎሙ። በትምርት የጠራህ ሰ ው በኖር አስተምራለሁ አት በል። የጊ ይመጽእ። ወይም የ ተግረ ካንተ የበለጠ ይሆናል እስሙ መጸኢ። የጠራህ ሰው መጥቶ ማስተማሩን ለእገሌ ተ ውለት ይልሃልና። ወትት፡፡ኃፈር ያን ጊዜ አፍረህ ወደትምርት ትመለሳለህ። ወእመሰ ሀ፡ ወይመ ምርነት የጠራህ ሰው ቢኖር ወሐርክ። አንተም ብትሄድ፡ ር ፍቅ ውስተ ታሕታይ ምርፋቅ እማራለሁ በል። ከሙ ሶበ መ ጽእ። የጠራህ ሰው ወዳጅ መ ማሩ ይበቃሃል አስተምር ይል ህ ዘንድ። ወውለተ ጊዜ ይክ ውነክ ክብር፡ ያን ጊዜ በሁሉ ዘንድ ክብር ይሆንልሃል። እስ ሙ ነሱ። ራሱን ያከበረ ይዋ ረዳልና አስተምራለሁ አትበ ል። ወዘአትሐተ ርእሶ፡ ራሱን ያዋረድ ያከብራልና። እማራለ ሁ በል። ወይሌሎ ለዘጸውዖ። በ ምታስተምርበት ጊዜ የተማሩ ትን አስተምራለሁ አትበል። ከሙ ይጸውዑክ። ያስተምሩህ ዘንድ። ወይከውነክ ፍጻ። ብድ ራት ይሆንብሃልና። አላ ሶበ ት

የሉቃስ ወንጌል

ገብር = በምታስተምርበት ጊዜ ያልተገሩትን አስተምር እንጂ ወቅፁ-ፅ። እንዲህ ያደረገህ እንደሆነ የተመሰገንክ ነህ። እስመ አልቦሙ፣ የሚያስተምሩህ የላቸውምና። ወባሕቱ ጻድቃን ዋጋቸውን በሚያገኙበት ጊዜ ዋጋህን ታገኛለህ እንጂ፣ ነገር ግን ዋጋህን ታገኛለህ፤ አንድ ም ወመሰለ ሎሙ ብለህ መልስ በምናኔ ላሉ ምሳሌ መስሉ ነገራቸው፣ ሰበ ርእዮሙ፣ ለተባሕትዎ ሲቀዳደሙ ባያቸው ጊዜ፣ ይቤሉሙ፣ ወደምናኔ የጠራህ ሰው ቢኖር ተባሕትዎ እይዛለሁ እዘጋለሁ አትበል፣ የጊ፣ ወይም ካንተ የበለጠ የረዳ ይኖራል፤ እስመ መጸአ። ወደምናኔ የጠራህ መጥቶ ተባሕትዎውን ለእገሌ ተውለት ይልሃልና፣ ወውለት ጊዜ፣ ያን ጊዜ አኖረህ ልርዳ ትላለህና፣ ወደመርዳት ትመለሳለህ፤ ወያ ወጽአም ዘበአሕሥርት እንዲል፣ ሳይረዳ የዘጋውን ያስወጡታል፤ ወእመሰቦ፣ የጠራህ ሰው ቢኖር = ወሐርክ፣ አንተም ብትሄድ = ርፍቅ = እረዳለሁ በል = ከመ ሰበ መጽአ = ወደምናኔ የጠራህ ሰው እርዳታው ይበታሃል ተባሕትዎ ያዝ ይልህ ዘንድ፣ ወውለት ጊዜ = ያን ጊዜ በሁሉ ዘንድ ክብር ይሆንሃል = እስመ ነሱ ዘአሰባዩ = አይለወጥም ወይቤሉ = በምትመንንበት ጊዜ የተማሩትን ይገዢ እመንናለሁ አትበል፣ ከመ እመንቱ ሂ፣ ገርግ ሌሊቱ ድምፀ አራዊቱ ፅዕብ ገዳሙ እንደምን ይቻላል እያሉ ይከራከሩሃልና፤ አላ

ሰበ ትገብር = ወደምናኔ በምትጠራበት ጊዜ ያልተገሩትን ይዘህ መንን እንጂ = ይኔይሰ ብእሰ ዘጠበ በለቢሰ ምግባራት እምነ ብእሰ በዓለ ኃሠሣ ወንጽር እንዲል = ወብፁ-ፅ አንተ እንዲህ የሆነ እንደሆነ ንፁድ ክፁር ነህ። እስመ አልቦሙ = ያሰብከውን አይከራከሩህምና = አያስቀሩህምና፣ ሙሰሚያ = አይለወጥም።

በእንተ ምሳሌ ዘዕሁራን።

፲፮ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ

አሐዳላ ብእሰ ገብረ ምሳሐ ዓቢየ። ግቱ ጳዩ ፄ ራእ ፲፱ ዘ

፲፮ አንድ ሰው ታላቅ ምሳ አዩ ረገ።

ወዓሠርሙ ለብዙኃን። ብዙ ሰዎችንም ጠራ።

፲፯ ወሰበ በጽሐ ዓሠር ፈነወ ገብር ይጸውሎሙ ለእለ ተአሠሩ

፲፮ የታደሙበት ቀን በደረሰ ጊዜ የታደሙትን ይጠራ ዘንድ ባሯውን ላከ።

ወሐረ ገብሩ ወይቤሉሙ ለእለ ዓሠርዎሙ ንፁአ እስመናሁ ወዳእነ አስተዳለውን ምሳላ።

ሃዶ ምሳውን አዘጋጅተን ፈጽመናልና ኑ አላቸው።

ወዓበይዎ ነሱሙ ኅቡረ። ሁሉም ባንድ ቃል እንበ አሉ

፲፭ ወይቤሉ ቀዳማዊ ገራህተ ተሣየጥኩ።

፲፮ የራተኛው ምድር ገዝቻለሁ ወአጽሕቅ እኅር እርአያ፣ ለመራት እወዳለሁ።

ወበሎ ረሲ ሊተ ከመ ዘአአ ዓበይኩ።

ስለዚህ መምጣት አይቻልኝም ና ከመጣሁ ቁጠርልኝ በለው አለው።

፲፱ ወይቤሉ ካልኢኒ ኃምስተ ጽምዶ አልሀምት ተሣየጥኩ።

፲፱ ሌላውም አምስተ ጽምድ በርች ገዝቻለሁ። ክልሌተ ጽምዶ አኃ ይላል ሁለት ወይፈን ገዝቻለሁ።

ወአሐውር እርአዮሙ ወእፍትኖሙ።

ልፈትናቸውም አሐዳሰሁ፣ ወበሎ ረሲ ሊተ ከመ ዘመጸ አኩ ወአዓበይኩ።

ከመጣሁ ቁጠርልኝ በለው አለው።

፳ ወሣልሱኒ ይቤሉ ብእሰተ አውሰብኩ።

፳ ሰስተኛውም ሚስት አግብቻለሁ።

ወበእንተዝ ኢይክል መጸአ ወረሲ ሊተ ከመ ዘአዓበይኩክ ስለዚህም መምጣት አይቻልኝም ከመጣሁ ቁጠርልኝ በለው አለው። ሐተታ ገራህተ ተሣየጥኩ፣ ማለታቸው ሰማያዊ ልደቱን በነግሯቸው እኛስ ምድራዊ ልደቱን እናውቃለን እንጂ ሰማያዊ ልደቱን አናውቅም ማለታቸውን መናገር ነው። ኃምስተ ጽምዶ አልሀምት ማለታቸው በኅቱም ድንግል ተፀንሶ በኅቱም ድንግልና መወለዱን በነግሯቸው እኛስ አምስቱ ሕዋሳቶች ከምስቱ ሕዋሳቶቹ አንድ ሁኖ የሚወለዱትን ልደት ነው እንጂ በኅቱም ድንግልና ተፀንሶ መወለዱን እናውቅም ማለታቸውን መናገር ነው። ጽምዶ አኃ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ማለታቸው አምስቱን አዕማዶ ምሥጢር በነግሯቸው በሁለቱ ጽላት የተጻፉትን ሕገጋት እንጂ አምስቱን አዕማዶ ምሥጢር አናውቅም ማለታቸውን መናገር ነው። ብእሲተ አውሰብኩ ማለታቸው እንበለዘር መወለዱን በነግራቸው እኛስ በዘር በሩክቤ የሚወለደውን እናውቃለን እንጂ እንበለዘር የሚወለደውን ልደት አናውቅም ማለታቸውን መናገር ነው።

፳፩ ወገብአ ገዡ ገብሩ ወነገሮ ከመዝ ለእግዚአ።

፳፪ በገራም ተመልሶ ያህን ለጌታው ነገረው።

ወእምዝ ተምዓ በዓለ ቤት ይከተ ጊዜ።

ያን ጊዜም ባለቤቱ ተቋጣ። ወይቤሎ ለገብሩ ሐር ወግዕ ፍጡነ ውስተ መራህብት ወውስተ አስኳተ ሀገር።

ባረውንም አለው ፈጥነህ ወደአደባባይ ሂድ።

ጸውሎ ወአምጽእ ሊተ ዝየ ነዳያነ ወዕነሳነ።

የተቸገሩትንና ድኖችን። ወዕውራን። የታወሩትን ወስቡራን።

ሐንካሶችን አምጣልኝ አለው።

፳፫ ወይቤሎ ገብሩ ገበርኩ እግዚአ በከመ አዘገክኒ።

፳፬ ከዚህ በኋላ በገራው አቤቱ እንዳዘገክኝ አደረግሁ አለው። ወዓዲ ሀ መካን።

ያግሞም ሰፍራ አለ አለው። ሐተታ የሚገባ በቅጽ ከተገኘ አለመክልከሉን መናገር ነው።

፳፭ ወይቤሎ እግዚአ ለገብሩ ሐ

ር ፍጡነ ውስተ ፍናው ወውስተ ጥቅመ ሀገር ወበገብር አብዕ ሰብአ።

፳፮ ጌታውም ባረውን ወደቅጥርና ወደ መንገድ ውጣና የግድ አስገባ።

ከመ ይምላዕ ቤትዩ።

ቤቱ ይመላ ዘንድ አለው።

፳፯ አብለከሙ ከመ አሐዳሂ አምላለ ተዓሠሩ እለ ጸዋእኩ አይጥዕም ለበዓልዩ።

፳፰ ከለዜህ ከተጠሩት ሰዎች አንዱ ስንኳ ኤንጀራዬን አይቀም ላትም ብዬ እነግራችኋለሁ።

አልቦ ዘይጥዕም ለበዓልዩ አሐዳሂ አይጥዕም ለበዓልዩ ይላል። እንደዚህም ሁሉ ትንቢት ከተነገረላቸው ተስፋ መስቀልን ከናገርንላቸው አንድ ስንኳ እንዳይገባ በውነት እነግራችኋለሁ።

አስመ ብዙኃን ዕሠራን ወኅዳጣን ኅሩያን።

የታደሙ ብዙ ናቸውና። የተመረጡ ጥቂት ናቸውና።

ዘከመ ይደሉ ተለዎተ አይሱስ

፳፱ ወእምዝ እንዘ የሐውሩ ምስሌህ ብዙኃን ሰብእ ተመይጠ ወይቤሎሙ።

፳፺ ከዚህ በኋላ ብዙ ሰዎች ከርሱ ጋራ ሲሄዱ ተመልሶ እንደህ አላቸው።

፳፻ ዘይመጽእ ኅዜዩ። ማቴ ፲ ሰ፯።

፳፻ ወደኔ የሚመጣ።

ወዘይፈቅድ ይትልወኒ።

ሊከተለኝም የሚወድ።

ወዘኢጸልእ አባሁ ወእም።

እናት አባቱን ያልጠላ።

ወብእሲቶ፤ ሚስቱን

ቤቶ።

ወውሉዶ።

ወአኃዊሁ፤

ወአኃቲሁ።

እቶቹንም የማይጠላ።

ወዓዲ ነፍሶሄ እንቲአሁ።

ደግሞም ነፍሱን የማይጠላ።

ኢይክል ከዊነ ረድዕዩ፤

የኔ ደቀ መዝሙር መሆን አይቻለውም።

፳፻ ዘኢይፀውር መስቀለ ሞቱ ወኢይመጽእ ይትልወኒ ኢይክል ከዊነ ረድዕዩ። ማቴ ፲ ሰ፯ ማር ፻ ሰ፱።

፳፻ መስቀሉን ተሸክሞ የማይከተለኝም የኔ ደቀ መዝሙር መሆን አይቻለውም።

፳፻ ወእመጦ አሐዳ. እምኔከሙ ዘይፈቅድ ይሕንጽ ማኅፈድ።

፳፻ ከናንተ ወገን ግምብ ለሥራ የሚወድ ሰው በኖር።

አኮነ ያቀድም ይንበር ወየሐስብ ጻዕጻዎ።

አስቀድሞ ተቀምጦ የሚበቃውን ያስብ የለምን።

እመ የአክሎ ከመ ይሣርሮ መሠረተ፤

ይበቃው እንደሆነ መሠረት ይጀምር ዘንድ።

፳፻ ከመ ሣሪሮ መሠረተ እመ ስለኔ ፈጽሞ ይሁሙ እለ ርኪ ይዎ ይእንዙ ይሣለቁ ላዕሌሁ እንዘ ይብሉ ዝንቱ ብእሲ አኃዘ ይኅንጽ ወስዕነ ፈጽሞ።

፳፻ መሠረት ጀምሮ መፈጸም የተሳነው እንደሆነ ያዩት ሰዎች ሁሉ ይህ ሰው ቤቱን ሊሠራ ጀምሮ ነበር መፈጸም ተሰነውብለው እንዲዘብቁበት። እንደም እመባ ብለህ መልስ ከናን

የሉቃስ ወገንገል።

ተወገን የምናኔ ሥራ ሊሠራ የሚወድ ሰው ቢኖር ይቻላል ምን ለይቻለውም እንደሆነ በዓለም ላይ ያወጣ ያወርድ የለም ማለት ነው ማለፊያ ከጀመረ በኋላ ላይ ለሰው ሆኖ ያዩት ሰዎች ያዩት አጋንንት ይህ ሰው የምናኔ ሥራ ሊሠራ ጀምሮ ነበር መፈጸም ተገኘው ብለው እንዲያስቡት።

፴፩ ወለመኒ ንጉሥ ፈቀደ ይሁር ይጽብዎ ለካልዕ ንጉሥ።

፴፪ ንጉሥ ንጉሥን ለወገው ቢወድ።

አኩን ይቀድም ወይንብር ወይ መክር ለእመ ይክል በእልፍ ጸቢያቱ ለዘይመጽአ ጎቤቡ ምስል ክልኤ አልፍ።

ሁለት አልፍ አስከትሎ የሚመጣበትን ንጉሥ አልፍ ሠራዊት ይዞ ድል ይነሣው እንደሆነ አስቀድሞ ተቀምጦ እውጥቶ አውርዶ ይመክር የለምን ወለመ አኩን እንደ ርትቅ ውለቱ ይፈራ ተናብሏት።

፴፫ ያለዚያ ግን በሩት ሳለ ልገብር ብሎ አማላጅ ይልክ የለምን። ወይዜንውም ሰላም።

ልገብር አለ ብለው ይነግሩት የለምን። እንደም ባሕታዊ ሰይጣንን ድል ሊነሣው ቢወድ አስቀድሞ በዓለም ሳለ ያወጣ ያወርድ የለምን ለእመ ይክል ፍትወታት እኩያት ኃጣው እን የሚያመጣበት ሰይጣንን በጥቂት ትሩፋት ድል መንሣት ይቻላል ለንደሆነ። ወለመ አኩን ያለዚያ ግን በበላዩ ወዳጅ ባሕታው ያን አትርሱኝ እዘኑ ጎልኝ ብሎ ይልክ የለምን።

፴፬ ወከግቡ ነሱ ሰብእ ዘእምእክሙ ዘኢወጽአ እምነሱ ወዘኢይትናከር ነሱ ዘዘአሁን ዋዩ ኢይክል ከዊነ ረድዕዩ። ግቲ ፱፻፲፱ ግር ዘ፱።

፴፭ እንደዚህም ሁሉ ከኖንተ ወገን ከብቁን ሁሉ ያልተወ ከገንዘቡ ሁሉ ያልተለዩ የእደቀ መዝሙር መሆን አይቻሉም።

፴፮ ሠናይ ውለቱ ጼው።

፴፯ ጨው መልካም ነው። ወለመሰ ጼው ለስሐ በምንት እንክ ይቁስም።

፴፰ ጨው ቢያልጥ ግን በምን ያጣፍጡታል።

፴፱ አኩን ይገድፍም አፍአ ውስተ መሬት።

፵፩ ከዳሪ ይጥሉታል እንጂ።

፵፪ ዘበ ፅዝን ሰሚዓ ለይስማዕ።

፵፫ ጆሮ ያለው ይስማ። እንደም ሠናይ ውለቱ ጼው ብለህ መልስ። ምናኔ መልካም ነው ምናኔ ከሌለ የተባሕትምውን ሥራ በምን ይሠሩታል ዘበ ፅዝን፤ ጼው የተባለ በቁሙ ጨው እንዳይደለ ምናኔ እንደሆነ ፅዝን ልቡና ያለው ያስተውል።

በእንተ ተገድፎተ በግዕ።

ምዕራፍ ፲፮።

፩ ወቀርቡ ጎቤቡ መጽብሐን ወ ኃጥአን ይስምዕም።

፪ ቀራጮች ኃጥአንም ከርሱ ለሰሙ ወደርሱ ቀረቡ።

፫ ወእንጉርጉሩ ጸሐፍት ወፈሪ ሳውያን እንደ ይብሉ ገንቱሰ ኃጥአን ይትዌከፍ።

፬ ፈሪሳውያንና ጻፎችም አንጉራጉሩ፣ እንደህ ሲሉ ይህስ

ሶጢአተኞችን ይቀበላል። ወይበልዕ ምስሌሆሙ። ከርሳቸውም ጋራ ይበላል። ወመሰለ ሎሙ ዘንተ ምሳሌ ወከመዝ ይቤሎሙ።

፫ እንዲህ ያለ ምሳሌ መስሎ መስሎ ነገራቸው።

፬ እመቦ ብእሲ እምእክሙ ዘበ ምዕት አባግዕ።

፭ ከኖንተ ወገን መቶ አባግዕ ያሉት ቢኖር። ወለእመ ተገድፎ አሐዳ እምኔሆሙ።

ከመቶው አንዱ ቢጠፋበት። አኩን የጎድግ ተስዓ ወተስዓ ተውስተ ገዳም ወየሐውር ይጎሥሥ ጎቤ እንተ ተገድፎ። ዘጠና ዘጠኝን ከበረሀ ትቶ ወደጠፋበት ሊሻ ይሄድ የለምን፤ እስክ ይረከቦ።

አስኪያገንው ድረስ።

፭ ወእምከመ ረከቦ ይመውር ዳ በ መትከፍቱ እንደ ይትፈላላክ ባገንገውም ጊዜ ይስ ብሎት በትከሻው ይሸከመው የለምን።

፮ ወአቲም ቤቶ ይጸውዕ አእር ከቲሁ ወጎሮ።

፯ ከቤቱም በገባ ጊዜ ጎረቤቶቹ ንና ወዳጆቹን ጠርቶ፤ ወይቤሎሙ ተፈሥሎ ሊተ፤ ደስ ይበላችሁ ይላቸዋል፤ እስመ ረከብኩ በግዕዩ ዘተገድፈኒ።

የጠፋብኝን በጌን አግኝቼዋለሁና።

፯ አብለክሙ ዛመ ከመዝ ይከውን ዓቢይ ትፋሥ ሕት በሰማያት በበ ይነ ስዳ ኃጥአ ዘይኔሥሕ ፈድፋድ እምተስዓ ወተስዕቱ ጸድቀን አለ ኢይፈቅዱ ይነስሱ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

፯ ገስሐን ከግዮሹ ከወጣና ዘጠኝ ጳጳሳት ይልቅ ገስሐ ዘግገዝ ባንድ ኃጥእ እንደዚህ ያለ ደስታ ዘሰግዶ ይደረገልብዮ እንግራችኋለሁ።

በእንተ ተረከቡት ገመስ።

፬ ወእመኒ ብእሲት ዘባቲ ዓሥሩ ጠፋልሐ አግመስ።

፭ እንደዚህም ሁሉ አሥር ምዝ ምዝ የወርቅ ቀለበት ያላት ልት ብትኖር።

ወለእመ ተገድራታ አሐቲ እምኔሆን።

ከሥሩ እንዲቱ ብትጠፋባት።

እኩነቱ ታሐቱ ማሕቶተ ወትፊ ነቅል ኮሎ ንዋያ ዘውስተ ቤታ ወትኩስትር ወተኅሥሥ አስተሐሚግ።

መብራት አብርታ ቤታን ጠርጋ ስቃዋን አውጥታ ተግታትፈልገው የለምን።

እስከ ትረከቡ።

እስከታገኘው ድረስ።

ዘ ወእምከመ ረከቡት ትጼውሶ አእርከቲ፣፣ ወአግግሪ፣፣

ዘ ያገኘችው እንደሆነ ጎረቤቶቿ ን ወዳጆቿን ጠርታ።

ወትቤሎሙ ተፈሥሐ ሊተ።

ከኔ ኃራ ደስ ይበላችሁ።

እስመ ረከብኩ ገመስየ እንተ ተገድራተኒ።

የጠፋብኝን ቀለቡትን አግኝቶ ታለሁና የምትላቸው አይደለምን።

፫ አብለኩሙ ከመ ከግሁ ይከውን ፍሥሐ በሰግያት በቅድመ መላእክተ እግዚአብሔር በእንተ አሐዱ ኃጥእ ዘይኔሰሐ

፬ ገስሐስ ስለሚገባ ስለ ፩ድ ኃጥእ

በእግዚአብሔር መላእክት ዘንድ እንዲህ ያለ ደስታ ይደረገልብዮ እንግራችኋለሁ። ሐተታ ማቲዎሽ መቶ አለ ። ሉቃስ ዓሥር አለ እንደምን ነው ቢሉ መቶው የጎጥ አለቃ ዓሥር ደምሳሽ አለቃ አላቸው ከመቶው የጎጥ አለቃ አንዱ ዲያብሎስ ወርዲልና። ማቲዎስ መቶ አለ ከሥሩ ደምሳሽ አለቃ አንዱ ዲያብሎስ ወርዲልና ሉቃስ እንዲህ አለ። እንደም በከተማ ዓሥር በነገድ መቶ ናቸውና ከሥሩ ከተማ አንዱ ዲያብሎስ ወርዲልና ሉቃስ ዓሥር አለ ከመቶው ነገድ አንዱ ዲያብሎስ ወርዲልና መቶ አለ።

በእንተ ተገጥሎቱ ወተመደጦ ቱ ሰወልድ።

፫ ወደቤሎሙ ከሰበ እግዚአ ኤ የሱስ እሐዱ ብእሲ ቦቱ ክልኤቱ ደቀቀ።

፬ ላንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት ወደቤሎሙ ዘይንእስ ወልዱ ለእቡው ኤባ ሀበኒ መክፈልተ ርስትየ ዘይረከበኒ እምንዋደክ ታናሹ ልጁ አባቱን አባቱ ከገንብሰህ የሚደርሰኝን ከፍለህ ስጠኝ አለው።

ወክፈሎ መክፈልቶ እምንዋደ ገንብሰንም ከፍሎ ሰጠው።

፫ ወእምድንሪ ኅዳጥ መዋዕል አስተጋብሎ ከሉ ንዋዮ ዝኩ ወልዱ ዘይንእስ ሐረ ወነገድ ርኅቀ ብሔረ።

፬ ታናሹ ልጁ ከጥቂት ቀን በኋላ ገንብሰን ሁሉ ሰብስቦ ወደ ፋቅ አገር ሄደ።

ወበሀየ ዘረመ ወእግሰን ነሎ ንዋዮ እንዘ የሐዩ በምርጫት በዚያም አገር በድርጅት እየኖረ ገንብሰን ሁሉ አበላሸ።

፫ ወአጎሊቆ ነሎ ንዋዮ መጽእረኝብ ንቤይ ውስተ ውኡቱ ብሔር።

፬ በድርጅት እየኖረ ገንብሰን ሁሉ ከሔረሰ በኋላ በዚያ አገር ስነ ረኝብ ሆነ።

ወተፀነው። ተቀገረ

፫ ወሐረ ወተፀምዶ ኅበ አሐዱ እምሰብሐ ውኡቱ ብሔር።

፬ ሂድም በዚያ አገር ካሉ ሰዎች ላንዱ ተገዢ ሆነ።

ወፈንዎ ውስተ ንፀደ ወፍሩ ይርእዩ አኅርወ።

እርያ ይጠብቅ ዘንድ እርሱ ወደሚሰማራበት አሰማራው።

፫ ወፈተወ ይጽገብ እምሐመረ ጽራሶ ዘይሐሰዩ አኅርወ።

፫ እሪያዎች የሚመገቡትን ተረንቃሞ ሊመገብ ወደደ።

ወአልቦ ዘይሁቦ።

ያነ ቅሉ የሚሰጠው የለም አለ፤ እሪያዎች እየተቀደሙ እየበሉበት፤ እንደም በቃህ የሚለው አጣ። እንደም እህል የሚሰጠው አላገንም።

፫ ወሐለየ በልቡ ወደቤ ሚመጠን አግብርቲሁ ለአቡየ አለ ያተርፍም ለእክል።

፫ በልቡ አስቦ በቃሉ እንደህ አለ ባባቱ ቤት እህል ተርፏቸው የሚኖሩ ያባቱ ቤተ ሰዎች ምን ያህሉ።

ወእንሰ እመውት በረኝብ በዝየ እኔ ግን እህል አጥቺ በባዕድ አገር በረኝብ እምታለሁ።

፲፮ እትነግህ ወሐሐውር ኅበ አቡዮ።
 ፲፯ ተነሥቼ ወደ አባቲ እሄዳለሁ ወሐሐው አባ አበስኩ በሰማ ይኒ ወበቅድሚክኒ። አባቲ እንተንም ፈጣሪዬንም በደልኩ።
 ፲፱ ወኢይደልወኒ እንክ እሰመዶ ወልደክ።
 ፲፲ ከንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም። አላ ረስየኒ ከመ አሐዳ እም አግብርቲክ። ከባሮችህ እንዳንዱ ቀጥጠረኝ እንጂ እለዋለሁ ብሎ።
 ፳ ወተንሥኦ ወሐረ ኅበ አቡሁ ተነሥቶም ወደአባቱ ሄደ። ወርእዮ አቡሁ እምርኅቅ ምሆሮ። አባቱም በሩቅ አይቶ አዘነለት ወሮጸ ወሐቀፎ ከሳዩ ወሰንም ፈጥኖ አንገቱን አቅፎ ሳመው ፳፩ ወይቤሎ ወልዳ ለአቡሁ አባ አበስኩ በሰማይኒ ወበቅድሚክኒ። ፳፪ ልጄም አለ አባቲ እንተንም ፈጣሪዬንም በደልኩ። ወኢይደልወኒ እንክ እሰመዶ ወልደክ። ከንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም። አላ ረስየኒ ከመ አሐዳ እም አግብርቲክ። ከባሮችህ እንዳንዱ ቀጥጠረኝ እንጂ አለው።
 ፳፫ ወይቤሎም አቡሁ ለአግብርቲሁ አምጽኦ ፍጡን አልባሰቅድወ ወከልብሰም።
 ፳፬ አባቱ ባርዶቹን አለ ያማረውን ግምጃ እምጥታችሁ ፈጥኛችሁ አልብሰች።

ወደዬ ሕልቀተ ውስተ ሕፃብ ሂሁ ወአሳሪን ውስተ እገሪሁ ቀለበት ከጣቱ ጫማ ከእግሩ አግቡለት አላቸው።
 ፳፫ ወአምጽኦ ላሕመ መግዝዓ ወጥብሐ።
 ፳፬ ማለፊያ ፍሪዳ እምጥታችሁ እረዳ። ንብላዕ ወንትፈጣሪክ ምስሌሁ በልተን ከሱ ጋራ ደስ ይበልን።
 ፳፭ እስመ ዝንቱ ወልደዮ ሞተሂ ወሐይወ።
 ፳፮ ይህ ልጄ ሞተ ካልሁት በኋላ ድኑዋልና። ተኃጉለሂ ወተረክበ። ጠፋ ካልሁት በኋላ ተገኝቷልና። ወአኃዙ ይትፈሥሑ። ተደላ ደስታ ያደርጉ ጄመሩ።
 ፳፯ ወወልዳሱ ዘይልኬቅ ሀሎ ውስተ ሐቅል።
 ፳፰ ታላቁ ልጄ ግን ከበረሀ ነበር ወሶበ በጽሐ ወቀርቦ ኅበ ጽንፈ ሀገር። ተመልሶ ከከተማ ሊገባ በቀረበ ጊዜ። ሰምዖ ሶንዚራ ወማኅሌተ። የዘፈን የጫወታ ድምጽ ሰማ።
 ፳፯ ወጸውዓ አሐዶ እምአግብርተ አቡሁ ወይቤሎ ምንትኑ ዝዘ እሰምዕ።
 ፳፻ ከባቱ ባርዶች እንዳን ጠርቶ ይህ የምሰማው ምንድርነው አለው።
 ፳፺ ወይቤሎ እስመ አተወ እኑክ ወጠብሐ አቡክ ላህመ መግዝዓ።
 ፳፻ ወንድምህ መጥቷልና አባት ሕ ሚል ገች አርዶለታል። እስመ ረከቦ ሕይዎ።

ሞተ ካለው በኋላ ድንጥል ጠፋ ካለው በኋላ ተገኝቷልና አለው።
 ፳፻ ወተምዓ ወአብዮ በዊዓ።
 ፳፻ ተቆጥቶ አልገባም አለ። ወወጽኦ አቡሁ ወአስተብቀሥ አባቱም ወጥቶ ማለደው።
 ፳፻ ወአውሥኦ ወይቤሎ ናሁ መጠን ዝ ምመታተ ተቀንደኩ ለክፍ።
 ፳፻ እነሆ ይህን ያህል ዘመን ተገዛውልህ። ወኢኃላፍኩ ወኢተዓደውኩ እምትእዛዝክ ግመራ። ከቶ ከትእዛዝህ አልወጣሁም ትእዛዝህን አላረረስኩም። ወልተሰ ኢወሀብክኒ መሐስኦ ጠለ ጥቀ በዘእትፈጣሪ ቦቱ ምስለ አዕርክትየ ወአብያጽዮ ለኒ ግን ከባልንጅርቹ ከወዳጅቹ ጋራ ደስ በሚለኝ ገንዘብ ደስ ይለኝ ዘንድ የፍየል ጠቦት ስንኔ አልጠጠኝም።
 ፴ ወአቲምሰ ዝንቱ ወልደክ ዘአኅለቀ ሦሎ ንዋየክ ምዕለ ዘማት ጠባሕክ ሎቱ ላህመ መግዝዓ።
 ፴፱ በድርኦት እየኖረ ገንዘብህን ያበላሸ ይህ ልጅህ በተመለሰ ጊዜ ግን ሚል ገች አረድክለት።
 ፴፳ ወይቤሎ አቡሁ ወልደዮ አንተሰ ን ዘልፈ ሀሎክ ምስሌዮ።
 ፴፳ አባቱም አለው ልጄ እንተስ ዘወትር ከኔ ጋራ ትኖራለህ። ወሎሎ ዘዘይየ ዘእክ ወአቱ የኔም ገንዘብ ሁሉ ገንዘብህ ነው።
 ፴፴ ወባሕቱ ርቱዕሰ ንትፈጣሕ።
 ፴፵ አገባብስ በዚህ ደስ ሊለን ያገባል።

ወንጌል ዘሉቃስ ።

እስመ ዝንቱ ኣኅክ ሞተሂ ወሐድው ተኃገሉሂ ወተረከበ ይህ ልጅ ከሞተ በኋላ ድን ሞል ከጠፋም በኋላ ተገኝቲ ልና፣ኣንድም ኣሐዱ ብእሲ ካያልክ መልሰ። በእሲ የተባ ለጌታ ነው እንደ ታላቅ ልጅ ጸሐፍት ፈሪሳውያን እንደ ታናሽ ልጅ ኃጥአን መጸብሐን ናቸው። አባ ሀበኒ መክፈልተ ርሳትየ። ለሁሉም እንዲያሻቸው አውቆ ሕግ መሥራቱን መናገር ነው። ወእምድግረ ጎዳ ጥ መሞሶል። ኃጥአን ሙጸብ ሐን ሕጉን ተቀብለው ጥቂት ቀን ከኖሩ በኋላ ወደአሕዛብ ሀገር ሄዱ። ወበሀየ ዘረው፣ በአምልኮተ ጣዖት በገበረ ኃጢ አት እየኖሩ ሕጉን አፈረሱ። ወአጎሊቆ። ሕጉን ካፈረሱ በኋላ። መጽአ ረኃብ ዓቢይ። የሚያስተምራቸው አጡ። ወተፀነሁ። ከትምርት ተቸገሩ። ወሐረ ወተፀምደ። በዘያ አገር ካሉ ሰዎች ለአንዱ ተገገፍ ሆኑ ወፈነም ውስተ ዓፀደ ወፍሩ ይርእዩ አጎርው። አሕዛብን ይመስሉ ዘንድ ወደሚሠሩት ኃጢአት ወደሚያመልኩት ጣዖት አስጣሯቸው። ወፈነው ይፀገብ። የሚሠሩትን ኃጢአት ሊሠሩ የሚያመልኩትን ጣዖት ሊያመልኩ ወደዱ ሠሩ አመለኩ። ወአልቦ። የሚያስተምራቸው አጡ። በልቡናቸው አስበው እንደህ አሉ ባባታችን ቤት በቤተ መቅደስ እህል ትምርት ተርፏቸው የሚኖሩም ዕመናን ምን ያህላሉ። ወአንሰ እመውት። እኛ ግን በአሕዛብ

አገር የሚያስተምረን አጥተን በነፍስ እንሞታለን። እትነሣእ ወአሐውር። ንስሐ ገብተን ወደ አባታችን ወደ አግዚአብሔር ተመልሰን። ወእብሎ መለኮትህን ትስብእትህን በደልን ወአይደልወኒ። ከንግዴህ ወደህ ወልድየ ዘበኹርየ ከተባሉ ከእስራኤል ልንቁጠር አይገባንም። አላ ከመ አሐዱ። ከተነሣሕያን አሕዛብ እንዳንዱ ቀጠረን እንጂ እንለዋለን ብለው ሄዱ። ወርእዮ አቡሁ። አላበጀንም ማለታቸውን አውቆ አዘነላቸው ወርጸ። ፈጥኖ በረድኤት ተቀበላቸው። ወሰአጥ በፍቅር ወደዳቸው። ወይቤሎ ወልዱ። መለኮትህን ትስብእትህን በደልን። ወአይደልወኒ። ከእንግዴህ ወደህ ወልድየ ዘበኹርየ ከተባሉ ከእስራኤል ልንቁጠር አይገባንም። አላ ረስየኒ። ከተነሣሕያን አሕዛብ እንዳንዱ ቀጠረን እንጂ አሉት ወይቤሎ አቡሁ። ጌታ ሐዋርያትን። አልባሰቅድው። ልጅነት እንዲሰጣቸው። ወደዮ ጎልቀተ ሃይማኖትን እንዲይዙ። ወአሣዕነ። ምግባር እንዲሰሩ አድርጓቸው አላቸው። ወአምጸኑ ላህመ። ታምራት አድርገላቸው እስመ ዝኩ ወልድየ። ኃጥአን መጸብሐን ከሞቱ በኋላ ድነዋል ከጠፋ በኋላ ተገኝተዋልና። ወአኃዙ ይትፈሩሎ። በትምርት ተደላ ደስታ ያደርጉ ጀመር። ወወልዱስ ፈሪሳውያን ግን ኦሪትን እንጠብቃለን ይሉ ነበር ወአቲም። በወንጌል እናምናለን ብለው ባሉ ጊዜ ሰ

ምዓ እንዚራ። ለኃጥአን መጸብሐን የተደረገውን ታምራት ሰሙ። ወጸውዓ አሐደ፤ አንዱ ኣንዱን ጠርቶ ይህ የምሰጣው ምን ድርነው አለው። ወይቤሎ እስመ አተው። ኃጥአን መጸብሐን በወንጌል ስለመኑ። ወጠብሐ። ደጋጉን ጠቃቅኑን ተአምራት አድርጎላቸዋል። እስመ አተው። ከሞቱ በኋላ ድነዋል። ከጠፋ በኋላ ተገኝተዋልና አለው። ወተምዓ ወአባየ ዝሰ ኃጥአን ይትዌከፍ ጎበ ብእሲ ኃጥአን ቦአ የዓል ማለታቸውን መናገር ነው። ወመጽአ አቡሁ። ወአኮ ጥሁያን ማለቱን መናገር ነው። ናሁ መጠነዝ። ይህን ያህል ዓመት ባሥሩ ቃላት ፀንተን ተዘነልህ። ወአኃለፍኩ። ግሠርቱ ቃላትን አላፈረስንም። ወሊተሰ። ለኛ ግን ከባልንጀርቻችን ጋራ ደስ በሚለን ገንዘብ ጥቂት ስንኳ ተአምራት አላደረግህልንም። ወአቲምሰ በአምልኮተ ጣዖት በገበረ ኃጢአት እየኖሩ ሕግን ያፈረሱ ኃጥአን መጸብሐን በተመለሱ ጊዜ ግን ደጋጉን ጠቃቅኑን ተአምራት አደረግህላቸው። ወልድየ አንተሰ ሀሎክ ምስሌየ ወኹሉ ዘአየ። አመጸአኩ እጸውዕ ጸድቃን ማለቱን መናገር ነው። ወባሕቱ ርቱዕሰ። ሕሙማን ይፈቅድም ለዓቃቤ ሥራይ። አላ ኃጥአን ለንስሐ ማለቱን መናገር ነው። አንድም አሐዱ ብእሲ ብለህ መልሰ። ከልኤቱ ደቂቅ የተባሉ እንደ ታላቅ ልጅ ባሕታውያን፣ እንደ ታናሽ ልጅ ሰብእ ዓለም ናቸው

ወይቤሉ ዘይንሰስ። ለሁሉም ሕግ እንዲያሻቸው አውቆ ሕግ መሥራቱን መናገር ነው። ወእምድኅረ ኅዳጥ። ሰብአ ዓለም ሕጉን ተቀብለው ጥቂት ቀን ከኖሩ በኋላ ወደ አሕዛብ አገር ሄዱ። ወበሀዩ ዘረው። በኃጢአት እየኖሩ ሕጉን አፈረሱ። ወእኅሊቆ ብለህ ወአይደልወኒ ክስካለው ጣዖትን ብቻ እየተውክ አውርድ። ወአይደልወኒ ። ከንግዲህ ወዲህ በወልድ ውሉድ በክርስቶስ ክርስቲያን ከተባሉት ልንቁጠር አይገባንም። አላ ረስየኒ። ከተነሳሕያን አሕዛብ ቍጠረን እንጂ እንለዋለን ብለው ሄዱ። ወርእዮ አቡሁ፣ እንዳለፈው ወአምጽኦ አልባስ ቅድመ ልጅ ነት እንዲመለስላቸው። ወደዩ ጎልቀተ። ሃይማኖትን እንዲረዱ። ምግባር እንዲሠሩ አድርጉላቸው። ወአምጽኦ ላህመ ሥጋውን ደሙን ስጧቸው። ንብላዕ። በልተን ደስ ይበለን። እስመ ዝንቱ ወልድየ። ሰብአ ዓለም ከጠፋ በኋላ ተገኝተዋል ከሞቱ በኋላ ድንዋልና። ወአኃዙ። በነፍስ ተደላ ደስታ ያደርጉጅመር። ወወልዱስ ዘይልሕቅ። ባሕታውያን ግን በበረሀ ነበሩ ወአቲዎ። ወደዓለም በመረመሩ ጊዜ። ሰምዖን ሰንዘራ። ለሰብአ ዓለም የተደረገውን ሰሙ ወጸውዓ ወይቤሉ። አንዱ አንዱን ጠርቶ ይህ የምንሰማው ምንድርነው ብሎ ጠየቀው። ወይቤሉ እስመ አተው። ሰብአ ዓለም ከጠፋ በኋላ ተገኝተዋል ከሞቱ በኋላ ድንዋል። ወ

ጠብሐ ሎቱ፣ ሥጋውን ደሙን ሰጥቷቸዋልና። እስመ ረክበ። ከጠፋ በኋላ ተገኝተዋል ከሞቱ በኋላ ድንዋልና። ወተሞዓ ቁጣ የለም አደነቁ። ወአበዩ። በዊኦ በዚያው ጸኑ። ወመጽኦ አቡሁ። ጌታቸው በዚያው አጸናቸው። ወአውሥኦ ወይቤሉ። ይህን ያህል ዘመን በተባሕትዎ ጸንተን ተገዛንልህ። ወአኃለፍኩ። አሠርቱ ቃላትን አላፈረስንም። ወሊቲሰ። ለኛ ግን ጥቂት ስንኳ ተአምራት አላደረግህልንም። ወአቲዎ። በኃጢአት እየኖሩ። ሕግሕን ያፈረሱ ሰብአ ዓለም በተመለሱ ጊዜ ግን ሥጋህን ደምህን ሰጠህቸው አሉት። ወይቤሉ አቡሁ በናንተስ አድሬባችሁ እኛ ራሳሁ። ወኩሉ ዘአየ። ተአምራቱንም እናንተው ታደርጉታላችሁ። አገብብስ በሰብአ ዓለም ደስ ሊለን ይገባል። እስመ ዝንቱ። ሰብአ ዓለም ከጠፋ በኋላ ተገኝተዋል ከሞቱ በኋላ ድንዋልና። አንድም አሕዱ ብአሲ ብለህ መልስ። ክልኤቱ ደቂቅ የተባሉ መላእክትና ደቂቀ አዳም ናቸው እንደ ታላቅ ልጅ። መላእክት እንደ ታናሽ ልጅ። ደቂቀ አዳም ናቸው። እስተሐምሞተ አኃው ዓቢያን ከመዘለንቦሳን እንዲል። ወይቤሉ ወልዱ ለሁሉም እንዲያሻቸው አውቆ ሕግ መሥራቱን መናገር ነው ትርጓሜው አይለው ጥም

ምዕራፍ ፲፮ ።

በአንተ መጋቢ ዘአይትአመን

- ፩ ወይቤሉም እግዚአላላው ለአርዳኢሁ ሸዳ ብእሲ ባዕል ቦቱ መጋቢ ወክመዝ ነነ መጋቢሁ ዘያማስን ንዋዩ።
- ፪ ጌታችን አላውስ ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አላቸው ላንድ ባለጸጋ ገንዘቡን የሚያበላሽ አንድ ሹም ነበረው ወአስተዋደደም ጎቤሁ ከመይዘሩ ኩሉ ንዋዩ። ገንዘብህን ሁሉ ያበላሻል ብለው ከሰሱት።
- ፫ ወጸውዎ እግዚአላላው ወይቤሉ ምንትነዝ ዘእሰምዕ በአንቲኦክሲ
- ፬ ጌታው ጠርቶ ይህ የምሰማብህ ነገር ምንድር ነው አለው። አግብዕ እንከሰ ሐሳብ ምግብ ናክ። እንግዲህስ ወደህ ሹመትህን አበርክተኝ። እስመ ኢትከውነኒ እንክ መጋቤ ሊተ። ከንግዲህ ወዲህ ሹም አትሆነኝምና አለው።
- ፭ ወሐለየ ውእቱ መጋቢ።
- ፮ ያም ሹም አሰበ። ወይቤ ምንተ እሬሲ። ምን ላድርግ አለ። ናሁ ይሥዕረኒ እግዚአላላው ግብናየ። እነሆ ጌታዬ ከሹመቱ ይሸረኛል። ሐሪሰሂ አይክል። አርሻ አልችል። ወስኢለሂ አኃፍር። እንዳለምንም አፍራሊሁ።
- ፯ አለምር እንከሰ ዘእግብር።

ወንጌል ዘሉቃስ።

፩ እንግዲህስ ወዲህ የማደርገውን አውቃለሁ። እምከመ ሠዕረኒ እግዚአብሔር ምግብናየ።

፪ ጌታዬ ከሹመቱ የሻረኝ እንደሆነ፣ ከመ ይትወከፉኒ ውስተ እብ ያቲሆሙ። በዜታቸው ይቀበሉኝ ዘንድ ብሎ።

፫ ወጸውሆሙ ለአለ ይፈድደዎ ሰዳ ለእግዚአብሔር።

፬ የጌታውን ባለዕዳዎች ጠርቶ፣ ወይቤሉ ለቀዳማዊ ሚመጠነ ሰዳ ትፈድዮ ለእግዚአብሔር እንዲን አንተ ለጌታዬ ምን ያህል ትከፍለዋለህ አለው። ወይቤሉ ጀተ በመሥፈርተ ባይ ስ ቅብኛ።

፭ ሙቶ ማድጋ ዘይት ነው አለው፣ እንደም ዘትፈድዮ የም ትከፍለው ምን ያህል ነው አለው ሙቶ ማድጋ ዘይት አለብኝ አለው።

፮ ወይቤሉ ናሁኬ መጽሐፍክ። እነሆ ደብዳቤህ።

፯ በር ወጸሐፍ ፍጡነ ሃምሳ ላ ሰሌክ፣

፲ ሃምሳ ነው ብለህ ፈጥነህ ጸፍ ሃምሳው ይቅርላህ አለው።

፲፩ ወይቤሉ ለካልዑ አንተሰ ሚመጠነ ሰዳ ትፈድዮ ለእግዚአብሔር እየ።

፲፪ ሌላውንም አንተስ ለጌታዬ ምን ያህል ትከፍለዋለህ። ዘትፈድዮ የምትከፍለው ምን ያህል ነው አለው።

፲፫ ወይቤሉ ምሳተ በመሥፈርተ ቆርሱ ሥርናየ።

፲፬ ሙቶ ቆርስ ስንደ አለብኝ አ

ለው፣ ሐተታ እንዲ ቆርስ ያሥረ ሁለት በቅሎ ጭነት የሚያነሳ አሥረ ሁለት ሚን ነው።

፲፭ ወይቤሉ ናሁኬ መጽሐፍክ። እነሆ ደብዳቤህ።

፲፮ በር ወጸሐፍ ፍጡነ ሰማንያ ላዕሌክ፣

ሰማንያ ነው ብለህ ፈጥነህ ጸፍ ሀያው ይቅርላህ አለው።

፲፯ ወንዕይ እግዚአብሔር ለመጋቤ ዓመግ።

፳ እግዚአብሔርም ይህን የግፍ ሹም አመሠገነው።

፳፩ እስመ ከመ ጠቢብ ገብረ፣ ያዋቂ ሥራ ሠርቷልና።

፳፪ እስመ ውሉደ ዝግለም ይጠበቡ እምውሉደ ብርሃን በዓለሞሙ።

፳፫ ከብርሃን ልጆች ከጸድቃን ይልቅ የዚህ ዓለም ልጆች በዓለማቸው የሚራቀቁ ስለሆኑ።

፳፬ ሐተታ እኒያ ይህን ዓለም በወዲያው ዓለም ለውጠው ይገባሉ።

፳፭ እኒህ ግን በወደሁም ሰጥተው መጽውተው በወደያውም ደስ ይላቸዋልና።

፳፮ አንድም አሐዱ ብእስ እያልክ መልስ።

፳፯ በዕል የተባለ ጌታ ነው። ለጌታ ባለጸጋ ሹም አለው።

፳፰ ጌታ ሰውን ባለጸጋ ማድረጉ በድኅኛ ላይ መሾሙ ነውና።

፳፱ ወእስተዋደይዎ፣ ካገጠማሪ ከዘዋሪ ጋራ እየበላ አይሰጥም

፴ አይመጸውትም ብለው ነዳያን ከሰሱት፣ ወጸውሆ ወይቤሉ።

፴፩ ጌታም በደዌ ጠርቶ ይህ የምሰማብህ ምንድ ነው አግብሰህ

፴፪ እንክ ሐሳብ ምግብናክ። ሹመትህን አበርክተኝ። እስመ

አትከውነኒ። እንግዲህ ሹም አትሆንኝምና አለው።

፴፫ ወሐለየ እንግዲህ ምን ላደርግ፣ ናሁ ይሥዕረኒ።

፴፬ እነሆ ጌታዬ ነፍሴን ከሥጋዬ ይለድተል።

፴፭ ሐሪሰሂ፣ ገሃነም ከገቡ በኋላ ሃይማኖት ይዞ ምግባር ሠርቶ ከብር ማግኘት መንግሥተ ሰማያት መግባት አይቻልም።

፴፮ አክምር፣ እንግዲህስ ወደሁ የምራውን አውቃለሁ።

፴፯ እምከመ ሠዕረኒ። ጌታዬ ነፍሴን ከሥጋዬ የለያት እንደሆነ።

፴፰ ከመ ይትወከፉኒ። ነዳያን በዜታቸው በመንግሥተ ሰማይ ይቀበሉኝ ዘንድ።

፴፱ በርሳቸው ምክንያት የምትወረስ ስለሆነኛ አብያቲሆሙ አለ።

፵ ዕድወ ደኩማን የሐንፃ አብያተ እንዲል።

፵፩ ወጸውሆሙ። ኃጢአት ሰርተውናዳ የሚቀበሉትን ጠርቶ ወይቤሉ ለቀዳማዊ።

፵፪ እንዲን ምን ትግሮሃል አለው ምግብ አለኝ ልብስ የለኝም ልብስ አለኝ ምግብ የለኝም አለው።

፵፫ ወይቤሉ ናሁኬ የቸገረህን ውሰድ አለው።

፵፬ ወይቤሉ ለካልዑ ሂሌላውንም አንተስ ምን ትግሮሃል የቸገረህ ምንድርነው አለው።

፵፭ ልብስ ምግብ አለኝ ከልብስ ከምግብ ቀሚስ ሰናፊል ቸግሮኝል አለው።

፵፮ ወይቤሉ ናሁኬ የቸገረህን ውሰድ አለው።

፵፯ ወንዕይ እግዚአብሔር በኃላፊ ከብት የተሾመ ባለጸጋን እግዚአብሔር አመሰገነው።

፵፰ እስመ ከመ ጠቢብ ገብረ ያዋቂ ሥራ ሰርቷልና።

፵፱ እስመ ውሉደ ዝግለም ይጠበቡ እምውሉደ ብርሃን በዓለሞሙ

የሉቃስ ወንጌል።

ከውሉደ ብርሃን ከጻድቃን ይልቅ ሰብአ ዓለም በዓለማቸው የሚረቀቁ ስለ ሆነ። ሐተታ ጻድቃን በዚህ ዓለም የወዲያ ኛውን ዓለም ለውጠው ይገባሉ እሌህ ግን ይህ ሳይቀርባቸው መጥተው አሥራት በነፍሱት አውጥተው ያን ዓለም ይወርሱታልና። ታሪክ፣ እንደ ሷድ ን ጉሥ ሆንድ አገር ሰዎች ዓመት እንግሠው ከደሴት ያግዙታል በረከብ በጽም ይሞታል። አንድ ንጉሥ ግን ይህን ያውቃልና ከነገሠባት ቀን ጀምሮ ገንዘብ እየሰደደ ሲያከማች ኖረ እንደ ልማዳቸው አጋዙት ያኖረውን እየተመገቡ በበተደላ የሚኖር ሆኑዋል እንደዚህም ሁሉ በዚህ ዓለም በሰጡ በመጸውቱ በወዲያኛው ክብር ይገኛል። አንድም አሐዱ ብእሲ ብለህ መልስ ብእሲ አይለወጥም ለጌታ ሹም አለው መምሕረ ንስሐ ነው አያስተምርም ንስሐን ሥጋውን ደሙን አይሰጥም ብለው ምዕመናን ከሰሱት። ወጸውያ። ጌታ በደዌ ጸራው ከዜህ በላይ አይለወጥም ወጸውያው። ኃጢአት ሰርተው ንስሐ የሚቀበሉትን ጸራቸው ወይሌሎ ለቀዳማዊ። አንተ ምን ኃጢአት ሰርተሃል የሠራኸው ኃጢአት ምንድነው አለው። ወይሌሎ ምዕተ በመስፈርተ ባዶሰ፤ ፍጹም ኃጢአት ሠርቻለሁ አለው። ወይሌሎ ጸሐፍ ላዕሌክ ሃምሳ። እኩሉን ጸም እኩሉን እኔ እጸምልሃለሁ አለው። ወይሌሎ ለክልሉ

አንተስ ምን ኃጢአት ሠርተሃል አለው። ወይሌሎ ምዕተ። ፍጹም ኃጢአት ሠርቻለሁ የሠራሁት ኃጢአት ፍጹም ነው አለው። ሶስቱን እጅ አንተ ጸም ሲሰውን እኔ እጸማለሁ አለው። ተመየጥ አንተ ወከነ እትዌከፍ ሞተ ህየንቴ ከበከመ ተወክፈ ክርስቶስ ህየንቴየ ወህየንተ ክሎሙ እንዲል። ወንዕዶ እግዚአብሔር፤ በዓመፃ የሚፈርድ መምሕረ ንስሐን እግዚአብሔር አመሰገነው። እስመ ጠቢብ። አዋቂ እንደ መሆኑ ያዋቂ ሥራ ሠርቷልና። እስመ ውሉደ ዝዓለም። ከውሉደ ብርሃን፤ ከጻድቃን ይልቅ ሰብአ ዓለም በዓለማቸው የሚረቀቁ ስለ ሆኑ ሐተታ ጻድቃን ራሳቸውን ጠብቀው ብቻቸውን ነው መንግሥተ ሰማይ የሚገቡ። መምሕራን ግን ብዙ አስተምረው አሳምነው አጥምቀው ወደኃጢአት ወደክህደት የሄደውን በንስሐ መልሰው ብዙ ሁኔው ነውና።

፱ ወአነሂ እብለክሙ ግበሩ ለክሙ አእርክተ እምንዋየ ዓመፃ፤

፺ በኃላፊ ክብት ወዳጅ ግዙብት እላችኋለሁ።

ከመ አመ አኅለቅሙ ንዋየክሙ ይትወከፉክሙ አሙንቱ ሂ ውስተ አብያቲሆሙ ዘለዓለም።

ዘለዓለም ገንዘባችሁን ሰዋታችሁ በጨረሳችሁ ጊዜ እርሳቸውም በዜታቸው በመንግሥተ ሰማይ ይቀበሏችሁ ዘንድ። ታሪክ እንዳንድ ባለጸጋ።

ከብር የነበረ ተዋርዶ አግኝቶ የነበረ አጥቶ ሳለ ንጉሥ አጸራው፤ ከብሬ የነበረ ተዋርጂ አግኝቼ የነበረ አጥቶ ልብስ ስንቅ የምሰጥው ገጸ በረከት የለኝ ምን አደርጋለሁ አለ። ከራሱ አብልጦ የሚወደው እንደራሱ አድርጎ የሚወደውን ቆ አጥቅቶ የሚወደው ወዳጆች ነበሩት ከራሱ አብልጦ ከሚወደው ወዳጁ ዘንድ ሂዶ አንድ ግርባብ ሰጥቶ ሰደደው እንደራሱ አድርጎ ከሚወደው በሂድ አልቅሶ ሸኝቶ ሰደደውን ቆ አጥቅቶ ከሚወደው ወዳጁ ዘንድ ሂዶ ምንስ ንቁ አጥቅቼ ብወደው ወዳጄ አይደለምን አንድ ነገር በሰጠኝ ብሎ ነገረው እርሱም አለው ሁሉ ከኔ አለልህ ልብስ ብትል ስንቅ ገጸ በረከት ብትል ውሰድ። እንዲህም አድርጌ እኔ አልቀርም ከንጉሡ ባለሟል ነኝ ባለሟሎቹም ወዳጆቹ ናቸው ሂጄ ነገርህን አቀናልሃለሁ ብሎ ሂዶ ነገሩን አቅንቶለታል። ባለጸጋ የተባለ ሰው ሁሉ ነው ንጉሥ የጌታ ምሳሌ እንደማስጠራቱ ጌታ ሰውን በሞት መጥራቱን መናገር ነው። ከራሱ አብልጦ የሚወደው ወዳጅ የተባለ ገንዘብ ነው። እርሱ ከጦርነት ሲሂድ ገንዘቡን ከገዳም አግብቶት ይሄዳልና። ግርባብ እንደሰጠው የከፈን ያህል ይዞ ይሄዳልና። እንደራሱ አድርጎ የሚወደው ወዳጅ የተባለ ሚስትና ልጅ ናቸው። አልቅሶ ሸኝቶ እንደሰደደው አልቅሰው ወደመቃብር ሸኝተውት ይመ

ወንጌል ዘሉቃስ

ለሳሉና። ንቆ አጥቅቶ የሚወደው ወዳጅ የተባለ ምጽዋት ነው የሚያወርሰው ከብር አልታየምና። የሚሻውን ሁሉ እንደሰጠው በምጽዋት ዋጋ መገኘቱን መናገር ነው። ለባለሟሎቹ እንደነገረለት ምጽዋት በጻድቃን በሰማዕታት በመላእክት ስም ይደረጋልና። ለንጉሡ እንደነገረለት ፍጻሜው በጌታ ነውና።

፲ መዘሰ በውኅድ ምዕመን በብዙኅ ምዕመን ውለቱ።

፲ በጥቂቱ የታመነ በብዙ የታመነ ይሆናልና።

መዘሰ በንግድ ዓማጊ በብዙኅ ኒ ዓማጊ ውለቱ።

በጥቂቱ ግን ያልታመነ በብዙ ውም ያልታመነ ነው።

፲፩ ወሰበ በንዋዩ ዓመፃ ሃይማኖት አልብከሙ በንዋዩ ጽድቅ መነ የአምነክሙ።

፲፩ በሐሰት ከብት ካልታመናችሁ በውነተኛው ከብት ማን ያምናችኋል ማለት በሚያልፈው ገንዘብ ካልታመናችሁ የማያልፈውን ማን ይሰጣችኋል ወጎንደሩታ ያጠይቅ ጽድቅ ዜላሃ እንዲል።

፲፪ ወሰበ በንዋዩ ባዕድ ሃይማኖት አልብከሙ ዘዘአሁ መነ ይሁበከሙ።

፲፪ በሌላው ከብት ካልታመናችሁ ገንዘብን አምኖ ማን ይሰጣችኋል። ሐተታ አሱ ከሞተ በኋላ ልጅ ሚስት ቢበሉት በጠጡት በሌሎች ባዕድ ነውና። አንድም ካልሰጠለት ለዘራፊ ለገፋፊ ያሰጥበታልና ለዝንቱሰ ዘያወስድም ወረቀት ወፈያት እንዲል።

፲፫ አልቦ ገብር ዘይክል ተቀንዮ ለይቱ አጋሰገት። ማቱ ሄ ሸህ።

፲፫ ለሁለት ጌታ መገዛት የሚቻለው ባሯ የለም።

ወእመ አኮ ሸደ ያፈቅር ወከልዎ ይጻል።

ይህ ቢሆን ግን አንዱን ይወዳል አንዱንም ይጠላል።

ወእመ አኮ ለአሐዱ ይትኤዘዝ ወለካልቦ የዓቢ።

ይህም ሰይሆን ላንዱ ይታዘዛል ለሁለተኛውም አይታዘዝም

ኢትክሉኬ ለእግዚአብሔር ተቀንዮ አንዛ ንዋዩ ታፈቅሩ።

ገንዘብ ስትወዱ ከተገኛችሁ ገንዘብ ከወደዳችሁ ለእግዚአብሔር መገዛት አይቻላችሁም

በእንተ ተመድልዎት ዘፈሪሳ ውያን።

፲፬ ወሰሚያሙ ዘንተ ነሎሙ ፈሪሳውያን ተቃጸብም።

፲፬ ፈሪሳውያን ይህን ስምተው ተጠቃቀሱበት።

እስመ መፍቀርያን ንዋይ እሙንቱ።

ገንዘብ ወዳዶች ናቸውና ዛሬ ስ ከብት አትግዙ የሚለን መጣ ብለው

፲፭ ወይቤሎሙ እግዚአላዕሰስ እንትሙስ ትጼደቁ ለዓይነ ሰብእ

፲፭ እናንተስ በሰው ዘንድ ደጋግ መሰላችሁ ትታያላችሁ።

ወእግዚአብሔር የአምር ልበክሙ።

እግዚአብሔር ግን የልባችሁን ክፋት ያውቅባችኋል።

እስመ ዘበኅበ ሰብእ ዓቢይ በኅዘ እግዚአብሔር ትሑት ውለቱ።

በሰው ዘንድ የከበረው በእግዚአብሔር ዘንድ የተዋረደ ነውና፤ ታሪክ እንዳገድ ንጉሥ ሁለት ልጆች ነበሩት በሚሞት በትግዜ ታናሹን አንግሡ ብሎ ሞተ አድልቶ አይደለም ብለህ ነው ሰው ማሳደር ያውቃል ብሎ ነው እንጂ። ከዕለታት ባንድ ቀን በፈረስ በሠረገላ ሁኖ ሲሄድ ታላቅ ወንድሙ ተከትሎት ሄደ ከመንገድ ቁረንጮ የለበሰ ባሕታዊ አገኘ ከፈረስ ከሠረገላ ወርዶ ከአግሩ ወደቆ አቡነ ዘበሰማያት ተቀበለው።

ታያላችሁን ይህ መንግሥት አዋራጅ ከፈረስ ከሰረገላ ወርዶ ከቁረንጮ ሲወደቅ አለው። ሰምቶ ዝም ብሎ ሄደ ከተገባሩ ደርሶ ሲመለስ ከደጁ ነጋሪት ምቱ እሳት አንድዱ አለ በህገራቸው ትእምርተ ጸብእ ነው እሳት አንድዱ ነጋሪት መቱም ን አደረግሁ ምን አልኩና ተጣላኸኝ አለው። ምንም እንደህ አላልከኝም አለው። በከፋኝ እኔ መንግሥት የተዋረደ መስሎኝ ነው እንጂ አለ፤ ከዚህ በኋላ ባረጃ ሳጥን ዝማም ወርቅ መልቶ በባሕር ቀላልፍ ቁልፎ የባሕር ዓረብ በተሸፈነ ባዲስ ሣጥን ጠጠር ገል መልቶ በባሕር ቀላልፍ ቁልፎ ሁለቱንም አቅርቦ አስጠራው ባል ከዚህ የመረጥኸውን ውስድ አለው። በባሕር ዓረብ የተሸፈነውን ይዞ ሄዶ መልሱን አምጣ አለው። እስኪ ከፍተህ እየው አለው። ከፍቶ ቢያየው ጠጠር ገል አገኘ ንቀህ የተውኸ

የሉቃስ ወንጌል።

ውን ከፍተህ እየው አለው ከፍተኛ ቢያየው ገማም ወርቅ አገኘ ያ የኛ ምሳሌ ነው በአፍኦ አገሪቱ እንዳየኸው እኛም በሰው ዘንድ የከበርን ነን። በውስጡ እንደሆነ ያለ እንዳገኘህበት፣ እኛም በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቅን የተዋረድን ነን። ይህ የናቅኸው የባሕታዊ ምሳሌ ነው። እንተ እንደ ናቅኸው እሱም በሰው ዘንድ የተናቀ ነው። በውስጡ ገማም ወርቅ እንዳገኘህበት። በእግዚአብሔር ዘንድ የከበረ የተወደደ ነው። እንዲያውም አድርጌቸው መስሎሃል ብሎ ወርቁን አስይዞ ሰዶታል።

፲፮ አሪትኒ ወንበያትኒ አስከ ዮሐንስ ሰበኩ እምትካት በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር። ማቴ ፲፩ ፲፪።

፲፯ አሪትም ነበያትም ከጥንት ጀምረው የእግዚአብሔርን መንግሥት ነገር አስተማሩ።

ወነሱ ይትገፋዕ በእንተአሃ። ሰው ሁሉ ስለርሷ ይገፋል።

፲፭ ወበሕቱ ይቀላል ሰማይ ወምድር ይገልፍ። እምትደቅ አሐቲ ቃል እምአሪት ወእምነበያት። ማቴ ፭ ፲፭።

፲፮ ነገር ግን ከአሪት ከነበያት አንዲት ቃል ከምትወድቅ ሰማይና ምድር በያልፍ ይቀላል።

፲፮ ወነሱ ዘይድገር ብእሲቶ ወ ያወስብ ካልፀተ ዘመው። ማቴ ፭ ፴፪። ማር ፯ ፳፭። ማቴ ፳፯።

፲፮ ማህተን ፈትቶ ሌላይቱን የሚያገባ ሁሉ አመነዘረ።

ወዘኒ ያወስብ ኅድግተ ዘማዊ ውለቱ። የተፈታችውንም ያገባ ሴሰኛ ነው።

ወእንተኒ ደኃራ ምታ ለእመ ቀርበት ካልዓ ዘመወት። ባሏ የሞተባትም ሌላ ወንድ ብታገባ አመነዘረች።

በእንተ ባዕል።

፲፱ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ባዕል ወ ያለብሰ ሚላተ ወለየ ወልብሰ ቢሰስ።

ሐተታ ስለ ሶሰት ነገር ያመጣ ሞል። ጽድቅ ቢሠሩ ሞጋ። ኃጢአት ቢሠሩ ፍዳ እንዳይቀር። ጻድቃን በፈቃዳቸው ኃጥአን ወዳሉበት። ኃጥአንም በፈቃዳቸው ጻድቃን ወዳሉበት መሄድ መምጣት እንዳይቻላቸው።

፲፱ ለመንገር። ቀይ ሐር ነጭ ሐር ቀዳሚን ልብሰ የሚሉብሰ ማለት ልልበስ ያለውን የማያጣ። ወይትፈግሕ ወይትፈጋዕ ነሱ አሚረ።

ዕለት ዕለት ተደላ የሚያደርግ ነዌ የሚባል አንድ ባለጠጋ ነበር። ሐተታ ስሙን የሚጽፍ ም የማይጽፍም ይገኛል። ያልጻፈም እንደሆነ የተመቸ ከታወቀ ብሎ የጻፈ እንደሆነ አገረረበት። ፍጡር ከሆነ ምንም ኃጥእ ቢሆን ከዲያብሎስ በቀር ፈጽሞ ጸናና የለምና ጥቂት ቅንነት ነበረችውና የዚህን ሞጋ በዚህ ዓለም ብዕለ ሥጋን ተቀብሏል ከጥቀር ላም አንድ ነጭ ጠጉር እንዳይጠፋ።

፳ ወሀሎ ፳ ነዳይ ዘስሙ አልዓዛር

ግዳፍ ሙስተ ዲዲሁ ለባዕል።

፳ ከነዌ ደጅ ወድቆ የሚኖር። እንዘ ይደዌ በሕግም ቀሩስል ቁስል ሥጋ የተመመ አልዓዛር የሚባል አንድ ሰው ነበረ።

፳፩ ወይፊቱ ይጽገብ እምፍርፋራት ዘይወድቅ እማዕዳ ለባዕል።

፳፩ ከነዌ ማዕድ የወደቀውን ፍርፋራ ይመገብ ዘንድ የሚወድ ፍጡር ከሆነ ከእመቤታችን በቀር ፈጽሞ ይገለጻልና ጥቂት ጽነት ነበረችውና የዚያን ፍዳ በዚህ ዓለም ንዴተ ሥጋውን ተቀብሏል።

ወክለባትኒ ይመጽኑ ወይልሀሱ ቀሩሰሊሁ።

ውሾቹም እየመጡ ቁስሉን ይልሱት ነበር። ሐተታ የውሻ መላስ ልግብ ነውና ደስ እያለው አይከለክላቸውም ነበር።

፳፪ ወእምዘ ሞተ ገዙ ነዳይ።

፳፪ ከዚህ በኋላ አልዓዛር ሞተ። ወወሰድም መላእክት ሙስተ ሕጽኑ አብርሃም።

መላእክት ወደ አብርሃም ጭን በአብርሃም ከዳን ወደ ምትወረስ ወደገነት ወሰዱት ወሞተ ባዕልኒ። ነዌም ሞተ ወተቀብረ።

ተቀብረ። ሐተታ አልዓዛርን ሞተ ብሎ ተቀብረ አላለውም በርደተ መቃብር ርደተ ገሃም እንደሌለበት ለማጠየቅ። ነዌን ግን ሞተ ብሎ ተቀብረ አለው በርደተ መቃብር ርደተ ገሃም እንዳለበት ለማጠየቅ።

፳፫ ወበሲኦልኒ አንሥኦ አዕይንቲ ሁ እንዘ ሀሎ ሙስተ ነኑኒ ወደ ደን ወርእዮ ለአብርሃም ርኅቀ

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ጸር በፍጻ ተይዞ በሲኦል ዓይነትን
 አራምዶ አብርሃምን በሩቅ አ
 የው ።
 ወእልዓዛርሃ ያረፍቅ ውስተ
 ሕጽኑ ።
 አልዓዛርም ባጠገቡ ተቀምጦ
 ነበር ።
 ጸ፬ ወጸውዎ ወይቤሉ ኦክባ አብ
 ርሃም ተግሃለኒ ።
 ጸ፭ አብርሃም አባቱ ሆይ እዛንልኝ
 ወራንዎ ለአልዓዛር ከመ ያጥ
 ማዕ ጽንፈ አጽብዕቱ ሮሃዩ ወ
 ያቀሩርረኒ ልሳንዩ ።
 ጣቱን ከወሀ ነክሮ አንደበቲን
 ያቀዘቅዝልኝ ዘንድ አልዓዛርን
 ወደኔ ላክልኝ ።
 እስመ ሐመምኩ ፈድፋዶ በ
 ቁቲ እሳት ።
 በዜሀች እሳት ፈጽሜ ተቃጥ
 ያለሁና አለው ።
 ጸ፮ ወይቤሉ አብርሃም ተዘክር አ
 ወልድዩ ዘከመ ተፈጋዕከ ወ
 ተፈግሐከ በሕይወትከ ።
 ጸ፯ አብርሃምም ልጄ ሆይ በሕይ
 ወተ ሥጋ ሰለሀ ተድላ ታደ
 ርግ እንደነበረ ።
 ወእልዓዛርሰ ከማሁ ከመ በተ
 ጽኖስ ።
 አልዓዛርም በችጋር እንደ ነ
 በረ ዕወቅ አስብ አለው ።
 ወይእዚሰ ከማሁ ከመ ውእቱ
 ይትፈግሐ በዝዩ ።
 ዛሬ ግን አንተ ተድላ ሥጋ ታ
 ደርግ እንደነበረ እርሱም ተ
 ድላ ነፍስ ያደርጋል ።
 ወእንተሰ ተሐምም ።
 እርሱም በንደተ ሥጋ ይኖር
 እንደነበረ አንተም በንደተ ነ
 ናስ ትኖራለህ ።
 ጸ፰ ወምስለ ዝንቱ ነሉ ፀድፍ ዓ

በይ ይክልዓን ማዕከሉን ወማ
 ዕክሌክሙ ።
 ጸ፯ ከዚህም ሁሉ ጋራ ታላቅ ገ
 ደል በኛና በናንተ መካከል ይ
 ከለክለሃል ማለት ጽኑ ፍትሐ
 እግዚአብሔር አለ ።
 ከመ አለሂ ያረቅዱ ያጎልፉ
 እምለፌ እይክሃሉ መጸእኑ ኅ
 ቤክሙ ።
 ከኛ ወደናንተ ማለፍ የሚወዱ
 መምጣት አንዳይቻላቸው ።
 ወእለሂ መንገሌክሙ አይዕ
 ድው ነቤነ ።
 ከናንተም ያሉ ወደኛ እንዳያ
 ልፉ ። አንፈዕዮው ንሕነ ወእ
 ሙንቱ አይረዕዩን እስመ ጽ
 ልመት ሀሱ ማዕከሉን ወእየ
 ኃድገን ንትረአይ በበደናተን
 ወይመስለን ከመ ሀሉን በሕ
 ቲትነ እንዘ ብዙን ገባዔ ም
 ስሌነ እንዲል ።
 ጸ፻ ወይቤሉ እስእለክ ኦክባ አብ
 ርሃም ትፈንዎ ለአልዓዛር ቤተ
 አቡዩ ።
 ጸ፻ አብርሃም አባቱ ሆይ አልዓዛ
 ርን ወደ አባቱ ቤት ትልከው
 ዘንድ አለምንሃለሁ አለው ።
 ጸ፻ እስመ ሀለወ ኃምስቱ አኃውዩ
 ጸ፻ አምስት ወንድሞች አሉኝና ።
 ይንግሮሙ ወደሰምዑ ከመ አ
 ይምጽኡ እሙንቱሂ ውስተ ዛ
 ቲ ብሔረ ሕማም ፤
 ነግሯቸው ሰምተው ደግሞ ወ
 ደዜሀች ስቃይ ስፍራ እንዳይ
 መጡ ፤
 ጸ፻ ወይቤሉ አብርሃም በሙ ሙ
 ሴ ወነበያት ኪያሆሙ ለደስ
 ምዑ ።
 ጸ፻ ሙሴ ነበያትም አሏቸው እርሳ
 ቸውን ያስሙ ማለት አሪት ነ

በያት አሉላቸው በርሳቸው ጸ
 ንተው ይነሩ ። መሙሴሰ ሕግ
 ውእቱ እንዲል ፤
 ጸ፻ ወይቤሉ አልቦ አባ አብርሃም
 እርሱም አባቱ አብርሃም ሆይ
 አይደለም ።
 አሐዱ እምነ ምውታን ለእመ
 አሐረ ንቤሆሙ ወለእመ አ
 ነገሮሙ አይክምኑ ወአይኔ
 ስሐ ።
 ከሙታን እንዳ ወደርሳቸው
 ከልሃይ ካልነገራቸው ለያም
 ኑም አይመለሱም አለው ።
 ጸ፻ ወይቤሉ አብርሃም ለእመሰኬ
 ሙሴሃ ወነበያተ ኪያሆሙ አ
 ያሰምዑ ።
 ጸ፻ አብርሃምም ሙሴን ነበያትን
 ካልተቀበሉ ።
 እመሂ በ ዘተንሥአ እምውታን
 አይሰምዕም ወአይከኖንም ።
 ከሙታን ተለይቶ የተነሣም
 ቢኖር ለያምኑም ሕገጋትን ካ
 ልተቀበሉ ከደጃቸው ወድቆ
 ይኖር የነበረ አልዓዛርንም አ
 ይተባሉትም አለው ። ሐተታነ
 ዌ በብሉይ ነው በሉ የተመቸ
 ምንም ጻድቃንን እደ እግዚ
 አብሔር ቢጠብቃቸው ቦታ ያ
 ገናኛቸዋልና በሐዲስ ነው በ
 ሉ ነገሩ የሚያሰኝ ስለ ሆነ አ
 ልዓዛር የእስራኤል ነዌ የፈ
 ርዎን አምስቱ አኃው የነምስ
 አብዳት ምሳሌ ።
 ዘከመ ተናገረ አይሱስ ላዕለ
 ዕቅፍት ።
 ምዕራፍ 13 ።
 ጸ ወይቤሉሙ እግዚአ አይሱስ
 ለአርዳኢሁ ግብር ይመጽእ

የሉቃስ ወንጌል።

መንግሥት ማቲ ስራ ገንጠር ይ
 ግሰ።
 ለደቀ መዛሙርቱ አላቸው መ
 ከራ ግድ ይመጣል።
 ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለዘያመጽ
 አ ለመንግሥት እምነቤሁ።
 ነገር ግን መከራን ከራሱ ለ
 ማያመጣት ሰው ወሃለት።
 እምነቱን ይለገሥና በከግዳ ማ
 ነረፀ አድግ ወያሥጥም ው
 ስተ ቀላዩ ባሕር እምያስሕቶ
 ለአሐዳ እምአሉ ንፁሳን።
 ከኔህ ከታናናቸቹ አንዱን ከሚ
 ያስት የወፍራሙ ደንጊያ ባንገ
 ቱ አስረው ከጥልቅ ባሕር በ
 ያውጥሙት ይሻለው ነበር አ
 ላቸው።
 ደ ቡቁ ርአሰክሙ። ሌዋ ፲፱ ፲፯
 ሲራ ፲፱ ፲፫ ማቲ ፲፮ ፲፭።
 ለራሳችሁ ተጠበቁ።
 ለእመ አበሰ ለከ እኩከ ገሥጸ
 ለባሕቱቱ።
 ወንድምህ በቦድልህ ለብቻው
 ተቆጣው።
 ወለእመኔ ነስሐ ኅድግ ሎቱ።
 ቢመለስም ይቅር በለው።
 ወለእመኔ ስብአ ለለዕለቱ አበ
 ሰ ወስብአ ለለዕለቱ ተጋነዩ ኅ
 ድግ ሎቱ።
 በቀንም ሰባት ጊዜ በቦድል
 ሰባት ጊዜም ቢመለስ ይቅር
 በለው። ሐተታ ማቲ። ማረመ
 ጠነ እመ አበሰ ሊተ እኩዩ እ
 ኅድግ ሎቱ አለው ይላል። ሎ
 ቃስ እመኔ ስብአ ለለዕለቱ አ
 በሰ ወስብአ ለለዕለቱ ተጋነዩ
 ኅድግ ሎቱ አለው አለ እንደ
 ምን ነው አይጣላም ቢሉ አ
 ያጣላም እንደ ማቲ። ማረመ
 ጠነ እመ አበሰ እኩዩ እንድግ

ሎቱ በለው እመኔ ስብአ ለለ
 ዕለቱ አበሰ ወስብአ ለለዕለቱ
 ተጋነዩ ኅድግ ሎቱ ብሎታል
 ከዚህ በኋላ እስከ ስብአን ያ
 ላል አይብለከ እስከ ስብሰ
 አላ እስከ ቺ በበስብሰ ብሎታል
 አንድም ማረመጠነ እመ አበሰ
 እኩዩ እንድግ ሎቱ እስከ ስ
 ብሰት በለው አይብለከ እ
 ስከነ ስብሰ አላ እስከ ቺ በ
 በስብሰ ብሎ ከዚህም ለእመ
 አበሰ ለከ እኩከ ስብአ ጊዜያ
 ተ ወስብአ ለለዕለቱ ተጋነዩ ኅ
 ድግ ሎቱ ይላል።
 በእንተ ኅይል ዘሃይማኖት ወዘ
 ከመ ይደሉ ፈጽሞቱ ለግብር
 ወይቤልም ሐዋርያት ለእግዚአ
 ኅ ወስከነ ሃይማኖተ።
 ሐዋርያትም ጌታን ሃይማኖት
 ጨምርልን አሉት ሃይማኖት
 የሚጨምር መስጋቸው። አንድ
 ም ይጨመራል የወጣኒው ከ
 ማዕከላዊ፣ የማዕከላዊ ከፍጹም
 ሲደርስ ይጨመራልና። አንድ
 ም ተአምራት አድርግልን አ
 ሉት ሰው የሚያምንበት ስለ
 ሆነ ሃይማኖት አለው።
 ወይቤሎሙ እግዚአ አይሱስ
 እመ ብክሙ ሃይማኖት መጠ
 ነ ኅጠተ ሰናፔ ወትብልዋ ለዛ
 ቲ ሰግላ ተመልሐ እምሥርወ
 ኪ ወተተከለ ሙስተ ባሕር ት
 ትጫዘዝ ለክሙ።
 ጌታም አለ ሃይማኖትስ ቢኖራ
 ችሁ የሰናፍጭ ቅንጣት የም
 ታህል ይህችን ሾላ ተነቅለኸ ከ
 ባሕር ተተክዶ ብትጋት ትታ
 ዘዝላችኋለች።

መኑ እምእክሙ ዘቦ ገብር ሐ
 ረሳዊ።
 ከኖንተ ወገን ገበሬ ባርያ ያለው
 ወእመኔ ኖላዊ።
 ጠባቂም በሆን ያለው ማነው
 ኦቲም እምወፍሩ።
 ከተሰማራበት በተመለሰ ጊዜ።
 ይቤሎኑ እግዚአ ዕርግ ነዓ ወ
 ርፍቅ ዝየ።
 ከኔ ጋራ ተቀምጠህ ብላ ጠጣ
 ይለዋልን።
 እኮኑ ይብሎ አስተዳሎ ሊተ
 ዘእደረር።
 የምበላውን አዘጋጅልኝ፤
 ወቅንት ወመጥወኔ እስከ እበ
 ልዕ ወእስቲ።
 ታጥቀህ የምበላውን የምጠጣ
 ውን አሳልፍልኝ።
 ወእምዝ ብላዕ ወስተይ እንተሂ
 ከዚህ በኋላ እንተም ብላ ጠጣ
 ይለው የለምን።
 ቡኑ እንጋ ምዝጋና ለውእቱ ገ
 ብር ለእመ ገብረ ዘእዘዘ እግ
 ዚአ።
 በውኑ ያብርያ ጌታው ያዘዘው
 ን ቢያደርግ ይመሰገናልን።
 ከማሁኔ እንተመኒ ገበረክሙ
 ነሎ ዘእዘዘኩክሙ በሉ እግ
 ብርት ጽፋዓን ንሕነ።
 እንደዚህም እናንተም ያዘዘኋ
 ችሁን ሥራ ሁሉ ሠርታችሁ
 ሥራ ፈት ባርች ነን።
 ወዘይደልወን ለገበር ገበርን።
 ልንሠራው የሚገባንን ሠራን
 በሉ። አንድም የርትዑን ሠርተ
 ን የትፋፋቱ ቀርቶናል በሉ።
 በእንተ ስቱ እለ ለምጽ።
 ፲፩ ወእምዝ እንደ የሐውር አይፋ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ሳሌም ኃለፈ ማዕከል ሰማርያ ወገሊላ።
 ፲፩ ከዚህ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ በሰማርያና በገሊላ መካከል ሂደ።
 ፲፪ ወእንዘ ይበውዕ አሐተ ሀገር ተቀበልዎ ዓሠርቱ ዕደው እለ ለምጽ።
 ፲፫ ወዳንዲት አገር ሲገባ ለምጽ የያዛቸው አሥር ሰዎች ተገናኙት።
 ወቆሙ እምርኅቅ።
 ርቀው ቆሙ።
 ፲፪ ወይቤሉ ወአውየዉ ኢየሱስ ሊቅ ተማሃለነ።
 ፲፫ ኢየሱስ መምህር ሆይ እዘንልን ብለው አሰምተው ተናገሩ።
 ፲፬ ወርእዮሙ ወይቤሉሙ ሐሩ ጎበ ካህን ወአፍትኑ ርአሰክሙ።
 ፲፭ አይታቸው ከካህን ሂዳችሁ ራሳችሁን አስመርምሩ አላቸው ወእንዘ የሐውሩ ነጽሐ።
 እርሳቸውም ሲሂዱ ዳኑ ነጹ።
 ፲፮ ወርእዮ አሐዱ እምኒሆሙ ከመ ነጽሐ ተመይጦ እንዘ የአኩቶ ለእግዚአብሔር በዓቢይ ቃል።
 ፲፯ ከርሳቸውም አንዱ እንደ ዳነ አይቶ እግዚአብሔርን በታላቅ ቃል እያመሰገነ ተመለሰ። ሐተታ ያዳነኝን ትቺ ወዴት እሄዳለሁ ብሎ።
 ፲፰ ወሰገደ ታሕተ እገሪሁ ለእግዚአብሔር ኢየሱስ በገዱ።
 ፲፯ ከጌታ እግር በታች በግንባሩ ሰገደ።
 ወአእኩቶ። ለመሠገነው ወሳምራዊ ብረሲሁ።
 ትውልዱ ነገዱ ሳምራዊ ነው።
 ፲፯ ወአውሥኦ እግዚአብሔር ኢየሱስ

ወይቤሉ እኩኑ ዐሠርቱ እመንቱ አንትሙ እለ ነጻሕክሙ።
 ፲፯ ጌታም እለ የዳናችሁት አሥር አልነበራችሁምን።
 አጭቲኑ እንከ ተሰዓቱ።
 ዘጠኙ ወዴት አሉ አለው።
 ፲፰ ሎሙስ ተሰእኖሙኑ ተመይጦ ወአእኩቶ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ዝንቱ ዘካልዕ ሕዝቡ።
 ፲፯ ወገኑ ልዩ ከሚሆን ከዚህ በቀር ተመልሶ እግዚአብሔርን ማመሰገን ለርሳቸው ተሰናቸውን።
 ፲፱ ወእምዝ ይቤሎ ተንሥእ ወሐር ሃይማኖትከ እሕየወተከ ተነሥተህ ሂድ ሃይማኖትህ እደኖሃልና። ሐተታ ዐሥሩ ለምጻሞች ያሥሩ ሕሊናት ምሳሌ የቀሩት ዘጠኙ የክፉ ሕሊናት። የተመለሰው አንዱ የበጎ ሕሊና ምሳሌ ። ለአዳም ተውህብዎ ዓሠርቱ ሕሊናት ወለከሰ አሐዱ እንዲል።
 በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ወበእንተ ተመይጦቱ ለወልደ እገላ ለመሕያው።
 ፳ ወሶቤሃ ተሰእልዎ ፈሪሳውያን ሠይቤልዎ ማዕዘ ትመጽእ መንግሥተ እግዚአብሔር።
 ፳ ፈሪሳውያን የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ ትመጣለች ማለት መቼ ትሰጣለች ብለው ጠየቁት።
 ወአውሥኦ። መለሰ። ወይቤሉሙ ኢትመጽእ መንግሥተ እግዚአብሔር በተዓቅቦ የእግዚአብሔር መንግሥት በጥንቃቄ አትሰጥም።
 ፳፩ ወኢይብልዎ ነያ ዝየ።

፳፩ ከወዲህ አለች ከወዲያ የለችም።
 ወነያ ከህክ።
 ከወዲያ አለች ከወዲህ የለችም አትባልም።
 መንግሥተ እግዚአብሔርሰ ነያ ማዕከሌክሙ ይለቲ።
 የእግዚአብሔር መንግሥት እነሆ በመካከላችሁ ነች ማለት እኔን ማመን ነው ሲል።
 ፳፪ ወይቤሉሙ ለአርዳኢሁ ይመጽእ መዋዕል አመ ትፈትዉ ትርአዩ አሐተ ዕለተ እምነ መዋዕሊሁ ለወልደ እገላ ለመሕያው።
 ፳፫ ለደቀ መዛሙርቱ ከሰው ልጅ ቀኖች አንዲቱን ቀን ታዩ ዘንድ የምትመኙበት ቀን ይመጣል።
 ወኢትሬእዩ።
 ነገር ግን አታዩትም አላቸው።
 ፳፫ ወለእመ ይብሉክሙ ነዋ ዝየ ወነዋ ከህክ። ማቴ፳፫ ፳፱። ማር፳፫ ፲፫ ፳፩።
 እነሆ ከዚህ ነው ወይም ከዚያ ነው ይሏችኋል።
 ኢትዓቡ። አትሂዱ። ወኢትደግኑ። አትከተሉ።
 ፳፱ እስመ ከመ መብረቅ ዘይበርቅ ወያበርህ እምአጽናፈ ሰማይ እስከ አጽናፈ ሰማይ ከማውአቱ ይከውን ምጽአቱ ለወልደ እገላ ለመሕያው።
 ፳፱ ከሰማይ ዳር እስከ ሰማይ ዳር እንደሚበርቅና እንደሚያበራ መብረቅ የሰው ልጅ መምጣት እንዲሁ ይሆናልና።
 ፳፳ ወባሕቱ እምቅድመ ዝንቱ ነሉ ብዙኃ የሐምም ወትሚንና
 ፳፳ አሰቀድሞ ግን ብዙ መከራ ይቀበላል።

ወታዊነት ዛሬ ትውልድ ።
 ይህችም ትውልድ ትፈታተን
 ዋለች ።
 ሸኛ ወበከመ ከነ በመዋዕሊሁ ለኖህ
 ከግሁ ይከውን ምጽአቱ ለወ
 ልደ እንላ ለመሕያው ። ዘፍጥ
 ጌጌ ማቴ ሸኛ ሸኛ ።
 ሸኛ በኖኅ ዘመን እንደ ተደረገ የ
 ሰው ልጅ መምጣት እንዲህ
 ይደረጋል ።
 ሸኛ ወበከመ ከነ እንዘ ይበልፀው ወ
 ይሰትዩ ያወስቡ ወይትዋሰቡ
 እስከ ለመ ሰለተ በእ ኖኅ ው
 ስተ ንፍቀ ታቦት ።
 ሸኛ ኖኅ ከፍል ወዳለው መርከብ
 እስከሚገባበት ቀን ድረስ ሲ
 በሉ ሲጠጡ ሲያገቡ ሲጋቡ ።
 ወመጽአ ማየ አይኅ ወአጥፍ
 አ ክሉ ጎቡረ ።
 የጥፋት ውሀ መጥቶ ሁሉን
 ም እንዳጠፋ ።
 ሸኛ ወበከመ ከነ በመዋዕሊሁ ለሎጥ
 ሸኛ በሎጥ ዘመን እንደ ተደረገ ።
 እንዘ ይበልፀው ወይሰትዩ የሐ
 ንጹ ወይተክሉ ። ዘፍ ፲፱ ሸኛ
 ሲበሉ ሲጠጡ ሲያገቡ ሲ
 ተክሉ ።
 ይህ ይጠው ወይሳየጠው ።
 ሲገዙ ሲሸጡ እንደነበሩ ።
 ሸኛ እስከ ለመ ሰለተ ወጽአ ሎጥ
 እምሰይም ።
 ሸኛ ሎጥ ከሰይም እስከሚወጣበት
 ቀን ድረስ ።
 ወአገዥመ እግዚአብሔር እሳተ
 ወተየ እምሰማይ ።
 እግዚአብሔርም ከሰማይ እሳት
 ና ዲን እስከሚያዘንምበት ቀን
 ድረስ ። ሐተታ እግዚአብሔር
 እሳት እንገሚል መላእክት ዲ
 ን ነስንሰዋል እንዲያጸናው ።

ወአጥፍአ ክሉ ። ሁሉን
 ም እስከሚያጠፋበት ቀን ድረስ
 ሸኛ ከግሁ ውለቱ ምጽአቱ ለወል
 ደ እንላ ለመ ሕያው ኢይት
 ዓወቅ ።
 ሸኛ የሰው ልጅ መምጣትም እን
 ደዜሁ አይታወቅም ።
 ሸኛ ይከተ ለሚረ ዘሀሎ ውስተ
 ና ሕስ ።
 ሸኛ ያን ጊዜ በሰንገት ላይ ያለ ።
 ወንዋዮ ውስተ ቤት ።
 በቤት ያለ ገንዘቡንም ።
 ኢይረድ ይንግእ ።
 ያነሣ ዘንድ አይውረድ
 ወዘሂ ገዳመ ሀሎ ኢይግባዕ
 ድንፈሁ ።
 በምድረ በዳም ያለ ወደኋላ
 ው አይመለስ ።
 ሸኛ ተዘከርዋ ለብእሲተ ሎጥ ።
 ሸኛ የሎጥን ሚስት አብነት አድ
 ሮንት ። ሐተታ መላእክት ይዘ
 ዋቸው ሲወጡ ዙረኝ አትዩ
 ብለዋታል ከወጣች በኋላ የ
 እሳቱን ድምጽ ሰምታ ወይ አ
 ገሬ ሰይም ብላ ዙራ ብታይ
 ሐውልተ ጼው ሆናለች ያጼ
 ው ከንቱ እንደሆነ እናንተም
 ከመነኖችሁ በኋላ ወደ ዓለም
 ብትመለሱ ከንቱ ትሆናላችሁ
 ለማለት እንደህ አለ ።
 ሸኛ ዘይፈቅድ ያድጎና ለነፍሱ ለይ
 ገድፋ ። ማቴ ፲ ሸኛ ማር ፳ ሸ
 ሸ ሉቃ ፱ ሸኛ ዮሐ ፲፪ ሸኛ ።
 ሸኛ ሰውነቱን ሊያድናት የወደደ
 ሁሉ ይጣላት ።
 ወዘሰ ገደፋ ለነፍሱ በእንቲአ
 የ የሐይዋ ።
 ሰውነቱንም ስለኔ የጣላት ያ
 ድናታል ።
 ሸኛ እብለከሙ በይከቲ ሌሊት ከ

ልኤቱ ይሰክቡ ውስተ አሐዱ
 ዓረት ።
 ሸኛ በዚያች ሌሊት ሁለቱ በንድ
 አልጋ ይተኛሉ ።
 አሐደ ይነሥኑ ።
 አንዱን ይወስዳሉ ።
 ወክልእ የኃድጉ ።
 ሁለተኛውንም ይተዋሉ ።
 ሸኛ ወክልኤቲ የኃርጺ በእሐቲ ማ
 ኅረጽ ።
 ሸኛ ሁለት ሴቶች ባንድ ወፍጮ
 ይፈጠሉ ።
 አሐተ ይነሥኑ ።
 አንዲቱን ይወስዳሉ ።
 ወክልሰታ የኃድጉ ።
 ሁለተኛውንም ይተዋሉ ።
 ወክልኤቱ ይሄልዉ ውስተ እ
 ሐዱ ገራህት ።
 ሁለቱ ባንድ እርሻ ይኖራሉ ።
 አሐደ ይነሥኑ ።
 አንዱን ይወስዳሉ ።
 ወክልእ የኃድጉ ።
 ሁለተኛውን ይተዋሉ ።
 ሸኛ ወአውሥኑ ወይቤልም ኅበ እ
 ይቱኑ እግዚአ ።
 ሸኛ አቤቱ በወደት ነው ብለው
 ጠየቁት ።
 ወይቤሎሙ ኅበ ሀሎ ገደላ
 ህየ ይትጋብኑ አንሰርት ።
 ጥንብ ካለበት አዋርች ይሰ
 በሰባሉ ላላቸው ።
 በእንተ መኩንን እኩይ ።
 ምዕራፍ ፲፭ ።
 ሸ ወመሰለ ሎሙ እግዚአ ኢየ
 ሱስ ወይቤሎሙ ዘምሳሌ ከመ
 ዘልፈ ይጸልዩ ወኢይትህከዩ
 ሲራ ፲፮ ሸኛ ሸ ተሰ ሸ ፲፯ ።
 ሸ ይጸልዩ ዘንድ ዋል እንዳይሉ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ግለት ጸሎት መላላሰ መጸለ
ይ እንዲገባ ፈጥኖ መተው እ
ንዳይገባ ለጊዜው ሊያደርገው
ያልወደደውን ተላጽቆተ ስ
ኢል እንዲያስደርግለት ምሳሌ
መስሎ ያነግራቸዋል ።

ዘ ወይቤሎሙ ሀሎስ ከሐዱ መ
ኩንን በአሐቲ ሀገር ዘኢይፊር
ሆ ለእግዚአብሔር ወኢያኃፍ
ር ሰብአ ።

ዘ ሰውን የማያፍር እግዚአብሔ
ርን የሚይፈራ አንድ ሹም
ባንዲት አገር ነበረ አላቸው
ር ወሀለወት አሐቲ ፅቤርት በ
ይእቲ ሀገር።

ር አንዲት ድኃም እርሱ በተሾ
መበት አገር ነበረች።
ወከነት ትመጽእ ኅቤሁ ወት
ቤሎ ኩንነኒ እምዕድውየ።
ወደሱ እየመጣች ከባለጋራዬ
ፈርደህ አድነኝ ትለዋለች።

ሀ ወዐበያ ወአጉንደያ።

ሀ ቸል አላት ።

ሀ ወእምዝ ሀለየ በልቡ ወይቤ
እመ ኢይፊርሆ ለእግዚአብ
ሔር ወኢያኃፍር ሰብአ።

ሀ እግዚአብሔርን ባልፈራ ሰው
ንም ባላፍር።

ሀ ከመ ኢታንጥየኒ ዛቲ እቤር
እትቤቀል ላቲ።

ሀ ይህች ድኃ እንዳትዘበዝበኝ
እፈርድላታለሁ አለ።
ከመ ኢትምጻእ ወኢታስርኃኒ
ዘልፈ።
ዘወትር እየመጣች እንዳትዘበ
ዝበኝ።

ሀ ወይቤሎሙ እግዚአብሔስ ስምዑ
ዘይቤ መኩንን ንመፃ።

ሀ ጌታም አለ ግፈኝ መኩንን
ያለውን ስሙ።

እግዚአብሔርን እንከ ኢይፊ
ትሰራ ለጎሩያኒሁ እለ ይግፅ
ሩ ኅቤሁ መአልተ ወሌሊተ
ያስንኳ ለዚያች ድኃ እፈርድ
ላታለሁ ያለ እንኪያ እግዚ
አብሔር በመፃልትም በሌሊ
ትም ወደሱ ለሚለምኑ አይ
ፈርድላቸውምን።
ወይትዲገሦሙት።
ቸል ይላቸዋልን።

ሀ እወ እብለከሙ ከመ ይፈትሕ
ሎሙ ፍጡነ።

ሀ አዎን ፈጥኖ ይፈርድላቸዋል
ብዬ እነግራችኋለሁ።
ወባሕቱ ሶበ መጽእ ወልደ
እንለእመሕው ይረከብኑ እን
ጋ ሃይማኖተ በዲበ ምድር።
ነገር ግን የሰው ልጅ በመጣ
ጊዜ ግለት ሰው በሆነ ጊዜ
ሌላን ሃይማኖት አስተማረን ቃ
ል ሥጋ ከነ በሉ ብሎ አይደ
ለምን።አንድም ይረከብኑ።በኋ
ላ በመጣ ጊዜ ሌላን ይጠይ
ቃል ቃል ሥጋ መሆኑን አ
ውቃችኋልን አላወቃችሁም ብ
ሎ አይደለምን።

በእንተ ፈሪሳዊ ወመጽብሐዊ።

ዘ ወይቤሎሙ ለአለ ያጸድቁ ር
እሶሙ ወይሚንኑ በጸሙ።

ዘ ባልንጀራቸውን ለሚንቁ ራሳ
ቸውንም ለሚያከብሩ ሰዎች
ዘ መሰለ ሎሙ ከመዝ፣
ምሳሌ መስሎ ነገራቸው።
ወይቤሎሙ ከአሌቱአ ዕደው
ዓርጉ ቤተ መቅደስ ይጸልዩ።

ዘ ሁለት ሰዎች ወደ ቤተ መቅ
ደስ ሊጸልዩ ገቡ። ወዓርጉ
ቤተ እዎን። ወዓርጉ እጥርስ

ወዮሐንስ ጊዜ ተሱዓት ሰዎች
ለጸሎት እንዲል።
አሐዱ ፈሪሳዊ።
አንዱ ፈሪሳዊ ነው። ፈሪሳዊ
ግለት አሉል ባሕታዊ ግለት
ነው።
ወክልፀ መጽብሐዊ።
አንዱ ቀራጭ ነው።

ዘ ወቆመ ፈሪሳዊ ወጸለየ።

ዘ ፈሪሳዊም ቁዋ ጸለየ።
ወይቤ አካተተክ እግዚአ ሀ
ኢረሰይክኒ ከመ ባዕዳን ሰብአ
እንደሌሎች ሰዎች ያላደረግ
ኸኝ እቤቱ አመሰግንሃለሁ።
ሐያድያን። እንደሚቀሙ።
ወዓግዕያን። እንደሚበድሉ።
ወአለ የሐውሩ ብእሲተ ብእሲ
እንደሚያመነዝሩ።
ወአከመ ዝንቱ መጽብሐዊ።
እንደዚህም ቀራጭ ያላደረግ
ኸኝ።

ዘ አንስ እጸውም ክልኤተ ዕለተ
በኩሉ ሰናብት።

ዘ በሳምንት ሁለት ቀን እጸማለ
ሁ። ሐተታ እሁድና ግክሰኞ
ወይም ግክሰኞና ሐሙስ ይ
ጸማሉ።
ወአበውስ አሥራተ እደሁ እ
ምኩሉ ዘአጥረይኩ።
ከገንዘቤ ሁሉ ካሥር አንድ
እሰጣለሁ አለ።

ዘ ወመጽብሐዊስ ቆመ እምርተቅ
ቀራጭ ግን ከሩቅ ቆመ።
ወኢፈቀደ ያንሥእ እፅይንቲ
ሁ ላእለ ውስተ ሰማይ።
ዓይኑን እቅንቶ ወደሰማይ ሊ
ያይ አልወደደም።
ወጉድዓ እንግድዓሁ።
ደረቱን ደቃ እንጂ። ሐተታ
መካነ እለምር ነውኖ።

የሉቃስ ወንጌል።

ወይሴ ሥረዬ ሊተ እግዚአብሔር፤
 እሴቱ ይቅር በለኝ አለ።
 እስመ እነ ኃጥእ ዘኢየሩሳሌም
 ኒ እቁም ውስተ መካነ መቅ
 ደስክ። በምት
 መሰገንበት በቤተ መቅደስ መ
 ቆም የማይቻልኝ ኃጥእ ነኝና።
 ከብላጽ ገንቱ አተወ ቤቶ
 እንዘ ይጸድቅ እምገክቱ። ሉ
 ቀስ ፲፱ ፲፩ ማቴ ፳፫ ፲፮።
 ፲፱ ይህ መጻፍት ከፊሪሳዊ ይል
 ቅ በእግዚአብሔር ዘንድ ከብ
 ሮ ተመለሰ ብዬ እነግራችኋለሁ።
 ሁሉን ደም እንዘ ይጸድቅ ይህ
 ፊሪሳዊ ተመጸድቆበት ሂደ
 ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።
 እስመ ነሱ ዘአዕበየ ርእሶ የ
 ኃሥር።
 ራሱን ያክበረ ሁሉ ይዋረዳልና
 ወዘአትሐተ ርእሶ ይከብር።
 ራሱን ያዋረደ ሁሉ ይከብራልና
 በእንተ ኢየሱስ ወሕፃናት።
 ፲፮ ወእምዝ አምጽኡ ጎቤሁ ሕ
 ፃናተ ከመ ያንብር እደሁ ላዕ
 ሌሆሙ። ማቴ ፲፱ ፲፫ ማር ፲፲፫
 ፲፮ እጁን ይጭንበቸው ዘንድ ሕ
 ፃናትን ወደሱ አመጧቸው።
 ወርእዮሙ አርዳኢሁ ገሠጽ
 ሆሙ።
 ደቀ መዛሙርቱም አይተው
 ተቈጧቸው።
 ፲፮ ወጸውሆሙ እግዚአብሔር ኢየሱስ
 ወይሴሎሙ ጎድጉ ሕፃናተ ይ
 ምጽኑ ጎቤዩ።
 ፲፮ ጌታም ጠርቶ አላቸው ሕፃና
 ትን ወደኔ ይመጡ ዘንድ ተ
 ሞቸው።
 ወኢትከልለሆሙ።
 አትከልከሏቸው አላቸው።

እስመ ለዘከመ እሱ ይሉቲ መ
 ንግሥተ እግዚአብሔር፤
 የእግዚአብሔር መንግሥት እን
 ደዚህ ላሉ ናትና።
 ፲፯ አማን እብለከሙ ዘኢተቀበላ
 ለመንግሥተ እግዚአብሔር ከ
 መ ሕፃናት ኢይበውአ፤
 ፲፯ የእግዚአብሔርን መንግሥት
 የማይቀበላት ሁሉ እንደሕፃና
 ት አይገባባትም ብዬ በውነት
 እነግራችኋለሁ።

በእንተ ወሬዛ ባዕል።

፲፮ ወተስእሎ አሐዳ መልአክ።
 ማቴ ፲፱ ፲፮።
 ፲፮ ክለቆችም አንዱ ጠየቀው።
 ወይሴሎ ሊቅ ኄር ምንተ ሠ
 ናየ ገቢርየ እረክብ ሕይወተ
 ዘለዓለም።
 ቸር መምሕር ሆይ ምን በጎ
 ሥራ ሠርቼ የዘላለም ሕይወ
 ትን አገኛለሁ አለው።
 ፲፱ ወይሴሎ እግዚአብሔር ኢየሱስ ም
 ንተ ትብላኒ ኄር።
 ፲፱ ጌታም ለምን ቸር ትለኛለህ
 አልቦ ኄር ዘእንበለ አሐዳ እ
 ግዚአብሔር።
 ካንድ ከእግዚአብሔር በቀር ሌ
 ላ ቸር የለም።
 ፳ ለሊክ ታእምር ትእዛዙሁ።
 ፳ ትእዛዙን ታውቅ ዘንድ።
 ኢትቅትል ነፍሰ።
 ነፍስ አትግደል።
 ኢትሑር ብእሲተ ብእሲ።
 ወደ ጉልማሳ ሚስት አትሂድ።
 ወኢትዘመ። አትሰስን።
 ወኢትሥርቅ። አትስረቅ።
 ወኢትኩን ስምዓ በሐሰት።
 በሐሰት አትመስክር።

ወአክብር አባክ ወእመክ፤
 አባት እናትክን አክብር።
 ፳፩ ወይሴሎ ዘንተሰ ነሱ ዓቀብ
 ኩ እምንእስየ እስክ ይእዚ።
 ይህንስ ሁሉ ከሕፃንነቱ ጀም
 ሬ እስክ ዛሬ ጠብቆአለሁ።
 ፳፪ ወሰሚያ ዘንተ እግዚአብሔር
 ኢየሱስ ይሴሎ አሐቲ ተርፈተክ
 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ይ
 ሀን ሰምቶ አንዲት ቀርታኛለች
 ሑር ወሚጥ ነሱ ዘብክ ንዋ
 የ መሀብ ለነዳያን፤
 ሂደህ ያለህን ገንዘብህን ሁሉ
 ፔጠህ ለድኅኝ ስጥ፤
 ወትረክብ መዝገብ ዘበሰማያት
 በሰማይ መዝገብ ታገኛለህ።
 ወነግ ትልወኒ።
 መጥተህ ተከተለኝ አለው።
 ፳፫ ወሰሚያ ዘንተ ተከዘ ፈረፋደ
 ፳፫ ይህን ሰምቶ ፈጽሞ አዘነ።
 እስመ ባዕል ውለቱ ጥቀ ወ
 ብዙኅ ጥሪቱ።
 እጅግ ባለጠጋ ነበር ገንዘቡ ብ
 ዙ ነበርና።
 ፳፬ ወርእዮ እግዚአብሔር ኢየሱስ እን
 ዘ ይቲክዝ ይሴ እሬ ዕዕብ ለ
 እለ ቦሙ ንዋይ በዊእ ውስተ
 መንግሥተ እግዚአብሔር።
 ፳፭ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 ሲያዝን ባየው ጊዜ ገንዘብ ላ
 ላቸው ሰዎች ወደመንግሥተ
 ሰማያት መግባት እንደምን ጭ
 ንቅ ነው አለ።
 ፳፮ ይቀልል ገመል ይጎልፍ እን
 ተ ስቁረተ መርፍዕ እምባዕል
 ይባእ ውስተ መንግሥተ እግ
 ዚአብሔር።
 ፳፯ ባለጠጋ ወደ መንግሥተ ሰማ
 ዩ ኪገባ ግመል በመርፈ ቀ
 ዳዳ ሊያልፍ ይቀላል፤

ወንጌል ዘሉቃስ ።

፳፮ ወይቤሉ እለ ሰምዑ መኑ ያ ክል ድኒነ፤
 ፳፯ የሰሙትም መዳን ማን ይቸላ ል አሉ፤
 ፳፮ ወይቤሉሙ ዘበኅበ ሰብእ ያ ሰአን በኅበ እግዚአብሔር ይ ትክሃል፤
 ፳፯ በሰው ዘንድ የማይቻለው በእ ግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል አ ላቸው፤
 በእንተ ተላውያነ ኢየሱስ።
 ፳፰ ወይቤሉ ጴጥሮስ ናሁኪ ን ሕነ ኅድግነ ክሉ ወተሉናክ
 ፳፰ ጴጥሮስም አለ እነሆ እኛ ሁ ሉን ትተን ተከትለንሃል።
 ምንተ እንጋ ንረክብ።
 ምን እናገኛለን አለው።
 ፳፱ ወይቤሉሙ አማን አብለክሙ አልቦ መኑሂ ዘኃደገ ቤቶ ወ አገማዲሁ ወአኃደሁ ወበእ ሲቶ ወውሉዮ በእንተ መን ማሥተ እግዚአብሔር። ዘኢይነ ሥእ ዕሴቶ ብዙኃ የተ ምክ ዕቢተ በዝንቱ ዓለም፤
 ፳፱ አባት እናቱን ወንድሞቹን ማ ስቱን ልጆቹን ስለ እግዚአብ ሔር መንግሥት ብሎ የተወ ሁሉ በዜህ ዓለም። ብዙ እጥ ፍ የማይወስድ የለም ብዬ በ ውነት እነግራችኋለሁ።
 ወበዓለምሰ ዘይመጽእ ሕይወ ተ ዘለዓለም።
 በሚመጣው ዓለም ግን የዘለ ዓለም ሕይወትን ያገኛል።
 በእንተ ትንቢት ዘሕማማት።
 ሰፊ ወእምዝ ነሥአሙ እግዚአ ኢ የሱስ ለዓመርቱ ወክልሌቱ እር ዳኢሁ። ማቲ ጳ ፲፮ ማር ፲ ሰፊ

ሰፊ አሥራሁለቱንም ደቀመዛሙር ቱን ወሰዳቸው።
 ወይቤሉሙ ናሁ ነግርግ ኢየ ፋሳሌም።
 እነሆ ወደ ኢየሩሳሌም እንወ ጣለን አላቸው።
 ወይትፈጸም ክሉ ዘጽሑፍ ው ስተ መጻሕፍተ ነቢያት ላዕለ ወልደ እንላ እመሕያው።
 በነቢያት መጽሐፍ የተጻፈው ሁሉ በሰው ልጅ ክርስቶስ ላይ ይፈጸማል።
 ሰፊ ወይሚጥውዎ ለአሕዛብ።
 ሰፊ ለአሕዛብም አሳልፈው ይሰጡ ታል።
 ወይሣለቁ ላዕሌሁ።
 ይዘባበቱበታል።
 ወይደዕልዎ፤ ይሰድቡታል
 ወይዌርቁ ውስተ ገጹ።
 ይተፋቡታልም።
 ሰፊ ወይቀሥፍዎ፤ ይገርፉታል
 ወይቀትልዎ። ይገድሉታል
 ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት።
 በሰስተኛውም ቀን ይነሣል።
 ሰፊ ወእሙንቱስ አልቦ ዘለበዉ እ ምዘ ይቤሉሙ።
 ሰፊ እርሳቸው ግን የነገራቸውን አላወቁትም።
 እስመ ሥውር ውእቱ ዝንቱ ነገር እምኔሆሙ ወኢየአምሩ ዘይብል።
 ይህ ነገር ከርሳቸው ተሠውር ነበርና የሚናገረውን አያውቁ ም ነበር።
 በእንተ ዕውር ዘኢያሪክ።
 ሰፊ ወበጸሐሙ ኢያሪክ።
 ሰፊ ኢያሪክ በደረሱ ጊዜ።
 ሁሉ አቀዳ ዕውር ይነብር ው

ስተ ፍኖት ወይሰለል። ግቲ ጳ ፳፱ ሰፊ ማር ፲ ሰፊ።
 እንድ ዕውር ከመንገድ ተቀ ምጦ ይለምን ነበር።
 ሰፊ ወሰሚዮ ድምጹ ሰብእ ዘየኃ ልፍ ይቤ ምንትነዝ ዘእስምዕ
 ሰፊ የሚሂዳትን ሰዎች ድምጽ ሰ ምቶ ይህ የምሰማው ምንድ ርነው አለ።
 ሰፊ ወይቤልዎ ኢየሱስ ናዝራዊ የኃልፍ።
 ሰፊ የናዝራቱ ኢየሱስ እንዲያል ፍ ነገሩት።
 ሰፊ ወአውየወ ወይቤ ኢየሱስ ወ ልደ ዳዊት ተሣላለኒ።
 ሰፊ የዳዊት ልጅ ኢየሱስ ሆይ እ ዘንልኝ አለው።
 ሰፊ ወገሠጽዎ እለ ይመርህዎ ከመ ያርምም።
 ሰፊ የሚመሩት ዝም እንዲል ተ ቆጡት።
 ወአውየወ ፈድፋዶ ወይቤ ወ ልደ ዳዊት ተሣላለኒ።
 እሱ ግን የዳዊት ልጅ ሆይ እዘንልኝ ብሎ እጅግ ራካ
 ሰፊ ወቆመ እግዚአ ኢየሱስ ወአ ዘዘ ያምጽእዎ ኅቤሁ።
 ሰፊ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ቁሞ ወደርሱ ያመጡት ዘንድ አዘዘ።
 ወበጸሐ ኅቤሁ ይቤሎ ምንተ ትፈቅድ እግበር ለክ።
 ወደርሱም በደረሰ ጊዜ ምን ላደርግልህ ትወዳለህ አለው
 ሰፊ ወይቤሎ እግዚአ ከመ ይርእያ አዕደንትየ።
 ሰፊ ነቤቱ ላይ እወዳለሁ አለው
 ሰፊ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ ርኢ
 ሰፊ ጌታም አለው እይ።
 ሃይማኖትክ እሕየወተክ።

ሃይማኖትህ ለኛህ ስለው።
 ዓር ወርእዮ ሰሌሃ ወተለዎ።
 ዓር ያንጊዜም ለይቶ ተከተለው
 ወእኒኩቶ ለእግዚአብሔር።
 እግዚአብሔርንም ለመሰገነው
 ወርዕዮም ዙሉ ሕዝብ ሰብሕዎ
 ለእግዚአብሔር።
 ሕዝቡም ሁሉ ለይተው ለመ
 ሰገኑት።

በእንተ ዘኬዎስ መጸብሐዊ።

ምዕራፍ ፲፱።

፩ ወበዊለ እግዚአ ኢየሱስ ኢ
 ያሪኩ አንሰሰው።

፩ ኢያሪኩ ገብቶ መላላሶ አስተ
 ግረ።

፫ ወናሁ ረከበ ብሌሌ ዘስሙ ዘ
 ኬዎስ ወልእኩሙ ለመጸብ
 ሐን።

፫ እነሆ የቀራጮች አለቃ የሚ
 ሆን ዘኬዎስ የሚባል ሰው አ
 ገኘ።

ወባዕል ውለቱ።
 በለጸጋም ነበረ፤

፫ ወየኃሥሥ ይርእዮ ለእግዚአ
 ኢየሱስ ከመ ያእምር መኑ
 ውለቱ።

፫ ግናቸው እንደሆነ ያውቅ ዘ
 ንድ ጌታን ሊያየው ይወድ ነ
 በር።

ወኢያበውሐ ሰብእ፤
 ሰው ገን አያሳየውም ነበር
 እስሙ ሐግር ውለቱ በቆሙ
 ቁመቱ አጭር ነበርና።

፫ ወርጸ ቅድሚኑ ወዓርገ ዲበ
 ሰገላ።

፫ በረቱ ሩጦ ከገላ ላይ ወጣ
 ከሙ ይርእዮ ለእግዚአ ኢየሱስ
 ጌታን ያየው ዘንድ።

እስሙ እንተ ይከቲ ፍኖት ሀ
 ለዎ ይኅልፍ።
 በዚያች መንገድ ይሄድ ዘንድ
 አለውና።

፩ ወበጺሐ ህዩ ነጸር እግዚአ ኢ
 የሱስ ወይቤሎ ዘኬዎስ ለፍ
 ጥን ወረድ።

፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም
 ከዚያ በደረሰ ጊዜ ለይቶ ዘ
 ኬዎስ ፈጥነህ ውረድ አለው
 እስሙ ዮም ሀለወኒ አዓል ቤ
 ተከ።

ዛሬ ከቤትህ እውል ዘንድ አ
 ለኛና፤

፯ ወእፍጠነ ወረደ።

፯ ፈጥኖ ወረደ።

ወአግኃሃ ኅበ ቤቱ እንዘ ይት
 ፈሃሕ።

ደስ ብሎት ከቤቱ አገባው።
 ሐተታ ይሄድብኛል ብሎ።

፯ ወርእዮም ዘንተ አንጉርጉሩ
 ወይቤሎ ኅበ ብሌሊ ኃጥአ ቦአ
 የዓል።

፯ ሁሉም ባዩ ጊዜ ከኃጥአ ሰው
 ቤት ይውል ዘንድ ገባ ብለው
 ነቀፋት።

፯ ወቆመ ዘኬዎስ ወይቤሎ ለእ
 ግዚአኒ ናሁ እግዚአየ መን
 ፈቀ ንዋይዩ አሁብ ለነጻያን
 ዘኬዎስም ይህን ሰምቶ ቁሞ
 ለጌታችን እነሆ ጌታዩ የገንዘ
 ቤን እኩሌታ ለድኃ እሰጣለሁ
 ወእመሂቦ ዘገፋእከዎ እፈድዮ
 ትርብዕተ ህየንተ አሐዱ።

የበደልኩትም በኖር ባንድ አ
 ራት እከፍለዋለሁ አለው።

፫ ወይቤሎ እግዚአ ኢየሱስ ዮ
 ምሰ ሕይወት ኮነ ለሰብአ ዝን
 ቱ ቤት።

፫ ኢየሱስም አለው ዛሬስ ለዚ

፲ ሀ ቤት ሰው ድንነት ተደረገ።
 እስሙ እንተሂ ወልደ ኦብርሃ
 ም እንተ።

፲ አንተም የአብርሃም ልጅ ነህና
 እስሙ መጽአ ወልደ እንላ እ
 መሕያው ይኅሥሥ ወያድኅን
 ዘተኃጉለ።

ወልደ እንላ እመሕያው ክር
 ስቶስም የጠፋውን ሊኻ የተጉ
 ዳውን ሊያድን መጥቷልና።

በእንተ ምሳሌ ዘምናኖት።

፲፩ ወእንዘ ይሰምዱ ዘንተ መሰለ
 ሎሙ ወይቤሎሙ።

፲፩ ይህን ሲሰሙ ምሳሌ መሰሉ
 ነገራቸው።

እስሙ ቅሩብ ውለቱ ለኢየሩ
 ሳሌም።

ለኢየሩሳሌም አቅራቢያ ነበር
 ና። ሐተታ ወሰብአ ሀገሩ ይጸ
 ልዕዎ ያለውን ይኻል።

ወይመስሎሙ ከመ ሰሌሃ ታስ
 ተርአ መንግሥተ እግዚአብ
 ሔር።

መንግሥተ ሰማያት ያን ጊዜ
 ፈጥኖ የምትሰጥ ይመስላቸው
 ነበርና። ሐተታ አሐዱ ብሌሊ
 ከቡር ሐረ ርጉቀ ብሔረ ያለ
 ውን ይኻል። አንድም ይህን
 ሲሰሙ ወእንዘ ይመስል ሎሙ
 ይላል። እየመሰለ ሲነገራቸው
 መንግሥተ ሰማያት ትሰጥ ት
 ገለጥ ባለ ጊዜ እንዳትውል እ
 ንጻታድር ፈጥኖ እንድትሰጥ
 እወቁ። ይሰወጥ ያለውን ይኻል

፲፪ ወይቤ አሐዱአ ኦ ብሌሊ ከቡር
 ሐረ ርጉቀ ብሔረ ይንሣኦ
 ሎቱ መንግሥተ ወይሰወጥ።

፲፪ አንድ የከበረ ሰው መንግሥት

ወንጌል ዘሉቃስ

ን እጅ እድርጎ ይመለስ ዘንድ ወደሩቅ አገር ሄደ።

፲፫ ወጸውዓ አገብርቲሁ ዓሠርተ ወወሀቦሙ ዓሠርተ ምናናተ።

፲፮ ዓሥሩን ባርቹን ጠርቶ ዓሥር ምናን ሰጣቸው። ሐተታ አሥራሁለቱ ወቂት አንድ ነጥር፤ አሥራሁለቱ ነጥር አንድ ምናን። አሥራሁለቱ ምናን አንድ መክሊት። መክሊቱ ሽሀ ጌ ያሐያ ጌ ወቂት ይሆናል። ወይቤሉሙ ተገቡሩ እንከ እስከ አዓቱ።

እስከመለስ ድረስ ውጡበት ውረዳበት ብሎ ሰጣቸው።

፲፱ ወሰብላ ሀገሩ ይጸልዳል፤

፲፱ ያገሩ ሰዎች ይጠሉት ነበር እ ይወዳራትም ነበርና።

ወፈነው ተናብልተ እምድጎሬ ሁ እንዘ ይብሉ ኢንፈቅዶ ለዝንቱ ይንግሥ ላዕሌነ።

ይህ በኛ ላይ ሊንግሥብን እንወድም ብለው ከወደኋላው መልክተኞችን ላኩ።

፲፭ ወእምዝ አተወ ነገሉ መንግሥተ።

፲፭ ከዚህ በኋላ መንግሥትን እጅ እድርጎ ተመለሰ።

ወእዘዘ ያምጽእምሙ ለአገብርቲሁ ዘወሀቦሙ ወርቆ ከመ ያእምር ዘከመ ተገቡሩ።

እንዴት እንዳተረፉ ያውቅ ዘንድ ወርቁን የሰጣቸውን ባርቹን ያመጧቸው ዘንድ አዘዘ።

፲፮ ወመጽእ ቀዳማዊ ወይቤሉ እግዚአ ምናንክ ዓሠርቱ።

፲፮ አንዱ መጥቶ አቤቱ ምናንህ አሥር ነበር።

ወእሠርተ ምናናተ ረባሕኩ።

እሥር ምናን አተረፍኩ አለው

፲፯ ወይቤሉ እግዚአ ኦገብር ጌር ወምእመን ዘበውተድ ምዕመ ነ ከንክ ላዕለ ብዙኅ እሰይመኩ

፲፯ አንተ የታመንክ በጎ ባርያ በጥቂቱ ከታመንክ በብዙ ላይ እሾምሃለሁ።

ተሠየም ላዕለ ዓሥሩ አጎገር ባሥሩ አገር ተሾም አለው ዓሠርቱን ቃላት ጠብቆ በሚገኝ ክብር መከበሩን መናገር ነው።

፲፰ ወመጽእ ካልሉሂ ወይቤሉ እግዚአ ምናንክ ኃምስቱ።

፲፰ ሁለተኛውም አቤቱ ገንዘብህ አምስት ምናን ነበር።

ወኃምስተ ምናናተ ረባሕኩ።

አምስት አተረፍኩ።

፲፱ ወይቤሉ ሎቲኒ አንተኒ ተሠየም ላዕለ ኃምስቱ አጎገር።

፲፱ እርሱን እንተም ባምስቱ አገር ተሾም አለው። ባምስቱ አዕማዶ ምሥጢር በሚገኝ ክብር መከበሩን መናገር ነው።

፳ ወመጽእ ሣልሱኒ ወይቤሉ እግዚአ ነያ ምናንክ እንተ ኅቤ የ እንበርክዋ ወጠብለልክዋ ወስተ ሰበንዩ። ሰስተኛም

፳ መጥቶ በመጠምጠሚያዬ የጠቀለልኳት ገንዘብህ እነሆ ይህች ናት ማለት፤ ለራሴ ጠብቄ ለሌላው አላስተማርሁም።

፳፩ እስመ ፈራህኩክ እስመ አእምረክ ከመ ዕዕብ ብእሲ አንተ የምታስጨንቅ ሰው እንደሆንክ ስላወቅሁ ፈርቻለሁና።

ወትንሥእ ዘኢያንበርክ።

ያላኖርከውን የምታነሣ።

ወተእርር ዘኢዘራዕክ።

ያልዘራኸውን የምትሰበስብ ጨካኝ እንደሆንክ ስላወቅሁ።

፳፪ ወይቤሉ እግዚአ በከመ ቃል

ከ እኩንክ አገብር እኩይ ወ ወሐካይ።

፳፪ አንተ ክፋ ሀኬተኛ ባሯ እንደ ቃልህ አፈርድብሃለሁ።

ተአምረኒኩ ከመ ዕዕብ ብእሲ እነ አንሥእ ዘኢያንበርኩ ወ አእርር ዘኢዘራዕኩ ወአስተጋብዕ ዘኢዘረውኩ።

ያልበተንኩትን የምሰበስብ ያልዘራሁትን የማጭድ ያላኖርኩትን የማነሣ ጽኑ ጨካኝ መሆኔን ታውቃለህን።

፳፫ ወለምንት ዘኢያገባዕክ ወርቅ የውስተ ማዕድዩ።

፳፫ ስለምን ገንዘቤን ወደለዋጮች ያላኖርህ።

ወለልዩ ኦቲውዩ እምእስተገበርክዎ ምስለ ረባሕ።

እኔ መጥቼ ለሚያስተርፍ እሰጠው ነበር።

፳፬ ወይቤሉሙ ለእለ ይቀውሁየ ንሥኡ እምላዕሌሁ ዘንተ ምናን ወወሀብዎ ለዘቦቱ ፲ቱ ምናናት።

፳፬ ከዚያ ቀመው ያሉትን ይህን ገንዘብ ወስዳችሁ ዓሥር ላለው ስጡት አላቸው።

፳፭ ወይቤልዎ እግዚአ አኮኑ ቦቱ ዓሠርቱ ምናናት።

፳፭ አቤቱ አሥር ምናን ያለው አይደለምን አሉት።

፳፮ ወይቤሉሙ እብለክሙ እስመ ለካሉ ዘቦ ይሁብዎ ወይደስክዎ። ማቴ ፲፫ ፲፪፣ ግር ፱ ፳፭ ሉቃ ፳ ፲፮፣

፳፯ ላለው ሁሉ ይሰጡታል ይጨምሩለታልም።

ወለዘሰ አልቦ እላሂ ቦ የሐይድዎ የሌለውን ገን ያለውንም ይወስዱበታል።

፳፮ ወበሐቱ ለእልክቱስ ጸላክጎ የ
እለ ኢይፈቅዱ እንግሥ ላዕ
ሌሆሙ አምጽእዎሙ ዝየ ወ
ርግዝዎሙ በቅድሚያ ።

፳፯ ልንግሥባቸው የማይወዱ እኔ
ሀን ጠላቶቼን ግን አምጥታ
ችሁ በፊቱ እየወጋችሁ ጣሏ
ቸው አለ ።

በእንተ በዓተ ኢየሱስ ኅብ
ኢየሩሳሌም ።

፳፰ ወዘንተ ብሂሎ አምልዓ ቅድ
መ ወዓርጉ ኢየሩሳሌም ።

፳፱ ይህንም ተናግሮ በፊታቸው
ወደ ኢየሩሳሌም ሄደ ።

፴፬ ወሶበ በጽሐ ቤተ ፋጌ ። ግቴ
፳፩ ጳጳ ማር ፲ ፩ ።

፳፱ ወደቤተ ፋጌም በቀረበ ጊዜ ።
ወበታንያ ኅዘ ደብረ ዘይት
ዘስሙ ኤሌዎን ።

ደብረ ዘይት ወደሚባል ቢታ
ንያም በደረሰ ጊዜ ።

ፊንወ ደተ እምአርዳኢሁ ።
ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ

፴ ወይቤሎሙ ሐፋ ሀገረ ዘቅ
ድሚክሙ ።

፴ ወደፊታችሁ ክለ አገር ሂዱ ።
ወበዊዓክሙ ትረክቡ ዕዋለ
ዕሙረ ዘኢተዕዕኖ ሰብእ ።

በገባችሁም ጊዜ ሰው ያልተ
ቀመጠበት ያህያ ግልገል ታ
ገኛላችሁ ።

ፍትሕዎ ወአምጽእዎ ሊተ።
ፊትታችሁ አምጡልኝ ።

፴፩ ወእመቦ ዘይቤለክሙ ለምንት
ትፈትሕዎ ።

፴፪ ለምን ትፈቱታላችሁ የሚል ሰ
ው ቢኖር ።

በሉ እግዚአብሔር ይፈቅዱ ።
ጌታው ይሻዋል በሉ ።

፴፫ ወሐዊርሙ እለ ተረነዉ ረ
ከቡ በከመ ይቤሎሙ ።

፴፬ የተላኩትም እንደ ነገራቸው
አገኙ ።

፴፭ ወፊትሐ ዕዋለ ።
፴፮ ያህያውን ግልገል ፈቱ ።

ወእንዘ ይፈትሐ ዕዋለ ይቤ
ልዎሙ አጋእዝቲሁ ለምንት
ትፈትሐ ዕዋለ ።

ያህያውን ግልገል ሲፈቱ ጌቶ
ቹ ለምን ትፈቱታላችሁ አሏ
ቸው ።

፴፯ ወይቤሉ እግዚአብሔር ይፈቅዱ ።
፴፰ ጌታው ይሻዋል ክሉ ።

፴፱ ወነሥኲ ወወሰድዎ ኅብ እግ
ዘእ ኢየሱስ ።

፴፻ ወደጌታችን ይዘውት ሂዱ ።
ወረኅኑ አልባሲሆሙ ዲበ ዕ
ዋል ።

ልብላቸውን በአህያው ግልገ
ል ላይ ገቡዝቲ ።
ወኦዕዓንዎ ለእግዚአብሔር ኢየሱስ
ዲቤሁ ።

ጌታንም አስቀመጡት ።
፴፯ ወእንዘ የሐውሩ ነጻፉ አልባ
ሲሆሙ ውስተ ፍኖት ።

፴፯ ሲሂዱም ልብላቸውን ከመንገ
ድ ይገቡዝቲ ።

፴፰ ወበጸሐሙ ኅብ ሙራደ አቀብ
ዘደብረ ዘይት ።

፴፯ ወደ ደብረ ዘይት በሚወርደ
ውም መንገድ በደረሱ ጊዜ
ሐተታ አፈ ቄላ ነው ከታች
የመጣው አቀበቱን ወጥቶ የ
ሚያርፍበት ከላይ የመጣ መ
ጥቶ የሚያርፍበት ነው ከዚያ
በደረሱ ጊዜ ።

አኅዙ ውሎሙ አርዳኢሁ ይ
ትፈሥሐ ወይቤሎሕዎ ለእግ
ዚአብሔር በዓቢይ ቃል ።

ደቀመዛሙርቱ ሁሉ ደስ ብ
ሏቸው እግዚአብሔርን በታላ
ቅ ቃል ያመሰግኑት ጀመር።
በእንተ ውሎ ኃይል ዘርእዩ ።
ስላዩት ኃይል ሁሉ ።

፴፰ እንዘ ይብሉ ብሩክ ዘይመጽ
አ በስመ እግዚአብሔር ።

፴፯ በእግዚአብሔር ስም የሚመ
ጣ እሱ የተባረከ ነው ።
ወብሩክ ንጉሠ አስራኤል ።
የአስራኤልም ንጉሥ የተባረከ
ነው ።

ሰላም በምድር ።
በምድር ሰላም ።

ወስብሐት በአርያም ።
በአርያምም ምስጋና እያሉ ።

፴፱ ወቦ እምፈሪሳውያን ወእምሕ
ዝብ እለ ይቤልዎ ሊቅ ገሥ
ጸሙ ለአርዳኢክ ።

፴፻ ከፈሪሳውያን ወገን ከሕዝቡ
ወገን መምሕር ሆይ ደቀመዛ
ሙርትህን ተቈጣቸው ያሉት
ም አሉ ።

፴፯ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ለእ
መ አርመሙ እሉ እሎንቱ
አዕባን ይኬልሑ ።

፴፯ እኔህ ዝም ቢሉ እኔህ ድንጋ
ዮች ይጮህሉ ብሎ መለሰላ
ቸው ።

፴፰ ወበጸሐ ርእያ ለሀገር በከዩ
ላዕሌሃ ።

፴፯ በደረሰም ጊዜ አገሪቱን እ
ይቶ ማለት የአይሁድን ሰው
ነት አይቶ አለቀሰላት ።

፴፰ ወይቤላ ሶበሰ ተአምሪ ዮም
ሰላምኪ ።

፴፯ እውቀሽሰ ቢሆን የይቅርታሽ
ቀን ዛሬ ነበር ።

ወባሕቱ እምይእዚሰ ተሠወረ
እምአዕይንትኪ ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

ዛሬ ግን ከእውቀት ተገተኛል ግለት አላውቅሽም እንጂ።
ግዢ ወይብጽሕ መዋዕል እመ የግ ግብኝ ፀርኪ።

ግዢ ጠላቶችሽ ከዘውሽ የሚሰፍ ፋብሽ ጊዜ ይደርሳል።
ወይትአየኑኪ ላዕሌኪ።
ይከትሙብኛል።
ወየጎጽፋኪ።
ይከቡኛል።
ወያስተጋብሎኪ እምክለሄ።
ካራቱ ማዕዘን ይሰበስቡኛል።

ግፀ ወይነጽሎኪ ለኪ። ማቴ ጳጳ፤
፪ ማር ፲፫ ፪ ሉቃ ፳፩ ፮።
ግፀ ይጥሉኛል።

ወለውሉድኪኒ ምስሌኪ።
ልጆችሽንም ካንች ጋራ እንጻ ጎች ይጥሏቸዋል።
ወኢየጎድጉ ዝየ ዕብነ ዲበ ዕብን በውስቴትኪ።
ደንጊያንም በደንጊያ ላይ አይ ተውልሽም።
እስመ ኢያሌመርኪ መዋላለ ሣህልኪ።
የይቅርታሽን ወራት አላውቅ ሽምና።

በእንተ ተሰዶቶሙ ለእለ ያረ ነሱ ሴተ መቅደስ።

ግፀ ወቦአ ምክራብ ወሰደደ ነሱ እለ ይሠይሙ ወይሣየሙ በቤ ተ መቅደስ።

ግፀ ከምክራብ ገብቶ በቤተ መ ቅደስ የሚሸጡትን የገዙትን ም ሁሉ አስወጣ።
ወገፍትግ ማዕፋቲሆሙ ለመ ወልጣን።
የለጭችንም ወንበር ገለ በጠ።

ወመናብርቲሆሙኒ ለእለ ይሠ ይሙ ርገቦ ገንጸለ።
ርገብ የሚሸጡትንም ወንበር ገለበጠ።

ግሄ ወይቤሎሙ ጽሑፍ ዘይብል ሴትየሰ ሴተ ጸሎት ይሰመይ።
ግሄ ሴቴስ የጸሎት ሴት ይባላል የሚል ጽሑፍ አለ።
ወአንትሙስ ረሰይክምም በአ ተ ፈያት ወሠረቅት።
እናንተ ግን የሴባ ዋሻ አደ ረጋችሁት አላቸው።

ግሄ ወነሱ አሚረ ይሚሆሮሙ በምክራብ።

ግሄ ዘወትር በምክራብ ያስተምራ ቸው ነበር።
ወየጎሥሁ ሊቃነ ካህናት ወጻ ሐፍት ወሊቃናተ ሕዝብ በዘ ይቀትልዎ።
የካህናት አለቆችና ጸሐፊዎች የሕዝቡም አለቆች ይገሉት ዘ ንድ ይሹት ነበር።

ግፀ ወጎጥኡ በዘይሬስይዎ።
ግፀ የሚያደርጉትን አጡ።
እስመ ነሱሙ ሕዝብ ይሰቀ ሉ በአጽምዎቱ።
ሕዝቡ ሁሉ ለትምርቱ ይሳሱ ነበርና።

ዘከመ ተስእሎሙ ኢየሱስ በ እንተ ጥምቀት ዘየሐንስ።

ምዕፍ ጳ።

፩ ወእምዝ አሐተ ዕለተ እንዘ ይሚሆሮሙ ለሕዝብ በምክራ ብ ወደንግሮሙ ቆሙ ላዕሌ ሁ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወረባናት ። ማቴ ጳ፩ ጳ፲። ማር ፲፩ ጳ፯።

፩ ከዚህ በኋላ ጣንድ ቀን በዎ ውራብ ለሕዝቡ ሊያስተምራ ችው የምስራችም ሊነገራቸው የካህናት አለቆችና ጸሐ ፊዎች የሕዝቡም አለቆች ተ ነሱበት።

፪ ወይቤልም ንገረነ በመባሕተ ሙኑ ትገብር ዘንተ።

፫ በግን ስልጣን ይሸን ትሠራ ለሀ።

ወሙኑ አብሐክ ትገብር ከመዝ እንደሀስ ቃደርግ ዘንድ ግ ን እሠለጠነህ አሉት።

፬ ወአውሥኦ ወይቤሎሙ እሌለ ለክሙ አነሂ አሐተ ነገረ።

፭ እኔም አንድ ነገር አጠይቃ ችኋለሁ።
ወንግሩኒ።

እናንተም ንገሩኝ።

፮ ጥምቀቱ ለየሐንስ እምአይ ቴኑ ይአቲ።

፯ የየሐንስ ጥምቀቱ ከወደት ናት።
እምሰማይኑ።
ከሰማይን ናት።

ወሚመ እምሰብእኑ።
ወይም ከሰው ናትን አላቸው ወተበሃሉ በበይናቲሆሙ።

፳ እርስ በራሳቸው እንደሀ አሉ እመሂ ንብሉ እምሰማይ ይ ብለነ በእፎ ዘኢአመንክምም ከሰማይ ነው ያልነው እንደ ሆነ ምነው ያላመናችሁበት ይ ለናል።

፳፩ ወእመሂ ንብሉ እምሰብእ ይ ዌግሩነ ነሱ ሕዝብ።

፳፪ ከሰው ነው ያልነውም እንደ ሆነ ሕዝቡ ሁሉ ይጣሉናል።
እስመ ነሱሙ ተእመንዎ ለ የሐንስ ከሙ ነቢይ ውአቱ።

፳፮ ወባሕቱ ለአልክቱስ ጸላእን የ
 አለ ኢይፈቅዱ እንግሥ ላዕ
 ሌሆሙ አምጽአዎሙ ዝየ ወ
 ርግዝዎሙ በቅድሚያ ።

፳፯ ልንግሥባቸው የማይወዱ እኔ
 ሆን ጠላቶቼን ግን አምጥታ
 ችሁ በፈቱ እየወጋችሁ ጣዕ
 ቸው አለ ።

በእንተ በዓተ ኢየሱስ ኅዘ
 ኢየሩሳሌም ።

፳፭ ወዘንተ ብሂሎ አምልዳ ቅድ
 መ ወዓርጉ ኢየሩሳሌም ።

፳፭ ይህንም ተናግሮ በፈታቸው
 ወደ ኢየሩሳሌም ሂደ ።

፳፪ ወሶበ በጽሐ ቤተ ፋን ። ማቴ
 ፳፩ ጳጳ ማር ፲ ፩ ።

፳፪ ወደቤተ ፋንም በቀረበ ጊዜ ።
 ወበታንያ ኅዘ ደብረ ዘይት
 ዘስሙ ኤሌዎን ።
 ደብረ ዘይት ወደሚባል ቢታ
 ንያም በደረሰ ጊዜ ።
 ፈነወ ቋተ እምአርጻኢሁ ።
 ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላክ
 ሰጠ ።

፳፫ ወደፈታችሁ ካለ አገር ሂዱ ።
 ወበዊዓክሙ ትረክቡ ዕዋለ
 ዕሁረ ዘኢተዕዕኖ ሰብእ ።
 በገባችሁም ጊዜ ሰው ያልተ
 ቀመጠበት ያህያ ግልገል ታ
 ገኛላችሁ ።
 ናትሐዎ ወአምጽአዎ ሊተ።
 ፈትታችሁ አምጡልኝ ።

፳፩ ወእመበ ዘይቤለክሙ ለምንት
 ትፈትሐዎ ።

፳፩ ለምን ትፈትላችሁ የሚል ሰ
 ው ቢኖር ።
 በሉ እግዚአብሔ ይፈቅዱ ።
 ጌታው ይሻዋል በሉ ።

፳፪ ወሐዊሮሙ እለ ተፈነወ ረ
 ከቡ በከመ ይቤሉሙ ።

፳፪ የተላኩትም እንደ ነገራቸው
 አገኙ ።

፳፫ ወፈትሑ ዕዋለ ።

፳፫ ያህያውን ግልገል ፈቱ ።
 ወእንዘ ይፈትሑ ዕዋለ ይቤ
 ልዎሙ አጋእዝተሁ ለምንት
 ትፈትሑ ዕዋለ ።
 ያህያውን ግልገል ሲፈቱ ጌቶ
 ቼ ለምን ትፈትላችሁ አዕ
 ቸው ።

፳፬ ወይቤሉ እግዚአብሔ ይፈቅዱ ።

፳፬ ጌታው ይሻዋል አሉ ።

፳፭ ወነሥኡ ወወሰድዎ ኅዘ እግ
 ዘእ ኢየሱስ ።

፳፭ ወደጌታችን ይዘውት ሂዱ ።
 ወረኅኑ አልባሲሆሙ ዲበ ዕ
 ዋል ።
 ልብሳቸውን በአህያው ግልገ
 ል ላይ ጉዘጉዘተ ።
 ወአዕዓንዎ ለእግዚአብሔ ኢየሱስ
 ዲቤሁ ።
 ጌታንም አስቀመጡት ።

፳፮ ወእንዘ የሐውሩ ነጻፉ አልባ
 ሲሆሙ ውስተ ናኖት ።

፳፮ ሲሂዱም ልብሳቸውን ከመንገ
 ድ ይጉዘጉዘሉ ።

፳፯ ወበጸሐሙ ኅዘ ሙራደ አቀብ
 ዘደብረ ዘይት ።

፳፯ ወደ ደብረ ዘይት በሚወርደ
 ውም መንገድ በደረሱ ጊዜ
 ሐተታ አፈ ቁላ ነው ከታች
 የመጣው አቀብቱን ወጥቶ የ
 ሚያርፍበት ከላይ የመጣ መ
 ጥቶ የሚያርፍበት ነው ከዚያ
 በደረሱ ጊዜ ።
 አኅዙ ውሉሙ አርጻኢሁ ይ
 ትፈሥሑ ወይሉበሕዎ ለእግ
 ዘእብሔር በዓቢይ ቃል ።

ደቀመዛሙርቱ ሁሉ ደስ ብ
 ዓቸው እግዚአብሔርን በታላ
 ቅ ቃል ያመሰግኑት ያመር ።
 በእንተ ውሉ ኃይል ዘርእዩ ።
 ስላዩት ኃይል ሁሉ ።

፳፰ እንዘ ይብሉ ብሩክ ዘይመጽ
 እ በስመ እግዚአብሔር ።

፳፰ በእግዚአብሔር ስም የሚመ
 ጣ እሱ የተባረከ ነው ።
 ወብሩክ ንጉሠ እስራኤል ።
 የእስራኤልም ንጉሥ የተባረከ
 ነው ።
 ሰላም በምድር ።
 በምድር ሰላም ።
 ወስብሐት በአርያም ።
 በአርያምም ምስጋና እያሉ ።

፳፱ ወበ እምፈረሳውያን ወእምሕ
 ዝብ እለ ይቤልዎ ሊቅ ገሥ
 ጸሙ ለአርጻኢክ ።

፳፱ ከፈረሳውያን ወገን ከእግዚ
 ወገን መምሕር ሆይ ደቀመዛ
 ሙርትህን ተቁጣቸው ያሉት
 ም አሉ ።

፳፻ ወአውሥኦ ወይቤሉሙ ለእ
 መ አርመሙ እሉ እሉንቱ
 አዕባን ይኬልሑ ።

፳፻ እኔህ ዝም ቢሉ እኔህ ድንጋ
 ዮች ይጮሁሉ ብሎ መለሰላ
 ቸው ።

፳፻ ወበጸሐ ርእያ ለሀገር በከዩ
 ላዕሌሃ ።

፳፻ በደረሰም ጊዜ አገሪቱን እ
 ይቶ ማለት የአይሁድን ሰው
 ነት አይቶ አለቀሰላት ።

፳፻ ወይቤላ ሶበሰ ተአምራ ዮም
 ሰላምኪ ።

፳፻ አውቀሽሰ ቢሆን የይቅርታሽ
 ቀን ዘራ ዝበር ።
 ወባሕቱ እምይእዚሰ ተሠወረ
 እምአዕይንትኪ ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

ዛሬ ግን ከእውቀት ተገተኛል ግለት አላውቅሽም እንጂ። ማየ ወይብጽሕ መዋዕል አመ የግ ግቱኪ ፀርኪ።

ማየ ጠላቶችሽ ከበውሽ የሚሰፍ ፍብሽ ጊዜ ይደርሳል። ወይትአየኑኪ ላዕሌኪ። ይክትሙብኛል። ወየጎጽፋኪ። ይክቡኛል።

ወያስተጋብሎኪ እምኑለሂ። ካራቱ ግዕዝን ይሰበስቡኛል። ማፀ ወይንጽሐኪ ለኪ ማቴ ጳፀ ደ ግር ፲፫ ደ ሉቃ ጳፀ ጳ።

ማፀ ይጥሉኛል። ወለውሉድኪኒ ምስሌኪ። ልጆችሽንም ካንች ጋራ እንዳ ንች ይጥሏቸዋል። ወኢየጎድጉ ዝየ ዕብነ ጺበ ዕብን በውስቴትኪ። ደንጊያንም በደንጊያ ላይ አ ይ ተውልሽም።

እስመ ኢያሌመርኪ መዋላለ ማህልኪ። የይቅርታሽን ወራት አላውቅ ሽምና።

በእንተ ተሰድቶሙ ለእለ ያረ ኑሱ ቤተ መቅደስ።

ማፀ ወዕክ ምኑራብ ወሰደደ ኑሉ እለ ይሠይጡ ወይሣየጡ በቤ ተ መቅደስ።

ማፀ ከምኑራብ ገብቶ በቤተ መ ቅደስ የሚሸጡትን የገዡትን ም ሁሉ አስወጣ። ወገፍትግ ግዕዳቲሆሙ ለመ ወልጣን። የለዋራችንም ወንበር ገለ በጠ።

ወመናብርቲሆሙኒ ለእለ ይሠ ይጡ ርግብ ገንጸለ። ርግብ የሚሸጡትንም ወንበር ገለበጠ።

ማፂ ወይቤሉሙ ጽሑፍ ዘይብል ቤትየሰ ቤተ ጸሎት ይሰመይ።

ማፂ ቤቴስ የጸሎት ቤት ይባላል የሚል ጽሑፍ አለ።

ወአንትሙሰ ረሰይክምም በአ ተ ፈያት ወሠረቅት።

እናንተ ግን የሌባ ዋሻ አደ ረጋችሁት አላቸው።

ማፂ ወኑሉ አሚረ ይሚህርሙ በምኑራብ።

ማፂ ዘወትር በምኑራብ ያስተምራ ቸው ነበር።

ወየጎሥሁ ሊቃነ ካህናት ወጸ ሐፍት ወሊቃናተ ሕዝብ በዘ ይቀትልዎ።

የካህናት አለቆችና ጸሐፊዎች የሕዝቡም አለቆች ይገሉት ዛ ንድ ይሹት ነበር።

ማፂ ወጎጥኡ በዘይሬስይዎ።

ማፂ የሚያደርጉትን አጡ። እስመ ኑሉሙ ሕዝብ ይሰቀ ሉ በአጽምዎቱ።

ሕዝቡ ሁሉ ለትምርቱ ይሳሱ ነበርና።

ዘከመ ተሰእሎሙ ኢየሱስ በ እንተ ጥምቀት ዘየሐንስ።

ምዕና ሸ።

ሸ ወእምዝ አሐተ ዕለተ እንዘ ይሚህርሙ ለሕዝብ በምኑራ ብ ወይንግርሙ ቆሙ ላዕሌ ሁ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወረበናት ። ግቴ ሸፀ ሸ፣ ። ግር ፲፭ ጳፂ።

ሸ ከዚህ በኋላ ባንድ ፋን ባም ዋራብ ለሕዝቡ ሊያስተምራ ቸው የምስራች ሲነገራቸው የካህናት አለቆችና ጸሐ ፊዎች የሕዝቡም አለቆች ተ ነሱበት።

ሸ ወይቤልም ንገረነ በመባሕተ መኑ ትገብር ዘንተ።

ሸ በግን ስልጣን ይሽን ትሠራ ለሀ።

ወመኑ ለብሐክ ትገበር ከመዝ እንዲህስ ቃደርግ ዘንድ ግ ን አሠለጠነህ አሉት።

ሸ ወአውሥእ ወይቤሉሙ እሌለ ለከሙ አነሂ አሐተ ነገረ።

ሸ እኔም አንድ ነገር አጠይቃ ችኋለሁ።

ወንግሩኒ። እናንተም ንገሩኝ።

ሸ ጥምቀቱ ለየሐንስ እምአይ ቴኑ ይእቲ።

ሸ የየሐንስ ጥምቀቱ ከወደት ናት።

እምሰግይኑ። ከሰግይን ናት።

ወሚመ እምሰብእኑ። ወይም ከሰው ናትን አላቸው

ወተበሃሉ በበይናቲሆሙ፤ ሸ እርስ በራሳቸው እንዲህ አሉ

እመሂ ንብሉ እምሰግይ ይ ብለነ በእጅ ዘኢአመንክምም ከሰግይ ነው ያልነው እንደ ሆነ ምነው ያላመናችሁበት ይ ለናል።

ሸ ወእመሂ ንብሉ እምሰብእ ይ ዩግሩነ ኑሉ ሕዝብ።

ሸ ከሰው ነው ያልነውም እንደ ሆነ ሕዝቡ ሁሉ ይጣሉናል።

እስመ ኑሉሙ ተእመንዎ ለ የሐንስ ከመ ነፃይ ሙአቱ።

የሉቃስ ነቢይ እንደሆነ ሕዝብ ሁሉ እምነውታልና።
 ፮ ወአውሥኡ ወይቤልም አነሳ ምር እምነብ ኮነት።
 ፯ ከወደት እንደሆነች አናውቅም ብለው መለሱ።
 ፰ ወይቤሉሙ እግዚአ ኢየሱስ አነሃ ኢይነግረከሙ በመበሕ ተ መኑ እገብር ከመዝ።
 ፱ እኔም ይህን የምሠራ ባማን ም ሥልጣን እንደሆነ አልነ ግራችሁም አላቸው።
 በእንተ እኩያን ዐቀብተ ወይን ሀ ወእኚዛ ይመስል ሎሙ ለሕዝ ብ ዘንተ ምሳሌ።
 ሀ ለሕዝቡም ይህን ምሳሌ ይመ ስልላቸው ጀመረ።
 ወይቤሉሙ ብእሱ ተከለ ወይን ሰው ወይን ተከለ።
 ወሜመ ሎቱ ዓቀብተ ለወይኑ ለወይኑም ጠባቂ ሾመ።
 ወእክረየ ምክያደ።
 አውድማ አስቆፈረ።
 ወሐነጸ ማጎፈደ።
 ግንብም ሠራ።
 ወነገደ ርኅቀ ብሔረ።
 ወደሩቅ አገርም ሃደ።
 ወጌንደየ አቲወ።
 ብዙ ዘመንም ኖረ።
 ፲ ወእመ ኮነ ጊዜ ፍሬህ ፈነወ ገብሮ ኅበ ዓቀብተ ወይን።
 ፲ በሚያፈራበት ጊዜ ባረውን ወደ ወይኑ ጠባቂች ላከ።
 ከመ ይፈንወ ሎቱ እምፍሬ ወይኑ።
 ከወይኑ ይልኩለት ዘንድ።
 ወዘበጥም ዓቀብተ ወይን ለገብ ሩ ወፈነውም ፅራቆ።
 ወይን ጠባቂች ግን ባረውን

ደብድበው ባዶውን ሰደዱት
 ፲፩ ወዳግመ ፈነወ ካልፍ ገብሮ
 ፲፩ ዳግመኛም ሌላውን ባረውን ላከ።
 ወከያሁኒ ዘበጥም ወእሠርም ወፈነውም ፅራቆ።
 እርሱንም አሥረው ደብድበው ባዶውን ሰደዱት።
 ፲፪ ወካዕበ ፈነወ ሣልሣየ ገብሮ።
 ፲፪ ዳግመኛም ሶስተኛውን ባረ ውን ላከ።
 ወከያሁኒ ፈቅዕም ወወሰድም እርሱንም አቀሰለው አባረሩት
 ፲፫ ወይቤ በዓለ ወይን ምንተ እ ንክ እራሱ።
 ፲፫ የወይኑም ባለቤት እንግዲህ ምን ላድርግ አለ።
 እራሱ ወልድየ ዘአራቅር።
 የምወደውን ልጄን አልካለሁ ለእመ ከያሁ የኃፍርም ርእ ዮሙ።
 እርሱን አይተው ያፍሩት እን ደሆነ ብሎ።
 ወፈነም። ላከው
 ፲፬ ወሶበ ርእይም ዓቀብተ ወይን ተማክሩ በበይናቲሆሙ ወይቤ ሉ ዝንቱ ውእቱ ወረሲሁ።
 ፲፬ የወይኑ ጠባቂዎችም አይተው ወራሽ ልጄ ይህ ነው።
 ንዑ ንቅትሎ ወንርክብ ርስቶ ኑ እርሱን ገድለነው ርስቱን እጅ እናድርግ ብለው መከሩ።
 ፲፭ ወአውጽእም አፍእ እምዓዶ ወይን ወቀተልም።
 ፲፭ ከወይኑ ዐታ ውጭ አውጥተ ው ገደሉት።
 ወሶበ መጽእ በዓለ ዓዕደ ወ ደን ምንተ እንክ ይፈሰዮሙ የወይኑ ባለቤት በመጣ ጊዜ ምን ያደርጋቸዋል አላቸው።

፲፮ ይመጽእ ወይቀትሎሙ ለእል ክቱ ዓቀብተ ወይን።
 ፲፮ መጥቶ የወይኑን ጠባቂዎች ይ ገድላቸዋል።
 ወይሁብ ወይኖሂ ለካልፍን ዓ ቀብት።
 ወይኑንም ላሌሎች ጠባቂች ይ ሰጣል እንጂ አላቸው።
 ወሰማሥሙ ቃሎ ይቤሉ ሐሰ አይከውን ከመዝ።
 ይኸንንም በሰሙ ጊዜ ይኸንን ስ የሚያደርግ የለም አሉት።
 ፲፯ ወነጸሮሙ እግዚአ ኢየሱስ ወ ይቤሉሙ ምንትኑ ጽሑፍ ዘ ይብል ፅብን እንተ መነንዋ ነ ደቅት ይእቲ ኮነት ውስተ ርእ ሰ ማዕዘንት። መዝ የ፲፯ ጽፎ አሳ ጽፎ ፲፯ ማቲ ጽፎ ማደ ግ ብ ፀ ጽፎ ሮሜ ዘ ሳቢ ስ ጴጥዩጊ
 ፲፻ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ወደርሳቸው አይቶ አናጸች የ ናቋት ድንጊያ የማዕዘን ራስ ሆነች የሚለው ጽሕፈት ምን ድነው አላቸው።
 ፲፳ ወክሉ ዘወድቀ ዲበ ይእቲ ፅ ብን ይትቀጠቀጥ።
 ፲፳ በዚያችም ደንጊያ ላይ የወደቀ ሁሉ ይሰበራል።
 ወለዘኒ ወድቀት ዲቤሁ ትቀ ጠቅመ ወትደምቆ።
 የወደቀችበትንም ትሰብረዋለች
 በእንተ ጸባሕት ዘቁጣር።
 ፲፱ ወፈቀዱ ሊቃነ ካህናት ወጸሐ ፍት ከመ የእኚዛም ሶቤሃ ወ ፈርሀምሙ ለሕዝብ።
 ፲፱ የካህናት አለቆችና ጸሐፊችም ያን ጊዜም ሊይዙት ወደው ሕዝቡን ፈሩዋቸው።

ወንጌል ዘሉቃስ።

እከመ አእመሩ ከመ በእንቲ
 አሆሙ መሰለ ዘንተ፤
 ይህንም ምሳሌ እንደ መሰለባ
 ቸው እውቀዋልና፤
 አ ወተግኒሆሙ እምኔሁ አጽን
 ሑ ሎቱ እለ ይትዓቀብዎ ወ
 ፊነዉ ኅቤሁ ሰብእ ዓይን እ
 ለ ያጸድቁ ርእሶሙ ከመ ያስ
 ሕትዎ በቃሉ። ማቲ ሸ፪ ፲፭ ማ
 ር. ፲፪ ፲፫፤
 አ ጸድቃን መስለው በነገር ያጸ
 ምዱበት ዘንድ ተጠባባቂዎች
 አኖሩበት፤
 ወከመ ያግብእዎ ለመኳንንት
 ላለቆችም አሳልፈው ይሰጡ
 ት ዘንድ፤
 ወለመሳፍንት፤
 ለሹማምንቱም፤
 አ፩ ወተስኦልዎ ወይቤልዎ ሊቅ
 ነክምር ከመ ጽድቅ ትኅግር ወ
 ትሚሕር፤
 አ፪ መምሕር ሆይ እውነት እን
 ድትናገር በውነትም እንድታ
 ስተምር፤
 ወኢታደሉ ለገጽ ወኢለመኑሂ
 ሬት አይተህ ለማንም ለማን
 እንዳታደላ እናውቃለን አሉት፤
 ወርትዓ ትሚሕር ፍኖተ እግ
 ዘኢብሔር፤
 የእግዚአብሔርን መንግሥት በ
 ውነት ታስተምራለህ እንጂ፤
 አ፫ ይከውነሁ ነህብ ጸባሕተ ለቋ
 ሣር፤
 አ፬ ለቋሣር ግብር ልንሰጥ ይገባ
 ልን
 መሚመ አልባኑ፤
 ወይም አይገባምን ብለው ጠየ
 ቁት፤
 አ፭ ወአእመሮሙ ትምዶንቶሙ፤
 አ፮ ተንኩሳቸውን እውቆባቸው፤

ይቤሎሙ ለምንት ታሚክሩኒ
 ለምን ትፈትኑኛላችሁ፤
 አ፯ አርእዩኒ አላደ ዲናሩ፤
 አ፰ ወርቁን አሳዩኝ አላቸው፤
 ወአምጽኦ ወአርአይዎ፤
 አምጥተው አሳዩት፤
 ወይቤሎሙ ዘመኑ መልክሁ
 ወመጽሐፉ፤
 ቅርጹ ጽሕፈቱ የማነው አላ
 ቸው።
 ወአውሥኦ ወይቤልዎ ዘቋሣር
 የቋሣር ነው ብለው መለሱለት
 አ፯ ወይቤሎሙ ዘቋሣር ሀቡ ለ
 ቋሣር ።
 አ፻ የቋሣርን ለቋሣር ።
 ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብ
 ሔር ።
 የእግዚአብሔርን ለእግዚአብ
 ሔር ስጡ አላቸው ።
 አ፺ ወስእንዎ አስሕቶቶ በቃሉ በ
 ቅድመ ክሉ ሕዝብ ።
 አ፻፮ በሕዝቡ ሁሉ ፊት በነገሩ ማ
 ሳት ተሰናዥው ።
 ወአንክሩ ሣዕሳኦ አፋሁ ወአ
 ውሥኦቶ ወአርመሙ ።
 አክናውኖ መናገሩን ምላሹን
 ሰምተው አደነቁ ዝም አሉ ።
 በእንተ ሰዱቃውያን ወበእንተ
 ትንሣኤ ሙታን፤
 አ፻፶ ወመጽኦ ኅቤሁ ሰዱቃውያን
 እለ ይብሉ ኢየሐይዉ ምው
 ታን ።
 አ፻፺ ሙታን አይነሡም የሚሉ ሰ
 ዱቃውያን ወደርሱ መጡ ።
 አ፻፺፮ ወተስኦልዎ ወይቤልዎ ሊቅ
 ሙሴ ጸሐፊ ለነ እንዘ ይብል
 ለእመብ ብእሲ ዘሞተ አኑሁ
 ውነደገ ብእሲቶ።

አ፻፺፯ መምሕር ሆይ ሰው ልጅ ሳይ
 ወልድ ቢምት።
 እንዘ አልቦ ውሉድ ።
 ልጅ ሳይኖረው ።
 ያውስባ እኑሁ ለብእሲቱ ወ
 ያቅም ዘርዓ ለእኑሁ ።
 ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለ
 ወንድሙ ዘር ያተክ ብሎሙ
 ሲ ዳፈልን ።
 አ፻፺፰ ወሀለዉ እንከ ኅቤነ ሰብዓቱ
 አኃው ።
 አ፻፺፱ ሰባት ወንድማማች ከኛ ዘን
 ድ ነበሩ ።
 ወአውሰሰ ዘይልሕቅ ብእሲተ
 ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ ።
 ታላቁ ሚስት አግብቶ ልጅ
 ሳይወልድ ሞተ ።
 አ፻፺፻ ወከማሁ አውሰባ ካልፀሂ ።
 አ፻፺፻፱ ሁለተኛውም እንዲሁ አገባት ።
 ወሣልሱሂ ነሥኦ ከማሁ ።
 ሰስተኛውም አገባት ።
 ወኢነደገ ውሉድ ።
 ልጅ ግን አልነበራቸውም ።
 አ፻፺፻፺ ወእስከ ሰብዓቲሆሙ ከማሁ
 አውሰብዋ ወሞቱ እንዘ አል
 ቦሙ ውሉድ ።
 አ፻፺፻፺፱ ሰባቱም እንዲሁ እያገቧት ል
 ጅ ሳይወልዱ ሞቱ ።
 አ፻፺፻፺፻ ወደኅረ ክሎሙ ሞተት ይ
 እቲ ብእሲት ።
 አ፻፺፻፺፻፱ ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ሞተች
 አ፻፺፻፺፻፺ ወእመ የሐይዉ ሙታን ለመ
 ኑ እምኔሆሙ ትኸውኖ ብእሲተ
 አ፻፺፻፺፻፺፱ ሙታን በሚነሡበት ቀን ለማ
 ናቸው ሚስት ትሆናለች ።
 እስመ ሰብዓቲሆሙ አውሰብዋ
 ሰባቱም አግብተዋታልና፤
 አ፻፺፻፺፻፺ ወአውሥኦ እግዚአ ኢየሱስ።
 አ፻፺፻፺፻፺፱ ጌታም መለሰ፤
 ወይቤሎሙ ውሉድ ገንቱ ን

ለም ያወሰኑ ወይትዋሰኑ ።
 የዚህ ዓለም ልጆች ያገባሉ ይ
 ጋባሉ ።
 ይወልዱ ወይትዋሰኑ ።
 ይወልዳሉ ይዋለዳሉ ።
 ፴፭ ወለለሰ ይደልዎሙ ይረክብዎ
 ለገዝቱ ዓለም ።
 ፴፮ ያን ዓለም ይወርሱት ዘንድ የ
 ሚገባቸው ሰዎች ገን ።
 አሙ የሐይወ ምውታን ኢያ
 ወበቡ ወኢይትዋሰኑ ።
 ሙታን በሚገነዘቡት ጊዜ እያ
 ገቡም አይጋቡም ።
 ፴፯ ወኢይትከሃሉሙ እንከ መዊት
 ፴፰ ሁለተኛም ሞት የለባቸውም ።
 ለላ ከሙ መላእክተ እግዚአብ
 ሔር በሰማያት እሙንቱ ።
 እንደ መላእክት ይሆናሉ እንጂ
 ወውሉደ እግዚአብሔር ይከ
 ውኑ ።
 የእግዚአብሔር ልጆች ይበላሉ
 ወውሉደ ሕይወት እሙንቱ ።
 የሕይወትም ልጆች ናቸው ።
 ፴፯ ወከመሰ የሐይወ ምውታን
 ሙሴሂ ነገረ ዘከመ ይቤሉ እ
 ግዚአብሔር በኅሰ ዕፀ ጳጦስ
 ለነ ውለቱ አምላክ አብርሃም
 ወአምላክ ይስሐቅ ወአምላክ
 ያዕቆብ ። ዘፀ ፪ ።
 ፴፯ ሙታን ገን እንዲገነዘቡ በቀጥ
 ቶጠው ዘንድ የአብርሃም አ
 ምላክ የይስሐቅ አምላክ የያ
 ዕቆብ አምላክ እኔ ነኝ ብሎ
 እግዚአብሔር እንደ ነገረው
 ሙሴም ተናግሯል ።
 ፴፰ ለካካኔ አምላክ ምውታን ።
 ፴፯ እርሱም የሙታን አምላክ አ
 ይደለም ።
 ለላ አምላክ ሕያዋን ውለቱ ።
 የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ ።

እስመ ነሱሙ ሕያዋን እሙ
 ንቱ በኅቤሁ ።
 በርሱ ዘንድ ሁሉም ሕያዋን
 ናቸውና ።
 ፴፱ ወአውሥኡ ሰብእ እምጸሐፍ
 ት ወይቤሉ ሊቅ ሠናየ ትቤ ።
 ፴፲ ዘጸሐፊዎች ወገን የሚሆኑ ሰ
 ዎችም መምሕድ ሆይ መልካ
 ም ተናግረሃል ብለው መለሱ ።
 ፵ ወአልቦ እንከ መኑሂ ዘተሀበ
 ፵ ለ ይሰክሉ ። ማንም ማ
 ን ሊጠይቀው የወደደ የለም ።
 ዘከመ ውለቱ መሢሕ ወልደ
 ዳዊት ።
 ፵፩ ወይቤሉሙ እርኑ ይቤልዎ ለ
 ክርስቶስ ወልደ ዳዊት ።
 ፵፪ ክርስቶስን የዳዊት ልጅ እንደ
 ምን ይሉታል ።
 ፵፫ ወለሊሁ ይቤ በመጽሐፈ መዝ
 መር ይቤሉ እግዚአብሔር ለእግዚ
 ፵፬ እየ ንበር በየማንደ እስከ አገ
 ብዎሙ ለጸላእትከ ታሕተ መ
 ከየደ እገረከ፡መዝ ፻፳፡፵፮ ።
 ፵፭ ስርሱ ጌታዩ ጌታዩን ጸላቶችህ
 ን ከግርሀ በታች እስከደርግል
 ፵፮ ህ በቀኝ ተቀመጥ አለው ።
 ፵፯ ዘለሊሁ እንከ ዳዊት እግዚአብ
 ይቤሉ እፎ እንከ ይከውኖ ወ
 ልዩ ።
 ፵፰ ዳዊት እርሱ ራሱ ጌታዩ ያለው
 እንደምን ልጁ ይሆናል ።
 በእንተ ተመድልዎት ዘጸሐፍት
 ፵፩ ወእንዘ ነሱሙ ሕዝብ ይሰም
 ዑ ይቤሉሙ ለአርዳኢሁ ተዓ
 ፵፪ ቀብዎሙ ለጸሐፍት እለ ይፈ
 ቅዱ ያንሰስጧ ተላበሰሙ ።
 ፵፫ ሕዝቡ ሁሉ ሲሰሙ ለደቀ መ

፵፮ ዛሙርቱ ረጅም ልብስ ሲብሰው
 ከሚመላለሱ ተጠበቁ ሕሳቶች
 ወያፈቅሩ ተአምኖ በምሥያጥ
 ባደበባይ እጅ ሊጎሙባቸው ከ
 ሚወዱ ።
 ወነበረ ፍጽም በውስተ አዕ
 ዋዳት ።
 ባደበባይ ፊት ለፊት መቀመጥ
 የሚወዱ ።
 ወርእሰ ምርፋቃት በውስተ ም
 ሳሐት ።
 በምሳም ጊዜ በራሱን መቀመ
 ጥን ከሚወዱ ።
 ፵፯ እለ ይውነጥምን ለአብያተ መ
 በለታት ።
 ፵፰ የባልቴቶችን ገንዘብ ከሚበሉ
 ከጸሐፊዎች ተጠበቁ ።
 ወይትሚየኑ በምክንያተ አንኖ
 ጸሎቶሙ ።
 በምክንያት ጸሎታቸውን ያረ
 ዝማሉ ይተክሉላሉ ።
 እሙንቱ ይነሥኡ ዘየዓበ ው
 ነኔ ።
 እኔህ ታላቅ ፍርድ ይቀበላሉ
 በእንተ ጸፈቀ መበለት ነዳይት፤
 ምዕራፍ ፳፩ ።
 ፩ ወነጸረ አብዕልተ ዘያበውኡ መ
 ባዎሙ ውስተ ሙጻየ ምጽዋት ።
 ፩ መባቸውን ከምጽዋቱ ሣጥን
 የሚያገቡ ባለጸጉችን አየ ።
 ፪ ወርእየ ዕቤረ መበለተ ዘአብ
 አት ክልኤተ ጸራይቀ ።
 ፪ አንዲት ድኃ ባልቴትም ከዚ
 ያ ሁለት ነሐስ ስትጥል እየ
 ወይቤሉሙ አማን አብለከሙ
 ከመ ዛቲ ነዳይት ዕቤር አብ
 ገነኃት ለብዎ መባዕ ለእግዚአ
 ብሔር ።

ወንጌል ዘሉቃስ ።

፫ ይህች ድኅ ባልቲት ክሁሉ ይልቅ እብዝታ ለእግዚአብሔር መባ እንደሰጠች በውነት እነገራችኋለሁ።

፬ እስመ እሉ ነሱሙ እምተረፎሙ አብዑ መባእ ለእግዚአብሔር።

፭ እኔህ ሁሉ ከተረፋቸው ለእግዚአብሔር መባ ሰጥተዋልና። ወዛቲሰ ነሱ ጥረታ ዘባቲ አብሉት። ይህች ግን ያላትን ገንዘብ ሁሉ ሰጥታለች።

በእንተ ትንቢተ ጥፍአተ ቤተ መቅደስ ወሀገረ አዳናሳሌም

፮ ወዕ እለ ይቤልም በእንተ መቅደስ ሠናይ ዕበኒሁ ወሥር ግው ንድቁ።

፯ ሕንጻው የተጌጠ ግንቡ ያሚረ የቤተ መቅደስን ነገር የነገሩት አሉ።

፸ ወይቤሉሙ ትሬዕዩኑ ዘንተ። ማቴ ፳፱ ደ ማር ፲፫ ደ ሉቃ ፲፱ ማ፱።

፲ ይህን ታያላችሁ። ይመጽእ መዋዕል አመ አይ ትኃይግ ዝየ ዕብን ዲበ ዕብን ዘአይትነሣእ። ደንጊያ በደንጊያ ላይ ሳይፈርስ የማይቀርበት ዘመን ይመጣል

፺ ወተስለልም ወይቤልም ሊቅ ማእዜ ይከውን ዝንቱ።

፺፩ መምሕር ሆይ ይህ የሚደረገው ምን ጊዜ ነው። ወምንት ተእምራሁ አመ ይከውን ዝንቱ።

ይህ የሚደረግበትስ ምልክቱ ምንድነው ብለው ጠየቁት።

ወይቤሉሙ ዑቁ ኢያሱሕቱ ከሙ።

እንዳያስቷችሁ አስተውሉ። ወብዙኃን ይመጽኡ በስምየ እንዘ ይብሉ እነ ውሉቱ ክርስቶስ።

፺፪ እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙ ሰዎች በስሜ ይመጣሉ። ወበጽሐ ዕድሜሁ። ዘመኑም ደርሷል እያሉ ይመጣሉ።

ወኢትሑሩ ወኢትትልው ምሙ። አትከተሏቸው።

፱ ወእመ ሰማዕክሙ ቀትለ።

፱ ሰልፍን። ወሐከከ ኢትደንግፁ።

፳፬ ጸብ ክርክር በሰማችሁ ጊዜም አትፍሩ። እስመ ይከውን ቅድመ ከመዝ አስቀድሞ እንዴህ ይደረጋልና ወባሕቱ አኮ ሶቤን ዘየኃልቅ ነገር ግን ያን ጊዜ አይፈጸምም

፲ ወይቤሉሙ ይትነሥኡ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ።

፲ ሕዝብ በሕዝብ ላይ። ወነገሥት ዲበ ነገሥት፤ ነገሥታትም በነገሥታት ላይ ይነሣሉ።

፲፩ ወይመጽእ ዓቢይ ረኃብ ወድልቅልቅ በብብሔሩ።

፲፪ በየሀገሩም ታላቅ መናወጥ ረኃብ ይመጣል። ወፍርሃት ላዕለ ሰብእ። በሰውም ላይ ፍርሃት።

ወተእምር ዓቢይ ይከውን። በሰማይም ታላቅ ምልክት ይሆናል።

፲፫ ወእምቅድመ ዝንቱ ነሱ ይእንዙክሙ ወይወስዱክሙ አዕዋጻተ።

፲፫ ከዚህ ሁሉ አስቀድሞ ይህው ወደ አደባባይ ይወስዷችኋል ወይሞቅሑክሙ ወይወስዱክሙ ኅብ ነገሥት በእንተ ስምየ ስለ ስሜ አሥረው ወይነገሥት ይወስዷችኋል።

፲፫ ወዝንቱ ይረክበክሙ ከመ ይከውን ስምዓ ላዕሌሆሙ።

፲፫ በርሳቸው ላይ ምስክር ሊሆናችሁ ይህ ይደርስባችኋል።

፲፬ ዑቁ ኢተሀልዩ በልብክሙ ዘትብሉ።

፲፬ የምትናገሩትን በልብናችሁ እንዳታስቡ አስተውሉ፤

፲፮ እነ እሁብክሙ አፈ ወጥበበ በዘኢይክሉ ተሞሥተክሙ ወተሞትሞተክሙ እለ ይትነሥኡ ሌ ላዕሌክሙ።

፲፮ የሚነሙባችሁ እናንተን መከራክርና ሙጽጽም በማይቻላቸው ገንዘብ እኔ አፍና ጥበብ አስጣችኋለሁና፤

፲፯ ወያገብዑክሙ አዝማዲክሙ ወአኃዊክሙ።

፲፯ ወንድሞቻችሁና አባቶቻችሁ ወአዕርክቲክሙ ወበጽክሙ። ወዳጆቻችሁና ባልንጀርቻችሁም አሳልፈው ይሰጧችኋል።

፲፯ ወነሱ ይጸልኩክሙ በእንተ ስምየ።

፲፯ በስሜ ስለ አመናችሁ ሁሉ ይጠላችኋል። ወይቀትሉክሙ። ይገድሏችኋል።

፲፰ ወኢትትኃጉል አሐቲ እምሥዕርተ ርእስክሙ፤

፲፰ ከራሳችሁ ጠጉር እንዲቱ እትጠፋም፤

፲፱ ወበትዕግሥትክሙ ታጠርዩዋለንናስክሙ፤

የሉቃስ ወንጌል።

፲፱ በትዕግሥታችሁ መከራውን ታግጣችሁ በመቀበላችሁ ነፍሳችሁን ታደንግታላችሁ ጥሪት ታደርጓታላችሁ።

ዘከመ በዓይ ጥፍአታ ለኢየሩሳሌም ወሕዝብ።

አ ወእመ የአግትዋ ሠራዊት ለኢየሩሳሌም። ጸን ህ ሸኚ ማቲ ሸ፩ ፲፭ ማር ፲፫ ፲፱።

አ ኢየሩሳሌምን ሲከባት ባያችሁ ጊዜ የምትጠፋበት ጊዜ እንደ ደረሰ ዕውቁ።

አ፩ ወይለተ አሚረ አለ ውስተ ይሁዳ ይጉዩ ውስተ አድበር

አ፩ ያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደተ ራራ ይሸሻሉ።

ወእለሂ ማእከላ ይወዕኑ እም ኔሃ።

በመካከላም ያሉ ክርሷ ይወጣሉ።

አ፩ ወእለ ውስተ በሐውርቲሃ እ ይበውእዋ።

አ፩ ባውራጃዋም ያሉ ወደርሷ እ ይገቡም።

እስመ ዕድሜሃ ውእቱ በዘይ ትቤቀልዋ።

በሚፈርዱባት ገንዘብ ይፈርዱባት ዘንድ ጊዜዋ ነውና።

ከመ ይብጻሕ ነሉ ዘጽሑፍ ላዕሌሃ።

በርሷ የተጻፈው ሁሉ ይደርስባት ዘንድ።

አ፫ ወባሕቱ አሌ ሎን ለዕነሳት ወእለላ የሐዕና በውእቱ መዋዕል።

አ፫ ነገር ግን ለይሁሁ በዚያ ወራት ለሚጻፉትም ወየላቸው እስመ ይከውን ዓቢይ ምንዳ ሴ በዲበ ምድር።

በምድር ዕኩ መከራ ይሆናልና ወመቅሠናት ዲበ ዝንቱ ሕዝብ።

በዚህም ሕዝብ ላይም መቅሠናት ወይወድቁ በከፍት።

አ፩ በጦርም ይወድቃሉ።

ወይጼወዉ ውስተ ነሉ አሕዛብ።

ወደ አሕዛብ ይሚረከሉ።

ወይከይድዋ አሕዛብ ለኢየሩሳሌም።

አሕዛብ በኢየሩሳሌም ይሰፍሩበታል።

እስከ ይበጽሕ ዕድሜሆሙ ለአሕዛብ።

የአሕዛብ ዘመናቸው እስኪፈጸም ድረስ አለ በሐሳዊ መሢሕ ጊዜ ቢሉ ቸግመት ከቸወር ነው።

በእንተ አለ ይቀድሙ ትእምርታት ዘዕለተ ደይን ወደኅሪተ ምጽአቱ ለኢየሱስ።

አ፩ ወይከውን ተእምር ውስተ ፀሐይ ወወርሳ። ኢሳ ፲፫ ፲ ሕዝ ሳፎ ፯ ኢዮ ፪ ፲ ማቲ አ፩ አ፪ ማር ፲፫ ሸ፱።

አ፩ በፀሐይና በጨረቃ ምልክት ይሆናል።

ወከዋክብትኒ ይወድቁ እምሰማይ ዲበ ምድር።

ከዋክብትም ከሰማይ ወደምድር ይወድቃሉ።

ወይትመነይቡ አሕዛብ ወየኃሥሩ እምድምጸ ባሕር።

አሕዛብም ከውቅያኖስ ድምጽ የተነሣ ይጨነቃሉ ይሸበራሉ።

አ፯ ወትወዕኑ ነፍሰ እጓለ እመሕ

ያው እምፍርሃት ወእምትሕዝብት ዘይመጽእ ለንለም።

አ፯ የሚመጣውን መከራ ከመመልከትና ከፍርሃት የተነሣ የሰው ነፍሱ ከሥጋው ትለያለች እስመ ይትከወስ ኃይለ ሰማይት ይእተ አሚረ።

የዚያን ጊዜ የሰማዮች ኃይል ይናወጣልና።

አ፯ አሜሃ ይሬእይም ለወልደ እንላለመሕያው እንዘ ይመጽእ በደመና ሰማይ ምስለ ኃይል ብዙኅ ወስብሐት።

አ፯ ያን ጊዜ የሰው ልጅ ከታላቅ ኃይልና ከምስጋና ጋራ በሰማይ ደመና ሲመጣ ያዩታል

አ፯ ወእመ ኮነ ዝንቱ ነሉ ስግዳ ወእንሥኡ ርእሰኸሙ። ርሚ ጭ ሸ፫።

አ፯ ይህ ሁሉ ከሆነ በኋላም የመረታ ስግደት ስገዳ እራሳችሁን አንሁ አለ እንደ አባ በትረ ማርያም። ቅዱሳን ከበቁ በኋላ የሚሠሩትን አያውቁትም እንደ እንዝርት ራስ ይዘራሉ።

እስመ በጽሐ ዘያድኅነኸሙ። የሚያድናችሁ ደርሷልና።

ዘከመ ይደልም ለክርስቲያን ተደልዎት ለምጽአተ ክርስቶስ ኩናኒ።

አ፩ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ እምከመ ርእከምዋ ለበለስ ወ

ሳ ለነሉ ዕፀው ከመ ሠረፁ ተእምሩ ከመ አልጸቀ ማዕረር

አ፩ በለስን ዛፍም ሁሉ እንደ ለመለመ ያያችሁ እንደሆነ መክር እንደ ደረሰ ዕውቁ።

ሳ፩ ከማሁ እንትሙኒ እምከመ ር

ወንጌል ዘሉቃስ።

እከመ ከመ ከነ ዝንቱ እእ ምሩ ከመ በጽሐት መንግሥተ እግዚአብሔር።

፴፩ እናንተም ይህ ሁሉ እንደ ተ ደረገ ያያችሁ እንደሆነ የእግ አብሔር መንግሥተ እንደቀ ረበች ዕውቁ።

፴፪ አማን እብለክመ ከመ ኢተ ኃልፍ ዛቲ ትውልድ እስከ አ መ ይከውን ዝንቱ ነሉ።

፴፫ ይህ ሁሉ እስኪደረግ ይህች ትውልድ አታልፍም ብዬ በ ውነት እነግራችኋለሁ።

፴፬ ሰማይ ወምድር የኃልፍ።

፴፭ ሰማይና ምድር ያልፋሉ። ወቃልየሰ ኢየሩሳሌፍ። ታሌ ግን አያልፍም።

ዘከመ ይደልምሙ ለክርስቲያ ን ተደልዎ ለሞት።

፴፬ ዑቁ ርእሰክመ ኢታክብዳ ል በክመ በስታይ ወበፈገዕ ወ በሀልዮ መንበርት።

፴፭ በመብል በመጠጥ ይኸነንም ዓለም በማሰብ ልቡናችሁን እ ንዳታጠኑ ዕውቁ።

፴፮ ወትበጽሐክመ ይእቲ ዕለት ከመ መሥገርት እንተ ትወር ድ ዲበ ነሉሙ አለ ይነብሩ ዲበ ምድር።

፴፯ በምድር ባሉ በአዕዋፍ ወጥ መድ ድንገት እንዲመጣባቸ ው ያች ቀን ድንገት ትደርስ ባችኋለች።

፴፰ ትግሁ እንከ በነሉ ጊዜ።

፴፯ በጊዜው ሁሉ ተግታችሁ ጸ ልዩ። ከመ ትክፋሉ አምሥጦ በጸሎ ትከሙ እምነ ዝንቱ ነሉ ዘ ይመጽኑ።

በምትጸልዩት ጸሎት ከዚህ ከ ሚመጣው መከራ ሁሉ መ ዳን ይቻላችሁ ዘንድ።

ወትቁሙ ቅድሚኡ ለወልደ እንለእመሕያው። በወል ደ እንለእመሕያው ክርስቶስ ፊት መቆም ይቻላችሁ ዘንድ።

፴፯ ወከነ መዓልተ ይውዕል በም ነራብ ወሌሊተ ይወዕእ ወ ይበይት ውስተ ደብረ ዘይት ዘስሙ ኤሌዎን።

፴፸ ቀን በምነራብ ሲያስተምር ሉሊት ኤሌዎን በሚባል በደ ብረ ዘይት ሲጸልይ ያድር ነበር

፴፻ ወነሉ ሕዝብ ይገይሙ ጎቤሁ ውስተ ምነራብ ወያዕምዕዎ ቃሎ።

፴፺ ሕዝቡ ሁሉ ትምርቱን ያሰሙ ት ዘንድ እርሱ ወዳለበት ወደ ምነራብ ማልዶ ይሄዳሉ።

በእንተ ምክር ዘፎ ወዩቱ ፊታ ሕያን ላዕለ ኢየሱስ።

ምዕራፍ ፳፪።

፩ ወቀርቦ በዓለ መጸለት ዘስሙ ፋሲካ። ማቲ ፳፯ ደ ማር ፲፱ ፳።

፩ ፋሲካ የሚባለው በዓለ ናዕት ም ቀረበ።

፪ ወየኃሥሁ ሎቱ ሊቃነ ካህና ት ወጸሐፍት በዘይቀትልዎ።

፪ የካህናት አለቆችና ጸሐፊዎች ም ይገድሉት ዘንድ ፈለጉ።

ወኮኑ ይፈርሀምሙ ለሕዝብ። ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ።

በእንተ ተሰናዕዎቱ ለይሁዳ ም ስለ አይሁድ።

፫ ወቦእ ሰይጣን ውስተ ልበ ይ ሁዳ አስቆርታዊ ዘእምዎርቱ

ወክልኤቱ ጎልቆ። ማቲ ፳፯ ፲፱ ማር ፲፱ ፲።

፫ ቀጥሩ ካሥራሁስቱ ሐዋርያት በሚሆን በይሁዳ ልብ ሰይጣን አደረበት። ሐተታ ተለይቶን ያ ውቃል ሥራ አሠራው ሲል እንዴህ አለ።

፬ ወራረ ወተናገርሙ ለሊቃነ ካህናት ወለጸሐፍት ከመ ያግ ብዎ ሎሙ።

፬ ሂዶ ያሲዳቸው ዘንድ ከካህናት አለቆችና ከጸሐፊዎችም ጋራ ተነጋገረ።

፭ ወተፈሥሐ ወተሰነዓዉ ምስ ሌሁ ወተናገርዎ የሀብዎ ሷ ብ ፍረ።

፭ ደስ ብሏቸው ሠላሳ ብር እን ሰጥለን ብለው ተነጋገሩት። ወአስተኃለቁ ነገረ።

ነገር ቈረሙ።

፮ ወተፈሥሐ ውእቲኒ ወየኃሥ ሥ ሳህተ ያግብዎ ሎሙ እን ዘ አልቦ ሰብእ።

፮ እሱም ደስ አለው ሰው ሳይ ኘር ያሲዳቸው ዘንድ ምቹ ቦታ ይሻ ነበረ።

በእንተ ደኅሪት ድራር ወበእ ንተ አስተዳልዎት።

፯ ወበጽሐት ዕለተ መጸለት ዘስ ሙ ፋሲካ አመ ይጠብሑ ፍ ሥሐ።

፯ ፋሲካ ያርዱበት የነበረ በዓለ ናዕትም ደረሰ።

፸ ወይሌሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለጲጥሮስ ወለዮሐንስ ሐሩ ወ አስተዳልዉ ለነ ፍሥሐ ዘንበ ልዕ።

፸ ጌታም ኢየሱስ ክርስቶስ ጲ ጥሮስንና ዮሐንስን ሂዳችሁ የ

ምንበላውን ፋሲካ አዘጋጁ አላቸው።

፪ ወይቤሎም በአይቲ ትፈቅድ ና ስተዳሉ ለከ ፍሥሐ።

፪ በገፀ ፋሲካውን ወደት ልና ዘጋጅልህ ትወዳለህ አሉት።

፫ ወይቤሎም በዊላክሙ ሀገረ ትረክቡ ብላሴ ዘይፀውር ሃሕ በግይ።

፫ ወደ ሀገር በገባችሁ ጊዜም የውኃ ማድጋ የተሸከመ ታገኛላችሁ።

ወትልውም ኪያሁ ኅበ ቦአ ቤት።

እርሱ ወደሚገባበት ቤት ተከተሉት።

፲፩ ወበልም ለበዓለ ውለቱ ቤት ይቤለከ ሊቅ አይቲትአ ኅበ እበ ልዕ ፍሥሐ ምስለ እርዳዕየ።

፲፩ የዚያን ቤት ባለቤት ከደቀ መዛሙርቲ ጋራ ፋሲካውን የምንበላበት የት ነው አለህ መምሕር በሉት።

፲፪ ወውለቱ ያርዕየክሙ ጽርሐ ዓቢየ ወንጹፈ ወሥርግወ።

፲፪ እርሱ የተነጠፈ ያይጠ ታላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል።

ወበህየ አስተዳልዉ ለነ፤ በዚያ አዘጋጁልን።

፲፫ ወሐዊርሙ ረከቡ በከመ ይሴሎም።

፲፫ በሂዳም ጊዜ እንደ ነገራቸው አገኝተው።

፲፬ ወአስተዳልዉ ፍሥሐ። ፋሲካውን አዘጋጁ።

በእንተ ሠራኝ ቅዱስ ቀሩርባን

፲፱ ወሶበ ኮን ጊዜሁ ለድራር ረፈ ቀ ኦግዚእ ሊየሱስ ወዓሠርቲ ኒ ወክልኤቀ ሐዋርያቲሁ ምስ

ሌሁ። ማቲ ጳጳሽ ማር ፲፬ ፲፮።

ጊዜውም በደረሰ ጊዜ ጌታ ከርሳቸው ጋራ ለመብላት ተቀመጠ።

፲፭ ወይቤሎም ፈቲወ ፈተውክ ም ለገንቱ ፋሲካ ኡብላእ ምስሌክሙ።

፲፭ ይህን ፋሲካ ከናንተ ጋራ እበ ላ ዘንድ መውደድን ወደድኩ አላቸው።

ዘእንበለ ይብጽሐኒ ሕማምየ። ከመከራዬ አስቀድሞ።

ወነስአ ኅብስተ አእኩተ ወፈተተ ወወሀቦሙ ወይቤሎም።

ዳቦውን አንስቶ አመሰገን ቆርሶ ሰጣቸው።

፲፮ አብለክሙ ባሕቱ ከመ ኢይበል እ እንከ እምኔሁ እስከ ይትፈጽም በመንግሥተ እግዚአብሔር

፲፮ በእግዚአብሔር መንግሥት እስከፈጸም ድረስ ከርሱ እንግዲህ አልበላም ብዬ እነግራችኋለሁ አላቸው።

፲፯ ወተመጠው ጽዋኝ ወአእኩተ

፲፯ ጽዋውንም ተቀብሎ አመሰገን ወይቤሎም ንሥኡ ዘንተ ወተከፊልም ኩልክሙ።

ይህን ተቀብላችሁ ሁላችሁ ተክፈሉት።

፲፰ አብለክሙ እንሰ ኢይሰቲ እንከ እምዘንቱ አጸረ ፍሬ ወይን እስከ አመ አሰትዮ በመንግሥተ እግዚአብሔር።

፲፰ በእግዚአብሔር መንግሥት እስከጠጣው ድረስ ከዚህ ወይን ጥማቂ አልጠጣም ብዬ እነግራችኋለሁ።

፲፱ ወእምዝ ነሥአ ኅብስተ ወአእኩተ። ስቆር ፲፩ ጳጳሽ።

፲፱ ኅብስቱን ይዞ አመሰገን።

ባረክ ወፈተተ ወወሀቦሙ። ቁርሶ ሰጣቸው።

ወይቤሎም ዝንቱ ውለቱ ሥጋየ ዘይትወሀብ በእንቲአክሙ ለቤዛ ብዙኃን።

ለብዙ ሰዎች ቤዛ ስለናንተ የሚሰጥ ሥጋዬ ይህ ነው።

ግክመዝ ግበሩ ተገዘርየ በእንቲአየ።

መታሰቢያዬን እንዲህ አድርጉ ወከማሁ ጽዋኝ እምድኅረተ ደሩ።

ጽዋውንም እንዲሁ ከበሉ በኋላ ሰጣቸው።

ወይቤሎም ዝንቱ ጽዋዕ ዘሐዲስ ሥርዓት ደምየ ውለቱ ዘይትከዓው በእንቲአክሙ ወበእንተ ብዙኃን።

ይህ ጽዋ ሐዲስ ሥርዓት የሚሆን ስለናንተ ስለ ብዙ ሰዎችም የሚፈሰው ደሜ ይህ ነው።

በእንተ ትእምርት ለዘያገብዎ።

፳፩ ወባሕቱ ናሁ እዲሁ ለዘያገብ አኒ ምስሌየ ውስተ ማዕድ።

ማቲ ጳጳሽ ማር ፲፬ ጳ ዮሐ ፲፫ ፲፭።

፳፩ ነገር ግን አሳልፎ የሚሰጠኝ እጅ ከኔ ጋራ በማዕድ ነው።

፳፪ ወወልደ እንላ አመሕያውሰ የሐውር በከመ ተሠርዓ በእንቲአሁ። መዝ ፵፯ ፲።

፳፪ የሰው ልጅ ከርስቶስ ግን ስለርሱ እንደ ተጻፈ ይሂዳል።

ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለውለቱ ብላሴ እምውስት እዲሁ ይትሚጠውም ለወልደ እንላአመሕያው ነገር ግን አሳልፎ ለሚሰጠው ለዚያ ሰው ወዮለት።

፳፫ ወይቤሎ እርዳላሁ ዘበይናቲ

ወንጌል ዘሉቃስ።

ሆሙ መኑ እንጋ ውለቱ እ ምኒሆሙ ዘዘንተ ያገብር።
 ፳፫ ክርሳቸው ያህን የሚሠራ ማንም እንደሆነ እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ።
 በእንተ ትሕትና ዘክርስቲያን።
 ፳፬ ወእምዝ ተዋከሁ በበይናቲሆሙ እንዘ ያብሉ መኑ እንጋ የዓቢ አምኔሆሙ።
 ፳፭ ከዚህ በኋላ ክርሳቸው ማናቸው እንዲበልጥ እርስ በርሳቸው ተከራከሩ።
 ፳፮ ወይቤሎሙ ነገሥቱም ለአሕዛብ ይኳንንዎሙ። ማቴ ፳፮ ማርቆ ፲ ማቴ።
 ፳፯ እሕዛብን ነገሥታቱ ያገዙቸዋል።
 መመኳንንቲሆሙ ረዳእያን ያብልዎሙ።
 ንገሮቻቸውንም ረዳቶች ያሏቸዋል።
 ፳፯ ወለክሙስ አከ ከመዝ።
 ፳፯ ለናንተ ግን እንዲህ አይደለም አላ ዘየዓቢ እምኔክሙ ይኩን ክሙ ከመ ዘይንዕስ፡ ከናንተ ታላቁ እንደ ታናሽ ይሁን። ወሊቅኒ ከመ ሳእክ። አለቃውም እንደ ሎሌ ይሁን እንጂ።
 ፳፯ መኑ ውለቱ ዘየዓቢ።
 ፳፯ ማን ያበልጣል።
 ዘይረፍቅ፡፡
 ተቀምጦ የሚበላው ነውን፡
 ወሚመ ዘይትለእክ፡
 ወይም የሚያገለግለው።
 አካኑ ዘይረፍቅ።
 ተቀምጦ የሚበላው ጌታ ይበልጥ የለምን፡ ወአንስ ናሁ ከመ ሳእክ ማእከሌሆሙ።

እነሆ እኔ ዘይረፍቅ እግዚአብሔር ሆን አገለገልኳችሁ።
 ፳፰ ወእንተሙስ ባሕቱ እለ በእንተኦሎ ተዓገሥክሙ ምስሌዩ በሕማምዩ።
 ፳፱ እናንተስ በመከራ ታግማችሁ ስለኔ መከራዬን የተቀበላችሁ ናችሁ።
 ፳፱ አነኒ አስተዳሉ ለክሙ መንግሥተ በክመ ወመበኒ ሊተ አቡዩ ለናንተ መንግሥትን አዘጋጅላችኋለሁ። አንድም በነቢይ አድሮ ስለል አምኔዩ እሁብክ አሕዛብ ለርስትክ ብሎ እንደተናገረልኝ። ልጅነትን አዘጋጅላችኋለሁ።
 ፴ ክመ ትብልሁ ወትሰትዩ በማዕድዩ በመንግሥትዩ።
 ፴ በነገሥኩ ጊዜ በማዕድም ተቀምጣችሁ ትበሉ ትጠጡ ዘንድ ወትነብሩ ዲበ መናብርት ወትኳንኑ ፲ተ ወጀተ ሕዝበ እስራኤል። ባሥራሁለት ዙፋን ተቀምጣችሁ ባሥራሁለቱ ነገዶ እስራኤል ትፈርዳላችሁ።
 ፴፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ስምዎን ስምዎን ናሁ ስኢለ ስለአ ስይጣን የነንጽጽክሙ ወየሐንፍጽክሙ ከመ ዐለስ።
 ፴፩ ስምዎን ሆይ ሰይጣን እንዳጃ ሊጠረጥራችሁ ከሬ አንድነት ሊለያችሁ ፈጽሞ ተከሷል። ሐተታ ደጊመ ቃል ለዕብራውያን ልማዳቸው ነው አብርሃም አብርሃም ማርታ ማርታ አልዓዛር አልዓዛር እንዳለ ስምዎን ስምዎን አለ። አንድም ለአዕንዎተ ነገር። አንድም የነፍስህ የሥጋህ ፈጣሪ ነኝ ሲል።

፴፪ ወአንሰ ስለልኩ በእንቲኦክሙ ከመ አይደክም ገይማጥት ክሙ።
 ፴፫ እኔ ግን ገይማጥታችሁ ሕጹጽ እንዳይሆን ስለናንተ ፈጽሞ ተከሰስኩ።
 ወእንተኒ ተመይጠክ ፀንዖሙ ለአኃዊክ።
 አንተም ከፍርሃት ወደ ጥብዓት ተመልሰህ ወንድሞችህን አዕናቸው።
 ፴፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር እንሰክ ጥቡዕ ለሐዊር ምስሌክ ውስተ ኢየሩሳሌም እመኒ ለተዋቅሖ ወእመኒ ለመዊት።
 ፴፫ አቤቱ እኔስ ለመታሠርም ቢሆን ለሞትም ቢሆን ካንተ ጋራ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ቁርጫሉሁ።
 ፴፬ ወይቤሎ አዲጥርስ ዮም ዘእንጋ ይንቁ ዶርሆ ሥልሰ ትክሕደኒ ከመ ዘኢተኦረኒ። ማቴ ፳፯ ማር ፲፱ ማቴ።
 ፴፬ ዲጥርስ ሆይ ዛሬ ዶር ሳይሙሕ እንደማታውቀኝ አድርገህ ዕስት ጊዜ ትክደኛለህ ብዬ እነግርሃለሁ።
 ፴፭ ወይቤሎሙ አመ ፈነውኩክሙ ዘእንበለ ቀናማት ወጽፍ ነት ወአካፅን ቦኑ ዘተጸነስ ክሙ። ማቴ ፲፱ ፴፭።
 ፴፭ ያለ ከረጠት ያለ ስንቅ ያለ ሓማም በላክኋችሁ ጊዜ በውኑ የተቀገራችሁት መቀገር አለን በውኑ ተቀገራችሁን አላቸው።
 ፴፮ ወይቤልዎ አልቦ።
 ፴፯ አልተቀገርንም አሉት። ወይቤሎሙ ይእዚሳኬ ዘቦ ተናማት ይንግእ ሎቱ። ዛሬ ግን ከረጠት ያለው ይያዝ

ወዘሂ ጽፍነት፡-ስንቅም ያለው። ሐተታ መግባቱን እስኪያውቅ ድረስ አትያዙ ይላል መግባቱን ካወቁ በኋላ ግን በይዘትም ቆይዙም አይገቡምና።

ወዘሰ አልቦ መጥበቅት ይሂጥ ልብወይሳየጥሎቱ መጥበቅት ሰይፍ የሌለው ልብሱን ሺሮ በልብሱ ጥጋ ሰይፍ ይግዛ። እንደም ፈቃድ ነፍስን ያልያ ዘሰው ፈቃድ ሥጋውን ትቶ ፈቃድ ነፍሱን ይሥራ።

ጣሂ አብለክሙ ከመ ይበጽሐኒ ዘ ጽሑፍ ወይትፈጸም በላዕሌየ ዘይብል ምስለ ኃጥአን ተኑለቁ።

ጣሂ ከኃጥአን ጋራ ተቁጠረ ተብሎ የተነገረው በኔ እንዲያርስ በውነት እነግራችኋለሁ።

ወነሱ ዘበእንቲኤየ ይትፈጸም ስለኔ የተነገረው ይፈጸማል።

ጣሂ ወይቤልም ነዋ ሀለው ኅቤነ ክልኤቱ መግብስ ዝየ።

ጣሂ አቤቱ ከዚህ ከኛ ዘንድ እነሆ ሁለት ሰይፎች አሉ አሉት። ወይቤሎሙ የአክለነ እንከሰ ሁለት ሰይፍስ ካለ ይበቃናል አላቸው። እንደም የአክለክሙ ይበቃችኋል አላቸው። እንደም ብሉይንና ሐዳስን ገንዘብ አድርገናል አሉት። ብሉይ ሐዳስ ከያዛችሁስ ይበቃችኋል አላቸው።

ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ በደብረ ዘይት።

ጣዘ ወወጺኦ ሐረ በከመ ያለምድ ይጸሌ ደብረ ዘይት። ጣሂ ጣር ሸ። ጣዘ የሐ ሸ። ሸ።

ጣዘ እንደ ለመደ ሊጸልይ ወጥቶ ደብረ ዘይት ሄደ።

ወተለውም አርዳኤሁ። ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት

ጣ ወበጸሐ ሀየ ይቤሎሙ ጸልዩ ከመ ኢትባኤ ውስተ መንሱት

ጣ ከዚያም በደረሱ ጊዜ ወያ መከራ እንዳትገቡ ጸልዩ አላቸው።

ጣሽ ወተአተተ እምኔሆሙ መጠነ ሙጋረ ዕብን ወሰገደ ወጸለየ

ጣቴ ጽኄ ጣዘ ጣር ሸ። ጣሂ። ጣሽ የደንጊያ ውርወራ ያህል ጣ

ለት ደንጊያ ወርወሮ እሰክ ሚያርስበት ድረስ ከርሳቸው አልፍ ብሎ ሰገደ ጸለየ።

ጣዘ እንዘ ይብል አባ ለእመ ትፈቅድ አግንሦ እምኔየ ለዝንቱ ጽዋዕ።

ጣዘ አባቱ ሆይ ከወደደህስ ይህን ጽዋዕ ከኔ አርቀው እያለ።

ወበሕቱ ፈቃድክ ይኩን ወአኮ ፈቃድ ዘአየ።

ነገር ግን ፈቃድህ ይሁን እንጂ የኔ ፈቃድ አይደለም።

ጣዘ ወአስተርአዩ መልአክ እግዚአብሔር ዘይጸንዖ።

ጣዘ ለክ ኃዖል ለክ ጽንዕ እያለ የሚያመሠግነው መልአክ ታየ

ው። እንደም ዘያጸንዖ የሚያጸናው መልአክ እግዚአብሔር ከወደሰማይ ተነጋገረው።

ወውእቱሰ ፈርሃ። እርሱ ግን ፈራ። ሐተታ በሰ

ው ልማድ ፈራ። ሰበሰ አፈርሃ እምኢሰሰለ ፍርሃት እም

ኔን እንዲል። ለካሳ። ወአውተረ ጸልየ።

መላልሶ ጸለየ። ወጸርሐ ኅበ አቡሁ ከመ ትምጽኦ ረድኤቱ

እንዲል።

ጣዘ ወኮነ ሐፋ ከመ ነጸጥጸሪ ደም ዘይወርድ ዲበ ምድር።

ጣዘ ወዙ እንደ ደም ሆነ ግለት በዝቶ ወይቦ ምድሩን አራሰው

ጣሂ ወተንግኤ እምኅበ ያጸለሐ ሐረ ኅበ አርዳኤሁ።

ጣሂ ከሚጸልዩበት ተነሥቶ ወደ ደቀመዛሙርቱ ሄደ።

ወረከሶሙ እንዘ ይነውሙ እምኃዘን።

ከኃዘንም የተነሣ ተኝተው አገኛቸው።

ጣሂ ወይቤሎሙ ምንትነ ያነውመ ከመ።

ጣሂ ምን አስተኝቷችኋል። ተንሥኤ ወጸልዩ ከመ ኢት

ባኤ ውስተ መንሱት። ወደጥፋት እንዳትገቡ ተነሥታችሁ ጸልዩ አላቸው።

በእንተ አግብአት ዘይሁዳ ወ ተእግህት ዘኢየሱስ።

ጣሂ ወእንዘ ዘንተ ይቤሎሙ በጽሐ ሕዝብ።

ጣሂ ይህን ሰነግራቸው ሕዝቡ ደረሱ።

ወይሁዳ ሽ እምኅወርቱ ወይቱ አርዳኤሁ እንዘ ይመርሐሙ።

ከሥራሁለቱ ሐዋርያት እንዳይሁዳ እየመራቸው።

ወቀርቦ ኅበ እግዚአብሔር ወሰአሞ።

ወደ ጌታ ቀርቦ ሳመው። ወዝውእቱ ትእምርት ዘመሶሙ፤

የነገራቸውም ምልክት ይህ ነበርና።

ወይቤሎሙ ዘሰለምክም ውእቱ ከያሁ አኅዙ ወሰድም አጽኒአክሙ።

ወንጌል ዘሉቃስ።

የምስመው እርሱ ነውና እሱ ንታችሁ ያዙት አላቸው።

፲፯ ወይቤሱ እግዚአ ኢየሱስ ለ ይሁዳ በስእምነቱ ታገብለ ለወ ልዩ እንላ እመሕያው። ግብቴ ጸጿ ግጂ ማር ሺ፱ ግድ ዮሐ ሺ፰ ፫

፲፰ ጌታም ይሁዳ ሆይ የሰውን ል ጅ በመሳም አሳልፈህ ትሰጠ ዋለህን።

አካሉ ከመ ታቀትሎ። ልታስገድለው አይደለምን አ ለው።

፲፱ ወርአዮሙ እለ ምስሌሁ ዘካላ ይቤልም ለእግዚአ ኢየሱስ እ ግዚአ ትፈቅድኑ ንዝብጦሙ በመጥባሕት።

፳፱ ክርሱም ጋራ ያሉት አይተው አቤቱ በሰይፍ ልንገድላቸው ትወዳለህን አሉት።

፳ ወዘበወ አሐዱ እምኔሆሙ ለ ገብረ ሊቀ ካህናት።

፳ አንዱ የሊቀ ካህናቱን ባሯ መታው።

ወመተር ዕዝኖ ዘየማን። ቀኝ ጆሮውን ቆረጠው።

፳፩ ወአውሥእ እግዚአ ኢየሱስ

፳፩ ጌታም መለሰ።

ወይቤሱ ኅድግ ዘንተ። ይህንከ ተው አለው።

ወገሚዮ ዕዝኖ ሰቤሃ። ያንገዜውንም ጆሮውን ዳሶ አ ዳነው።

፳፪ ወይቤሱም እግዚአ ኢየሱስ ክርስቶስ ለእለ መጽኑ ኅቤሁ እምኅበ ያእግዝም ሊቃነ ካህ ናት ወመገብተ ምክራብ ወ ረበናት ከመ ዘሠራቁኑ ተአኃ ዘኒ መጸእከሙ ምስለ መጣ ብሔ ወአብተር፤

፳፫ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም

የምክራብ አዛዦችንና ሊቃነ ካህናትን ሽማግሌዎችን ሌባን እንደምትይዙ በጾተል በገመ ድ መጣችሁብኝ አላቸው።

፳፫ ወእንዘ ነሱ አሚረ ሀሎኩ ምስሌክሙ ውስተ ምክራብ እደክሙ ጥቀ አሰፋሕከሙ ላሳሌየ።

፳፫ ዘወትር ከናንተ ጋራ ስኖር እ ጃችሁን ስንኳ አልዘረጋችሁ ብኝም።

ወባሕቱ ዝንቱ ውእቱ ሰዓትክ ሙ ወሥልጣኑ ለመኩንን ጽ ልመት።

ነገር ግን ጊዜያችሁ ዛሬ ነው የጨለማ አበጋዝ የሚሆን የ ዲያብሎስም ጊዜው ዛሬ ነው በእንተ ከሆደታት ዘኢጥሮስ።

፳፬ ወአኃዝም ወወሰድዎ ቤተ ሊቀ ካህናት። ጸጿ ግጂ ማር ሺ፱ ፶፫

፳፬ ይዘው ከሊቀ ካህናቱ ቤት ወ ሰዳት፤

ወተለዎ ኢጥሮስ እምርኅቅ። ኢጥሮስም በሩቅ ተከተለው።

፳፬ ወእንደዱ እሳተ ማዕከል ዓጸድ ወነበሩ። ግብቴ ጸጿ ግጂ ማር ሺ፱ ፳፮ ዮሐ ሺ፰ ፳፮

፳፮ ባደባባይ መካከል እሳት አን ድደው ተቀመጡ።

ወኢጥሮስኒ ነበረ ምስሌሆሙ ኢጥሮስም ክርሳቸው ጋራ ተ ቀመጠ።

ወርአዮቶ ወለት እንዘ ይነበር መንገል በርህ።

፳፯ የእሳቱ ዐዳል በወደቀበት በነሱ ል ተቀምጦ ሳለ አንዲት ብላ ቲና አየችው።

፳፯ ወጠየቀቶ። አስተዋለች ወትቤ ዝኒ ምስሌሁ።

ይህም ክርሱ ጋራ ነበረ አለች ሃኚ ወከህደ ወይቤላ አብእሲቶ አ የአምር ዘትብል።

፳፯ አንች ሴት የምትይውን አላ ውቀውም ብሎ ካደ።

፳፯ ወእምድኅረ ኅቀ ርአዮ ካልዕ ጥቁት ቆይቶም ሌላው ላየው ወይቤሱ አንተሂ እምኔሆሙ አንተ።

አንተም ክርሳቸው ወገን ነህ አለው፤

ወይቤሱ አንተ ብእሲ አካን ኩ አንሰ።

አንተ ሰው አይደለህም አለው

፳፱ ወኃሊፎ መጠነ አቀቲ፤ ሰዓት አጥዎቆ አሐዱ ካልዕ እንዘ ይ ብል አማን ዝንቱ ሀሎ ምስሌ ሁ። ዮሐ ሺ፳ ፳፯።

፳፱ አንድ ሰዓት ከቆየም በኋላም ሌላው ይህም ክርሱ ጋራ ነበር ወገሊላዊ ብእሲሁ።

የገሊላ ሰው ነው ብሎ አስጨ ነቀው።

፳ ወይቤሱ ኢጥሮስ አንተ ብእሲ ኢየአምሮ ዘትብል።

፳ አንተ ሰው የምትለውን አላ ውቀውም አለ።

ወእንዘ ውእቱ ይትናገር ዘንተ ነቀው ዶርሆ ሰቤሃ። ይህን ሲናገር ዶሮ ራሕኸ።

፳፩ ወተመይጦ እግዚአኒ ኢየሱስ ወነጸሮ ለኢጥሮስ። ግብቴ ጸጿ ግጂ ማር ሺ፱ ፴ ፶፫

፳፩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ተመልሶ ኢጥሮስን አየው።

ወተዘከረ ኢጥሮስ ቃሎ ለእግ ዚአኒ ኢየሱስ ዘይቤሱ ሥል ሰ ትከህደኒ ዮም።

ኢጥሮስም ዛሬ ዶሮ ሳይራህ ሶስት ጊዜ ትከደኛለህ ያለው

ገ የጌታን ነገር አሰበ ።
 ወወጸኦ ጌጥርስ አካሉ ወበ
 ከየ መሪረ።
 ጌጥርስም ወደውም ወጥቶ
 መራራ ልቅሶ አለቀሰ።
 ለከመ ተግለቁ አይሁድ ላዕለ
 ኢየሱስ።
 ጌጃ ወዕደውኒ አለ አጋዝም ለአግ
 ዚኢ ኢየሱስ ኮነ ይግለቁ ላዕ
 ሌሁ።
 ጌጃ ጌታን የያዙት ሰዎችም ዘበቱ
 በት።
 ጌጃ ይዘብጥም። መቱት።
 ወይገለብጥም ወይጸፍዕም ።
 ፊቱን ሸፍነው ጸፉት።
 ወይቤልም ተነበይ ለነ መኑ
 ውእቱ ዘጸፍአከ ወኩርዓከ።
 የመታሕ ማነው ንገረን አሉት
 ጌጃ ወባዕድኒ ብዙኃ ዘይጸርፉ ላዕ
 ሌሁ ወይትናገሩ በእንቲአሁ
 ጌጃ ሌላም የሚሰድቡት ብዙ አለ
 በእንተ ቀዋዋተ ኢየሱስ ው
 ስተ ዓውድ።
 ጌጃ ወጸቢሐ ተጋብኦ ሊቃነ ከህ
 ናት ወጸሐፍት ወሊቃናተ ሕ
 ዝብ ወወሰድም ውስተ ዓው
 ዶሙ።
 ጌጃ ሲነጋ የከህናቱ አለቆችና ጸ
 ሐፊዎች የሕዝቡም አለቆች
 ተሰብስበው ወጸደባባይ ወሰ
 ዳት።
 ጌጃ ወይቤልም እመ አንተሁ ክር
 ስቶስ ንግረነ ገሃዶ። ማቱ አጂ
 ጃ ማር ሸጅ ጃ ዮሐ ሸጅ አጂ።
 ጌጃ ክርስቶስ አንተ እንደሆንክ ገ
 ልጸህ ንገረን አሉት።
 ጌጃ ወይቤሎሙ አይዳዕኩክሙ ወ
 ኢተእምኑኒ።

ጌጃ ብነግራችሁም አትቀበሉኝ ።
 ጌጃ ወእመኒ ተሰክልኩክሙ ኢት
 ነግሩኒ ወኢታወሥኩኒ።
 ጌጃ ብመይቃችሁ አትመልሱልኝ። ጃ
 ወኢሂ ኢተኃድጉኒ ።
 ወይ አትተውኝ አላቸው።
 ጌጃ ወባሕቱ አብለክሙ እምይእዚ
 ሰ ትሬእይም እንዘ ይነብር ለ
 ወልደ እንል እመሕያው በየ
 ማነ እግዚአብሔር።
 ጌጃ ነገር ግን ወልደ እንል እመ
 ሕያው ክርስቶስ ከዛሬ ጀምሮ
 በእግዚአብሔር በቀኙ ኃይ
 ል ሲቀመጥ ታዮታላችሁ ።
 ጃ ወይቤልም ከሱሙ አንተነ
 ውእቱ እንከ ወልደ እግዚአ
 ብሔር።
 ጃ ሁሉም እንከያ የእግዚአብሔ
 ር ልጅ አንተነህ አሉት።
 ጃ ወይቤሎሙ እግዚአ ኢየሱስ
 አንተሙ ትብሉ ከመ እነ ው
 እቱ ወልደ እግዚአብሔር።
 ጃ የእግዚአብሔር ልጅ እኔ እን
 ደሆንኩ እናንተ ትናገራላችሁ
 ጃ ወይቤሎ ምንተ እንከ ንፈቅድ
 ሰማዕተ በእንቲአሁ።
 ጃ እንግዲህ ስለ እርሱ ምን ም
 ስክር እንሻለን።
 ናሁ ለሊነ ሰማዕነ እምአፉሁ።
 እነሆ ከፋ ሰምተናል አሉ።
 በእንተ ቀዋዋተ ኢየሱስ ቅ
 ድመ ጲላጦስ ወሂሮድስ።
 ምዕራፍ ሸ፫።
 ጃ ወተንሥኦ ከሱሙ በምልዎ
 ሙ ወወሰድም ኅዘ ጲላጦስ።
 ጃ ወገናቸው ተነሥተው ወደ
 ጲላጦስ ወሰዱት።
 ጃ ወአኅዙ ያስተዋድዶም ወይቤ

ሉ ረከብኖሁ ለዝንቱ እንዘ የዓ
 ልምሙ ለሕዝብን፣ ማቱ አጂ አጃ
 ማር ሸጅ ጃ ዮሐ ሸጅ አጂ።
 ጃ ይኸን ሰው ወገኖቻችንን ሲ
 ያሳምጽ አገንነው ብለው ያካ
 ስሱት ጀመር።
 ወይቤልም ኢየሁቡ ጸባሕተ
 ለቁሣር።
 ለቁሣር ግብር እንዳይሰጡ ይ
 ከለክላቸዋል።
 ወይሬሲ ርአሶ ክርስቶስን ንጉ
 ሠ አስራኤል።
 የአስራኤል ንጉሥ ክርስቶስም
 ነኝ ይላል ብለው አሳጡት።
 ወሐተቶ ጲላጦስ። ማቱ አጂ ሸጅ
 ማር ሸጅ ጃ ዮሐ ሸጅ አጂ።
 ጃ ጲላጦስም መረመረው።
 ወተሰእሱ ወይቤሎ አንተነ ን
 ጉሦሙ ለአይሁድ።
 የአይሁድ ንጉሣቸው አንተ
 ነህ ብሎ ጠየቀው።
 ወአውሥአ ወይቤሎ አንተ ት
 ብል ከመ እነ ውእቱ።
 እኔ እንደሆንኩ አንተ ትናገ
 ሬለህ ብሎ መለሰ።
 ጃ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ለሊቃነ
 ከህናት ወለሕዝብ አልቦ ዘረ
 ከብኩ አበሳ ላዕለ ዝንቱ ብ
 አሲ።
 ጃ ጲላጦስም የከህናት አለቆችና
 ሕዝቡን በዚህ ሰው ያገኘሁ
 በት በደል የለም አላቸው።
 ጃ ወፀውየው ወይቤሎ የሀውክ
 ሙ ለሕዝብ።
 ጃ ሕዝቡን ያውከቸዋል ያሳዝና
 ቸዋል ብለው ሙኸው ተናገሩ
 ወይሚሕር በኩሉ ይሁዳ እኒ
 ዞ እምገሊላ እስከ ዝየ።
 ከገሊላ ጀምሮ እስከዚህ በይ
 ሁዳ ሁሉ ያስተምራል።

፳ ወሰግኖ ጲላጦስ ስመ ገሊላ
 ወተስላሴ ገሊላውያን ለእመ ገ
 ሊላዊ ብላሲሁ ።
 ፳ ጲላጦስም እኒዞ እምገሊላ ያ
 ሉትን ሰምቶ የገሊላ ሰው መ
 ሆኑን ጠየቀ ።
 ፳ ወአእግረሮ ከመ እምኮናን ሄ
 ሮድስ ውለቱ ፈንዎ ኅበ ሄሮ
 ድስ ።
 ፳ ከሄሮድስ ግዛት ወገን እን
 ያሆነ አውቆ ወደ ሄሮድስ
 ላከው ።
 እስመ ሀሎ ውለቱ በኢየሩሳ
 ሌም በውለቱ መዋዕል ።
 እርሱ በዚያ ወራት በኢየሩሳ
 ሌም ነበርና ።
 ፳ ወሶበ ርእዮ ሄሮድስ ለኢየሱስ
 ስ ተፈሥሐ ፈደፋደ ።
 ፳ ሄሮድስም ጌታን ባየው ጊዜ
 ፈጽሞ ደስ አለው ።
 እስመ ይፈቅድ ይርእዮ እም
 ጉንዳይ ዕለት ።
 ከብዙ ቀን ጀምሮ ሊያየው
 ይወድ ነበርና ።
 እስመ ይሰምዕ ነገሮ ወይሴሮ
 ይርእዮ እምኅቤሁ ተአምረ
 ዘይገብር ።
 ነገሩን ስለ ሰማ የሚያደርገው
 ን ተአምራት ሊያይ ይመኝ
 ነበርና ።
 ፱ ወሐትቶ በብዙኅ ነገር ።
 ፱ መላልዕ ጠየቀው ።
 ወአልዕ ዘተሰጥዎ አሐተ ቃለ
 አንዲት ቃል ስንኳ አልመለሰ
 ለትም ።
 ፲ ወኮኑ ይቀውሙ ሊቃነ ካህና
 ት ወጸሐፍት ።
 ፲ የካህናት እሴቶችና ጸሐፊዎች
 ቁመው ነበር ።
 ወእስተዋደይዎ ብዙኃ ።

አሳጡት ግለት ወደ ሊመል
 ስልህ አሉት ።
 ፲፩ ወእስተእኩዮ ሄሮድስ ።
 ፲፩ ሄሮድስም ከፍ ነውሳ አለ ።
 ወተሰለቁ ላዕሌሁ ወዓልያጊሁ
 ብላቴኖቹም ዘበቱበት ።
 ወአልበስዎ ልብስ ቀይሐ ።
 የሚብለሙሉዌ ልብስ አለበ
 ሱት ።
 ወፈንዎ ኅበ ጲላጦስ ።
 ወደ ጲላጦስም ላከው ።
 ፲፪ ወይለተ አሚረ ተኳነኑ ሄሮድ
 ስ ወጲላጦስ በበይናቲሆሙ ።
 ፲፪ ሄሮድስና ጲላጦስም ያን ጊዜ
 እርስ በርሳቸው ተፋቀሩ ።
 እስመ ኃዕዝ ቦሙ እምቅድም
 ከጥንት ጀምሮ ጸብ ነበራቸውና
 ሐተታ እኔ ልግዛ እኔ ልግዛ
 በማለት በጻፍነት ምክንያት ።
 አሁን በጌታ ሞት እርቅ እን
 ደተጀመረ ለማጠየቅ ።
 ፲፫ ወጸውሆሙ ጲላጦስ ለሊቃነ
 ካህናት ወለመኳንንተ ሕዝብ፣
 ፲፫ ጲላጦስ የሕዝቡን ገዢዎችና
 የካህናቱን አለቆች ጠራቸው ።
 ፲፬ ወይቤሎሙ አምጸእከምዎ ኅ
 ቤየ ለዝብእሲ ከመ ዓላዌ ሕ
 ዝብ ። ዮሐ ፲፰ ማ፰
 ፲፬ ሕዝቡን እንደሚያሳምጹ እስ
 መስላችሁ ይህን ሰው ወደኔ
 አመጣችሁት ፣
 ወናሁ ሐተትክዎ በቅድሚክሙ
 እነሆ በፈታችሁ መረመርኩት
 ወአልዕ ዘረከብኩ ጌታየ ላዕለ
 ዝንቱ ብእሲ እምዘ አንትሙ
 አስተዋደያክምዎ ።
 በምታጣሉት ነገር ሁሉ በዜሀ
 ሰው ምክንያት አላገኘሁበትም
 ፲፭ ወኅበ ሄሮድስኒ ፈንውክዎ ።
 ፲፭ ወደ ሄሮድስም ላከሁት ።

ውለቱ ፈንዎ ኅቤን ።
 እርሱም ወደኛ ላከው ።
 ወናሁ አልዕ ዘገብረ በዘይመ
 ውት ።
 እነሆ ይሙት በቃ ይፈረድበ
 ት ዘንድ በደል አላገኘሁበትም
 ፲፮ እቅሥሮኪ ወእኅድኅ ።
 ፲፮ ቀጥቼ ልተወው አለ።
 ዘከመ ኅረዩ በርባንሃ እምነ
 ኢየሱስ ወዘከመ ከ-ነንዎ ።
 ፲፯ ወግብር በበዓል ያሕዩ ሎሙ
 አሐደ ሙቁሐ እምነ ሙቁሐን
 ፲፯ በየበዓሉ አንጻንድ ሰው ይፈታ
 ላቸው ዘንድ ልማድ ነበረ ።
 ፲፰ ወዓውየዉ ነሎሙ ሕዝብ
 ምልዎሙ ።
 ፲፰ መላው ሮሙ ።
 ወይቤሎ አእትቶ ወስቅሎ ለዝ
 ይህን አርቀው ስቀለው ።
 ወአሕዩ ለነ በርባንሃ ።
 በርባንሃም ፍታልን አሉት ።
 ወውለቱሰ በርባን ዘገብረ ሀከ
 ከ በውስተ ሀገር ።
 ፲፱ ይህም በርባን በሀገር ሁከት
 ያደረገ ።
 ፲፱ ወበቀቲለ ነፍስ ተሞቅሐ ፣
 በነፍስ መግደልም የታሠረ ነ
 በር ።
 ፳ ወካዕበ ይቤሎሙ ጲላጦስ ት
 ፈቅዱኑ አሕይዎ ለከሙ ለኢ
 የሱስ ።
 ፳ ዳግመኛም ጲላጦስ ኢየሱስን
 ላደንላችሁ ትወዳላችሁን አላ
 ቸው ።
 ፳፩ ወአውየዉ ወይቤሎ ስቅሎ
 ስቅሎ ።
 ፳፩ ስቀለው ስቀለው ብለው ሮሙ
 ፳፪ ወይቤሎሙ ጲላጦስ በማልስ

ወንጌል ዘሉቃስ ።

አባት ሆይ በላወቁት ይሠራ ሉና ይቅር በላቸው አለ። ሐ ተታ ከዚያ ነቢይ ግፍአሙ ጽብአሙ አለ ከዚህ ኅድግ ሱሙ አለ እንደምን ነው አ ይጣላም ቢሉ አይጣላም። ከ ዚያ የማይመለሱ አሉና ግፍ አሙ እያለ ይጻፈደባቸዋል ። የሚመለሱ አሉና ከዚህ ሥረዶ ሱሙ አለ ከዚያ እሙንቱሰ ጠይቆሙ ወተዓመናኒ ያላል። ከዚህ በዘሊያምና ይገብሩ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም እያወቁ ቸ ል ብለው የሰቀሉት አሉና ነቢይ እሙንቱሰ ጠይቆሙ አ ሉሳያውቁ የሰቀሉት አሉና ከ ዜህ በዘሊያምና ይገብሩ አለ ወተዓመናኒ ዲቢ አልባሲሁ ወ ተካፈሉ።

በልብሱ ዕፃ ተጣጥለው ተካፈሉ ሳይቀሩሙ ሕዝብ ወይሬአዩ ሳይሆኑም ቁመው ያዩት ነበር ወመላእክትኒ ይህንግም። አለቆችም ያፈዙበት ነበር። ወይሬልም ዘባዕደ ያደግን ር እሰ ያደግን። ሱላውን የምታደን ራስህን አ ደን።

እመሰ ክርስቶስ ወ-አቱ ወል ያ እግዚአብሔር ወጎሩዩ ለእ ግዚአብሔር። እግዚአ ብሔር የመረጠው የእግዚአብ ሔር ልጅ ክርስቶስ ከሆንክ። ለያደግን ርእሰ። ራሱን ያደን።

ሳይጣለቁ ላዕሌሁ ሐራ ወይ ቀርቡ። ሳይጣሉም ቀርቦው ይዘብ ቀበት ነበር።

ወአምጽኦ ሱቱ ብሔላ ይስ ተይ። መጻጻም እመጡለት ይጠጣ ዘንድ።

ሳይጣሉም እመ ንጉሥሙ ለ አይሁድ አድጎን ርእሰክ። ሳይጣሉም የአይሁድ ንጉሣቸው ከሆንክ ራስክን አድን አሉት። ሳይጣሉም ወጽኦሐፊ መጽኦሐፊ ላዕሌሁ። ሳይጣሉም ጽሕፈትም በላዩ ጽፈውበት ነበር።

ወጽኦሐፊ በሮማይስጥ ወበጽ ርዕ ወበዕብራይስጥ ዘይብል ዝ ንቱ ወ-አቱ ንጉሥሙ ለአይ ሁድ። ጽፈትም በጽርዕና በሮማይስጥ በዕብራይስጥ ቋንቋ የአይሁድ ንጉሣቸው ይህ ነው የሚል ነው።

ሳይጣሉም ወእኩዳ ራያታዊ እም እለ ተሰቅሉ ምስሌሁ ጸረራ ወይሬ ሉ እመሰ አንተ ክርስቶስ አ ድግን ርእሰክ ወኪያነሂ። ሳይጣሉም ከርሱ ጋራ ከተሰቀሉት አንዱ ዳክርስ አንተ ክርስቶስ ከሆን ክ እኛንም ራስክንም አድን ብሎ ሰደበው።

ሳይጣሉም ወአውሥኦ ክልፀ ወገሥ። ሳይጣሉም ሁለተኛውም ተቆጣው ጥጠስ ነው።

ወይሬሉ አጵትፍርሆኑ ለእግዚ አብሔር አምላክክ አንተ ወአ ነ እንዘ ወ-ስተ ዝንቱ ዠኔኔ ሀለውኔ። እኔና አንተ በእንደዚህ ያለ ፍርድ ሳለን እግዚአብሔርን አምላክህን አትፈራምን።

ሳይጣሉም ወለኅሰ ዘበርቱፅ ርክብኝ ዘይ ያልወኔ። ሳይጣሉም እኛስ በሚገባ ተረርዶብናል

ወበከመ ምግባሪን ተፈጽደን። እንደ ሥራችን ተፈርዶብናል ወዝንቱሰ አልቦ እኩድ ዘገብ ር ወአምንተኒ። እርሱ ግን የሠራው ክፉ ሥ ራ የለም አለው።

ሳይጣሉም ለእግዚአ አይሁስ ተ ዘክረኒ እግዚአ አሙ ትመጽኦ በመንግሥትክ። ሳይጣሉም እኩቱ በጌትነትህ በ መጣህ ጊዜ በቸርነትህ አስ ባኝ አለው።

ሳይጣሉም ወአውሥኦ እግዚአ አይሁስ ጌታችን አይሁስ ክርስቶስም መለሰ። ወይሬሉም እግን አብሰክ እመን ፈድፋድ ከመ ዩም ትሂሉ ም ስሌዩ ወ-ስተ ገነት። ዛሬ ከኔ ጋራ በገነት እንድት ኖር በውነት እነግርሃለሁ አ ለው።

በእንተ ገሀሩ ወሞቱ ለአይሁሳ

ሳይጣሉም ወቀቲሮ ጊዜ ስሱ ሰዓት ጥ ተ ፀሐይ። ሳይጣሉም ቀትር ሲሆን በስድስት ሰዓት ፀሐይ ከብርሃን ተለዩ። ወጸልመ ዠሉ ዓለም እስከ ጊዜ ተሱዓት ሰዓት። እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ ሠላ ለማ ሆነ።

ሳይጣሉም ወጸልመ ፀሐይ። ሳይጣሉም ፀሐይም ሠላላመ ማብራቱን ተው። ታሪክ ከዜተ ልሔም ሲ ነው ሁለት ወንበደምች አይ ተሞቸው ከዳር ሲደርሱ ሊቀ ሚቸው ተከትለዋቸው ሂዱ ስ ድስት ቀን ሲረሉንቸው ለን ብተው በሰባተኛው ቀን አን

ጥቅም ስንፈልጋችሁ ሰንብተን አጥተናችሁ ወደጥ ሃዳችሁ ኑሯል ብለው ደብድበው ልብሳቸውን ገፈው ሂዱ። ከሂዱም በኋላ ጥመስ ይህች ሴት ከአገማዳ መንግሥት ወገን ናት መሰለኝ አሳዘነኝኝ ይህም ሕፃን አሳዘነኝ እንመልሰላቸው አለው። ያክርስ ከሕፃንነትህ ጀምረህ ይህን የስተግርክን እንተ ነህ ይህን ያህል ርኅራኄ ከማን አገንኝኸው በዚያውስ ላይ በማን ፈንታ ታዛለህ አለው ከቤተ ልሔም እስከዚህ የቀማነው ላንተ ይሁን እኔ በፈንታዬ እቁጠር በታለሁ ተውልኝ ብሎ መለሰላቸው። ጥመስ ጌታን ከመቤታችን ተቀብሎ አቀፈው። አጥመስ እንተ ትቀድሞ ለአዳም አቡከ በዊኦ ውስተ ገነት አለው። እንደህ በሌው ደስ ብሎት ይህ ብላቴና ከደቂቀ ነቢያት ወገን ይመስለኛል አለ። ያክርስ ከደቂቀ ነቢያት ወገን ቢሆን ነው አንተን ወንበደውን ከአዳም አስቀድሞ ገነት ትገባለህ ያለህ ብሎ ዘበተበት ሰሎሜም እመቤታችንም ቢሉ ሕፃኑን ተቀብለውት ሲሸኛቸው አነቀፈው ወደቀ። ሰይፍ ብጥልጥል ብላ ወደቀች እዘነ ሰብስበህ አምጣ አለው እንደ ጥንቱ አድርጎ ሰጥቶታል ከሂዱ በኋላ ለመቤታችን በሰለተ ዳርብ ከኔ ጋራ የሚሰቀሉ እኔህ ናቸው ይህ ያባቱ ፈንታ ነው፤ ያ የዲያብሎስ ፈንታ ነው ብሎ ነግሯቸዋል።

ወተሠጠ መንጠለሱት ምክራብ

እማእከሉ እምላሳሉ እስከ ታሕቱ፤ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ተቀደደ።

፶፯ ወጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል ወይቤ እባ እመሐሶን ነፍስየ ውስተ እደከ። መዝ ፱፻፱፻

፶፮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እባት ሆይ ነፍሴን በጀህ አደራ እሰጣለሁ ብሎ ሠላም ተናገረ።

ወዘንተ ብሂሎ መጠወ ነፍሶ ይህንም ተናገሮ ነፍሱን ሰጠ።

፶፯ ወርእዮ መስፍን ምዕት ዘኮነ አእኩቶ ለእግዚአብሔር።

፶፯ የመቶው አለቃም የሆነውን አይቶ እግዚአብሔርን አመሰግነው።

ወይቤ አማን ጸድቅ ውለቱ ዝንቱ ብእሴ። ይህ ሰው በውነት ጸድቅ ኑሯል አለ።

፶፯ ወክሎሙ ሕዝብ እለ ኮነ ጉቡዓን ሶበ ርእዮ ዘኮነ ጉድኤ እንግድአቲሆሙ ወተሠውጡ ወአተወ ቤቶሙ እንዘ ያነክሩ።

፶፯ ሕዝቡም ሁሉ የተደረገውን ባዩ ጊዜ ደረታቸውን እየመቱ ተመልሰው ገቡ። ሐተታ መካነ አእምሮ ነውና፤

፶፱ ወይቀውሙ ክሎሙ እለ የአምርም እምርኑቅ።

፶፱ የሚያውቁት ሁሉ ርቀው ቆሙ ወአንስትኒ እለ ተለዋሁ እም ገለላ ርእያ ዘንተ። ከገለላ ጀምሮ የተከተሉት ሌቶችም ይህን ያዩ ነበር።

በእንተ ተቀብሮቱ ለኢየሱስ

፶፱ መመድኦ ብእሴ ዘስሙ የሱፍ የሱፍ የሚባል ሰው መጣ፤ ብእሴ ባሕል ወሥዮም ዘቦቱ ምክር ሠናዶ ኅር። ማቲ ሕጂ ማር ፲፯ ፵፫።

፶፱ ቸር ሰው ባለጠጋ። ወጸድቅ። ደግ መጠበብ። አጥቂ።

፶፱ ወውለቱ ኢይሎ ውስተ ምክርሙ ወምግባሮሙ ለአይሁድ የሐ ፲፱ ፱፻፱፻

፶፱ እርሱም በአይሁድ ምክርና ሥራ አልተባበረም ነበር ጠቢብ ላለው። ወሀገሩ እርማት ያስ ዘእምሀገረ ይሁዳ፤ ሀገሩም የይሁዳ ክፍል የምትሆን እርማት ያስ ነበረች። ወኮነ ይሴፈዋ ውለቱ ለመንግሥተ እግዚአብሔር። እርሱም መንግሥተ ሰማይን ተስፋ ያደርግ ነበረ ጸድቅ ላለው።

፶፱ ወሐረ ኅብ ጲላጦስ ወሰአለ ሥጋሁ ለኢየሱስ።

፶፱ ወደጲላጦስም ሄደ የጌታን ሥጋ ላውርድ ብሎ ለመነ ኅር ላለው፤

፶፱ ወእውረዶ ሥጋሁ ወገነዞ በሰንዳናት።

፶፱ ሥጋውን አውርዶ በድርብ በፍታ ከፈነው፤ ባሕል ላለው። ወቀበሮ ውስተ መቃብር ሐዲስ ዘውቅሮ ዘእውቀረ ዘእልፀ ተቀብረ ውስቲቱ። እሱ ባሳነጸው ሰው ባልተቀበ

ወንጌል ዘሉቃስ ።

ረበት በታንጾ መቃብርም ቀ በረው።
 ወእንኩርኩረ ፅብን ዓቢያ ወ እንበረ ውስተ አፈ መቃብር ወኃላፈ።
 ታላቅ ደንጊያ እገላብጦ መቃብሩን ገጥሞት ሄደ።
 ያህ ወዓርብ ውእቱ ዕለት አሜሁ ለጸቢሐ ሰንበት።
 ያህ ያም ቀን የሰንበት አጥቢያ ዓርብ ነበር።
 ሃህ ወተለዋሁ ቆቲ እንስት እለ መጽአ እምገሊላ።
 ሄህ ከገሊላ የመጡ ሁለት ሴቶች ም ተከትለውታል።
 ወርእያ መቃብር ወዘከመ ተ ወድየ ሥጋሁ።
 መቃብሩንም አየ ሥጋው እንደትም እንደ ተጨመረ።
 ወእምድኅረ ቀበርዎ ሥጋሁ ለ እግዚአ ኢየሱስ።
 ሥጋውንም ከቀበሩት በኋላ።
 ያህ ወአተዋ ወአስተጻለዋ አፈዋተ
 ያህ ተመልሰውም ሽቱ አዘጋጁ።
 ወኃደጋ በሰንበት ወኢሐራ።
 በሰንበት ግን አልሄዱም።
 እስመ ከግሁ ሕጎሙ።
 ሕጋቸው እንደሁ ነበርና።
 በእንተ ተንሥኦቱ ለኢየሱስ
 ምዕራ ጸ፱
 ስ ወበእሐድ ሰንበት በጽባሕ አ ሌለያ ገይሠ ወሐራ ኅብ መቃብር ወወሰዳ ውኦተ አፈዋተ ዘአስተጻለዋ። ማቲ ጸ፭ ስ ማር ጸ፮ ያህ የሐ ጸ ስ።
 ስ በመጀመርያው ሰንበት ማለጻ ያህንጽትን ሽቱ ይዘው እጅግ ማልደው ወደ መቃብር ሄዱ

ወከልዓትኒ እንስት ምስሌሆን ሌሎችም ሴቶች ከርሳቸው ጋራ ሄዱ።
 ቆ ወረከባሃ ለይእቲ ዕብን ኅብ እንኩርኩረት እምን መቃብር
 ቆ ያችንም ደንጊያ ከመቃብሩ ተንሥታ አገጥሞት፤
 ር ወቦአ ወኢረከባ ሥጋሁ ለእግዚአኢየሱስ፤
 ር ገብተውም የጌታችንን የየሱስን ሥጋ አላገጥም፤
 ፱ ወእንዘ ያነከራ ወየኃጥአ በእንተ ዝንቱ።
 ፱ ስለዚህም ነገር የሚሉትን አጥተው ሲያደንቁ።
 አስተርአይዎን ቆቱ እደው ወቆሙ ኅይሆን፤ ሁለት ሰዎች ባጠገባቸው ቁመው ታዩዋቸው ወይበርቅ አልባሲሆሙ።
 የሚያንጸበርቅ ልብስ ለብሰው ነበር። ወርኃ ትፍሥሕት ነው ሲሉ፤
 ር ወፈርሃ ወአትሐታ አዕደን ቲሆን ውስተ ምድር።
 ር ፈርተውም ዓይናቸውን ወደ ምድር ዝቅ አድርገው አዩ።
 ወደቤልዎን ምንተ ተኃሥሣሁ ለሕያው ምስለ ምውታን ሕያውን ከሙታን ጋራ ለምን ትሹታላችሁ።
 ጸ ተንሥኦ አሁሎ ዝየሰ። ማቲ ጸ፮ ጸ፭ ማር ጸ ፴፩ ሉቃ ፱ ጸ፪
 ጸ ከዚህ ግን የለም ተንሥቷል።
 ጸ ተዘከራ ቃሎ ዘይቤለክን በገሊላ ሀለዎ ለወልደ እንገለጸሙ ሕያው ይግባእ ውስተ እደሰብእ ኃጥአን።
 ጸ በገሊላ ሳለ ለሰው ልጅ ክርስቶስ በኃጥአን እጅ ይሰጥ ዘንድ አለው።

ወይሰቅልዎ፤ ይሰቅሉታል
 ወይቀትልዎ። ይገድሉታል
 ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት።
 በሰስተኛው ቀን ይነሣል ያላችሁን አስቡ አሏቸው።
 ፱ ወተዘከራ ቃሎ።
 ፱ ነገሩንም አሰቡ።
 ፱ ወአቲዎን እምኅብ መቃብር ነገራሆሙ ዘንተ ለ፲ቱ ወጸጹ አርጻኢሁ።
 ፱ ከመቃብሩም ተመልሰው ላሥራ-አንጹ ነገሩዋቸው።
 ወለቢጸሙኒ ዠሎሙ እለ ተርፋ። ለቀሩት ባልንጀርቻቸውም ሁሉ።
 ፲ ወእማንተሰ ማርያም መግደላዊት ወዮሐና።
 ፲ እርሳቸውም የመግደላዊቱ ማርያምና ዮሐና ናቸው።
 ወማርያም እንተ ያዕቆብ።
 የያዕቆብ እናት ማርያምም ናት ወቢጸንሂ ምስሌሆን ነገራሆሙ ዘንተ ለሐዋርያት።
 ከርሳቸውም ጋራ ያሉ ባልንጀርቻቸው ይህን ለሐዋርያት ነገሩዋቸው።
 ፲፩ ወኮነ ዝንቱ ነገር ዘሰምፁ በቅድሚሆሙ ከመ ዝንጋዒ፤
 ፲፩ የዝንጋታ መስሏቸው ማለት አእምሮ የማጣት መስሏቸው
 ፲፪ ወኢአምንምን፤
 ፲፪ አልተቀበሏቸውም።
 ወአክሐድዎን፤
 እሉ አሏቸው ሐሠት አሏቸው ወተንሥኦ እጥርስ ወርጸ ወሐረ ኅብ መቃብር።
 እጥርስም ተንሥቶ ወደመቃብር ሮጦ ሄደ።
 ወሐወጸ።
 ዘልቆ ተመለከተ።

ወርእዮ መዋጥሐ ባሕቲቶ ን ቡረ፤
 በፍታውንም ብቻውን ተቀም ሐ እዩ፤
 ወአተወ እንዘ ያነክር ዘኮነ፤
 የተደረገውን እያደነቀ ተመለሰ
 በእንተ አርድዕት ዘኤግሐስ
 ፲፫ ወይዕተ ዕለተ እንዘ የሐውሩ ይቱ እምውስቲቶሙ ሀገረ እንተ ርኅቅት እምኢየሩሳሌም መጠነ ጭምዕራፍ እንተ ሰማ ኤግሐስ፤ ማር ፲፮ ፲፪፤
 ፲፫ በዚያን ቀን ከርሳቸው ሁለቱ ከኢየሩሳሌም ስሳ ምዕራፍ ያህል የሚርቅ ኤግሐስ ወደምት ባል አገር ሲሄዱ፤ ሐተታ ይቱ ያላቸው ሉቃስና ቀለዮጳ ናቸው ሉቃስን ዘውእቱ ቀለዮጳ ይለዋል ብሎ ሉቃስና ኒቆጲም ስ ናቸው፤
 ፲፬ ወይትናገሩ በበይናቲሆሙ በእንተ ነሉ ዘኮነ፤
 ፲፭ ስለተደረገውም ነገር ሁሉ ሲጫወቱ፤
 ፲፮ ወእንዘ እሙንቱ ይትናገሩ ወይትኅሠሥዎ ለዝንቱ፤
 ፲፭ ይህን ሲነጋገሩ ሲመራመሩ። ቀርቦሙ እግዚእ ኢየሱስ ወሐረ ምስሌሆሙ፤
 ጌታችን ኢየሱስም ቀርቦ ከርሳቸው ጋራ ሄደ፤
 ፲፮ ወተእንዘ አዕይንቲሆሙ ከመኢያእምርዎ፤
 ፲፮ እንዳያውቁት ናይናቸው ከዕውቀት ተገታ፤
 ፲፮ ወይቤሎ እግዚእን ምንትነዝንቱ ነገር ዘትትናገሩ በበይናቲሆሙ እንዘ ተሐውሩ ትኩዛኸሙ፤

፲፮ እያዘናችሁ ስትሄዱ እርሱ በርሳችሁ የምትነጋገሩት ይህ ነገር ምንድነው አላቸው፤
 ፲፮ ወአውሥእ ሿዱ እምኔሆሙ ዘስሙ ቀለዮጳ፤
 ፲፮ ከርሳቸው አንዱ ቀለዮጳ የሚባለው መለሰ፤
 ወይቤሎ እንተነብሕቲትከ ነግድ ዘኢህለውከ በኢየሩሳሌም አንተ ብቻህን በኢየሩሳሌም አልነበርህምን፤
 ወኢያእመርከነ ዘኮነ በውስቲታ በዝንቱ መዋዕል፤
 በዚህ ወራት በርሳ የተደረገውን አላወቅህምን አለው።
 ፲፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ምንትነው ወእቱ፤
 ፲፱ ጌታም ምንድነው አለው፤
 ወይቤልዎ በእንተ ኢየሱስ ናዝሬቲ፤
 የናዝሬቲን የየሱስን ነገር ይነገሩት ጀመር፤
 ብእስ ዳድቅ፤ ደግ ሰው ወነቢይ፤ አዋቂ የሆነ ዘኮነ ከሃሌ በታሉ ወበምግባሩ በቅድመ እግዚአብሔር ወበቅድመ ሰብእ፤
 በተናገረው ነገር በሚሠራው ሥራ በእግዚአብሔር ዘንድ በሰውም ዘንድ ማድረግ የሚቻለው።
 ሸ ወዘከመ አግብእዎ ሊቃነ ከህናት ወመኳንንቲን።
 ሸ የከህናት አለቆችና አለቆቻችን አሳልፈው እንደሰጡት።
 ወኮነንዎ ለሞት።
 ለሞት ፍርድ አሳልፈው ሰጡት ወሰቀልዎ። ሰቀሉት፤
 ሸ ወንሕነሰ ነእምን ቦቱ ከመውለቱ ሀለዎ ድንገሩ ለእስራኤል

ሸ እኛ ግን እርሱ እስራኤልን ያድናቸው ዘንድ እንዳለው እናምናለን።
 ወምስለ ዝንቱ ነሉ ሁሉስ የም እምዘኮነ ዝንቱ።
 ከዚህም ሁሉ ጋራ ይህ ከተደረገ ዛሬ ሰስተኛ ቀን ነው።
 ሸ ወቦ እንስትኒ እለ እንከራ ወነገራ ነ እለ ጌሳ ኅበ መቃብር ወኢረከባ ሥጋሁ።
 ሸ ወደመቃብር ገሥግሠው ሂደው ሥጋውን በያገኙ አድንቀው የነገሩን ሴቶች አሉ።
 ሸ ወተሠውጣ ወነገራ ከመር እያ ርከየተ መላእክት እለ ይቤልዎን በእንቲአሁ ከመሐይወ።
 ሸ ተመልሰውም እንደ ዳነ የነገሩዎቻቸውን የመላእክትን መልክ እንዳዩ ነገሩን።
 ሸ ወቦ እምኔነሂ እለ ሐሩ ኅበ መቃብር ወረከባ ከግሁ በከመ ይቤላ እንስት።
 ሸ ከኛም ወገን ወደ መቃብር የሄዱ ሴቶች እንዳሉት ሆኖ ያገኙት አሉ።
 ወሉቱስ ኢረከብዎ።
 እርሱን ግን አላገኙትም።
 ሸ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አዳብዳን ወገንዳያነ ልብ ለኢኦሚን በከሉ ዘይቤሉ ነቢያት።
 ሸ ነቢያት በተናገሩት ነገር ሁሉ ልቡናችሁ ከግመን የዘገየ እናንተ ያላስተዋላችሁ።
 ሸ እኮኮ ከመዝገብ ጽሑፍ ከመሆን ለዎ ለክርስቶስ ከመይትቀተል ወይባእ ውስተ ስብሐቲሁ
 ሸ ክርስቶስ መከራ ይቀበል ዘንድ ወደክብሩም ይገባ ዘንድ ይገባው የለምን።

፳፮ ወሉኅዝ ይፈክር ሎሎ ሕምን ሙሴ ወዘነበያት።
 ፳፯ ከሌራት ከመጻሕፍተ ነቢያት ለየጠቀሰ።
 ወእምኑሉ መጻሕፍት ዘበእን ቲኢሁ።
 ስለርሱ የተጻፉ ስለርሱ የሚናገሩ መጻሕፍትን ለየጠቀሰ እየተረገገው ይነግራቸው ጀመረ።
 ፳፰ ወቀርቡ ሀገረ ኅብ የሐውሩባቲ ፳፰ ወደሚሄዱበት አገር ወደኤማ ሁሰ ቀረቡ።
 ወሉኅዝ ይትረጎፋሙ። ይርቃቸው ጀመር።
 ፳፱ ወአገበርዎ ወይቤልዎ ንበር ምስሌነ።
 ፳፻ ግድ ከኛ ጋራ አደር ብለው ማለዱት።
 እስመ መስዩ ወተቁልቁል ፀሐይ።
 መሸቶ ፀሐይ ገብቷልና።
 ወፀኦ ከመ ይጎድር ምስሌሆሙ። ከርሳቸውም ጋራ ሊያድር ገባ።
 ፴ ወእምዝ እንዘ ይረፍቅ ምስሌሆሙ ነሥኦ ኅብስተ ባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ።
 ፴፩ ከርሳቸው ጋራም ተቀምጦ ሲበላ ዳቦውን ይዞ ጸሎተ ማዕድ ጸልዮ ቆርሶ ሰጣቸው።
 ፴፪ ወተከሥታ አዕይንቲሆሙ።
 ፴፫ እእምሮዎቸው ተገለጠላቸው ወአእመርዎ። ዓወቁት። ወጠፍኦ። ነገሩን አጡት ወእምዝ ተሠወረ እምኔሆሙ ተሠወረባቸው።
 ወጎጥእም። እንዳላወቁት ሆኑ።
 ፴፬ ወይቤሉ በበይፍቲሆሙ አኮነ ይነድድኑ ልብኑ።
 ፴፭ እርሱ በርሳቸው እንዲህ አሉ

ልቡናችን ያዘን ይጸጸት የለ ምን።
 ወይርሳቸን እንዘ ይነግረን በፍናት።
 በመንገድ እየነገረን ሲርቀን።
 ወይፈክር ለኑ መጻሕፍተ። መጻሕፍትን ሲተረገምልን አናውቅ ብለን።
 ፴፮ ወተንሥኦ ሶቤሃ ይእተ ሰዓተ ወተሠውጡ ኢየሩሳሌም።
 ፴፯ በዚያን ሰዓት ፈጥነው ወደኢየሩሳሌም ተመለሱ።
 ወረኩባምሙ ለገደዱ አርዳኢ ሁ ጉቡዓኒሆሙ።
 አሥራ አንዱን ሐዋርያት ተሰብስበው አገኛቸው።
 ወለእላሂ ምስሌሆሙ። ከርሳቸው ጋራ ያሉትን።
 ፴፱ ወይቤልዎሙ አማን ተንሥኦ እግዚእን ወአስተርአዮ ለሰምዖን።
 ፵ ይታችን በውነት ተነሥቶ ለሰምዖን ታየው።
 ፵፩ ወነገርዎሙ እሙንቱሂ ዘበፍናት።
 ፵፪ እርሳቸውም በመንገድ የሆነውን ነገሯቸው።
 ወዘከመሂ አእመርዎ ለእግዚእን እንዘ ይፈትት ኅብስተ።
 ኔታንም ዳቦውን ሲቆርስ እንዳወቁት።
 ፵፫ ወእንዘ ዘንተ ይትናገሩ ቆመ እግዚእ ኢየሱስ ማዕከሎሙ ወይቤሎሙ ሱላም ለከሙ። ማር ፲፮ ፲፱ ዮሐ ፳ ፲፱።
 ፵፬ ይኸንም ሲናገሩ ኔታችን ኢየሱስ ከርስቶስ በዝግ ቤት ጉብቶ በመከከላቸው ቆሞ እንደት ሰነበታችሁ አስታረቅኋችሁ።

ወኢትፍርቡ እነ ውለቱ። እኔ ነኝ አትፍሩ አላቸው።
 ፵፭ ወደንገጹ ወፈርቡ ወመሳሉሙ ከመ ዘመንፈስ ይፈዕዩ።
 ፵፮ እርሳቸው ግን ምትሐት ያዩ መስሏቸው ምትሐት እንዳዩ አድርገው ረሩ ደነገጡ።
 ፵፯ ወይቤሎሙ ምንት ያደነገጹ ከሙ።
 ፵፰ ኔታም አላቸው ለምን ትደነግጣላችሁ።
 ወለምንት የፀርግ ሀሊና እኩይ ውስተ ልብከሙ።
 በልባችሁስ ክፋ አሳብ ለምን ይወጣል ይወርዳል።
 ፵፱ ርእዩ እደውየ ወእገርዩ ከመ እነ ውለቱ ወአእምሩኒ።
 ፶ እጄን እግራን አይታችሁ እኔ እንደሆንኩ ዕወቁ።
 እስመ ለመንፈስሰ ሥጋ ወአጽም አልቦቱ በከመ ትሬእዩኒ ብዩ።
 በኔ እንደምታዩት ለምትሐት ሥጋ አዕም የለውምና። ሐተታ በነፍስ መደብ ሆኖ ብዩ አለ እኔ ግን ሥጋ አዕም አለኝ ማለቱ ነው።
 ፶ ወዘንተ ብሃሎ አርአዮሙ እደዊሁ ወእገሪሁ።
 ፶ ይኸን ተናግሮ በችንካር የተወጋውን እጄን እግሩን አሳያቸው።
 ፶፩ ወእንዘ ዓዲ አእምኑ እምድንጋዒ።
 ፶፪ ከድንጋዒ የተነሣ ገና ሳያምኑ ወእንዘ ያነክሩ በትፍሥት። ደስ ብሏቸውም ሲያደንቁ። ይቤሎሙ ይቁቁዩ ቡኑ ብከሙ ዝዩ ዘንበልእ።
 ልጆቹ የምንበላው አላችሁ አላቸው።

፵፮ ወወሀብም መክፈልተ ዓሣ ጥ
 ፵፯ ቡሰ። የተጠበሰ ዓሣ
 ወጸቃውን መኖር። ሰፊፍ
 የሌለው ወለላ ግር ሰጡት።
 ፵፰ ወበልህ በቅድሚያው።
 ፵፱ በፊታቸው በላ። ሐተታ ለል
 ግዱ ሲመገብ ስድስቱ ይቆ
 ግሉ ስድስቱ ይቀመጣሉ በዚ
 ህ ቀን ገን አሥራአንዱ እን
 ደ ቆሙ ተመግቧል። ትንሣኤ
 ውን እንዲረዱት ምትሐት እ
 ንዳይደለ ለማጠየቅ።
 ወነሥኦ ዘተርፈ ወወሀብሙ
 የተረፈውን እንሥቶ ሰማቸው
 ፵፳ ወይቤሉሙ እኩኑ ዝንቱ ነገ
 ርዩ ዘእቤለከሙ እንዘ ሀሎኩ
 ምስሌክሙ።
 ፵፻ ከናንተ ጋራ ሳለሁ የነገርኳች
 ሁ ነገረ ይህ አይደለምን።
 ከሙ ሀለም ይብዳሕ ኦሪተ ሙ
 ሴ ወነቢያት ወመዝሙር በእ
 ንቲአዩ።
 ኦሪት ነቢያት ዳዊት ስለኔ የ
 ተናገሩት ነገር ይደርስ ዘንድ
 እንዳለው።
 ፵፻፩ ወእምዝ ከሠተ ልቦሙ ከሙ
 ይለብዉ መጻሕፍተ።
 ፵፻፪ ከዚህ በኋላ መጻሕፍትን ያው
 ቁ ዘንድ አእምሯቸውን ገሰ
 ጠላቸው።
 ወለበዉ። ዓወቁ። ወሰበ
 ተንሥኦ እምነ ምውታን ከሠተ
 ሎሙ መጻሕፍተ ወለበዉ ወ
 ኮኑ ከሙ ሰብል እንዲል።
 ፵፻፫ ወይቤሉሙ ከግሁ ጽሑፍ ከሙ
 ይትቀተል ክርስቶስ ወይትንሣ
 እ እምውታን በሣልስት ዕለት

፵፮ ክርስቶስ እንዲሞት በሰስተኛ
 ውም ቀን ከሙታን እንዲነሣ እ
 ንደሁ ተጽፏል ብሎ ነገራቸው
 ፵፯ ወይስብኩ በስሙ ለንስሐ።
 ፵፱ ስሙ ሕይወት መድኃኑት እን
 ደሆነ ሊያምኑ።
 ወለጎድገተ ኃጢአት።
 ኃጢአት ሊሠረይ ያስተምሩ።
 ወለክሉ ሕዝብ እኒዞሙ እም
 ኢየሩሳሌም።
 ከኢየሩሳሌም ጀምረው ለሕዝ
 ቡ ሁሉ ሊያስተምሩ።
 ፵፳ ወእንትሙሰ ሰማዕቱ ለዝንቱ
 ነገር።
 ፵፳፩ እናንተም ለዚህ ነገር ምስክር
 ኛ ናችሁ።
 ፵፳፪ ወናሁ እፌኑ ተስፋሁ ለእቡየ
 ላዕሌከሙ። ዮሐ ፲፬ ፳፮።
 ፵፳፫ እኔም እስውጥ እምነ መንፈ
 ስዩ ዲበ ክሉ ዘሥጋ ብሎ ያና
 ገረውን ተስፋ መንፈስ ቅዱስ
 ን እስድላችኋለሁ።
 ወእንትሙሰ ንበሩ ሀገረ ኢየ
 ሩሳሌም እስከ ትለብሱ ኃይለ
 እምአርያም። እናንተ ግን
 ከሰማይ ኃይል እስክትለብሱ
 ማለት ሰማያዊ ሀብትን ሰማያ
 ዊ ዕውቀትን ገንዘብ እስክታደ
 ርጉ ድረስ በኢየሩሳሌም ኑሩ
 ፵ ወእምዝ አውጽኦሙ አፍኦ እ
 ስከ ቢታንያ ወእንሥኦ እደ
 ሁ ላዕሌሆሙ ወባረከሙ።
 ፵ ወደ አፍኦ እስከ ቢታንያ ድ
 ረስ አውጥቶ በእንብርተ እድ
 እስከ በትረ ያርክነት ያለውን
 ማዕርግ ሾማቸው።
 ፵፻፩ ወእንዘ ይባርከሙ ተረኃቆሙ

ወግርገ ሰማዩ። ግር ፲፮ ፵፩ ግብ
 ፩ ዘ።
 ፵፻፪ ሾሟቸው የርቀት ያይደለ የ
 ርጎቀት ተሠውሯቸው ወደ
 ሰማይ ናረገ።
 ፵፻፫ ወእሙንቱሰ ሰገዱ ሎቱ ወተ
 ሠውጡ ኢየሩሳሌም በግቢይ
 ፍሥሐ።
 ፵፻፬ አርሳቸው ግን ደስ ብሏቸው
 እጅ ነሥተው ሰግደው ኢየ
 ሩሳሌም ተመለሱ።
 ፵፻፭ ወነበሩ በቤተ መቅደስ እንዘ
 ዘልፈ ይባርክም ለእግዚአብ
 ፵፻፮ ሔር። ዘወትር እግዚአብ
 ሔርን ሲያመሰግኑት ሲያገለ
 ገሉ በቤተ መቅደስ ኖሩ።
 መልዓ ጽሕፈተ ብስራቱ ለ
 ሉቃስ ወንጌላዊ አሐዱ እም
 ሰብአ ወክልኤቱ አርድዕት ዘ
 ጸሐፎ በልሳነ ዮናኒ ለሰብአ
 ሀገረ መቄዶንያ እምድገረ ዕ
 ርገቱ ለእግዚእነ ውስተ ሰማ
 ይ በእሥራ ወአሐዱ ዓመት
 ወበ፲ቱ ወ፱ቱ ዓመተ መንግ
 ሥቱ ለአቅሎንድዮን ቁሣር።
 ከሰባ ሁለቱ አርድዕት አንዱ
 ሉቃስ አቅሎንድዮስ ቀላውዲ
 ምስ ቁሣር በነገሠ ባሥራ ኦ
 ራት ዓመት ጌታችን ወደሰ
 ማይ ባረገ በሀያ አንድ ዓመ
 ት ለመቄዶንያ ሰዎች በዮናኒ
 ቋንቋ የጻፈው ወንጌል ደረሰ
 ተፈጸመ።
 ወስብሐት ለእግዚአብሔር።
 አስጀምሮ ላስጨረሰን ለእግ
 ዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግ
 ባው። ለሜን።

ጉልቱ ምዕራፍ ዐቢይ ዘወንጌል ሉቃስ።

የሉቃስ ወንጌል የ፵፬ይ ምዕራፍ ትግር።

ምዕራፍ ፩። እስመ ብዙኃን እለ አኅዙ።
 ም ፩። ወኮነ በውለቱ መዋዕል ወጽኦ ትእዛዝ
 ም ፫። ወእመ አሠርቱ ወኃምስቱ።
 ም ፱። ወመልዓ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ኢየሱስ
 ም ፳። ወሀለጢ ሰብእ ብዙኃን።
 ም ፳፭። ወእምዝ ካዕበ ወፈረ እግዚእ ኢየሱስ።
 ም ፳፮። ወፈጺሞ ነገሮቶሙ ቃሉ ለሕዝብ።
 ም ፳፯። ወእምዝ በሳኒታ ኦንሶሰወ ውስተ አህጉር።
 ም ፷። ወጸውያሙ ለገቱ ወደቱ ሐዋርያት።
 ም ፻፩። ወእምዝ አርአየ ካልዓነ ሰብዓ።
 ም ፻፩። ወእምዝ ጸለየ በአሐቲ መካን።
 ም ፻፲፩። ወተጋብኡ ኅይሁ አእላፍ ሰብእ።
 ም ፻፲፫። ወቦ እለ መጽኡ ኅይሁ አሜሃ።
 ም ፻፲፭። ወእምዝ ሖረ ወኮነ ሶበ በጽሐ።
 ም ፻፲፭። ወሀለጢ ይቀርብዎ መጸብሐን።
 ም ፻፲፮። ወይይሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ።
 ም ፻፲፯። ወይይሉሙ ለአርዳኢሁ ግብር ይመጽእ መንሱት።
 ም ፻፲፰። ወይይሉሙ በምላሌ ከመ ዘልፈ ይጸልዩ።
 ም ፻፲፱። ወበዊኦ ኢያሪህ አንሶሰወ።
 ም ፳፩። ወእምዝ አሐተ ዕለተ እንዘ ይሚህርሙ።
 ም ፳፩። ወነጸረ ወርአየ አብዕልተ ዘከመ ያበ ውኡ መባዓ።
 ም ፳፮። ወቀርቦ በዓለ መጸለት።
 ም ፳፫። ወተንገሥኡ ነሱሙ በምልዎሙ።
 ም ፳፱። ወበእሁድ ሰንበት በጽባሕ።

ወንጌልን ሊጽፉ የሆሙሩ ብዙ ናቸውና።
 በዚያ ወራት ትእዛዝ ወጣ።
 ባስራ አምስተኛው።
 በጌታ መንፈስ ቅዱስ መላ።
 ብዙ ሰዎች ነበሩ።
 ጻግመኛ ጌታ ሔደ።
 ለሕዝብ እስተምሮ ከጨረሰ በኋላ።
 ከዚህ በኋላ በነጋው ባውራጃው ሁሉ ተመላለሰ።
 አስራሁለቱን ሐዋርያት ጠራቸው።
 ከዚህ በኋላ ሌሎች ሰብዓን መረጠ።
 ከዚህ በኋላ ባንዲት ቦታ ጸለየ።
 ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ።
 ያንጊዜ ወደሱ የመጡ ሰዎች አሉ።
 ከዚህ በኋላ ሔዶ በደረሰም ጊዜ፣
 መጸብሐን ይቀርቡት ነበሩ።
 ጌታ ለተግሪዎቹ እንዲህ አላቸው።
 ለተግሪዎቹ ገድ ጥፋት ይመጣል አላቸው፤
 ዘወትር እንዲጸልዩ በምላሌ ነገራቸው።
 ኢያሪሁ ዘገባ ጊዜ ተመላለሰ።
 ከዚህ በኋላ አንድ ቀን ሲያስተምራቸው።
 መባ የሚያገቡትን ባለጠጎች አየ፣
 የቂጣ በዓል ቀረበ።
 ሁሉም በመላው ተነሡ።
 እሁድ ግለጻ።

ጠቅላይ ስርዓት ዘመንጌል ሉቃስ፤

የሉቃስ ወንጌል ስርዓት ግፁጫ።

እስ። ብዙኃን እሌ አገዙ ያደረሱት፤ ምዕራፍ ስ ተገጥሮ ስ

በእንተ ዘክ። አይደግ ገብ ርኤል ጠልክ ልደ ቶ ለዮሐንስ፤ ተ ፭

በእንተ ዘክ። አብሰራ ለግር ያም ሥጋዬሁ ለቃል ተ ፳፮

በእንተ ብጽሐት ገቡ ሌልሳፊጥ ተ ፴፱

በእንተ ልደተ ዮሐንስ ጠጥ ያቅ፤ ተ ፶፮

በእንተ ልደተ ኢየሱስ፤ ም ስ ተ ፩

በእንተ ዘክ። ተገነረ ኢየሱስ ወዘክ። አቶም ያ ውሰተ ቤተ ጠቅ ደስ፤ ተ ፳፩

በእንተ ኢየሱስ ሕፃን ። ተ ፴፱

በእንተ ዘክ። ረፈተ ኢየሱስ ስ ግዕዝል ሊቃውንት ተ ፵፩

በእንተ ስብከት ዘዮሐንስ ጠጥ ያቅ፤ ም ፫ ተ ፩

በእንተ ዘክ። ተዋቅሶ ዮሐንስ ጠጥ ያቅ። ተ ፲፱

በእንተ ጥምተቱ ለኢየሱስ፤ ተ ፳፩

በእንተ ጠጸሐረ ትውልድ ዘኢየሱስ፤ ተ ፳፫

በእንተ ተጠክሮት ዘኢየሱስ ም ስ ተ ፩

በእንተ ዘክ። አገዛ ኢየሱስ ስ ይሰብክ በገሊላ፤ ተ ፲፱

በእንተ ዘክ። ሰብክ ኢየሱስ ስ በናዝሬት። ተ ፲፮

በእንተ ዘክ። ጎደጋ ሊየሱስ ለናዝሬት ወ ዘክ። ሐረ ትፍርና ሆም። ተ ፴፩

በእንተ ዘክ። አሕዮሰ ኢየሱስ ዘቦቱ ጋኔን። ተ ፵፫

በእንተ ዘክ። አሕዮሰ ኢየሱስ ለሐግተ ኢጥር ስ ወለክልግን ሕግግ። ተ ፴፯

ወንጌልን ሊጽፉ የሆሙት ብዙ ናቸው።

ገብርኤል የዮሐንስን ልደት እንደ ተናገረ።

የጌታን ሰው ጠሆን ለግርያም እንደ ነገራት።

ወደ ሌልሳፊጥ እመቤታችን እንደ ደረሰች። ስለ ዮሐንስ ጠወለድ።

ስለ ኢየሱስ ጠወለድ። ስለ ጌታ ጠገርና ክቤተ ጠቅደስ ውስጥ ስለ አቆሙት።

ስለ ሕፃን ኢየሱስ። ስለ ጌታ ጠቀሙት ከሸግግሎች ጭካኔ።

ስለ ዮሐንስ ግስተግር።

ስለ ዮሐንስ ጠታሆር።

ስለ ጌታ ጠጠመቅ። ስለ ጌታ ትውልድ ተገጥሮ።

ስለ ጌታ ጠረተን። ስለ ጌታ ግስተግር በገሊላ።

ስለ ጌታ ግስተግር በናዝሬት።

ጌታ ናዝሬትን ስለ ተዋት። ወደ ትፍርናሆም ስለ ሔደ።

ጌታ ጋኔን ያደረሰትን ስለ አጻ።

ጌታ የኢጥርስን ለግትና ልሎች በሸተኞችን ስለ አጻ።

መከሥተ ኦርቶዶክስ ዘወንጌል ሉቃስ ።

የሉቃ ወንጌል ኦርቶዶክስ ግውጫ ፻፶፱

በእንተ ዘከመ ኣጎዞ በተኣ ምር ብዙኃ ዓሣ ። ምዕራፍ ፮ ቀጥር ፳	ብዙ ዓሣን በታምራት ስለ ያዙ።
በእንተ ተጸውዖቶሙ ለሐዋርያት ቀዳማውያን። ቀጥ ፱	የቀደሙ ሐዋርያት ስለ ተጸሩ።
በእንተ ዘከመ ኣሕዩምሙ ኢየሱስ ለለምጻዊ ወለመግጉዕ። ቀጥ ፲፪	ጌታ ለምጻሙንና መጸጉዕን ስለ ኣዳነ።
በእንተ ተጎርዮተ ሌዊ። ቀጥ ፳፮	ስለ ሌዊ መመረጥ።
በእንተ ጸም ዘክርስቲያን። ቀጥ ፴፫	ስለ ክርስቲያን ጸም።
በእንተ ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ በእንተ ሰዊት ወዕለተ ሰንበት። ም ፯ ቀጥ ፩	ጌታ ስለ ኣሸትና ስለ ሰንበት ኣንደ ተናገረ።
በእንተ ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ለዘዩብስት ኣደሁ ቀጥ ፯	ጌታ ኣጁ የደረቀኛውን ስለ ኣዳነው።
በእንተ ዘከመ ሰመዮሙ ለ፲ ቱ ወዳጅ ሐዋርያት። ቀጥ ፲፪	ኣሥራሁለቱን ሐዋርያት ኣንደ ሾማቸው፤
በእንተ ስብከት በውስተ ደብር ወበእንተ ብፁዓን። ቀጥ ፳	በተራራ ስለ ኣስተማረና ስለ ብፁዓን ሰዎች፤
በእንተ ሐዲስ ኪዳን ኣስተናጽፎታ ምስለ ብሊት ቀጥ ፳፮	ኣዲስ ሕግንና ብሊት ሕግን ስለ ማነፃፀር።
በእንተ ካልዓን ትእዛዛት። ቀጥ ፴፱	ስለ ሌሎች ትእዛዛት።
በእንተ ወዓሊ ዘመስፍን። ም ፯ ቀጥ ፩	ስለ ሹም ባሪያ።
በእንተ ዘከመ ኣንሥኦ ለወልደ መበለት። ቀጥ ፲፩	የባልቴቲቱን ልጅ ስለ ኣነሣው፤
በእንተ ኢየሱስ ወበእንተ ኣርድኣተ ዮሐንስ መጥምቅ። ቀጥ ፲፮	ስለ ጌታና ስለ ዮሐንስ ተማሪዎች።
በእንተ ዘከመ ወደሶ ኢየሱስ ስለዮሐንስ መጥምቅ ቀጥ ፳፬	ጌታ ዮሐንስን ስለ ኣመሰገነው፤
በእንተ ፈሪሳዊ ወኃጥዕት ብኣሲት። ቀጥ ፴፯	ስለ ኅጥዕት ሴትና ስለ ፈሪሳዊ፤
በእንተ ዘከመ ዶደ ኢየሱስ ኣጎጉረ ገሊላ። ም ፳ ቀጥ ፩	ጌታ በገሊላ ኣውራጃ ስለ ዞረ።
በእንተ ምሳሌ ዘበራዲ። ቀጥ ፱	ስለ ገበሬው ምሳሌ።
በእንተ ኣገማዲሁ ለኢየሱስ ቀጥ ፲፱	ስለ ጌታ ዘመዶች።
በእንተ ኅድዓተ ባሕር። ቀጥ ፳፪	ስለ ባሕር ጸጥታ፤
በእንተ ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ ለዘዞቱ ጋኔን በብሔረ ጌርጌሊኖን። ቀጥ ፳፯	ጌታ ጋኔን ያደረበትን በጌርጌሊኖን ስለ ኣዳነው።

፳፻፱ መከሥተ አርእስት ዘወንጌል ሉቃስ።

የሉቃስ ወንጌል አርእስት ማውጫ።

በእንተ ወለተ ኢየሩሳሌም ወበ
 እንተ ደም ይውገዝ ምዕራፍ ፳ ቀጥር ፱
 በእንተ ዘከመ መሀርሙ ኢ.
 የሱስ ለሐዋርያት ወ
 በእንተ ተፈንዎቶሙ ም ፱ ቀጥ ፩
 በእንተ ሐልዮተ ሂሮድስ ላዕ
 ለ ኢየሱስ። ቀጥ ፯
 በእንተ ተመይጦት ዘሐዋር
 ያት፣ ቀጥ ፲
 በእንተ ብዝሃተ ኅብስት ቀዳ
 ማይ፣ ቀጥ ፲፪
 በእንተ እምነተ ጴጥሮስ ወ
 በእንተ ትንቢት ዘሕ
 ማማት። ቀጥ ፲፰
 በእንተ ከሂድ ርእሱ ለክርስ
 ቲያን፣ ቀጥ ፳፫
 በእንተ ተወልጦተ ራእዩ ለ
 ኢየሱስ። ቀጥ ፳፰
 በእንተ ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ
 ስ ለዘያንገረግሮ ጋኔን ቀጥ ፴፯
 በእንተ ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ
 ስ አቅዲሙ ነገረ
 ሞቱ። ቀጥ ፵፱
 በእንተ ዘከመ ይደልዎ ለክ
 ርስቲያን ትሕትና ወ
 ተዓግሞተ ቢጽ። ቀጥ ፶፮
 በእንተ ዘከመ ተሰደ ኢየሱስ
 ስ እምሰማርያ። ቀጥ ፶፩
 በእንተ ዘከመ ይደሉ በዓይ
 ተሊወተ ኢየሱስ፣ ቀጥ ፶፯
 በእንተ ተፈንዎት ለሐዋርያ
 ት ቀዳማውያን። ም ፲ ቀጥ ፩
 በእንተ ዘከመ ተመይጡ አ
 ምዘተፈነወ። ቀጥ ፲፯
 በእንተ ድጎነት። ቀጥ ፳፩
 በእንተ ተፈንርኖተ ሳምራዊ
 ቀጥ ፳፭
 በእንተ ማርያ ወማርታ። ቀጥ ፴፰
 በእንተ ጸሎተ ክርስቲያናዊት ም ፲፩ ቀጥ ፩
 በእንተ ጽሑፍ ዘአጎዞ ጋኔን ቀጥ ፲፱
 በእንተ መናፍሳት እኩያን። ቀጥ ፲፯

ስለ ኢየሩሳሌም ልጅና ደም ስለሚፈላት።
 ጌታ ሐዋርያትን ስለ እስተማራቸውና ስለ መላካቸው
 በጌታ ላይ ሂሮድስ ስለአሰበ፤
 ስለ ሐዋርያት መመለስ
 መጀመሪያ እንጀራ ስለአበረከተ፤
 ስለጴጥሮስ ማመን፤ ስለ ጌታ መከራ መናገር
 ክርስቲያን ሰው ራሱን ስለ መካድ።
 የጌታ መልኩ ስለመለወጥ።
 ጌታ ጋኔን የሚጥለውን ስለ አዳነው።
 ጌታ አስቀድሞ የሞቱን ነገር ስለ ተናገረ።
 ለክርስቲያን ወንድሙን መታገሥና ትሕትና ስለ
 ሚገባው።
 ጌታ ከሰማርያ ስለ ሂደ።
 ጌታን በማናቸውም መከተል እንዲገባ።
 ስለሐዋርያት መላክ።
 ሐዋርያት ከተላኩበት ስለተመለሱ።
 ስለ መዳን።
 ስለ ሳምራዊ መራራት ማዘን።
 ስለ ማርያና ማርታ።
 ስለ ክርስቲያን ጸሎት።
 ጋኔን ስለያዘው ደንቆሮ።
 ስለ ክፉዎች አጋንንት።

መከሥተ ኦርቶዶክስ ዘወንጌል ሉቃስ።

የሉቃስ ወንጌል ኦርቶዶክስ ግውጫ

በእንተ ዘክመ ብጹዕ ውሉቱ
 ዘይሰምዕ ቃል ኣግዚ.
 ኣብሒር። ምዕራፍ ፲፩ ቀ፡፳፯

በእንተ ትእምርተ ዮናስ። ቀ፡ ፳፱

በእንተ ኢየሱስ ወራሪሳውያን
 ብኅዕ ዘፈረሰውያን። ም ፲፪ ቀ፡ ፩

በእንተ ትዝኦርት ወበእንተ
 ኣኩይ ባዕል፤ ቀ፡ ፲፫

በእንተ ዘክመ ኢይደልዎ ለ
 ክርስቲያን ተፀዕቦት
 በክንቱ። ቀ፡ ፳፪

በእንተ ተገሆት። ቀ፡ ፴፭

በእንተ ዕርቅ። ቀ፡ ፶፭

በእንተ ዘክመ ይደልዎ ለክ
 ርስቲያን ገበረ ንስ
 ሓ በክርሕ። ም ፲፫ ቀ፡ ፩

በእንተ በለስ ዘእልባቲ ፍሬ። ቀ፡ ፯

በእንተ ብእሲት ዘድጎንት ኣ
 ምደዌሃ በዕለተ ሰን
 በት። ቀ፡ ፲

በእንተ ኅጠተ ሰናፎ ወበእን
 ተ ብኅዕ። ቀ፡ ፲፮

በእንተ ኅልቁ ኅሩያን። ቀ፡ ፳፪

በእንተ ጽልዕ ዘሂሮድስ። ቀ፡ ፴፭

በእንተ ዘክመ ተናገረ ኢየ
 ሱስ ተኅድጎታ ለኢ
 የሩሳሌም። ቀ፡ ፴፱

በእንተ ዘክመ ፈወሶ ኢየሱስ
 ለቅብው በሰንበት። ም ፲፬ ቀ፡ ፩

በእንተ ዘክመ መሀሪ ኢየሱስ
 ስ ትሕትና ወፍቅሪ
 ለእለ ይረፍቁ። ቀ፡ ፯

በእንተ ምሳሌ ዘዕውራን። ቀ፡ ፲፮

በእንተ ዘክመ ይደሉ ተሊዎ
 ተ ኢየሱስ። ቀ፡ ፳፭

በእንተ ተገደሮተ በግዕ፤ ም ፲፭ ቀ፡ ፩

በእንተ ተረክቦተ ገመስ። ቀ፡ ፳

በእንተ ተጎጥሎቱ ወተመ
 ደጠቁ ለወልድ፤ ቀ፡ ፲፩

በእንተ መጋቢ ዘኢይትኣመን ም ፲፮ ቀ፡ ፩

ወንጌልን የሚሰማ ብጹዕ እንደሆነ።

ስለ ዮናስ ምልክት።

ስለ ኔታና ስለ ፈረሳውያን።

ስለ ፈረሳውያን እርጅ።

ስለ ትዕቢትና ሰለክፉ ባለጠጋ።

ለክርስቲያን በክንቱ መቐገር እንዳይገባ።

ስለ መትጋት።

ስለ ዕርቅ።

ለክርስቲያን በግድ ንስሐ እንዲገባው።

ፍሬ ስለሌላት በለስ።

በሰንበት ክደዌዎ ስለዳንኝ ሌት።

ስለ ስናፍጭ ቅንጣትና ስለ እርጅ።

ስለ ተመረጡ ቀ፡፳፭።

ስለ ሂሮድስ ጥል።

ኔታ ኢየሩሳሌም እንድትቀር እንደተናገረ።

ኔታ በሰንበት ሆዳ ያበጠውን ስለ ፈወሰው።

ኔታ ለተቀመጡ ትሕትናንና ፍቅርን ስለኣተማረ።

ስለ ተቀጠሩ ሰዎች ምሳሌ።

ኔታን ስለ መክተል።

ስለ በግ ጥፋት።

ስለ ተለበት መገኘት።

ስለ ልጅ መጥፋትና መመለስ።

ስለ የማይታመን ሹም

በእንተ ተመድልዎት ዘፈሪሳ ውያን። ምዕራፍ ፲፮ ቀ፡፳፫ ፲፱

በእንተ ባዕል። ምዕራፍ ፲፮ ቀ፡ ፲፱

በእንተ ዘከመ ተናገረ ኢየሱስ ስ ላዕል ፅቅናት። ም ፲፮ ቀ፡ ፩

በእንተ ገሥዖተ አኃው። ም ፲፮ ቀ፡ ፫

በእንተ ኃይል ዘሃይማኖት ወ ዘከመ ይደሉ ፈጽ ሞቱ ለግብር። ም ፲፮ ቀ፡ ፭

በእንተ ፲ቱ እለ ለምጽ። ም ፲፮ ቀ፡ ፮

በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ወበእንተ ተመደጦቱ ለወልደ እኃል እመ ሕያው። ም ፲፮ ቀ፡ ፯

በእንተ መኩንን እኩይ። ም ፲፮ ቀ፡ ፲፩

በእንተ ፈሪሳዊ ወመጸብሐዊ በእንተ ኢየሱስ ወሕፃናት፣ ባእንተ ወረዛ ባዕል፣ በእንተ ተላውያን ኢየሱስ፣ በእንተ ትንቢት ዘሕግማት፣ በእንተ ዕውር ዘኢያሪሆ። በእንተ ዘኬዎስ መጽብሐዊ በእንተ ምሳሌ ዘምናናት፣ በእንተ በዓተ ኢየሩሳሌም ዘኢየሱስ። በእንተ ተሰዶቶሙ ለእለ ያረ ነሱ ቤተ መቅደስ፣ ዘከመ ተስእሎሙ ኢየሱስ ጥምቀተ ዮሐንስ። በእንተ እኩያን ዓቀብተወይን በእንተ ፀባሕት ዘቁሣር፣ በእንተ ሰዳቃውያን ወትንሣ ኤ መታን በእንተ ዘከመ ውእቱ መሣሳ ሕ ወልደ ጻዊት። በእንተ ተመድልዎት ዘጸሐፍት በእንተ ጸረቀ መበለት ነጻይት በእንተ ትንቢት ዘጥፍለተ ቤተ መቅደስ ወሀገረ ኢየሩሳሌም።

ስለ ፈሪሳውያን ግብዝነት።

ስለ ባለጠጋው

ስለ መጠራጠር እንደተናገረ

ስለ ወንድሞች ምክር።

ስለ ሃይማኖት ኃይል። ስለ ሥራ መፈጸም።

ስለ አሥሩ ለምጻሞች።

ስለ እግዚአብሔር መንግሥት፣ ስለ ክርስቶስ መምጣት

ስለ ክፉ ጅም።

ስለ ፈሪሳዊና ስለ መጽብሐዊ።

ስለ ጌታና ስለ ሕፃናት ልጆች።

ስለ ጉልማሳ ባለጠጋ።

ጌታን ስለሚከተሉ።

ስለ መክራው መናገር።

ስለ ኢያሪሆ ዕውር።

ስለ ዘኬዎስ

ስለ ወርቅ ምሳሌ።

ስለ ጌታ ወደኢየሩሳሌም መግባት።

ቤተ መቅደስን የሚያረክሱ ስለ መስደድ፣

የዮሐንስን ማስተማር ስለ ጠየቃቸው።

ስለ ክፋዎች ወይን ጠባቂዎች።

ስለ ቁሣር ግብር።

ስለ ሰዳቃውያንና ስለመታን መነሳት።

ስለ መሣሳ የጻዊት ልጅ።

ስለ ጻፊዎች ግብዝነት።

ስለ ድሀዮቱ እንጀራ።

ስለ ኢየሩሳሌምና ስለቤተ መቅደስ ጥፋት መናገር

መከሥተ ኦርታዶክስ ዘመንጌል ሉቃስ ።

የሉቃስ ወንጌል ኦርታዶክስ ማውጫ ።

በእንተ ዘከመ በዓይ ጥፍኦታ ለኢየሩሳሌም ወሕዝብ ።	ምዕራፍ ፳፩ ቀ፡፳፫ ሸ	የኢየሩሳሌም ጥፋት በማናቸውም ስለሆነ።
በእንተ እሱ ይቀድሙ ትእምርታት ዘዕለተ ደይን ወደኅራት ምጽኦታ ለኢየሱስ ።	ቀ፡ ፳፭	ስለ ሚቀድሙ የፍርድ ቀን ምልክቶችና ። ስለ ጌታ በኋላ መምጣት ።
በእንተ ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን ተደልዎት ለምጽኦታ ኢየሱስ ኩናኒ ።	ቀ፡ ፳፱	ጌታ ለሚመጣበት መዘጋጀት እንዲገባ።
በእንተ ዘከመ ይደልዎ ለክርስቲያን ተደልዎ ለሞት ።	ቀ፡ ፴፱	ክርስቲያን ሰው ለሞት መዘጋጀት እንዲገባው
በእንተ ምክር ዘገደወቹቱ ፈታሕያን ላዕላ ኢየሱስ ም ሸ፫ ቀ፡ ፩	ም ሸ፫ ቀ፡ ፩	ስለ ሰባ ሁለቱ ፈራጆች ምክር።
በእንተ ተሰናዕዎቱ ለይሁዳ ምስለ ኦሪታ ።	፫	ስለ ይሁዳ ከአይሁድ ጋራ መስማማት።
በእንተ ደኅራት ድራር ወኦስተዳልዎት ።	ቀ፡ ፯	ስለ ኋለኛይቱ ኦሪት ማዘጋጀት።
በእንተ ሠራዎተ ቀርባን ቅዱስ	ቀ፡ ፲፱	ስለ ቅዱስ ቀርባን ።
በእንተ ትእምርት ለዘያገብኦ	ቀ፡ ፳፩	ስለ የሚያሰዘው ይሁዳ ምልክት።
በእንተ ትሕትና ዘክርስቲያን።	ቀ፡ ፳፱	ስለ ክርስቲያን ትሕትና።
በእንተ ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ በደብረ ዘይት።	ቀ፡ ፴፱	ስለ ጌታ ጸሎት በደብረ ዘይት።
በእንተ አግብዎት ዘይሁዳ ወተእኅዙቱ ለኢየሱስ	ቀ፡ ፵፯	ስለ ይሁዳ መስጠትና ስለ ጌታ መያዝ።
በእንተ ክወደት ዘኢጥርስ።	ቀ፡ ፶፱	ስለ ኢጥርስ መካድ።
በእንተ ዘከመ ተሣለቁ ኦሪታ ሁድ ላዕላ ኢየሱስ ።	ቀ፡ ፳፪	ስለ አይሁድ በጌታ መዘበት።
በእንተ ቀዋሞተ ኢየሱስ በውስተ ዐውድ።	ቀ፡ ፳፭	ስለ ጌታ በሸንጎ መቆም።
በእንተ ቀዋሞተ ኢየሱስ ቅድመ ጳሊጣስ ወሄሮድስ ።	ም ሸ፫ ቀ፡ ፩	ስለ ጌታ መቆም በጳሊጣስና በሄሮድስ ፊት።
በእንተ ዘከመ ኅረዩ በርባን ለምን ኢየሱስ ወዘከመ ከኅንዎ ።	ቀ፡ ፲፮	ስለ በርባን መመረጥና ስለ ጌታ መፈረድ።
በእንተ ፍኖት ዘኅዘን ።	ቀ፡ ፳፮	ስለ ኅዘን መንገድ።

መከሥተ ኦርቶዶክስ ዘወንጌል ሉቃስ ።

የሉቃስ ወንጌል ኦርቶዶክስ ግውጫ ።

በእንተ ተስቅሎተ ኢየሱስ፤	ቀ	፴፫	ስለ ጌታ መሰቀል።
በእንተ የዕሩ ወጥቱ ለኢየሱስ ።	ቀ	፵፱	ስለ ጌታ መጮህና ጥት፤
በእንተ ተቀብሮቱ ለኢየሱስ	ቀ	፶	ስለ ጌታ መቀበር፤
በእንተ ተንሥኦቱ ለኢየሱስ	ፆ ጸ፱	ቀ ፩	ስለ ጌታ መነሣት፤
በእንተ ኦርድኦት ዘኤማኅስ	ቀ	፲፫	ስለ ኢማኅስ ተማሪዎች፤
በእንተ ዘከመ ኦስተርአዮሙ ኢየሱስ ለሐዋርያት	ቀ	፴፮	ስለ ጌታ መታየት ለሐዋርያት።
በእንተ ዘከመ ዐርገ ኢየሱስ ውስተ ሰማይ።	ቀ	፵፱	ስለ ጌታ ወደ ሰማይ መውጣት፤

www.ethiopianorthodox.org

www.ethiopianorthodox.org

www.ethiopianorthodox.org